BAYKUŞ İMPARATORLUĞU

BİR CIA ZİHİN KONTROLÜ KÖLESİNİN GERÇEK YAŞAM ÖYKÜSÜ

MİNE G. KIRIKKANAT'IN ARA SÖZÜYLE

Mark Philips
Cathy O'Brien

aykırı
BİYOGRAFİ

BAYKUŞ İMPARATORLUĞU

BİR CIA ZİHİN KONTROLÜ KÖLESİNİN GERÇEK YAŞAM ÖYKÜSÜ

MİNE G. KIRIKKANAT'IN ARA SÖZÜYLE

Mark Phillips
Cathy O'Brien

aykırı
BİYOGRAFİ

© PEGASUS AJANS

BAYKUŞ İMPARATORLUĞU
Bir CIA Zihin Kontrolü Kölesinin Gerçek Yaşam Öyküsü
Mark Phillips - Cathy O'Brien

KİTABIN ÖZGÜN ADI
Trance-Formation of America

TÜRKÇESİ
Uğur Alkapar

YAYIN YÖNETMENİ
Saim Koç

EDİTÖR
Seyfi Öngider

YAYINA HAZIRLAYANLAR
Gülşen Sayın - Cenk Duman

KAPAK VE SAYFA DÜZENİ
Uğur Alkapar

İstanbul - 2002
ISBN 975-8337-32-7

BASKI
Kitap Matbaacılık
Tel: 0212. 567 48 84

CİLT
Fatih Mücellit
Tel: 0212. 501 28 23

BİYOGRAFİ DİZİSİ-6
AYKIRI YAYINCILIK
Sinan Ercan Cad. No: 34/33 81080 Erenköy-İstanbul
Tel: 0216. 445 22 14 - 380 29 24 Faks: 0216. 410 52 99
email: aykiri@kuraldisi.com
www.kuraldisi.com

İÇİNDEKİLER

BAYKUŞ İMPARATORLUĞU • Mine G. Kırıkkanat 7
ARA SÖZ • Mine G. Kırıkkanat 10
DOKUZUNCU BASKI'YA ÖNSÖZ 14
ÖNSÖZ • Mark Phillips 15

KISIM BİR

BİRİNCİ BÖLÜM
ZİHİN KONTROLÜNÜN ÖTEKİ ADI 19

İKİNCİ BÖLÜM
KENDİ KİŞİSEL EVRİMİM 25

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
CATHY'NİN ZİHNİNİN TEDAVİSİ 44

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
GERÇEK VE SONUÇLARI: DEVLET DAVA
EDİLİR AMA ADALET SAĞLANAMAZ 61

KISIM İKİ • Cathy O'Brien

AÇIK MEKTUP 73
İTHAF 74
TEŞEKKÜR 75
BAYKUŞ İMPARATORLUĞU 76

BİRİNCİ BÖLÜM
İNSANLIKLA TANIŞMA 81

İKİNCİ BÖLÜM
SESSİZLİK TÖRENİ 91

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
İLK BAŞKANIM 104

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
EN TEHLİKELİ OYUN 110

BEŞİNCİ BÖLÜM
ZİHNİ TAMİR ETMEK 120

ALTINCI BÖLÜM
ABD & NASA, ZİHİN KONTROLÜ EĞİTİMİ 130

YEDİNCİ BÖLÜM
TILSIM OKULU 142

SEKİZİNCİ BÖLÜM
CIA'NIN UYUŞTURUCU OPERASYONLARINA
KARŞI AÇTIĞI SAVAŞ: REKABETİ YOK ETMEK ...153

DOKUZUNCU BÖLÜM
RONALD REAGAN'IN AMERİKAN RÜYASI:
KABUSLARLA DOLU BİR PANDORA'NIN KUTUSU .161

ONUNCU BÖLÜM
"KUMANDAN" DICK CHENEY VE REAGAN'IN
"ELLER YUKARIDA ZİHİN KONTROL GÖSTERİLERİ" .170

ON BİRİNCİ BÖLÜM
"BABA" PHILIP HABIB 175

ON İKİNCİ BÖLÜM
POSTA GÜVERCİNİ OPERASYONU 181

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
DENİZ KABUĞU OPERASYONU 195

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
CLINTON'IN KOKAİN ŞERİTLERİ 207

ON BEŞİNCİ BÖLÜM
LAFI DÖNDÜRÜP DOLAŞTIRMAK YOK 216

ON ALTINCI BÖLÜM
'YEŞİL DOLAR OPERASYONU' 222

ON YEDİNCİ BÖLÜM
YÜZLER HAKKINDA 229

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM
BU ARADA 234

ON DOKUZUNCU BÖLÜM
E.T. ROMA'YI ARIYOR 244

YİRMİNCİ BÖLÜM
GÜLÜN YENİ DÜNYA DÜZENİ 251

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM
GLOBAL EĞİTİM 2000 256

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM
KONTRA-DÜĞMEM 262

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
BULANIK GÖRÜŞ 268

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
BİR AVA ÇIKACAĞIZ 280

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM 286
BUSH BEBEĞİ

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM 289
YENİ DÜNYA DÜZENİ

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM
HOTEL CALIFORNIA 294

YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM
JUAREZ SINIRINDA UYUŞTURUCU VE
KÖLELERİN 'SERBEST TİCARETİ' 298

YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM
AHS KERTENKELESİ 303

OTUZUNCU BÖLÜM
ZAMAN VE MEKAN BAĞLAMINDA 309

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM
KRAL VE BEN 315

OTUZ İKİNCİ BÖLÜM
KAÇACAK BİR YER, SAKLANMAK YARARSIZ 320

SON SÖZ 328
EK 333

BAYKUŞ İMPARATORLUĞU

Yıl 1999. Bölge: Kuzey Kaliforniya. Yer: San Francisco'nun 70 km. dışındaki bir arazi. Arazinin yüzölçümü, 2 bin 700 dönüm. Arazinin sahibi çok özel bir kulüp. Salt erkeklerin üye olduğu kulübün adı: Bohemian Grove.

BEE muhabiri Suzanne Bohan'ın 2 Ağustos 1999 tarihinde yayımladığı yazı şöyle başlıyor: "Bohemian Grove'un zengin muktedirler için düzenlediği yıllık yaz kampı, bu Pazar günü sona erdi. Başkan Herbert Hoover'e bakılırsa, söz konusu toplantı kulübünün tarihine yine: 'Dünyanın en seçkin erkekleri partisi' olarak geçti. Bu yılki katılımcılar arasında eski ABD Başkanı George Bush, Teksas Eyalet Başkanı George W. Bush, Henry Kissinger, emekli general Colin Powel, eski Beyaz Ev (Beyaz Saray) Sözcüsü Newt Gingrich, DOW kimyasal ürünleri şirketinin sahibi Frank Popoff ve oyuncu Danny Glover, dikkat çektiler..."

Bu kişileri bir araya getiren bir kulüp toplantısından ne beklenir, sevgili okurlar? Elbette dünya politikasının tartışılması ve ciddiyet, değil mi? Tartışma ihtimaline yanıtınız evetse, doğru bildiniz. Çünkü ABD'nin yeni Yıldız Savaşları senaryosu burada, bu adamlar tarafından yazıldı; iki yıl geçmeden başkan seçilen oğul Bush tarafından pişirilmekte olan ve uzun erimde sıcağını tatmak olasılığımız bulunan soğuk savaşa geri dönüş, yani ABD'nin silahlanma yarışını yeniden başlatma projesi de aynı kulüp, aynı toplantıda biçimlendi. 1999'daki toplantının kamu-

oyuna yansıtılan bölümü, Powell'in içeriği açıklanmayan 'ABD'nin gelecekteki lider ordusu ve çocukları' konulu konferansı ile kimya sanayicisi Popoff'un 'Çevresel Yolculuk' başlıklı bir konuşma yaptığı haberinden ibaretti.

Ancak dünyanın efendisi ABD'nin en üst düzeyde uluslararası politikalarını saptadığı bu toplantıdan 'ciddiyet' bekliyorsanız, yanıldınız. Çünkü Bohemian Grove'da yapılan toplantılar ciddi değil, olağanüstü vahim bir tören olarak adlandırılabilir. Katılımcılar, işe Bohemian Grove'un baykuş tanrısı MOLOCH'a tapınmakla başlıyorlar. Tanrı baykuşun kulübün ortasındaki dehşet verici heykelinin çevresinde huşuyla dönüyorlar. Derken, kutsal ağaç kabul edilen ağaçların dibine huşuyla işeme törenine geçiyorlar. Katılımcılar, tören sırasında turuncu cüppeler giyiyor, ateşler yakıp çevresinde Ku Klux Klan örgütünü anımsatan ritüeller uyguluyorlar. Bir de... Bir de insan kurban edilen sunakları andıran bir sunak var, arazinin ortasında. Bunlar, Bohemian Grove'da yapılan ayinlerin uzaktan kameralarla tespit edilen ve dünya televizyonlarında yayınlanmış, yani belgesel kanıtları. Kulüp hakkında kanıtlanamayan dedikodular da var ki, tüyler ürpertici: Bohemian Grove üyeliğinden ayrılanlara göre, toplantılarda tecavüz, sübyancılık, nekrofili (ölüsevicilik) yaygın olduğu gibi törensel cinayetler işleniyor ve öldürülen kişi, ayinle yakılıyor. Kadın olduğu için üye olamayıp Bohemian Grove 'teknisyenleri' tarafından ideal bir Beyaz Ev 'başkan kölesi' olarak yetiştirilen Cathy O'Brien, 'Tranceformation of Amerika' adlı kitabında kulübün beyin programlama yöntemlerini anlatıyor ve: "Yaşlı köleler programa cevap vermediğinde kurban ediliyorlardı. Bir gün sıranın bana geleceğini hissettim," diye yazıyor.

Diyelim ki O'Brien ve benzer 'köleler' maço kulübü kızmış ve iftira atmış. Ancak 1993'te bir San Francisco gazetesi Bohemian Grove'da düzenlenen kurban törenlerini, bazı kayıp olay-

larına ve aydınlatılmamış cinayetlere bağladığında, başlatılan adli soruşturma nedense 1947 Ulusal Güvenlik Yasası gerekçe gösterilerek durdurulmuştu.

Bohemian Grove'un 2 bin 700 üyesi var ve hem basına kapalı, hem tüm yabancı gözlere. Üyeler, kulüp konusunda hiçbir soruya yanıt vermiyor ve: "Burası birbirine benzeyen ERKEKLERİN buluşup eğlendikleri bir yer," diye savunuyorlar. Yaptıkları törenleri de zararsız eğlenceler olarak tanımlıyorlar. Belki de doğrudur. Böyle eğlenir belki de muktedir, erkek ve seçkin Amerikalılar. Ama işte, baba-oğul Bush'un eğlencesi dünyanın yeniden silahlandırılması olup neşelerini kimyasal silah devi Frank Popoff ve Colin Powell ile paylaşınca, ister istemez 'oyun sahasının' neresi olabileceğini düşünüyor insan!

Dünyayı hangi delilerin yönettiğini görmek için, www.inforwars.com internet sitesine bir göz atın. Ve oturup ağlayın.

Mine G. Kırıkkanat

Radikal
1 Haziran 2001

Paris, 4.10.2001

ARA SÖZ

"Önsöz" kavramını sevmem ben. Önyargıyı anımsatır, eğer bir kitabın ağırlığı varsa, söylendiği boyut, yer ve zamana oturur. Son sözü de kendisi söyler zaten. Ancak, "aykırı" gibi çok sevdiğim bir durumu simge seçen, ad alan yayımcı arkadaşlarımı kıramadım ve elinizde tuttuğunuz ilginç kitaba, hiç olmazsa bir "ara söz" yazmanın boynumun borcu olduğunu düşündüm. Çünkü Uğur Alkapar'ın çok güzel çevirisiyle dilimize kazandırdığı; Cathy O'Brien ve Mark Phillips'in eseri olan bu kitabın Türkçesine, benim aynı kaynaklardan yola çıkarak 1 Haziran 2001 tarihinde Radikal gazetesinde yayınlanan makalemin başlığı konuldu ad olarak: *Baykuş İmparatorluğu.*

Az sonra okuyacaklarınıza inanmak kolay değil. Zaten inanmak zorunda da değilsiniz. Hatta gerçek güç, inanmak değil düşünmektir. Eğitim ise, inandırmak değil düşündürmek. Çünkü doğru tek değildir, tek doğrular ancak dogmadır ve mantık silsilesine devam edersek, doğasında tartışmazlık yatan hiç bir fikir, yani dogma, doğru kabul edilemez. Dolayısıyla bu kitabın asıl görevi, sizi düşünmeye tetiklemek, dünyayı yönetenlerin ve yönetmeye kalkışanların neyi, nasıl ve niçin yaptıklarını çözmeye, neden ve sonuç ilişkilerini irdelemeye yönlendirmek olacaktır.

Baykuş İmparatorluğu olağanüstü bir zihinsel manipülasyon

öyküsü ve günümüz koşullarında "küresel" bir anlam kazanıyor. Çünkü toplu hipnozda, psikolojik tekniklerin yanı sıra "din" faktörünün ne denli önemli olduğunu, ne kadar sık kullanıldığını kanıtlıyor. Bu kitap, sanki İslamiyet'i fon alarak beyin yıkayan terör senyörlerine karşı, Hıristiyanlığın ortak belleğine abanarak bir dünya hegemonyası kurmaya çalışan ABD imparatorluğunun arka bahçesi. Al birini, vur ötekine. Çünkü erek aynı: Etten kemikten robotlar, koşullandığı hedefe yürüyen yöneticiler ve onlara hizmet eden köleler yaratmak. Düşünmeden inanan; inandığını, daha doğrusu inandırıldığını, körükörüne uygulamaya koyan insanlar üretmek. İster Hıristiyan tınılı olsun, ister İslami, beyin yıkama programlarının sonucu aynı: Faşizm.

Yirmi birinci yüzyıl, dogmaların, yani dinlerin bir parçalanma ve yeniden yapılanma dönemi olacağının işaretlerini çoktan vermeye başladı: Bir yanda Taliban, Hizbullah, türlü çeşitli tarikatlar İslamiyet'in dibini oyuyor, öte yanda Scientologie, Moon gibi yeni mezhepler, Hıristiyanlığın. Bir de ortada, metafizik tutkunları, evrensel enerjiyi tanrı seçen "ışık"çılar var. Onlar da şamanist ya da çok tanrılı, eski dinlerin içinde arıyor yeni bir sentezi. İster istemez farkına varacaksınız, ABD'nin hegemonyak amaçlarla beyin programlama çalışmalarını kamuoyuna ihbar eden bu çalışmada, Hıristiyanlığın yerleşik dogmalarını eski dinlerin "okült" öğretisi, sözüm ona güç sırlarıyla kaynaştıran alaşım teknikleri var. İnsanların zihni, en derinliklerindeki suç ivmeleri, itilimleri ortaya çıkarılarak karıştırılıyor ve yaratılan karmaşa, yeni ve tabii faşizan bir düzenle huzura kavuşturuluyor: İtaat eden rahatlıyor.

Korkunç olanı, insan beyninin bu tür yeniden programlamalara yatkın oluşu. Çünkü beynimiz, bilim ve tekniğin ölçebildiğinden çok daha yüksek bir enerji, çok daha yetkin bir nitelik deposu. Telepati, bir hayal ürünü değil. Hipnoz, zaten hemen hepimizin bildiği etkinlikte bir yöntem. Beynimizin bilmediği-

miz, derinlerde uyuyan nitelikleri, zaten biçimlendirilmeyi bekliyor. Ve karanlık güçler, iktidar odakları, uzayın derinliklerine yaptıkları yatırımlar gibi, işte bu biçimlenmeyi bekleyen beyin derinliklerini de işlemeyi amaçlıyor, kendi amaçlarına hizmet etmeye hazırlıyorlar.

İşte *Baykuş İmparatorluğu*, bu dehşet verici senaryonun ABD cephesi. Dünyayı hangi delilerin yönettiğini anlamak, kanımca özgür düşünceyi korumak ve yönetilmemek için alınacak ilk önlem olmalı.

Mine G. Kırıkkanat

BU KİTABA YAPTIKLARI KATKILARDAN DOLAYI EN DERİN TAKDİRLERİMİZLE...

Başından aldığı trajik darbe üzerine zihin/beyin işlevlerinin sırlarını araştırmaya başladığım ve üç yıl boyunca Cathy ile evinde kalmamıza izin veren annem Melba Johnson Phillips'e;

Bu kitabı ve insanlık adına yaptıklarımızı destekleyen "özgür düşünce" taraftarlarına;

"Buna bir son verebileceğimize" inanan, kimliklerini bildiğim bilmediğim tüm "İstihbarat" çalışanlarına, Oz Büyücüsü'nden şu satırları ithaf ediyorum...

"...inanıyorum, hortlaklara gerçekten inanıyorum."

Hepinize potansiyelimin farkına varmamı sağladığınız için tek tek en derin takdirlerimi sunuyorum.

DOKUZUNCU BASKI'YA ÖNSÖZ

Kitabın 1995'de yapılan ilk baskısından bu yana anlaşılması çok zor olan detayların birçoğu doğrulandı ve söz konusu kişilerin kontrolünde olduğu halde mucizevi bir şekilde medyada da su yüzüne çıktı. İnsanlığa karşı sessizce hazırlanan psikolojik savaş planlarını açığa çıkarabilecek kişilere ve bu konuda yeni araştırmalar yapabileceklere bu kitabı ulaştırmak için lütfen bize yardım edin.

Düşünceleriniz özgür olduğu sürece bunu aklınızdan çıkarmayın. Ve karanlık bir odada vızıldayan tek bir sineğin bile psikolojik olarak rahatsızlık verme gücünün ne kadar büyük olduğunu düşünün.

Adalet sağlanana dek, teknoloji Kelly'nin hastalığına çare bulana dek ve bu kitabın içeriği saptırılmadan, sansürlenmeden büyük medya kuruluşlarında yer alana dek, bu kitabın yeni baskıları yapılmaya devam edecek. Desteğiniz için teşekkürler.

ÖNSÖZ

Mark Phillips

"... herkes için özgürlük ve adaletle."

ABD Anayasası girişinden

Adım Marquart (Mark) Ewing Phillips. 17 Mayıs 1943'de Nashville, Tennessee'de doğdum. Sabıkam yok ve akıl sağlığımın yerinde olmadığına dair hiçbir rapor verilmedi. Ben akademisyen, profesyonel bir yazar ya da akıl sağlığı doktoru değilim. Akademik alanda resmi yayınlarım yok ancak uluslararası akıl sağlığı ve hukuk uzmanları beni zihnin dışarıdan kontrolüyle ilgilenen gizli bilim üzerine bir otorite olarak kabul ediyor.

Kitabın birinci bölümünün amacı bu ünü nasıl kazandığımın belgelenmesidir. Bu kısa ve özet bölümün amacı bugüne kadar bilinen en gizli teknoloji olan "travma temelli zihin kontrolü" üzerine yaptığım çalışmalara neden, ne zaman ve nerede başladığımı açıklamaktır. Gizliliklerinin kaldırılmasıyla basılan ABD hükümetine ait belgelerde, ABD Savunma Bakanlığı (SB) bu eski, sihirli kontrol mekanizmasının çok tehlikeli olduğunu kabul ediyor ve bu nedenle konuyla ilgili tüm bilgilerin çoğunun ÇOK GİZLİ kalması gerektiğini söylüyor. SB'ye bağlı çalışan, zihin kontrolü araştırmalarıyla ilgili bir şirkette çalışırken bir gizlilik yemini belgesi imzalamam gerekmişti. Yasalar, ABD Savunma Bakanlığı'na bağlı olarak zihin kontrolü araştırmaları yapan şirketle ilgili belli bilgileri vermemi yasaklıyor.

Bu süper gizli teknoloji insanların uzaktan fiziksel ve psikolojik olarak yönlendirilmesini sağlayan gelişmiş bir sistem. Bunun "kesin zihin kontrolü" olduğu, saygın akıl sağlığı doktorları tarafından, resmi olarak, ancak son zamanlarda kabul edildi.

Zihin kontrolü araştırmasıyla ilk karşılaşmam Atlanta Georgia'da, Emory Üniversitesi'nin kampusundaki Yerkes Primat Merkezinde 1960'lardaydı. Orada insanlarda zihin kontrolünün temelini oluşturan primat davranış düzenlemelerinin ne olduğunu öğrendim. Kitabın birinci bölümünde bu ve öteki yaşadıklarımın beni hayatımın en önemli savaşına nasıl hazırladığı konusunda size fikir vermeye çalışacağım.

Teknoloji anlamında Yerkes Primat Merkezinde ve devlet destekli öteki araştırmalarda inanılmaz bir teknolojiye şahit oldum. Zihin yönlendirme bilimi konusunda yapılan araştırmalarda, uzun yıllar boyunca deneyim kazandım. Ancak bunların hiçbiri beklenmedik bir olaylar zinciri sonucu 1988'de karşılaşacaklarıma beni hiç hazırlamamıştı. Karşılaştığım şey SB tarafından resmi olarak, öteki şifreli dosya isimleriyle birlikte, MK-Ultra adı verilen projenin kanlı canlı sonuçları, yani insanlardı.

Bu önsözün ana hatlarını belirlerken, MK-Ultra[1] projesinden sağ çıkan Cathy O'Brien'ın sağladığı bilgilerin, iddiaları konusunda yasal deliller olabileceğini umut ettim.

MK Ultra kurbanları Cathy O'Brien ve kızı Kelly'yi Amerikan hükümetinin gizli silahının görünmez pençesinden kurtarmayı başarmıştım. Bu arada Cathy'nin de akılsal ve bedensel sağlığını kazanmasına yardımcı oldum. Ancak adaletin yerini bulması konusunda devlet güçlerinin yardımcı olmasını sağlayamadım. Adaletin yerini bulması konusundaki bu başarısızlığımın nedenini siz okuyucuların BİLMESİ GEREKİYOR. Bana

---

1. Weinstein, Harvey M., M.D., Psychiatry And The Cia: Victims of Mind Control American Psychiatry Press, 1990

sürekli "Ulusal güvenlik nedeniyle" adaletin yerini bulamayacağı söylendi.

Bu kitap esas olarak Cathy O'Brien'ın yaşam öyküsüdür. Cathy, ülkesine hizmet etmek için gönüllü olmadığı halde, yaşamı boyunca kendi iradesinin dışında, Amerikan hükümeti içerisindeki sözde liderler tarafından yasadışı etkinliklerde kullanılmıştır. Bu "hain liderler" ise ülkemize "hizmet" etmek için gönüllü olmuşlardı. Bu yüzden yaptıklarından sorumlu tutulmaları gerekir.

Cathy ile birlikte yaşamlarımızı, adaletin yerini bulmasına ve Cathy ve Kelly'nin tedavisini sağlamaya adadık. Ancak adalet ve tedavi için yaptığımız tüm girişimler Ulusal Güvenlik Nedeniyle engellendi. Akla şu soru geliyor: Kimin güvenliği? En mantıklı yanıtı Cathy O'Brien veriyor. Belki de bu kitabı okuduktan sonra başkalarına da okutacaksınız. Hep beraber, birer vatansever olarak Cathy ve Kelly için, devletimizin seslerimizi duyması için olumlu bir şeyler yapabiliriz. Bence, ABD Anayasası'nın zorla uygulatılması değil, düzeltilmesi gerekiyor.

Hepimizin kucaklaması gereken gerçeklik, bu iki insanın ve ABD gizli silahının öteki kurbanlarının yaşadıklarının telafisinin hiçbir insani şekilde mümkün olmadığıdır. Hiçbir ceza ya da intikam, yaşanan acının büyüklüğüne eşit olamaz. Hayatta kalmayı başaran bu insanlar için adaletin yerini bulması konusundaki tek şans, yaşadıklarının herkes tarafından öğrenilmesidir. Onların ihtiyacı olan şey hikayelerinin büyük kitleler tarafından bilinmesi ve devletin sırlarıyla ilgili tutumunda köklü bir değişikliğe gittiğini görmektir. Geç kalmış olsa da, bu, kabul edilebilir bir teselli olacaktır. Onların umutları şu dizelerde yatıyor:

"Gerçeğin sürdüğü yaşam zavallıdır,
Ama yalanlara karşı hep hayatta kalır."
Anonim

KISIM
BİR

BİRİNCİ BÖLÜM
ZİHİN KONTROLÜNÜN ÖTEKİ ADI

Bazen İngilizce'deki sözcükler, sözcük grupları birden fazla anlama sahiptir. Bir sözcüğün her anlamında farklı mantıksal ve sözsel algılama olabilir. Ancak zihin kontrolü sözcükleri genellikle tek bir anlam ifade eder. Bu iki sözcüğün ifade ettiği geniş algı farklılıklarına rağmen kendilerinin tek anlamlı olması bir şanssızlık olsa gerek.

İngilizce sözlüklerde zihin kontrolü yani "mind control" sözcüklerini ararsanız, bu konudan bahseden hiçbir sözlük olmadığını göreceksiniz. Belki de bu başarısız sözlük deneyiminden sonra "bilgi kontrolü"nün kurbanlarından biri olduğunuzu fark edeceksiniz.

Zihin kontrolü bazen kabaca bilgi kontrolü olarak da tanımlanıyor. Bunun, terimin kabul edilen birçok tanımlamasından biri olduğunu düşünürsek aklımıza hemen bilgi kaynaklarımıza ne kadar güvenebileceğimiz sorusunu getirir. Düşüncelerimiz öğrendiklerimize dayandığından, bir zihnin ya da tüm bir ulusun zihninin yönlendirilmesi, bilgi kontrolüyle başarılabilir. Düşünce kontrolü de bilgi kontrolünün sonucu olduğundan birçok zihin araştırmacısı buna "yumuşak" zihin kontrolü diyor.

Bugünlerde içinde yaşadığımız dünyada çok uluslu şirketlerin ve devletlerin varlığı hızlı iletişime dayanıyor. Ancak, fazla bilgi yüklenmesi olarak anılan sorunu dikkate alırsak, bize, kendi yaşamlarımız üzerinde mantıklı kararlar almak için yeterince

görüp duyuyoruz gibi gelecektir. Ne yazık ki bu doğru değil. Zihin Kontrolü'nün sonuçlarının da ispatladığı gibi, bilmediklerimiz toplumumuzu büyük bir hızla yıkmaktadır.

Bu sorunun çözümü çok açık. Biz, sözde özgür bir ülkenin vatandaşları olarak devletimizin suç etkinlikleri hakkındaki bilgileri **Ulusal Güvenlik** kisvesi altında korumasına izin vermemeliyiz.

Gizli bilgi, sonunda kontrolü ele geçirmeye yarayan güç demektir. Bu nedenle ulusal medya bilgi akışının başındaki kişilerin çabalarına rağmen (ki, bu insanlar medyada çalışmıyorlar), yolunda gitmeyen zihin kontrol projesinin sonuçları yıllardır medyaya sızıyor. İnsanlar zihin kontrolü gerçeğine tam anlamıyla uyanıyorlar çünkü bazı sansasyonel haberlerde mantıkla açıklanamayacak şeyler oluyor. Jim Jones'un Jonestown'unda gerçekte ne oldu? Peki ya Sirhan Sirhan, John Hinkley ve Lee Harvey Oswald? Ve daha da önemlisi neden bunlar oldu? Bu insanların buluştuğu ortak nokta medya tarafından sağlık geçmişleri araştırılıp ortaya çıkarıldı: Zihin kontrolü.

Aslında, bilgi kontrolü zihin kontrolünün parçalarından biri. Aynen 1951'de Kore Savaşı'ndaki savaş esirleri hakkında haber hazırlayan araştırmacı gazetecinin bulduğu "beyin yıkama" terimi gibi. Bu terim Çinlilerin düşünce reformu olarak adlandırdıkları çalışmaların sonucuydu.

Beyin yıkama teriminin birçok insan için anlamı kişinin hafızasının tahrip edilmesi demektir. Bu argo terim medyada zihin kontrolü için kullanılmaya devam ediyor. Gerçekte beyin yıkama tekniklerinin uygulanması travma temelli davranış şekillendirmesinde kullanılan tekniklere benzer.

Son otuz yıl boyunca dünya çapında kayda değer sayıda dini grup sistem gazetelerinde ve televizyonlarında yıkıcı tarikatlar olarak sunuldu. Yıkıcı sözcüğünün vurgulanması bu toplulukların tarikat olarak kabul edilmesi için gerekli. *Random House*

Sözlüğü'nde tarikat "belirli bir dini tapınma sistemi" olarak tanımlanıyor. Bu tanıma göre tüm dinler birer tarikat. Medya, bu sözde yıkıcı tarikatların müritleri üzerinde beyin yıkama, düşünce reformu ve zihin manipulasyonu kullandığı iddialarını da gündeme getirdi. Ancak iş, zihin kontrolünün sömürü için kullanılmasının ardındaki amaçları haber yapmaya gelince medya birden ilgisini kaybediyor.

Belki de bazı nedenlerden ötürü medya Pandora'nın Kutusu'nu açamıyordur. Bu nedenle, "Acaba medyanın ve halkın bu yıkıcı tarikatları yakından tanımasının bu tarikatların liderleri ve devlet destekli zihin kontrolü arasında bir ilişkiyi ortaya çıkaracağından mı korkuluyor?" sorusunu akıllara getiriyor. Bu sorular doğru biçimde sorulduklarında içinde hem fiziksel hem de psikolojik taciz barındıran bu sosyal salgınla ilgili birçok yanıta ulaşmamızı sağlayabilir. Profesyonel bir biçimde yapılacak derin bir araştırma sonucunda alınacak yanıtlar, yıkıcı tarikatlar, seri katiller ve çocuk tacizcilerinin toplum için oluşturduğu sorunların çözülmesinde önemli bir adım olacaktır.

Ulusal haber medyasının sağladığı bilgilerin tüketicisi olarak yarı doğruları kabul etmeye devam ediyoruz. Bu durumda ise tek görebildiklerimiz toplu zihin manipülasyonunun sonuçları.

Tarihçiler bize geçmişte kaydedilmiş olaylar aracılığıyla, geleceğin nasıl olacağı konusunda fikir verirler. Öyle görünüyor ki kayıtlı tarih boyunca, insanlar her bin yılın sonuna doğru bazı tuhaf davranışlar üzerine odaklanmış. Örneğin son yüz elli yılda okült "kara büyü"ye olan ilgi oldukça arttı. Buna Satanizm ve öteki Lucifer tarikatları da dahil. Yasalarla korunan bu "dinler" mensuplarının zihinlerini travma yöntemiyle kontrol ediyor.

Okült gruplar içindeki zihin kontrolü çalışmalarının (yasal olarak ifadesi alınan ve söyledikleri delil olarak kabul edilebilecek kurbanların söylediklerine göre) müspet bilim ve Şamanizm arasındaki uçurumu kapattığı söyleniyordu. Dinsel bir ifade yo-

lu olarak Okültizm binlerce yıldır varlığını sürdürüyor. Ancak son yüz elli yılda bilim saldırgan bir biçimde okült inanç sisteminin içindeki zihin kontrolüyle ilgili gerçeklerle ilgilenmeye başladı.

Random House Sözlüğü'ne göre, okültizm, "özellikle ruhlar dünyasıyla ve evrenin bilinmeyen güçleriyle ilgili bilgi dünyasına dayalı çeşitli kuramlar, uygulamalar ve ayinler için kullanılan genel ad". Bu tanım bize bir kez daha bilinmeyenin ve gizliliğin güce eşit olduğunu hatırlatıyor.

1971'de *New York Times*'da çıkan bir haber, CIA ve okült (doğaüstü, esrarengiz olaylar) araştırmalardan bahsediyordu. Haberin kaynağı ABD Basım Dairesinin Bilgi Alma Özgürlüğü kanununa dayanarak yayınladığı belgelerdi. Bu, Kongre'ye yazılmış bir rapordu ve açık bir şekilde CIA'nin okült dinsel grupların yaptığı Kara Büyüye maruz kalanlar ve gözlemcilerinin üzerindeki klinik etkileriyle ilgilendiğini gösteriyordu. CIA'nin özel olarak ilgilendiği şey ise kurbanın zihninin yönlendirilmesinin mümkün olduğu bazı okült uygulamalardı. Yamyamlık ve kan törenleri araştırmalarının en önemli konularıydı.

Davranış psikolojisi bize insan davranışlarının etki altına alınabilmesinin, zihnin dışarıdan kontrolünün temel aşaması olduğunu öğretiyor. İnsanları açık ve gizli zihin kontrolünden koruyacak kanunların çıkarılması gündeme geldiğinde, bu, tek başına potansiyel bir insan hakları meselesi olarak ortaya çıkacak. İnsan zihninin kontrol edilmesi fikrinin gözden geçirilmesi tüm tüketici hedefli hizmet ve ürün reklamlarının yasadışı bir hale gelmesine neden olabilir. İletişim araçlarını kullanarak hizmet ve ürünlerin reklamlarının yapılması ve pazarlanması rahatlıkla bir tür psikolojik manipülasyon, düşünce reformu ya da zihin manipülasyonu olarak tanımlanabilir ve bunların sonucu da davranış şekillendirmesidir. Steven Jacobon adında vatansever bir arkadaşım, 1985'te *"Mind Control in America"* (Amerika'da Zihin

Kontrolü) adında bir kitap yayınladı. Bu kitap reklam yoluyla nasıl zihin manipülasyonu yapıldığını açıkça gözler önüne seriyor. İnsan davranışını başarılı bir şekilde şekillendirmek için gerekli zihin manipülasyonu teknikleri reklam medyası aracılığıyla uzmanlar tarafından uygulandığında bir tür "yumuşak" zihin kontrolü haline geliyor.

Zihnin, duyular aracılığıyla etkilenebilirliği aslında insan ırkının "Aşil topuğu", yani herkesin zihin kontrolü kurbanı olabileceği zayıf noktası.

Neyin zihin kontrolü olup neyin olmadığı konusunda hukuk fakültelerindeki profesörler, insan hakları savunucuları ve akıl sağlığı uzmanları ortak bir görüşe varmış değil. Bu arada meselenin karışıklığı, insan zihninin uzaktan kontrolünü kalıcı olarak mümkün kılan bilinen tek yöntem olan, travma bazlı zihin kontrolünü uygulayanlar için yasal bir koruma oluşturuyor. Zihin kontrolünün kimyasal ve elektronik manipülasyonlar da dahil olmak üzere öteki tüm biçimleri uzmanlar tarafından "geçici" olarak nitelendiriliyor.

ABD vatandaşlarının dini inançlarını yerine getirme ve ifade özgürlüğü var. Yıkıcı tarikatların liderlerini ya da travmaya dayanan zihin kontrolünü uygulayanları koruyan bir yasa yok ama aynı şekilde yaptıklarının yasadışı olduğunu belirten bir yasa da yok. Ancak, ABD hükümeti zihin kontrolünü kendi de kullanıyor. Ayrıca yasal otoriteler arasında ifade özgürlüğü ve dini uygulamaların sınırları konusunda büyük bir fikir farklılığı var. Bu nedenlerle "sürüleri" üzerinde kendi çıkarları için zihin kontrolü tekniklerini uygulayan suçlular için kanunda büyük bir boşluk oluşmuş.

Her sorunun bir de çözümü vardır. Sorunu çözmenin formülü sorunun doğası üzerindeki araştırmalara verilen desteğin yoğunluğunda yatıyor. İnsanları zihin kontrolünden korumak için özel kanunlar çıkarmak yararsız olacaktır. Pratikte, her medeni

toplum, insanları koruyacak ve zihin kontrolünü uygulayanları cezalandıracak bir ya da bir grup yasaya sahiptir. Ancak yasalar, yargının yorumlamasına göre uygulanır. Zaten yazılı olarak varolan kanunların uygulamaya geçmesi bizi zihin kontrolü tacizinden koruyabilir. Bu tacizler yasaların yorumlanarak uygulanmasından ve CIA ve Ulusal Güvenlik Ajansı (NSA)'nın ört baslarından kaynaklanıyor. Açıklama basit: **Ulusal Güvenlik Nedeniyle.**

Zihin Kontrolü terimini tanımlamak 1947 Ulusal Güvenlik Bildirgesi'nin sınırlarını tanımlamakla aynı şey. Ulusal Güvenlik konusundaki çelişkinin çözümü basit. Bu çözüm şöyle bilinir: Doğrunun mantıklı bir biçimde uygulanması.

Ulusal Güvenlik Bildirgesinin askeri sırları korumak değil de devlet bağlantılı büyük suçluları korumak için yorumlandığı çok açık bir gerçek.

Bu Bildirgenin kaldırılması ve Ulusal Güvenliği ilgilendiren askeri kuralları içeren, Amerikan vatandaşlarının *anayasal* haklarına zarar vermeyen ve anayasayla uyum içinde olan yeni bir bildirgenin yayınlanması gereklidir.

İKİNCİ BÖLÜM
KENDİ KİŞİSEL EVRİMİM

"Kanlı ya da kansız, her devrimin iki aşaması vardır. İlki özgürlük mücadelesi, ikincisi de iktidar mücadelesidir. Özgürlük mücadelesi kutsaldır. Bu uğurda çarpışan herkes bedensel olarak en iyi ve en değerli yüzünün su yüzüne çıktığını hisseder. DOĞRU'ya sadık olmanın ülke yönetiminde yer almaktan çok daha üstün bir vasıf olduğunu biliriz. İşte bu yüzden etik normları siyasal hırslar adına reddedecek bir toplum yaratmamalıyız."[2]

Büyükannem Mamaleen Johnson'a, "Yaşamım bir kabusa dönüştü ve ben uyumuyorum", derken gözümden yaşlar akıp, yanağımdan aşağı süzülüp onun deri ayakkabılarına damlıyordu. Beni dinlerken bir yandan da şefkat dolu elleriyle hafif hafif omzuma vuruyordu.

Karşılıklı sözlerimiz, odanın duvar kağıdı ve mobilyalar, sevgili büyükannem Mamaleen ve hatta keder hissine karışan gözyaşlarımın tuzlu tadı... Hepsi hafızama kazınmış sanki.

Bu 1950'de okuldaki ikinci yılıma başlamadan önceki yazda olmuştu. İlk yıl belli bir nedenden ötürü benim için oldukça bulanık.

Önceki yıl yaşam ben ve ailem için dramatik bir şekilde değişmişti. Fark etmemin neredeyse bir yıl aldığı radikal bir değiş-

2. 1991 Roman Catholic Weekly

şim sonucu yaşam artık eskisi kadar kolay değildi. Kekemeliğim daha da kötü bir hale gelmişti. Düzgün konuşabildiğim nadir zamanlarda tek söyleyebildiğim, içinde "sen" geçen kısa cümlelerdi. Bunları da ancak anneme ya da büyükanneme söyleyebiliyordum. Zaman zaman öfkelendiğimde ya da kırlarda tek başıma koşup ağaçlara şarkı söylerken düzgün bir biçimde konuşuyordum. Sözsel iletişimle ilgili sıkıntımın, yani kekemeliğimin artmasının nedeni bir önceki yıl yaşadığım travmaydı. Bu travmanın gelecekteki yaşamımı ve tanıdığım öteki insanların yaşamlarını ömür boyu hem olumlu hem de olumsuz etkileyeceğini asla bilemezdim.

1949 haziranında sıcak ve nemli bir Tenessee gününde babam önce beni sonra da annemi dört yaşındaki inanılmaz zeki ve yetenekli atımız Wojac'a bindirdi. İlk kez bir hayvana biniyordum. Anın heyecanı ve kekemeliğim bir araya gelince kelimenin tam anlamıyla dilim tutuldu. Hatırladığım kadarıyla solmuş sarı bir tişört, koyu ten rengi bir şort, kahverengi çoraplar ve kirli tenis ayakkabıları giyiyordum. Altı yaşındayken çok zayıftım ve eyerin üstünde annemin arkasında kalan yeri doldurmuyordum bile.

Annemin eline aldığı üzengiyle kibarca verdiği, "Haydi Wojac, ileri", komutuna at yanıt vermiş ve yavaşça yürümeye başlamıştı. Araba yolundan ilerledi ve arazimizin yanındaki çakıl taşlı dar yola ulaştı. Çakıllı yolda giderken at ya kendi kendine ya da annemin yönlendirmesiyle sola döndü. Bu beni hayal kırıklığına uğrattı çünkü gezimizin kısa süreceğinin işaretiydi. Geçmemizin tehlikeli olacağı trafiğin yoğun olduğu kavşağa sadece birkaç yüz metre uzaklıktaydık. (Annem ters istikamete gitmeye karar verseydi, hiçbir araba trafiğine rastlamadan birkaç mil gidebilirdik.)

At hızlı bir şekilde araba yolumuzdan kır yoluna doğru döndüğünde annem atın yanlarına topuklarını sürttü. Annemin bu

kez "Haydi, gidelim" diyerek verdiği komuta at önce yavaş bir hareketle yanıt verdi ama hemen ardından yolun ortasından deli gibi koşmaya başladı.

Atın hızı üzerinde güvenli bir şekilde durmayı engelliyordu. Bunun farkında olmadığımdan karşımızda kavşağın gittikçe yaklaştığını görene kadar korkmuyordum. Hala nasıl bağırdığımı duyabiliyorum: "Ya-ya-yavaşlasak iyi olur. A-a-araba ç-çıkabilir." Daha sözlerimi bitiremeden annem yavaşça eyerden yana kaymaya başladı. Atın altında kayboluyordu ve ben onun yüzünü göremiyordum. Üzengi de onunla birlikte kayboluyordu. At son hızla koşuyordu. Bir an atın üzerinde yalnız olduğumu ve atı kontrol etmenin bir yolu olmadığını fark edince başımdan aşağı kaynar sular döküldü. Yelelerini tutup çektim ancak hiçbir faydası olmadı. İşte o anda bu deli gibi koşan atın kavşakta durmayacağını anladım ve atladım. Hatırladığım kadarıyla düşüşüm yavaştı ve sonsuza dek yuvarlanacakmışım gibi gelse de üzerine düştüğüm sert kayalar canımı yakmadı. Panik halindeydim ama dağılmaya başlayan toz bulutunun arasında ayağa kalktım. Gözlerimdeki toz ve kanı temizledim ve annemi aramaya başladım. Yolun kenarındaki bir yığının üzerinde yatıyordu. Ona doğru koştum.

Aklı başında ilk izlenimim düştükten sonra gözlerini kocaman açmış yerde yattığıydı. Sonra gözlerini kırpmadığını ve başının etrafında yoğun bir kan birikintisi olduğunu fark ettim. Arabaların ona çarpmasından korktuğum için onu yolun ortasında bırakmak istemiyordum ancak onu kaldıracak kadar da güçlü değildim. Babamın beni duyması umuduyla eve doğru çığlık çığlığa bağırmaya başladım. Koşarak gelen babam bir yandan da "Ne oldu, ne oldu?" diye bağırıyordu.

Yaşadığım şok yüzünden yanıt veremiyordum, her zamanki gibi dilim tutulmuştu. Annemle konuşmak için diz çöktü ancak gözlerinin belli bir noktada takılı kaldığını ve kafatasının arka-

sının içe doğru derin bir darbe yediğini görünce cümlesi yarıda kaldı. Hemen annemi kucakladı, koşarak eve dönerken on bir yaşındaki kız kardeşime bir ambulans çağırmasını söyledi. Daha sonra hastaneye nasıl gittiğimizi hiç hatırlamıyorum.

Bu trajedinin bulanık sahneleri benim için bir kabus haline gelmedi. Kafamın içinde art arda tekrarlanmadı, çünkü bu gerçekle tüm bağımı koparmıştım. İsteyerek ve aynı zamanda kendiliğinden hafızamda bu travmaya karşı bir engel yaratmıştım. Bu normal, insani bir tepkidir. Travmanın ardından işkence görmüş olsam bile, istesem de ne kazayı ne de işkenceyi hatırlayabilirdim. İşte bu kitabın temeli de burada yatıyor.

Gerçek kabus kazadan sonra geçen bir yıl içinde annemin asla eski haline dönmeyeceğini anladığımızda başladı. At kafatasına tekme attığında kafatasının dörtte birini kaybetmişti. Koku, tat alma ve kulaklarından birindeki duyma yeteneğini kalıcı olarak kaybetmişti. Ayrıca fiziksel sakatlıklar ortaya çıkmıştı. Bunların sonucunda içine girdiği duygusal durumun farkına ancak yıllar sonra varacaktım. Bir çocuk olarak annemim durumuyla ilgili sahip olduğum bu yeni farkındalık babamın kronik bir alkolik olması nedeniyle an be an yaşadığım korkunun yanında çok küçük bir etki yapmıştı. Yıllar sonra kız kardeşim de babamın yolunu izleyip şişeyle girdiği savaşı kaybedecekti. Alkol beni kekelettiği için içmiyordum, bu yüzden güvendeydim.

Ergenlik yıllarımda bana annemin durumunun nedeninin beynindeki hasar olduğu ve beynim düzgün çalışmadığı için kekeme olduğum o kadar çok söylendi ki bir noktadan sonra artık beyin hakkında her şeyi öğrenmeye karar verdim. Kazadan yıllar sonra bile çevremdeki büyüklerin annemin beyni hakkında konuştuğunu duyuyordum. Beyin ve ona bağlı zihin konusundaki merakım o kadar büyüdü ki, ondan sonraki yaşamımın gidişatını önemli ölçüde belirledi.

Bu zaman dilimi içerisinde, beyin hakkında yeterince bilgi

edinip annemi tedavi etmenin bir yolunu bulacağım konusunda hayaller kuruyordum.

Bir çocuk olarak ilgi düzeyimin anormal olduğu söyleniyordu. Çok parlak olduğum düşünülüyordu ancak okuldaki notlarım çok farklı şeyler söylüyordu. Tam bir teşhis konmuş olmasa da bugün adına Dikkat Eksikliği Hastalığı (Attention Deficit Disorder-ADD) ya da *hiper-aktivite* denilen bir hastalığım vardı. Kekemelik ve ADD dünyada kendi ayaklarım üzerinde durmaya başladığımda üstesinden gelmem gereken ilk gelişim sorunlarım olacaktı.

"Kendi ayaklarım üzerinde" çok erken yaşlarda durmak zorunda kaldım. Mutluluğum adına evden ayrılmak zorunda kaldığımda on altı yaşında ya var ya yoktum. Ama ilk girişimlerim başarısızlıkla sonuçlandı. Ancak artık anne babamın evine dönemezdim çünkü boşanmışlardı.

Genç, parasız ve reddedilmiş biri olarak iki şeyi belirleyebilirdim. Öncelikle, eğer bu yaşamdan zevk almak istiyorsam, iletişim kurmayı öğrenmeliydim. Bunun üstesinden yöntemsel bir şekilde gelmek için önce yerel bir gece okuluna kayıt yaptırdım. Okulda hitabet, iş kanunu ve psikoloji dersleri aldım. Kütüphanede beynin işlevleri ve zihin üzerindeki etkilerini araştırdım. Amacım diploma almak değildi çünkü kazandığım parayla okulu bitirmek için gerekli derslerin hepsini alamıyordum. Ancak yaptığım çalışmalar bana yararlı beceriler kazandırıyordu. İkinci olarak bu öğrenme döneminde satış konusunda doğal bir yeteneğim olduğunu keşfettim. Belki de bu insanları ikna etme yeteneğine çocukluğumda insanlarla konuşmaktan çok onların beden dillerini okumak zorunda kaldığımdan sahip olmuştum.

İlk satış işimde o kadar başarılı oldum ki patronum ilgilenmek zorunda olduğum müşteri sayısını azalttı! Ben de bu harekete işten ayrılarak yanıt verdim.

Bu arada Vietnam Savaşı iyice kızışmıştı ve ben de orduya

alınmaya uygundum. Artık okulda kaydım yoktu ve bu yüzden yakında beni de çağıracaklarını biliyordum. Ve çağrıldım da. Tecil için ettiğim duaların kabul olacağını ve sonradan da askerlikten muaf tutulacağımı o zaman asla bilemezdim. Kısa süre sonra da Ampex Corporation adlı şirkette ve ABD Savunma Bakanlığı'nda sivil bir görevde çalışmaya başladım. Savunma Bakanlığı'ndaki iş primat ve insan davranışı şekillendirme çalışmalarındaki en büyük bilim insanlarıyla tanışmamı sağladı. Ne ironiktir ki bu bilim insanlarıyla yaptığım günlük sohbetlerde beyin hakkında öğrendiklerim daha sonra farklı yerlerde yaptığım çeşitli araştırmalarda öğrendiğimden fazladır. Bu yerler arasında eğitim hastaneleri, devlet akıl sağlığı kurumları, askeri üsler, Ulusal Havacılık ve Uzay Dairesi (NASA) ve Yerkes Primat Merkezi de vardı.

Yurtiçi ve yurtdışı satış yaptığım işim sonraki yıllarda satış ve pazarlama alanında yönetici pozisyonuna dönüştü. Özel hayatım, aşk ve ilişkiden bahsedersek pek iyi gitmiyordu ancak kariyerim, devam eden beyin, zihin, ve insan davranışları konusundaki araştırmalarımın iyi gitmesi duygusal yaşamımdaki eksikliği telafi ediyordu. Bilinçli ve bilinçaltı ikna güçleri hakkında çok iyi öğrendiğim sırlarını zihnimin savunma ve saldırı işlevlerinde uzun süredir kullanır olmuştum. O noktada kontrolle kafayı bozmamak için durdum. Onun yerine hayalim neyi kontrol edebileceğimi değil neyin beni kontrol etmek olduğunu öğrenmek oldu.

Sonra 1986'da yakın bir arkadaşım artık bilgeliğe ulaştığımı, herkese kar getirici tavsiyelerde bulunduğumu gözlemlemiş. Bana başkalarına tavsiye vermek yerine iş dünyasına girmemi söyledi. Bunun hemen ardından büyük bir maaş aldığı yönetici pozisyonundan istifa etti ve onun yerine geçmem için beni tavsiye etti. Hayatımda ilk kez almak istediğim bir işte reddedildim çünkü işletme ya da iletişim dalında en azından bir master dip-

lomam olması gerekiyordu. İşi arkadaşımın yardımcısına verdiler. Yardımcının işini de bana teklif ettiler ancak hiçbir terfi umudu olmadığından işi tabii ki reddettim. Hemen ardından da şirketinin taktığı altın kelepçelerden kurtulan arkadaşım kendi şirketini kurdu ve çok başarılı oldu.

Hemen hemen aynı zamanlarda, uzun süredir görüşmediğim bir çocukluk arkadaşım ortaya çıktı ve beni country müzik sanatçısı olan arkadaşı Alex Houston'la tanıştıracak kadar uzun bir süre görüştük. Daha sonra öğrendim ki bu tanıdık, Ray Myers ve karısı Regina'nın hem Cathy'nin kızını hem kendi çocuklarını taciz eden pedofiller oldukları iddia ediliyordu. Öyle görünüyordu ki Houston bir fabrikayı finanse etmeye yetecek büyüklükte bir satış anlaşması yapmasına yardım edebilecek, uluslararası iş anlaşmalarında becerikli birini arıyordu.

Bu yakın arkadaşlık ilişkisinin karışık yanı Houston'ın dürüst bir adam olmadığının farkında olmamdı. Houston'la yapacağım işlerde güvenliğimi sağlamak için bir an önce yasal tavsiye alma ihtiyacı hissettim. Birkaç gün içinde Houston'la hem fikir bazında hem de yasal olarak işe başlamak konusunda anlaştık ve anlaşmayı imzaladık. Bir logo tasarladım ve şirketin adını UniPhayse koyduk. İmzaladığımız antlaşmayla ikimiz de belli alanlarda sorumluluğu alıyorduk ve bunlar sağlam bir şekilde belirlenmişti. Houston kendimi yasal olarak korumaya çalışmak için yaptığım girişimleri olumlu karşıladı ve sorun çıkarmadı. Bu da özellikle anlaşmada yer alan "dürüstlük" maddeleri yüzünden beni şaşırttı. O zamanlar benim kafamda olan, Houston eğer "işe pislik bulaştırmaz" ve üzerine düşeni yaparsa bu şirket başarılı olurdu. Aksi halde zaten şirketin kilidi, hisseleri benim elimdeydi ve işleri tek başıma yürütebilirdim.

Aylar sonra çantama koyduğum iş ve pazarlama planları, teklif edeceğimiz ürünün sunum modeliyle Houston ve ben Hong Kong'a giden bir uçağa bindik. Vardığımızda bizi uzun

boylu ve iyi giyimli Koreli bir adam karşıladı. Kendini William Yoon olarak tanıttı. Uluslararası bir taşımacılık şirketi vardı. Gemileri tüm dünyaya ham metalden Çin ipeğine kadar her şeyi taşıyordu.

Bay Yoon -Uzakdoğu protokolüne uygun bir şekilde kendine böyle denilmesini istiyordu- dünyanın en kalabalık ülkesi Çin Halk Cumhuriyeti'ndeki arkadaşlarıyla ortak bir şirket kurmayı düşünüyordu. Ben, Houston ve Bay Yoon için gerekli tüm organizasyon kendi adamları tarafından yapılmıştı. Ertesi gün Maden Bakanlığı'yla anlaşma yapmak üzere Pekin'e uçtuk. Bir tercüman aracılığıyla yapılan ve neredeyse tamamen benimle ve Çin Maden Bakanlığı yetkilisi arasında geçen birkaç günlük yorucu tartışmalardan sonra anlaşabileceğimiz bir noktaya geldik.

Zarif Çinli ev sahiplerimiz tarafından kusursuz bir yemek verildi ve işte bu yemekte Maden Bakanlığı'nın Çin Savunma Bakanlığı'na bağlı olduğunu öğrendim. Hayatımda ilk kez içimde vatanseverlik duyguları uyanmıştı. Çin'in ABD'nin sorunlar yaşadığı bir Ortadoğu ülkesi olan Libya'ya silah sağladığını biliyordum. Çinliler ucuz Libya petrolü karşılığında Libya'ya füze ve başka silahlar sağlıyordu. Çin dünya üzerinde Reagan'ın ambargosunu delmeye cesaret eden tek ülkeydi. Çin ordusuna hizmet ettiğim fikri ülkeme ihanet ediyormuşum gibi hissetmeme neden oldu. Politik bir felakete yol açabilecek bu iş anlaşması beni rahatsız etse de Çin'de iş yapan yüzlerce Amerikan şirketi olduğunu hatırlattım kendime. Houston ise bu konuda konuşmayı reddetti.

Pekin'den Hong Kong'a uçarken yakında iş ortağım olacağını bildiğimden Bay Yoon'a vatansever kaygılarımdan bahsettim. Olası bir felakete karşı duyduğum korkuları o zaman için bana mantıklı gelen karışık açıklamalarla gidermişti. Bu adam kibar bir şekilde Çin dışında elde edilen tüm ürünlerin satışından gelecek gelirler üzerinde ikimiz tam bir kontrol sahibi olacağı-

mız için para kaybetmemizin mümkün olmadığını açıkladı. Çin hukukunun ortak şirketler hakkındaki yasalarına göre ortaya çıkan ürünün yüzde altmışı Çin dışında satılmak zorundaydı.

Houston'la birlikte Tenessee'ye döndük ve bizi havaalanı kapısında karşılayan karısı Cathy ile tanıştım. Sadece kısa bir süre için onu görmüştüm. Genç, güzel ancak çok aptal görünüyordu ve bir fahişe gibi giyinmişti. Bagajlarımızı almaya giderken kadından birkaç adım uzakta yürüyordum.

Bu ziyaretten birkaç hafta sonra bir grup Çinli elektrik mühendisi ve finans uzmanı anlaşmanın geri kalan kısımlarını konuşmak üzere Tenessee'deki ofisimize gelmişlerdi. Aynı zamanda daha sonraki üretimlerde kullanmak üzere bizden bazı teknik üretim verilerini alacaklardı.

Grup Çin'e gitmek üzere ayrılmadan önce Devlet Bakanlığı diye de bilinen ABD Devlet Bakanlığı'ndan gizemli bir telefon aldım. Çinli gruptan birilerinin, teröristlerle çalışan uluslararası bir silah sağlayıcı olduğu için daha önce ülkeye girişi yasaklanmıştı. Telefondaki ses ortaya bir sorun çıkmayacağına ve bu bilginin yayılmayacağına ikna etmişti beni. Ona teşekkür ettim ve verdiği bilgiyi sızdırmayacağım garantisi verdim.

Birkaç ay sonra Hong Kong'lu yeni ortağım Bay Yoon beni, karımı, Houston ve karısını ortak şirket antlaşmasının resmi imza töreni için Çin'e davet etti. Houston'a karısıyla birlikte gelip gelemeyeceğini sorduğumda tereddütsüz bir şekilde "Hayır" dedi. "İş"lerini çoktan planlamıştı ve iptal edemezdi. Bunun üzerine onun karısına ve kendi karıma eşlik etmeyi teklif ettim. Yine "hayır" dedi. Bu gezinin zevk için yapılamayacak kadar pahalı ve mesafenin uzak olduğunu söyledi. Rahatlamıştım çünkü ortaklarımızın onu sevmediğini ya da ona saygı duymadıklarını anlayacak kadar Çince öğrenmiştim. Zaten Cathy'nin durumu da beni utandırıyordu. Daha sonra öğrendim ki Houston'ın "iş"i Cathy ve küçük Kelly'yi pek bilinmeyen Bohemian Grove'a (Bohem Korusu) "götürmek"miş.

Çin gezim karımla boşanma aşamasında olmamıza rağmen tüm görkemiyle beklendiği şekilde geçti. Ancak Amerika'ya dönmeden hemen önce bana Çin Savunma Bakanlığı'nın güven belgelerini gösteren bir adamdan sıra dışı bilgiler öğrendim. Bu belgelerle yakından ilgilendim. Bu adamda benim hakkımda hazırlanmış öyle bir dosya vardı ki ancak geçmişte çalıştığım tüm kurumları içeren bir araştırma sonucu elde edilebilirdi. İngilizce'si dosyanın içeriği hakkında ancak kabaca bir çeviri yapabilecek kadardı. Bu adamda bir zamanlar aldığım ABD Savunma Bakanlığı temiz belgesinin bir kopyası vardı. "Çinlilerin benim hakkımda her şeyi bildiği"ni söyledi. Aklımdan şantaj düşünceleri geçmeye başladı. Adam devletinin gerçekte neyle ilgilendiğini anlatmaya başladığında bu düşünceler anında kayboldu. Onların kaygıları Alex Houston, CIA, uyuşturucu, para aklama, çocuk fuhuşu ve -en iyisini sona saklamıştı- köle ticareti ile olan ilişkileriydi. Zihin kontrolünden bahsedilmedi ama Houston'ın "çok kötü bir adam" olduğu ve suçlarının "Beyaz Saray" bağlantılı olduğu söylendi. İnanılası gelmiyordu ama bana gösterdiği ve "Sadece Yetkili Kişi" damgalı CIA antetli ABD belgeleri şüpheye yer bırakmıyordu.

Bu "görevli"ye ilk tepkim Houston'ın ABD "istihbaratı" ile ilgisi olamayacak kadar salak ve sahtekar olduğunu söylemek oldu. Bu yorumuma, boğazıma bir şey takılmış gibi hissettiren, Houston'ın bir fotoğrafıyla yanıt verdi. Bu resimde küçücük siyah bir çocukla anal seks yapıyor ve bunu yaparken de şeytanca gülümsüyordu. Daha sonra bu küçük çocuğun Haitili olduğunu öğrendim.

Bu korkunç bilgi ve açık gerçekliğiyle karşılaştığımda "Devletiniz benden ne yapmamı istiyor?" diye sordum.

Yanıt verdi: "Ondan kurtulun. Ondan ve tüm yakınlarından kendinizi uzak tutun."

Ona bunu nasıl başarabileceğimi sorarak cevap verdim. "İs-

tediğin şekilde" dedi. Ona, Amerikan televizyonunda şiddetle ilgili gördüklerinin hiçbir önemi olmadığını, Houston'ın elindeki hisseleri satmaya zorlanması gerektiğini ve bunun için de paraya ihtiyacım olduğunu söyledim. "Bize rakamı söyle ve sen gerekli işlemleri yap. Bu işi olmuş bil" dedi.

Tenessee'ye Çin hükümetinin ürünlere otuz bir milyon dolar değer biçtiği bir anlaşmayla geri döndüm. Bu anlaşmaya eklenmiş olarak Houston'ın banka bağlantısından, Uluslararası Kredi ve Ticaret Bankası'nın New York şubesinden bana ve şirkete kredi verilmesi için bir teleks mektubu vardı. Kredi miktarı bir milyon dolarlık ABD fonuydu. Anlaşma Bay Yoon ve benim için on milyon dolar civarında bir kar sağlayacaktı.

Çinliler tarafından Houston'ı bir an önce saf dışı etme görevi verildiğinden hareket planımın ne olması gerektiğini tam olarak biliyordum. Bu sorunu çözmek için deneyeceğim başka bir yol geri tepebilir ve her şeyi kaybedebilirdim. Eskiden, dolaylı bir şekilde çalıştığım Capital International Airways (CIA) döneminden tek bir hatanın bile yaşamıma mal olabileceğini biliyordum. Houston'ın sadece pislik değil aynı zamanda salak olduğu gerçeğini tekrar hatırladım ve bu beni biraz rahatlattı. CIA da ona çok saygı duyuyor olamazdı. Yoksa neden uluslararası bir iş anlaşması için tanıdığı güçlü sapıklar yerine benimle çalışacaktı ki?

Houston'ın şirket işine giriştiğimizde imzaladığımız anlaşmayı ihlal edecek bir şey yapıp yapmadığını araştırmak için ofise gittim. Houston şehir dışındaydı. O eğlenceli işlerinden birini yapmaya gitmişti. Bu sayede onunkiler de dahil olmak üzere tüm dosyalara sınırsız erişimim vardı. Hong Kong'dan dönerken yaptığım uzun yolculukta kurduğum gibi bu köstebeklik işi sadece on beş dakika sürdü. Houston ve beni onunla tanıştıran eski tanıdığım görünüşe göre deyim yerindeyse tam birer "satıcı"ydı. Nakliye faturalarını ve müşteri çekini bozdurduğunda

Houston'a verilen banka dekontunu da aldım. Hatta Houston'ın müşteriye kendi hesabıyla ilgili şirkette kendisi ve sapık arkadaşı Ray Myers dışında kimseyle konuşmaması konusunda uyardığı mektubun bir kopyası bile vardı. Bu keşif üzerine hisse transferi işlemi için orada yaşayan Koreli avukatı (avukatın kartını Hong Kong'da Bay Yoon vermişti) aradım. Houston'ın istifa mektubunu büyük bir zevkle yazdım.

Bu problem çözülürken şu anda hayatta olmayan çok sevdiğim eski bir arkadaşı ziyaret etmek üzere bürodan ayrıldım. Bu adamın Amerika ve yurtdışı haber alma merkezleriyle çok güçlü bağlantıları vardı. Yaşamımla ilgili güvenebileceğim bilgilere ihtiyacım vardı. Bu haber alma merkezinden "emekli" hava kuvvetleri generali benim bilgi kaynağım olacaktı.

Çin İstihbaratından benimle konuşan görevlinin bozuk İngilizcesiyle söylediği, "köle ticareti" civardaki bir otelin lobisine giderken arabada sürekli kafamda yankılanıyordu. Bu otel lobisi "gizli" arkadaşımın benimle özel bir konuşma yapmak üzere seçtiği yerdi. Arabada geçirdiğim birkaç kısa dakikada kafamdan ona soracaklarımı not ettim. Buluşmamızdan en verimli şekilde yararlanmak istiyordum. Köle ticareti sözcükleri kafamda karanlık sorular oluşturduğundan başka bir şey düşünemiyordum. Bu konuşmada zihin kontrolünden bahsedecek olmak beni yeterince rahatsız ediyordu. Bu güvenilir dostla her şeyi konuşabilirdim aslında. Zihin kontrolü sözcüklerinden umutsuzca kaçınmaya çalışmak istiyordum çünkü bu benim vatansever duygularımla yirmi yıldır sakladığım bir sırdı.

Oraya vardıktan ve biraz havadan sudan konuştuktan sonra ciddi konulara geldik. Yaptığım işten bahsettim ve Çin İstihbarat görevlisinin bana gösterdiği, benim ve özellikle Houston hakkında hazırlanmış dosya ile ilgili metodik bir şekilde sorular sormaya başladım. Dostum kısa bir süre içinde cümlemin ortasında lafımı kesti, dişlerini göstererek sırıttı ve dedi ki "Flash,

sen hala eskisi gibisin ve ne demek istediğimi çok iyi anlıyorsun."

"Evet" diye yanıt verdim.

Gizli dostum Bob Segar'ın söylediği, "Hala Eskisi Gibi" adlı 70'lerin bir rock şarkısından bahsediyordu. Yıllar önce, beraber poker oynadığımız arkadaşlarımız bu şarkıyı risk almamdaki başarımla özdeşleştirirdi. Kumardan hoşlanmazdım. Sadece "risk yönetimi" konusundaki tutkularımı tatmin etme fırsatı veriyordu. Arkadaşlarım ses çıkarmadan kaybettiklerini ödeseler de bir süre sonra yaptığımın sadece kartları okuma değil, beden dillerini çözebilme yeteneğim olduğunu öğrenmişlerdi. Buna gözlerinin etrafındaki mikro kasların tepkileri de dahildi. Kart oyunlarında Houston'ı da yenmiştim. Generalin vermeye çalıştığı mesaj kabaca yine "çok şanslı" olduğumdu. Alex Houston'la giriştiğim işten sağ çıkmak gerçekten büyük bir şanstı.

Tartışma bundan sonra doğrudan zihin kontrolüne kaydı. CIA'nın yürüttüğü, dünya çapında devam eden gizli bir köle ticaretinin detaylarını birkaç dakika dinledikten sonra konuşma Tenessee'de olanlar üzerine yoğunlaştı. Cathy ve küçük kızının travma bazlı zihin kontrolünün kurbanları olduğunu öğrendim. Onlar birer köleydi ve zihnin dışarıdan kontrolü hakkında sahip olduğum tüm teori ve uygulama bilgileri tam olarak işlevseldi ve kullanılıyordu. Toplumdaki özel sektöre uzanıyordu.

Donup kalmıştım. Kuruyan ağzımdan çıkan ilk sözcükler, "Bu insanları bundan nasıl kurtarabiliriz?" oldu.

Gülümsedi ve "Ben denemezdim bile" dedi. "Onları kurtarsan bile ne yapacaksın ki?" yanıt veremeden beni kesti ve "Bak, sen hala eskisi gibisin ama artık Amca'n öyle değil. CIA'nın büyük bir kısmı, FBI, Mafya hep aynı ve orduya da sızıyorlar."

"Bunu zaten biliyorum. Öğrenmek istediğim bu iki insanı nasıl kurtarabileceğim" diye yanıt verdim.

"Tamam. Anneyi başındaki adam yakınında değilken telefo-

na çağır. Telefonu çevir ve iki kez çaldır ve kapat. Ardından tekrar ara ve bir kez çaldırıp kapat. Sonra tekrar ara ve ona tanrı olduğunu söyle. Ona İncil'den bir cümle söyle. Bunların hepsi Hıristiyanlık temelli programlamaya tabi tutulmuştur.

Bu işlemin Cathy'nin dikkatini çekeceğini anladım. General devam etti: "Kadın her şeyi yapacaktır, ona emrettiğin her şeyi. Ancak Houston'ı öldürtemezsin. Unutma, emreden tanrıdır. *İncil*'i iyi bilen bir rahip bul ve çift anlamlı bir satır öğren. Tanrı aşkına, sen ne yapacağını bilirsin. Dinle, bunu yaparsan kendi başınasın. Mark, bu çılgınca bir şey" dedi. "Onları da alıp Çin'e git. Bu Kırmızı, Beyaz ve Mavi bok çukurunu unut. Ben buraları temizlerim. İçeride bu pisliği temizlemek için hayatını ortaya koymuş iyi adam var. Ama sen tek başına dünyayı kurtaramazsın."

Karşı çıktım: "Hayır, sadece ben değil. Amcamızın insan dışı varlıklar olduğunu düşündüğü birkaç kişi daha bu işi yapacağız." Sonra da kurtarma harekatının ince detaylarını ve Houston'ın Cathy'yi geri almasını yasal olarak nasıl engelleyebileceğimizi konuştuk. Bu dostumu bir daha da görmedim."

Arabama geri yürürken beynimde yankılanan sözlerini dinliyordum. Ve birden yaşamım takılmış tekrar tekrar aynı melodiyi çalan bir pikabı andırdı. Kafamdaki düşünceler artık vatanseverlikten çok uzaktı. Çin'de Bay Yoon'un Libya'ya Çin füzelerinin taşınmasıyla ilgisi olduğunu öğrendiğimde ifade ettiğim duygulardan çok farklı hisler taşıyordum artık.

Artık içimdeki katıksız bir öfkeydi. Savunma bakanlığındaki işimden ayrıldığımdan beri ülkem ne hale gelmişti. İlk kez zihnim kendi düşmanımmış gibi geldi. Büyük bir nefret beni tüketiyordu.

Ülkemin benim için bir zamanlar anlamı çok büyüktü. Ama artık bir Amerikalı olmaktan utanıyordum. O sırada bilmiyordum ki Cathy ve Kelly'nin yaşadıklarını öğrendiğimde bir erkek olmaktan da utanç duyacaktım.

Nashville'in güneybatısındaki kırlarda bulunan uzak evime giderken uzun bir yol kat ediyordum. Yol boyunca CIA'nın kokain dolu burnunun dibinden iki "köleyi" kaçırmak için bana verilen formülün geçerliliğini sorguluyordum. Kaygılarım bunu yapıp yapamayacağım konusunda değil de arkadaşımın da sorduğu, "Onlarla ne yapacağım" konusundaydı.

Kendi kendime mırıldanırken düşüncelerim uçtu gitti. Hayatım yine çok karışacak. Dikkatimi öncelikli işlere yoğunlaştırmalıyım, gerisi Allah kerim, diye düşündüm.

Birkaç gün içinde, tanrı rolümü oynadım, Cathy ve sekiz yaşındaki kızı Kelly'nin Houston'dan evinden çıkıp o civardaki bir daireye geçmelerini sağladım. Houston'ın bunlardan haberi yoktu. Aynen bana anlatıldığı gibi Cathy'nin zihnine güçlü yönlendirmeler içeren kodlar yerleştirdim. Bu emirler kısmen de olsa Alex Houston'ın onu öldürmekle tehdit ettiği algısını engelledi. Houston'ın onun kafasına yerleştirdiği mesajların önünü kesmek için bana verilen yöntemin işe yaradığını o sırada pek bilmiyordum.

Cathy ve Kelly bana çok başıboş ve gerçekten kopuk geldi. Yeni ve küçük mutfaklarında Cathy'nin heyecanlı heyecanlı kızına beni tanrının gönderdiğini anlatmasını dinledim. Buna yürekten inanıyordu çünkü elleri otomatik bir şekilde King James İncil'inin 37. bölüm, 37. satırını açıyor ve o satırda da, "Mark, kusursuz insan" yazıyordu.

Bu İncil referansını telefonda tanrıyı oynarken zihnine yerleştirmiştim. Eve geldiklerinde ise İncilin cildini o sayfadan kırmıştım ve açtığında "sihirli" bir şekilde önüne o sayfa geliyordu. Dedi ki: "Gördün mü, tanrı görmen için yine aynı şeyi yaptı."

Program bozucuların kullandığı bir dil oyunuyla "ters" bir yanıt verdim. "Ben lanetliyim. Haklısın. Kalan tek açıklama bu -olanları açıklayabilecek tek açıklama." Tedirgin bir şekilde ko-

nuyu değiştirmek istiyordum. Beni gözetleyen kişiliklerinden birinin kahkahamdaki sahteliği fark etmesini istemiyordum. Programlanmış kölelerin ileri derecede gözlemci oldukları konusunda uyarılmıştım.

Geçmişte dine karşı saygısızlık etmemiştim. Ama yaşama dair sorularımla ilgili olarak dinleri araştırırken bulduğum yanıtlar beni isyan ettirdi ve insanların İncil, Kuran gibi kutsal kitaplar ve Buda'nın öğretilerini nasıl yorumladıklarını görmek beni soğuttu. Örgütlü dinlere karşı geliştirdiğim bu tavır o an için hissettiğim üzüntüyü azaltmadı.

Konuyu dinden başka bir yöne kaydırmak için uğraşırken Nazilerin Himmler yönetiminde yaptıkları zihin kontrol araştırmalarını hatırladım. Bu araştırmaları kuzey Avrupa'da yaşayan ve nesillerdir Satanist olan kişilerin aileleri üzerinde yapıyorlardı. Hıristiyanlık, özellikle Katoliklik Himmler'in korkunç zihin kontrolü deneylerinde "Seçilmişler"i kullanmak için bulduğu bahaneydi. Bu Seçilmişler Hitler'in Yeni Dünya Düzeni'nin robotlaştırılmış liderleri olacaktı. Sonra Cathy'ye Houston'la tanışmadan önce hangi dine inandığını sordum. "Mormon ama ondan önce iyi bir Katoliktim" diye yanıt verdi.

Bunu duymak benim için şok ediciydi. Yine çabucak konuyu değiştirdim ve benim asistanım olarak ertesi gün başlayacağı yeni işini konuşmak üzere yemeğe çıkmayı teklif ettim. Ama o gece boşanma planlarını konuşacaktık.

O akşam eski tanıdıklarımdan üst düzey CIA yetkilileriyle bağlantılı olduğunu bildiklerimden birini bulmak üzere güvenli bir telefon aramaya başladım. Yanımdaki iki talihsize yardım edebilecek hızlı bir iyileştirme formülüne ya da temiz bir akıl sağlığı uzmanına ihtiyacım vardı. Aldığım bilgilere göre ikisi de mümkün değildi ve zihin kontrolü meselesini konuşabileceğim herkesten daha iyi biliyordum.

Eve döndüğümde telefonum çalıyordu. Arayan Alex Houston'dı. Sesi endişeliydi. Söylediğine göre Nebraska'daki Boys

Town'da yaptığı "tatil"den dönmüştü. Karısını arıyordu. Karısı "kaybolmuştu".

Ona hiç haberim olmadığını söyledim ve ertesi gün öğleden sonra acil bir iş için evime çağırdım. Ertesi sabah Cathy için bir avukat buldum ve boşanma kağıtları hazırlandı. O öğleden sonra kısmen güvendiğim bir adam olan şerif vekili Granville Granville Ratclift evimdeydi. Bu adam şehir dışına çıktığımda evimi kollardı. O gece orada bulunma nedeni, Houston'ın boşanma ve şirketten ayrılma kağıtlarını imzaladığına yasal olarak tanıklık etmekti. Houston'a söylediğim, kasete de kaydettiğim, son sözler "Eğer benimle ya da onlarla uğraşırsan canın yanar Alex. Şimdi defol git!" oldu. Umarım Houston yüz yıl boyunca yaşar ve bu sözleri unutmaz.

Cathy'yi korumak için Houston'ı yasal yoldan alt etmem benim de kendi boşanma işlerim olduğunu hatırlattı. Karım ve ben ayrı olursak duygusal açıdan daha mutlu olacağımızı kabul ettik. O Florida'ya taşındı ve annesiyle bir ev açtı. Sorunsuz bir boşanma oldu. Evi ve ortak mallarımızı satmayı kabul ettim.

Hala Cathy ve Kelly için profesyonel yardım sağlayamamıştım. Güvenliklerini ise satılana kadar benim evime yerleştirerek sağlamaya çalıştım. Bir komşum, evimin etrafında dolanıp resimler çeken dürbünlü ve silahlı bir adam gördüğünü söyledi. Ardından da aynı şekilde başka ziyaretler gerçekleşti. Gerçekten endişelenmeye başlıyordum.

Tekrar CIA bağlantılı bir tanıdığı aradım. Bu adamın Nashville'deki düzenbaz kanun koyucu sınıfın elit kısmıyla çalıştığını biliyordum. Yine aynı adam daha sonra beni, "Bir an önce buralardan gitmem gerektiği ve birilerinin beni öldürmek istediği" konusunda uyarmıştı. Neden diye sorduğumda ise aldığım yanıt, "Neden olduğunu sen benden daha iyi biliyorsun" demişti.

Ev çabucak satıldı ve ben de şirketi bırakmaya çoktan karar vermiştim. Böylece anlaşmalarımı ve New York B.C.C.I.'daki

bir milyon dolar değerindeki kredi mektubunu da bırakıyordum. Bay Yoon Nashville'e geldi. Houston'ın hissesini satın aldı. Bay Yoon'u dönüşünde havaalanına kadar bıraktım. Ona söylediğim son sözler, "Hoşça kal dostum" oldu. Neler olup bittiğini bilmiyordu. Bay Yoon'la bir daha görüşmedim. O öğleden sonra ofisimi temizledim, mal sahibine anahtarları teslim ettim ve kişisel banka hesaplarımla şirket hesaplarını kapattım.

Hayatımda hiç bu kadar öfkelenmemiştim. Geçmişe baktığımda bunun bir vatansever olma evrimimin başlangıcı olduğunu görüyorum.

Tek istediğim benim devletimde olan bitenler konusunda yanıtlar almaktı. Bu yanıtları ararken de güvenlikte olmamız gerekiyordu. Bu yoldaki bir sonraki durağım Las Vegas, Nevada oldu. Oraya gider gitmez Capital International Airways'de çalışırken kendilerine devlet kesesinden kumar gezileri ayarladığım yeraltı tipleriyle buluştum. Bu insanların en azından ben Cathy'yi tanıyan birilerini bulana dek beni koruyacaklarından emindim. Bu adamlar bana CIA'nın yeni fon oluşturma operasyonunun bir parçası olduklarını da hatırlattılar. Bir tanesi elindeki Küba purosunun dumanını içine çekerek "Horoz kümesinde yumurta saklayamazsın dostum" dedi.

Bunun üzerine bağlantımı sağlayan adam soğuk bir şekilde Ulusal Güvenliğimizi etkileyecek bir şeye giriştiğim bilgisini verdi. Bu "bilge adam"a yalan söyledim ve şifreli bir şekilde yanıt verdim. "Ya, peki. Onları (Cathy ve Kelly) Alaska'ya götürür ve sessiz bir bukalemun gibi oynarım." O zaman pat diye ağzımdan çıkan bu yalan beni "kırmızı gömlek" giymekten ve CIA/MOB tarafından yakalanmaktan kurtarmıştı.

Cathy ile birkaç günü daha Las Vegas'da demirleyerek geçirdik. Kelly'nin biyolojik babası Wayne Cox mahkeme kararıyla yılbaşında kızıyla birkaç gün geçirmek istemişti. Biz ise CIA'dan şüpheleniyorduk. Daha sonra Kelly'nin raporlarından

öğrendiğim kadarıyla, Kelly'ye babasıyla geçirdiği o yılbaşı tatili tam bir cehennem olmuştu.

Zihnimin içinde yalnızdım, korkmuştum ve param tükeniyordu. Bir kez daha yaşamımdaki herkese ve her şeye yabancılaşmış hissettim kendimi. Bu noktada durmadan kendime doğru olduğunu bildiğim tek şeyi yaptığımı hatırlattım. Gerçekçi bir şekilde bakacak olursak bir kaplana ata biner gibi binmeye çalışıyordum ve sırtından inip yaşama dönemiyordum.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

CATHY'NİN ZİHNİNİN TEDAVİSİ

"Birine verilebilecek en büyük hediye iyi bir hafızadır."[3]

1988 yılbaşının üzerinden bir hafta geçmişti. Las Vegas çetesine karşı verdiğim sözün ilk yarısını yerine getiriyordum. Kalan tüm kişisel eşyalarımız kutulanıp gizli bir şekilde farklı bir gemiyle nakledilivordu. Yeni ailem ve hayvanlarımızla birlikte Anchorage, Alaska'ya doğru yola çıktık. Buz ve karlar içinde yapacağımız 1600 millik yolculuk üç gün kadar sürecekti. Ne yazık ki düşünmek için çok vakit vardı.

Gelir kaynağımız olmamasından dolayı CIA'dan kaçabileceğimiz hiçbir yer yoktu. Cathy ve Kelly mutlu görünüyorlar ve güvenlikte olduklarına inanıyorlardı. Benim de en önem verdiğim konu zaten buydu. Yaptığım kaçış planının CIA insanlarını onlar için bir tehdit olmadığımıza ikna etmesi gerekiyordu. Plan Romalılar tarafından geliştirilen antik bir psikolojik savaş tekniğine dayanıyordu. Kendimi Reagan'ın çevirdiği kötü kovboy filmlerinde günbatımında kaybolan ve bir daha haber alınamayan yalnız kovboyla özdeşleştirmeye çalıştım. Gittiğimiz yerde en azından bahara kadar batacak bir güneş olmayacaktı. Yolculuğumuzun ortasında bir gece geç saatte ön güverteye çıktım ve iç geçirerek içinde bulunduğum yalnızlığı hissettim. Rüzgara ve gözlerimi iğne batırır gibi acıttığı için kapatmama yol açan kar-

---

3. Mark Phillips'in mottosu

lara minnettarım çünkü zihnimi odaklamama yardımcı oldular. O sırada psikolojik olarak öfke ve dayanılmaz bir duygusal acıyla sarsılıyordum.

Canım kadar değer verdiğim genç oğlum Mason'ın görebileceği zararı ya da sessiz kalmam için onu tehdit olarak kullanmalarını engellemek için baba-oğul ilişkimizi kestim. Onu çok seviyor ve özlüyordum. Hala da öyle. İçinde bulunduğum durumun ve ayrılığın verdiği duygusal acı beni yiyip bitiriyordu.

Cathy ve Kelly'yi kurtarmaya çalışırken oğluma hakaret ettim ve onu ihmal ettim, şirketimi batırdım, iki boşanmayla uğraşıp neyim varsa satıp savdım. Yaşlı annemi bir daha göremeyeceğimden endişe duyuyordum. On sekiz kilo kaybettiğimden diktirdiğim elbiseler artık olmuyordu ve bir iskelete dönmüştüm. Kronik uykusuzluk, hissettiğim ama söylemediğim derin depresyon belirtileri beni gittikçe delirtiyordu. Kısa vadeli hafızam gittikçe zayıflıyordu. Otuz yıldır ilk kez bazı sözcükleri söylerken kekelediğimi fark ettim. Bunun, yanıtları arama yolunda girişiğimiz uzun ve tehlikeli yolculuğun sadece başlangıcı olduğunu biliyordum.

Geminin buz kaplı çelik güvertesinde tek başıma gözlerim kapalı dikilirken tuhaf bir rahatlama duygusu tüm bedenimi sardı. Nasıl olduysa, "acil durumlar" için nereden "güç" alabileceğimi hatırlamıştım. Yıllar önce öğrendiğim bir meditasyon tekniğiyle sessiz bir şekilde kendime içsel bir kuvvet ve rehberlik sağlamak için dua ettim. O anda hayatta kalıp insanlara hikayemizi anlatacağımızı hissettiren kesin ve sakin bir duyguyla doldum.

Birden keskin soğuğun yüzümü ve ellerimi dondurduğunu fark ettim. Tekrar hissedebildiğim için mutluydum. Öyle görünüyordu ki dokunma duyumu duygularımla birlikte bastırmıştım. Cathy ve Kelly'nin zihin kontrolü ile ilgili yaşadıklarını öğrendiğimden beri ilk kez gerçekten yaşadığımı hissediyordum.

Gözlerimi açtığımda artık yalnız olmadığımı fark ettim. Bir yerlerden bir ses geliyordu. Etrafıma bakındım ve sesin kaynağının battaniyeye sarınmış bir şekilde yanıma kadar geldiğini gördüm. "Hey dostum iyi misin?" dedi. Daha sonraları tanıyıp büyük saygı duyacağım bu adamın adı Mark Demont'tu. Alaskalıların "ekşili çörek" dediği türden bir adamdı. Kabaca açıklayacak olursak ekşili çörek güneydeki 48 eyaletin birinden gelen, evinden uzak ve parasız adamlara deniyordu. İkimiz de ekşili çöreklerdik ve CIA'nın kullandığı ilaçlar, medyadaki şiddet ve çığırından çıkmış bir hırs yüzünden delirmiş, hasta bir toplumdan kaçıyorduk.

Ona bir sigara ve arkadaşlık duygusuyla elimi uzattım. Neredeyse bir yıldır böyle bir hareketi yapmıyordum. Alaska'ya vardıktan sonra bağlantımızı kesmeyelim dedik.

İki gün sonra güvenli bir şekilde Juneau limanına vardık. Geminin kaptanı son on yılın en soğuk günü olduğunu söyledi bize. Gemideki termometre hava sıcaklığını eksi yirmi iki derece olarak gösteriyordu. Bu benim için alışıldık bir havayken Cathy ve Kelly için çok zor olacaktı.

1980'lerde iki yıl Alaska'da kalmıştım. Capital International Airways'deki eski patronum George Kamats'a Great Northern Airlines olarak bilinen taşıma şirketini kurması için yardım ediyordum. O zamanlar Alaska'yı çok sevdiğim doğa şartları yüzünden değil Kamats'ın devamlı çektiği nutuklarına dayanamadığımdan terk ettim. Bu sert adamın CIA'nın kontrolünde olan havayollarında eski bir geçmişi vardı. Öteki işlerinin arasında Amerikan Orman Hizmetleri'nin hava destek bölümünde, Air America ve Evergreen (CIA) taşıma şirketlerinde yüksek yönetici düzeyinde yetkileri vardı.

Alaska'ya geri dönmüştüm, işsizdim ve eskiden dolaylı yoldan içinde çalıştığım kurum Merkezi Haber Alma Ajansı, CIA tarafından bir av hayvanı gibi takip ediliyordum. Son birkaç ge-

cedir uyuyabildiğimden kendimi çok daha iyi hissediyordum ve izimin sürülüyor olması beni pek rahatsız etmiyordu. Aklımda çok daha üretici fikirler vardı. Günlük düşüncelerimin içinde korkunun önemli bir yeri olmasına izin veremezdim.

Cathy ile bulabildiğimiz tüm vakti ev diyebileceğimiz bir yer bulabilmek için harcıyorduk. Sonunda çok pahalı olmayan dört katlı, iki yatak odalı ve ısıtmalı bir garajı olan bir daire bulduk. Çok sevdiğimiz üç rakun ve iki köpeğimiz vardı. Isıtmalı bir garaj onlar için gerekliydi. Yeni evimizde bir televizyon, iki yatak, bir masa ve sandalyeler dışında hiçbir zaman başka eşya olmayacaktı. Bu eksiklik hiçbir zaman tartışılmadı. Biz öyle de rahattık.

Kırlık bir arazideki küçük şehir Chugiak'taki "evimiz"e yerleştikten sonra hemen normal şeyler yapmaya başladık. Kelly'yi büyük bir devlet okuluna yazdırdık, yeni komşularımızla tanıştık ve karda oynadık. Bunların hepsi geleneksel bir aileymişiz gibi bizi eğlendiriyordu. Cathy ve Kelly bunun nasıl bir şey olduğunu hiç öğrenememişlerdi.

Elimizde kalan para da gözlerimin önünde yavaş yavaş tükeniyordu. Kelly'nin hayatta kalmak için ihtiyacı olan astım ilaçları aylık dört yüz dolar civarında tutuyordu. Son zamanlarda iyice kötüye giden sağlığının bozulma nedeninin, seri katil olduğu iddia edilen Wayne Cox'la "cehennemde" geçirdiği iki hafta olduğundan şüpheleniyordum. Dört yaşındaki üvey kardeşi Jacob'la birlikte kullanıldıkları korkunç Satanik törenlerin ayrıntılarını anlattığında şüphelerim doğru çıkmıştı.

Çok şükür pahalı Nikon fotoğraf makinemi, silahlarımı ve kişisel mücevher parçalarımı saklamıştım. Sahip olduğum şeylerden, sattığımda para getirecek sadece bunlar kalmıştı. Ben de onları sattım ve aldığım para bizi beş ay daha geçindirmeye yetti. Ama beş ay sonra Kelly'nin sağlık durumu yüzünden devlet yardımına başvurmak zorunda kaldık.

Bu beş aylık süre içinde Kelly okula gidiyordu ve rahatsız edecek telefonlar almadık. Bu rahatlıkla Cathy'nin programını bozmak için çabalarımı artırdım. Çoğu zaman Kelly'yi okula bırakıyor ve geri döner dönmez başlıyorduk. Kelly yemek yiyip ödevlerini yapıyor ve ardından yatıyordu. O uyur uyumaz, tekrar "seans"ımıza geri dönüyorduk. Her gün gece gündüz bu şekilde çalışıyorduk. Ben sabah üç sıralarında yorgunluktan uyuyakalana dek program bozma işlemi üzerine odaklanıyorduk.

Cathy'nin bölünmüş zihnindeki programı bozma formülünde sorun yoktu. Bu formülü uygularken karşılaştığım küçük sorunların nedeni de yirmi yıl önce öğrendiğim şeyleri şimdi uygulamak zorunda kalmamdı. Cory Hammond dışında ilk terapiye rehberlik edecek hiçbir yetkiliyle bağlantım yoktu. En büyük zorluğumsa Cathy transa girip yaşadıklarını anlatmaya başladığında onu o durumda tutmayı öğrenmek oldu. FBI'ya hipnotizma uzmanı olduğumu belirtmedim. Eğer belirtseydim CIA Cathy üzerinde hipnotizma kullandığımı iddia eder ve mahkemede verdiği ifade geçersiz kabul edilirdi. Böylece bu tehlikeyi de ortadan kaldırmış oldum. Aslında hipnoterapi üzerine yaptığım kapsamlı araştırmada Cathy'nin trans durumlarını nasıl kontrol edebileceğimi öğrendim. Bunu hipnotizma durumunu kaldırmak gibi düşündüm. Hipnotizma hafızasını kaybeden hastalar üzerinde bilimsel olarak az kullanılan bir yöntemdir. Bense daha sonraları akıl sağlığı uzmanları tarafından bu alanda bir uzman kabul edilecektim.

Öğrendiğim program bozma becerilerinden öte kullandığım denge formülü zaten var olan etik terapi kurallarını içeriyordu. Bu terapi kurallarının uygulanması zorunluydu ve Cathy de bunu anladı ve kabul etti. Zihninin kontrolünü tümüyle ele geçirmek için bana ve uyguladığım terapiye sonsuz bir güven duyması gerekiyordu.

1. Cathy'nin fiziksel ve psikolojik güvenliğini sağlamak ve tüm dış etkilerden korumak için aralıksız bir biçimde başında duruyordum.

2. Cathy hiçbir anısını yazmadan söze dökemiyordu. Sorabildiğim sorular tarih bağlantılı ve onun öndeki kişiliğine yönelik olabiliyordu. Bu sorular da ancak kim, ne, ne zaman, nasıl ve nerede şeklindeydi. Yanıtları bilsem bile ona ben söyleyemezdim. Algılarımız çok çok farklı olabilirdi ve bu da kişilik bölümleri arasında daha büyük bir mesafeye yol açabilirdi.

3. Temel olarak Cathy'ye zihin kontrolünü açıkladım ve o da bunun kendi hatası olmadığını anladı. Ancak şu anki davranışlarından sorumlu olduğunun da farkındaydı. Terapi aracılığıyla kendi zihni üzerinde gittikçe kontrolü artıyordu.

4. Cathy'ye öğretilen dinsel inançlar üzerine saatlerce "entelektüel tartışmalar" yaptık. "Mantıklı" bir şekilde bunların geçersizliğini kanıtladım. Bu bir sihirbazın yarattığı illüzyonların gerçeği nasıl çarpıttığını göstermek gibi bir şeydi.

5. Hafızayı geri getirme ve hatırladıklarını yazma sürecinde Cathy'nin herhangi bir duygusal tepki vermesine izin yoktu. Ona asla "Bu sana kendini nasıl hissettirdi?" diye sormadım. Bu yöntem hafızayı hızlı bir biçimde geri getirmek için en az güvenlik meselesi kadar önemliydi.

6. Cathy'nin yeterli besin, vitamin, su ve uyku almasını sağlıyordum. Bozulan sağlığını geri getirmek için bu gerekliydi.

7. Cathy'ye anılarını zihnin "sanal gerçeklik" mekanizmasıyla tekrar yaşamak yerine "zihin ekranı" denilen teknikle nasıl tekrar görebileceğini öğrettim.

8. Cathy'ye kendini nasıl transa sokup trans halinin derinliklerini nasıl kontrol edebileceğini gösterdim. Bu bazılarının hipno-meditasyon olarak kabul ettiği bir kendi kendini hipnotizma tekniğiyle mümkün oluyordu. Anılarına müdahale edilmesi ya da karışmasını engellemek için bu gerekliydi. Eğer rehberli im-

geleme olarak bilinen hipnotik sondan başa dönme tekniğini kullansaydım bu tehlike gerçekleşebilirdi.

9. Cathy'nin kitap, gazete ya da dergi okumasına, televizyon izlemesine ya da hatırladığı herhangi bir şeyi Kelly ile tartışmasına izin yoktu. Cathy'nin tüm yaşamı bilgi kontrolü altında geçtiği için zihnine gereksiz bir şey zaten girmemişti. Kelly'de bu kuralı anlamış ve saygı duymuştu. Bu arada onun hafızası da yavaş yavaş geri geliyordu.

10. Cathy'nin sergilediği tüm davranış kalıpları ve sosyal alışkanlıklar aramızdaki mantıklı tartışmaların süzgecinden geçiyordu. Günlük yaşamın da dahil olduğu önceden programlandığı tüm davranış kalıplarını tekrar düzenlemiş ya da tamamen ortadan kaldırmıştık.

11. Cathy'ye günün yirmi dört saati bir kol saati taktırıyordum. "Zaman kaybettiğini" hissettiği an bana haber vermesini istiyordum. Kişinin travma olmadan zaman kaybettiği hissi kişilik değişmesinin işaretidir. Zaman kaybetme hissinin kaybolması ise iyileşmenin gerçekleştiğini gösterir.

Cathy'nin tekrar canlanan anıları o ana kadar duyduğum en berbat şeylerdi. Sıklıkla, Cathy'ye aşık olmamın nedeni Stockholm Sendromu diye bilinen psikolojik rahatsızlık mı acaba diye düşündüm. Öyle olsa bile Cathy'ye aşık olmak beni asla rahatsız etmedi. Cathy ve Kelly'den korkunç şeyler duyuyordum ve ben de hasta olmuştum. Hastalığımın adı Travma Sonrası Stres (PTSD) idi. Cathy ve Kelly bendeki bu rahatsızlığın belirtilerini fark etmediler. Çünkü onlar yaşamları boyunca Travma Sonrası Stres hastalığını yaşamışlardı.

Hızlı bir şekilde kendi sağlığım da bozulmaya başlamıştı. Aldığım kiloları tekrar vermeye başlamıştım. İnanılmaz bir mide ağrısı çekiyordum. Kusuyordum ve ishal olmuştum. Ülser hastalarının Maalox diye bildiği ilacı kullanıyordum. "Güneydeki 48 eyalet"ten bir doktor arkadaşıma ettiğim güvenli bir telefon-

la o yörede yaşayan güvenebileceğim bir doktor adı aldım. Durumumun farkında olan doktor arkadaşım benim için gerekli randevuyu aldı ve yapacağı testleri önceden hazırlattı. Doktor, Fiber optik bir mide tüpü kullanarak yaptığı bir test sonucu midemde suda yaşayan bir parazit olduğu ve mide çeperlerimde delikler olduğunu gördü. Acil ameliyat olmamı tavsiye etti. Bense "Hayır. Ameliyat olmadan ne kadar yaşayabilirim?" diye sordum.

"Bu, benim söylediklerime ne kadar uyacağına bağlı" dedi.

"Tamam, sorun yok o zaman" dedim. Beslenmemi doktorun söylediği şekilde yapmaya ve ilaçları almaya başladıktan birkaç gün sonra iyileşmeye başladım.

Bu iyileşme döneminde Cathy'nin düzelme sürecini hızlandırmak üzere yanıtlar bulmak için bir telefon araştırmasına girişmiştim. Eski bağlantılarımı aradım ve yine aldığım yanıt "benim çok iyi bildiğim" oldu. Ama ikna olmamıştım. Ancak inadım sonunda karşılık buldu ve yaptığım bir telefon konuşmasından bir şey çıktı.

Kütüphaneden çıkarken elinde alışveriş torbası olan orta yaşlı bir kadın bana yaklaştı. Kütüphanenin açık olup olmadığını sordu. Bu tuhaftı çünkü zaten oradan çıkıyordum. Bana son zamanlarda Dr. Milton Erickson'ın yazdığı iyi bir kitap okuyup okumadığımı sorunca merakım sona erdi.

"Hayır bayan, ama psikiyatrist Dr. William S. Kroger'in *Klinik ve Deneysel Hipnoz* adlı bir kitabını arıyorum" diye yanıt verdim.

"Ah tabii" dedi. "Ben de Dr. Kroger'in gerçek bir hayranıyımdır ve kendisi de bilinçaltı zihinsel kontrol araştırmalarının babası sayılan Dr. Erickson'a hayrandır." Yürüyerek uzaklaşmaya başladı ve ardından döndü, gülümsedi şöyle dedi: "Kitapların keyfini çıkar ve o kitabı kullan Mark!"

Kitaptan bahsederken bir yandan da bana ismimle hitap edi-

yordu. Bunun bir ipucu olabileceğini düşündüm. Bu yorumundan anladığım kadarıyla kitapları benim için kütüphaneye getirmekten de bu kadın sorumluydu. Sonra keşfettim ki adımı vurgulayarak vermek istediği mesaj kitaplardan birinin içine yerleştirilmiş ve üzerinde tam ihtiyacım olan bilgi yazan bir kitap arasıydı. (Kitap arası, İngilizce'de bookmark) Kitap arasında ücretsiz aranabilen 800'lü bir numara ve bu numarayı ne zaman aramam gerektiğini belirten bir tarih de yazıyordu. Bu ve başka birçok 800'lü numarayı ajanların sahip olduğu bilgilere ulaşmak için defalarca gizlice kullandım. İki yıl boyunca bu yöntem sayesinde telefon üzerinden rehberlik alıp Cathy ile zihin koridorlarında ilerlemeye devam ettik.

Kitap arasındaki 800'lü numarayı aradığımda karşıma elektronik bir ses çıktı. Şöyle diyordu: "Lütfen işçi numaranızı giriniz." Kimliğini bilmediğim için gizli kalması gereken ve daha önce birileri tarafından bana verilen numaraları girdim. Ardından duyduğum ses bir telefon ziliydi. Tam olarak sekiz kere çaldıktan sonra telefonu tanımadığım biri açtı. "Sorun nedir?" diye sordu. Kendimi kapıya gelen bir satıcı gibi hissediyordum. Cathy'nin daha hızlı iyileşmesi için kullanabileceğim bir terapiye olan umutsuz ihtiyacımı endişeli bir şekilde anlattım.

Ses sordu: "Hiç, bir kitap okudunuz mu?"

"Evet" diye yanıt verdim. "Ancak klinik terimlerin çoğu bana çok yabancıydı."

Ses ardından bana kütüphaneye gidip terimler üzerine yazılmış bir psikoloji referans kitabı almamı söyledi. Sesin emirlerini yarıda kesip program bozma işlemini hızlandırabilecek birileriyle görüşüp görüşemeyeceğimi sordum. "Bu ülkede sadece iki program bozucu var -biri Boston, Massachusetts'de, biri de Phoenix, Arizona'da ve ikisi de sana çok fazla yardımcı olamaz ve Cathy'den aldığın bilgiler yüzünden onlara güvenemezsin" dedi. Durakladı ve "Senin birine danışmaya ihtiyacın var ama bu ben değilim. Ancak sen bunu başarabilirsin."

"Ne için danışacağım?" diye sordum.

"Bu konuda bilgisi olan bir doktorla konuşma şansı yaratmak ve yardım alabilmek için" dedi.

"Tamam, doktor kim?" dedim.

"Cory Hammond. Salt Lake City'nin (Utah) dışında yaşar."

"Üff" edim. "Orası Mormonların genel merkezi ve Cathy'nin gördüğü en son dinsel travma burada olmuştu.

"Evet!" diye devam etti ses. "Ancak dikkatli olursan ve kendin hakkında fazla bilgi vermezsen bu doktora güvenebilirsin. Zihin kontrolü meselesini bilen herkes gibi o da paranoid ama sana yardımı dokunabilir. Bu arada dikkat et. Herkes bu adamı izliyor. O yüzden söylediğin her şey kötü adamlar tarafından da duyulabilir."

"Teşekkürler" diye yanıt verdim.

Dr. Hammond'u tanıyan birilerini bulmak için araştırma yaparken çoğul kişilik uzmanı Dr. Bennet Braun'u aradım. Dr. Braun Chicago'da tanınmış ve eserleri basılmış bir psikiyatristti. Konuşmalarımızdan Cathy ve Kelly gibi insanların tedavisiyle uğraşan bir hastanesi olduğunu öğrendim. Daha önce bana adının neden verilmediğini çok merak ettim. Bu kısa telefon görüşmesinin sonucunda Dr. Braun'dan tedavi görmek için bekleyen uzun bir hasta listesi olduğunu öğrendim. Doktor bana güvendiği bir "arkadaşının", *People* dergisinden araştırmacı gazeteci Civia Tamarkin'in telefonunu verdi.

Yararlı bilgilere ulaşmak için giriştiğim çabalar boyunca verdiğim tek yanlış karar bu *People* ve *Life* dergileri için çalışan gazeteciyle bağlantı kurmak oldu. Kısa bir süre sonra dolaylı da olsa onun yüzünden az daha öleceğimi öğrenecektim. Yine dolaylı olarak bu gazeteci yüzünden Kelly uzmanlar tarafından tedavi edilme şansını kaybetti. Bu da aslında ayrı bir hikayedir.

Civia ile ilk konuştuğumuzda ağzından patır patır önemli isimler dökülmeye başladı. Bu geniş bilgi ağına sahip görünen

kaynakla yaptığım tüm görüşmeleri teybe kaydettim. Civia bana ilk önce Boston'dan, eski bir Moonie programcısı olan bir program bozucunun, Steve Hassen'ın adresini verdi. Ardından UCLA'deki Jolyn "Jolly" West'le görüşmem için bir telefon numarası verdi. İstemeye istemeye Dr. Cory Hammond'la görüşmem için de referans verdi. İkinci bağlantı az da olsa yardımı olan tek kişiydi.

Travma sonrası stres rahatsızlığım artıyordu. Programcı Steve Hassen'a telefon ettim ve Kelly'ye yardım konusunda tavsiye istedim. Bunun sonucunda Hassen Alaska'daki evimize geldi. Daha sonra anlaşıldı ki görevi Cathy'yi benden kaçması için çok bilindik bir kodla tekrar programlamaktı. Uyguladığı yöntem başarılı olabilirdi ancak ahlaki değerleri kadar bu konudaki becerisi de çok yetersizdi. Öğrendim ki UCLA'deki psikiyatrist arkadaşları Dr. West ve Dr. Margaret Singer'ın ona duydukları profesyonel saygının kötülük dolu nedenleri vardı. Dr. West yıllarca CIA'nın Ultra Hükümdar projesinde çalışmıştı. Dr. West'in CIA destekli araştırması Meclisin görevlendirdiği bir müfettiş tarafından 1970'lerde ortaya çıkarılmıştı. Ancak doktorun durumu sarpa sarmadı çünkü ABD hükümeti soruşturmanın daha ileri gitmesini engelledi. Yaptığı araştırmalara da "Ulusal Güvenlik Nedeniyle" dokunulmadı. Rapor edilen tek suçu öğrencilerin önünde koca bir fili aşırı dozda LSD vererek öldürmek oldu. Bu gerçekleri Cathy ve ben bu adamla konuştuktan ve başımıza bir felaket geldikten sonra öğrendik. Bu da tek başına ayrı bir kitabın konusu olabilir.

Dr. Cory Hammond ve benim aramda geçen konuşmalar bilgilendirici ve destekleyiciydi. Uzman bir terapi arayışımda tek ve en değerli bilgi kaynağı olacaktı. Sonra 1991'de, Dr. Hammond bir sempozyum vererek akıl sağlığıyla ilgilenen profesyonellere zihin kontrolü hakkında bildiği tüm gerçekleri açıkladı. Özellikle acısız hafıza kazanımı sağlayan Erickson tekniği konusunda

tavsiyeler ve yönlendirmelerde bulundu. Sevgili Cathy'mi yaşadığı korkunç günleri hatırladıkça acı çekmekten kurtaran da bu teknik oldu. Bu adam benim için bir kahramandır.

Alaska'da bahar Tenessee'de alıştığımdan çok farklıydı. Alaskalılar kışa "kırılma" da derler. Şarkı söyleyen kuşlar yerine eriyen buzlardan damlayan suların sesini dinliyordum. Caddeler kahverengi, çirkin bir çamurla dolmuştu. Mevsim değişimi olması gereken bir zamanda bunları söylemek insanı depresif yapıyordu. Tek iyi haber günlerin yavaş yavaş karanlıktan ılık bir güneş ışığına dönüşüyor olmasıydı. Bu değişimle birlikte varlığından haberdar olmadığım bir saatli bomba geri sayıma başlamıştı. Kelly'nin astımı ve davranışları hiçbir mantıklı nedene dayanmaksızın olumsuz bir gelişme göstermeye başlamıştı.

Mayısta bir cuma sabahı Cathy, Kelly'nin okul müdüründen bir telefon aldı. Onu bir an önce alıp bir doktora götürmemiz isteniyordu. Okulun hemşiresi ciddi bir astım krizi geçirdiğini ancak ondaki ilaçların işe yaramadığını söylüyordu. Onu aldığımızda bizi görmesiyle birlikte durumunun düzeldiğini fark ettik. Ancak bu fazla sürmeyecekti.

Sonraki pazar Kelly durmadan öksürmeye başladı. Düzenli olarak kullandığı soluma pompasına koyduğumuz astım ilacını bitirmişti. Fark ettirmeden ilacın yerine süzülmüş su doldurdum ve soluk almaya çalışırken onu izledim. Erickson tekniğindeki rehberli imgeleme yoluyla oflaya puflaya bir dağa tırmanan küçük kızın öyküsünü anlattım. Anlattığım hikayede küçük kız o kadar yoruluyordu ki zirveye ulaştığında çiçeklerin arasında uyuyakalıyordu. Kelly'nin öyküye tepkisi, soluğunun düzene girmesi ve uykuya dalmak oldu. Birkaç saat sonra uyandı ve tekrar öksürmeye başladı. Yatakta yanına oturdum ve neden öksürdüğünü sordum.

Kelly bir şekilde bundan rahatsız olmuştu. Bana "Astımım var" diye yanıt verdi. İlaç yerine su koyma numarasını yinele-

dim ve işe yaradı. "Babam, Wayne (Kelly'nin seri katil ve Satanist olduğu iddia edilen babası) bana öleceğimi söyledi."

"O bir doktor değil ki" dedim.

Kelly devam etti: "Bunu o kadar çok söyledi ki, tekrar tekrar..."

Ben de sordum: "Ne demek istiyorsun ?"

"Okullar kapandığında işte" diye yanıtladı.

Tekrar sordum: "Ne demek istiyorsun?"

Robotlaşmış bir şekilde yanıtladı: "Okul tatil olduğunda."

"Wayne'in bunu sana ne zaman söylediğini hatırlıyor musun?"

"Yatakta" diye devam etti. "Uyuduğumu sanıyordu ve telefonda Alex'le (Houston) ve sonra da benimle konuşuyordu." İşte o zaman Wayne Cox'un Kelly'yi hipno-uyku diye bilinen bir teknikle ölmeye programladığını anladım. Bu programı yapması için de Cox'u Houston yönlendiriyordu.

Kelly'nin derin bir trans durumuna geçmek üzere olduğunu görüp lafını kestim. "Okul tatil olmadı ve sen de yarın okula gidecek kadar iyi olacaksın."

Aynen söylediğim gibi Kelly ertesi sabah kendini iyi hissediyordu ve okula gitti. O gün Birchwood İlkokulundaki son günü olacaktı.

Birkaç saat geçtikten sonra bizi yine okuldan aradılar. Bu kez arayan hemşireydi. Cathy'ye onu doktora götürüp götürmediğimizi sorduğunda Cathy dosdoğru yanıt verdi: "Hayır ama götüreceğiz."

O gece daha sonra Cathy ve ben Kelly için acil tıbbi yardım arama maceralarımızın sonuncusunu yaşayacaktık.

Anchorage'daki Humana Hastanesinde Cathy ile birlikte genç, güzel ve parlak bir doktor olan Lorrie Shepherd ile tanıştık. Kelly'nin açıklanamaz kötü durumunu görünce şaşıran ve belki de korkan doktorla özel bir görüşme yapmak istedim, o da kabul etti.

Cathy ve Kelly'nin yaşadıklarını ve nasıl kurtulduklarını yarım saat kadar anlattıktan sonra doktora zihin kontrolünü açıkladım. Bunu öğrenen Dr. Shepherd Kelly'nin durumuna bakması için psikiyatrist Dr. Pat Patrick ile görüştü.

Değerlendirme bitmişti ve Dr. Patrick Cathy'yi ve beni ofisine davet etti. Bu, Kelly'nin Çoğul Kişilik Bozukluğu (ÇKB) olduğunu belirleyen ilk yasal değerlendirmeydi. ÇKB sert ve tekrar eden travma yüzünden ortaya çıkan ciddi bir psikolojik bozukluktu.[4]

Sonra Dr. Patrick'e Kelly'nin cinsel tacize uğradığını doğrulamak için bizi bir cinsel taciz uzmanıyla görüştürüp görüştüremeyeceğini sordum. Bayan Patrick yapabileceğini söyledi. Sonuçlar olumluydu. Dr. Patrick ve Cathy bu doğrulamanın üzerine rahatlamış görünüyordu ama bence iğrençti.

Kelly'nin astımının ilerlemesi Humana'da durdu ve Charter Norton Psikiyatri Hastanesi'ne transfer edildi. Dr. Patrick bildiği en iyi bakım ve tedaviyi uyguladı. Ama ne yazık ki yeterli değildi. Aylar geçti ve Alaska Eyaleti sosyal yardım yetkilileri Kelly'nin hiçbir gelişme göstermediğini fark etti. Yararsız bakım masrafları binlerce dolara ulaşıyordu.

Dr. Patrick, ben ve Cathy Tenessee Şiddet İçerikli Suçlar Komisyonu'nun da yardımıyla Medicaid sigortasını kabul edecek bir hastane aramaya başladık. Sonunda Owensboro, Kentucky'de bulunan ve düzenli olarak taciz edilmiş çocuklarla uğraştığı şeklinde reklam yapan bir hastane bulduk. Kelly bu hastaneye nakledildi ve bu nakil için yapılan masrafları Alaska eyaleti karşıladı. Daha sonra bu zarif hastanenin, federal hükümetler ve devletin çocuk başına ne öderse kabul ettiği tek bir koğuştan ibaret olduğunu gördük. Görmek için hoş bir yer olabilirdi ama Kelly için buranın hiçbir yararı olamazdı.

4. Çoğul Kişilik Bozukluğu (ÇKB) akıl sağlığı uzmanları tarafından Ayrık Kimlik Bozukluğu olarak da adlandırılır

Kelly bu Kentucky hastanesine yazın nakledilmişti ve tedavisi de oldukça iyi gidiyordu. Yanlarından biraz uzaklaşıp bir iş bulmanın sakıncası olmadığını düşündüm. Seyahat edebilmek, yaşamak ve kışın Kelly'yle güney eyaletlerine dönmek için paraya olan ihtiyacımız büyüktü.

Çabucak Alaska Business College'da başvuran öğrencilerle mülakat yapmayı içeren bir iş buldum. Satış işindeki başarım beni iki hafta içinde kabul temsilciliğinden Kabul Müdürlüğüne kadar yükseltti. Sonraki beş ay Kelly'ye daha yakın olmak üzere taşınmamızı karşılamak için mümkün olduğu kadar çok para biriktirmekle geçti. Cathy'nin kızı Kelly'den ayrı kalacağını düşünmek bana neredeyse bir yıldır görmediğim oğlumdan ayrı olduğum için duyduğum acıyı hatırlattı.

Cathy, hiç yapmamam gerekirken benim tavsiyem üzerine babasından Kelly'nin hatırına para vermesi için yalvardı. Babası yerimizi tam olarak öğrenmek için banka havalesiyle 500 dolar ve bir haber gönderdi: "Burası Amerika! Ya Michigan'a tek başına geri dönersin ya da sana beş kuruş yok!" Cathy'nin sapık ve köle tüccarı babası Earl O'Brien'ın yaptığı işkencelerle geçen çocukluğuna dair bastırılmış anıları bu laflardan sonra ortaya çıkmaya başladı.

Kısa süre içinde FBI Cathy'yi aradı ve FBI'ın Anchorage'daki ofisine sorgulama için gönüllü olarak gelmesi istendi. Oraya vardığında Cathy'ye babasından para sızdırmaya çalışma suçuyla federal soruşturmaya tabi olduğu söylendi.

Cathy suçlamaları duyunca tuhaf bir şekilde rahatlamış göründü. Daha sonra öğrendiğime göre bu rahatlık deli ya da halüsinasyon gören biri olmadığından emin olmasından kaynaklanan bir rahatlıkmış. Babasının kendine ve öteki kardeşlerine yaptıklarından gerçekten emin olmuş.

FBI ajanı bize karşı iyi davrandı ve soruşturma onun tavsiyesi üzerine düşürülmüştü. Bu ajan üyesi olduğu Mormon kilisesi

aracılığıyla bize bir nakit bağışı sağladı ve bu da bizi yargıdan kurtardı.

Aynı zamanlarda FBI'ın Anchorage'daki ofisinde benimle alakası olmayan, Florida'daki eski karım ve bir avukat olan patronunun adının karıştığı bir dava için sorgulandım. "Ne bildiğimi" öğrenmeye çalışıyorlardı. Bense bu konuda hiçbir şey bilmiyordum. Bugün biliyorum ki, FBI, Cathy ve Kelly için bir tür avukatlık yaptığımdan inanılırlığımı azaltmak istiyorlardı. Eski karım ve avukat patronuna karşı açılan dava çözülmüş ve avukat birinci dereceden cinayetle suçlu bulunmuştu. Eski karım ise tanıklık yapıp beraat etmişti.

Ancak, günler sonra eski karımın popüler televizyon programı "Çözülmemiş Gizemler" adlı programda tutuklanıp hakim karşısına çıkarıldığını görecektim. Bu talihsiz vakada sadece bir cinayet vardı ve ulusal televizyonda haftalarca gösterilmişti. Tam tersine Cathy'nin davası, FBI tarafından sağlanan deliller olmasına rağmen dosyalandı ve **Ulusal Güvenlik Nedeniyle** rafa kaldırıldı.

Alaska'da sonbahar sezonu çabuk geçiyordu ve kış geliyordu. "Yok edici toz" yani kar etraftaki dağları yine kaplıyordu. Hava gittikçe soğuyordu. Mevsim değişikliğiyle birlikte ailemde de bir değişiklik oluyordu. Kelly çok yakında Kentucky Valley Institute of Psychiatry'ye (V.I.P.) sevk edilecekti.

Alaska Business College'daki kısa çalışma süremde Cathy ve ben kazanabildiğim her doları güney eyaletlerine dönmek için biriktirmiştik.

Bugün baktığımda Cathy'nin "füzyon" denilen iyileşme sürecine girdiğini görüyorum. Uzun bir süredir kişilik değiştirmiyordu ve mantıklı, güzel ve zeki bir kadın olmuştu. Ona benden uzaklaşması için numaralar çeviren kimse de yoktu. Yaşadığı travmatik anıları yazmaya devam etti ve profesyonel bir şekilde aklı başı yerinde kalmayı başardı.

Anchorage'dan Seattle'a giden gemi ve vapurlarda aylarca yer yoktu. Sadece yük ve araç kabul ediyorlardı. Alaska Havayollarından iki gidiş bileti aldım. 1976 model AMC Parker olan aile arabamızı ve öteki kişisel eşyalarımızı limana getirdik.

Eşyalarımızı toplamış havaalanına gitmeye hazırlanırken birden yakınlardaki bir volkan patladı ve Anchorage'daki hava trafiğini iki hafta boyunca kilitledi. Endişeli bir şekilde havaalanının açılmasını bekledik. Önce Kelly'yi bırakacaktık ve hemşiresi de ardından gidecekti. Bu adalet arayışında çıktığımız uzun yolculuğun ilk adımı olacaktı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

GERÇEK VE SONUÇLARI: DEVLET DAVA EDİLİR AMA ADALET SAĞLANAMAZ

Washington'da Seattle Uluslararası Havaalanı'na inişimiz bizim için yeni bir başlangıçtı. Cathy Kelly'nin sonunda bir iyileşme şansı olabileceği konusunda oldukça iyimser görünüyordu. Söylemiyordum ama ben daha umutsuzdum. Geçmiş deneyimlerimden ve içerideki kaynaklarımdan edindiğim bilgilere göre özel sektördeki akıl sağlığı uzmanları Amerikan hükümetinin yürüttüğü gizli zihin kontrol araştırmaları konusunda pek bilgi sahibi değildi. Bu doktorların erişebildiği tek zihin kontrol bilgileri sorunlar yaşayan hastalarının ifade ettiği histerik durumlardı. Histeri bu durumda bilgisizliğin belirtisidir ve yüksek derecede bulaşıcıdır. Bu yüzden de akıl sağlığı uzmanları arasında yaygınlaşmıştı. Karşılaştığım doktorların çoğu bana, öteki doktorlara ve hastalarına korku ve kronik inkar yoluyla "devekuşu sendromu" belirtileri gösteriyordu.

Yıl 1990, bu yüzyılın ve milenyumun son on yılının başlangıcıydı ve akıl sağlığı uzmanlarının çoğu zihin kontrolünün varlığını inkar ediyordu. Akıl sağlığı bir bilim olarak yüz yaşında ya var ya da yoktur. Gerçekten de öteki sağlık dallarına göre henüz bebekliğini yaşamaktadır.

Akıl sağlığının bebeklik çağında bir bilim olması ve Jung ve Freud'un eski ve gizemli teorilerine dayanması, devlet kontro-

lündeki araştırma bilgilerine ulaşılamaması gibi nedenlerle "akıl sağlığı" terimi hasta ve doktorlar tarafından çok ciddiye alınmıyor. Bu tür hastalıkları olan kişilerle yaptığım görüşmelerde hastaların bu bilimi "akıl cehennemi", doktorları da "tecavüzcü" olarak nitelendirdiklerini gördüm. Aslında her iki taraf için de bu tür tanımlamalar yapılmasının nedeni sağlanan bakımın kalitesiyle ilgili. Teorik olarak akıl sağlığı tekniklerinin zihin kontrolü kurbanlarının tedavisinde kullanılabileceği fikrini desteklesem de Ulusal Güvenlik Yasamızda radikal değişiklikler gerektiren bu tedavinin nasıl olacağını öngöremiyorum. 1970'lerde hafif bir vaka ile karşılaşmıştım. İzleme şansı bulduğum ÇOK GİZLİ bir video kaydında geçirdiği kafa travması sonucu beyni zedelenen genç bir adamı görmüştüm. Hiçbir şey hatırlamıyor, kendini ifade edemiyor, hatta düşünemiyordu. Ancak beyni değil, zihni ölüydü. Deneysel ilaçlar ve yüksek teknolojili elektronik işlemlerle genç adamın beynine birtakım hazır düşünceler yerleştirilmeye çalışılıyordu. Beyinde zarar gördüğü için düşünmesini engelleyen doku kimyasal ve elektronik olarak devre dışı bırakılıyordu. Bu deneysel çalışmayı bir arabayı çalıştırmak için kontak anahtarı yerine tellerle kısa devre yaptırmaya benzetiyorum. Kayıtlar, video kaseti ve doktorun notları bir güvenlik zarfına kondu ve bir kuryeyle Maryland'deki Fort George Meade'e götürüldü.

Bu vakayı benim için unutulmaz yapan şey hemen ardından gelen olaydı. Bu deneyde çalışmış doktorun hemşirelere şikayetlerini duydum. Hastasının Savunma Bakanlığı'nın bir deney faresi olmadığını ve bu yöntemin uygulanmasıyla iyileşebileceğini söylüyordu. Doktorun şikayetleri, Savunma Bakanlığı tarafından hastasına tedavi uygulamasının yasaklanmasından kaynaklanıyordu. Doktor iki farklı "efendi"ye hizmet etmekten sıkıntı duyuyordu. Biri tüm kariyerini elinde tutan Savunma Bakanlığı ve ettiği gizlilik yemini, öteki de kendi ahlaki değerleriydi. Ne de olsa doktor olmak için Hipokrat yemini etmişti.

Savunma Bakanlığı'nın araştırmalarının sonuçları ve gerçekleştirdiği teknolojik ilerleme olmadan tıpta akıl sağlığı alanının gelişmesi pek mümkün değildir. Yani, akıl sağlığı uzmanlarının kendileri de zihin ve bilgi kontrolünün kurbanları olmaktadır.

Akıl sağlığı mesleği bir kriz yaşıyor ve başarı ve başarısızlığın yol ayrımında bulunuyor. Başarıya giden yolun önü ise ULUSAL GÜVENLİK NEDENİYLE kesilmiş durumda.

Savunma Bakanlığı'nın başındakilerin akıl sağlığı bilimi konusundaki bilgileri saklamasından dolayı akıl sağlığı uzmanları, hastaları ve son zamanlarda bir takım eylem grupları bir hareket başlattılar. Bu gruplar akıl sağlığı bilimini hedef olarak görüyorlar. False Memory Foundation (Sahte Hafıza Vakfı -FMF) ve Scientology tarikatı gibi şüpheli kurumlar akıl sağlığı biliminin bir meslek olmadığı yolunda açıklamalar yaptılar.

Scientology Kilisesi bu eylemin başında gibi görünüyor. Kilisenin Washington D.C. merkezli insan hakları lobi grubu akıl sağlığı uzmanlarına karşı büyük bir kampanya başlattı.

Scientology destekçileri kilisenin kurucusu L. Ron Hubbard'ın tüm akıl hastalıklarını davranış düzenlemesi tekniğiyle iyi edebildiğine inanıyor. Başarılı bir bilimkurgu yazarı olan Hubbard Amerikan Donanması Haber Alma Merkezi'nde çalışırken bilinçaltını kontrol etmeyi öğrendiğini iddia ediyor. Bu davranış düzenleme programının adına da ilk karısı Diane'den esinlenerek *Dianetics* demiş.

False Memory Foundation ise esas olarak cinsel tacizle suçlanan insanlardan oluşuyor. FMF umutsuz bir şekilde, travma sonucu akıl hastalığı görülen kişilerin terapi görmesi şartına engel olacak yasalar çıkartmaya uğraşıyor. Bu kurumun sabit inançlarından biri bastırılmış belleğin bir mitten ibaret olduğu. FMF akıl sağlığı mesleğinin zayıf noktasını bulmuş.

Bugüne dek tekrarlanmış travma sonucu oluşan akıl hastalıklarının ortaya çıkmasıyla ilgili model ne Amerikan Psikiyatrist-

ler Birliği ne de Amerikan Psikoloji Birliği'nce yayınlanmış. Böyle bir model oluşturmanın zor olmasının birkaç nedeni var. En önemlisi de sınıflandırılmış zihin kontrolü araştırmalarıyla ilgili ulusal güvenlik kısıtlamaları.

Şu anki ortamda zihin kontrolü kurbanlarını tedavi için akıl sağlığı uzmanlarına götürmek hassas bir cerrahi tedaviye ihtiyaç duyan bir hastayı gözleri bağlı ve elleri kelepçeli bir cerraha teslim etmeye benzer. Bu durumdan haberdar olduğumdan Kelly'nin iyileşmesi konusunda Cathy kadar iyimser olamadım. Ama en azından Cathy neredeyse tamamen iyileşmişti ve ikimiz de Kelly'nin tüm ihtiyaçlarını karşılamak için elimizden geleni yaptığımızdan emindik.

Belki de yaşamsal tıbbi araştırmalardan elde edilen bilgileri akıl sağlığı biliminden kimin sakladığını ortaya çıkarmak bu konuyu anlamamıza yardımcı olacaktır. Capital International Airways (CIA) ile çalışırken yaşadığım deneyimler bana bu konuda sağlam fikirler veriyor. Ancak fikirlerimin doğruluğunu kanıtlayan bilgi daha sonra Washintong D.C.'de gazeteci olan Linda Hunt'ın *Secret Agenda* (Gizli Ajanda)[5] adlı kitabıyla geldi. Bu kitabın dayandığı tarihi temel, sınıflandırma dışı bırakılmış Savunma Bakanlığı belgeleri. Bu belgelere göre Paperclip Projesi adı altında kırk yıllık bir dönemde Nazi ve faşist bilim insanları Amerika'ya getirilmiş.

Bu parlak ama suçlu bilim insanları iki araştırma alanında özelleşmişti. Roketler ve zihin. Bunlar prestijli üniversitelere, kolejlere, endüstriyel şirketlere ve NASA'ya yerleştirildi. O günlerden bu yana bu ithal suçlular Amerikan hükümeti destekli ileri roket teknolojileri ve zihin kontrol işlemleriyle yaşamımızı etkilediler. *Secret Agenda* isimli kitaba göre bir felsefe ve yö-

---

5. Hunt, Linda, Secret Agenda: The United States Government, Nazi Scientists And Operation Paperclip. St. Martin's Press, 1991

netim şekli olarak hala hayatta ve ülkemize zarar vermeye devam ediyor. Bu da kısmen Paperclip Projesinin sonucunda ortaya çıkmıştır.

Capital International Airways'de çalışırken edindiğim bilgilere dayanarak bunların tamamen gerçek olduğunu söyleyebilirim. Çünkü bu havayolu Paperclip Projesi'nin ana nakliyecilerinden biriydi.

Geçmişe dair bu gerçekler Seattle'dan Amerika'nın güneydoğusuna giderken bir bir aklıma geldi. Adalet yolunda, Alaska'da başladığım telefon kampanyasının sonuçlarını görmek beni endişelendiriyordu.

İlk durağımız Alabama'daki Huntsville'di. Amerika'nın güneyindeki bu şehir NASA'ya ait ABD Uzay ve Roket Merkezi yüzünden ünlüdür ve bu sayede çok turist çeker. Bu şehir aynı zamanda Amerika'daki tüm şehirlerden daha çok Pentagon'a ait kara paraya sahip olmakla övünür. Cathy'nin ise buradaki polis kuvveti ve NASA araştırma birimi nedeniyle bu şehre dair farklı fikirleri var. Cathy ve Kelly için Huntsville, Alex Houston'ın onları düzenli olarak, yüksek teknolojili işkence, çocuk ve yetişkin pornoları için götürdüğü bir yerdi.

Huntsville'e bu kez yapılan gezi Cathy için eski gezilerinden farklı olacaktı. İkimizin de girişiğimiz hak arama davasında ilk kez yaşamlarımız tehdit altına girecekti. Bu benim için şaşırtıcı, Cathy için ise "normal"di.

Bu tehdit benim Huntsville merkezli bir yasal yardım grubu olan Ulusal Çocuk Avukatları Birliği'ni aramamla başladı. Bu kurum yerel avukat 'Bud' Crammer'ın çabalarıyla, onun liderliğinde kurulmuştu. Bu adam çevresinde "Silah Yasaklatan Bud" olarak biliniyordu. Bu avukat yardım merkezine Cathy'nin Huntsville'de geçmişte yaşadıklarını ilettikten sonra Huntsville Polis Merkezi'nden iki dedektif bizi aradı. İsimleri Jeff Bennet ve Chuck Crabtree idi.

Huntsville'e varır varmaz bu iki polis bize ve arabamıza uyuşturucu satışlarında suç üstü yapmak için kullanılan bir apartman dairesine kadar eşlik etti. Bu daire dayalı döşeliydi ve evin her yeri gizli kameralar ve ses kayıt cihazlarıyla doluydu. Ama Bennet'a dairede kayıt yapılıp yapılmadığını sorduğumda öyle bir şey olmadığını söyledi. Bu yalandan bizim oraya denenmek için götürüldüğümüzü anladım. Bizi kimin denediğini bildiğimizden kafalarını karıştırmak için en iyi oyunculuk performanslarımızı gösterdik. Bu hareket muhtemelen yaşamlarımızı kurtardı.

Haftalarca süren "gecikme"lerden sonra iki polis Cathy ve beni karşılarına oturtup konuştu. Cathy onlara çocuk ve yetişkin pornoları çeken iki kişinin isimlerini ve bulundukları yerleri söyledi. Kendileri de Huntsville'de polis olan bu iki kişi Bud Crammer'ın bölge savcısı seçilmesi için yapılan kampanyada önemli roller almıştı. İsimleri Audie Majors ve çavuş Frank Crowell idi.

Cathy tüm hatırladıklarını anlattıktan sonra Crabtree ve Bennet bize henüz hayattayken Huntsville'i hemen terk etmemizi ve hayatta kalmaya devam etmek istiyorsak çenemizi kapalı tutmamızı söyledi.

Daha sonra Cathy ile öğrendik ki Crabtree ve Bennet beş eyalette ifade verdiğimiz tüm savcılara uyarı mesajları gönderip profesyonel oyuncular ve suçlular olduğumuzu söylemiş. Belki de inanılırlığımıza zarar veren bu taktikleri öteki eyaletlerde Huntsville Polisi'yle yaşadığımız "kötü deneyim"den bahsettiğimiz için işe yaramıştı. Buna ek olarak FBI'ın Nashville ofisi Crabtree ve Bennet'in yalanlarının onaylanmasından da sorumludur.

İlginçtir ki 'Bud' Crammer bir yıldan daha kısa bir sürede Kongre üyeliğine seçildi. Seçilmesinden birkaç ay sonra örtbas etme işindeki başarısından dolayı ödüllendirildi. Bud haber al-

ma camiasına, Savunma Bakanlığı'na, ve tabii ki bir numaralı parasal destekçisi NASA'ya açılan soruşturmaları başarıyla savuşturuyordu.

Ancak Atlanta, Georgia'lı bir doktorun karısı olan Bayan Faye Yeager mahkemede Bud'ın öfkesinden kurtulmayı başardı. "Suç"u korkunç derecede tacize uğramış bir çocuğu korumak ve hakkını aramaktı. Bu cesur kadın dava açtı ve kazandı. Şimdi de hakkında Federal mahkemede bir karşı dava açıldı. Bud'dan üçüncü kişiler aracılığıyla bize ulaşan tehditler üzerine Nashville'e döndük. Burada Kentucky V.I.P. Hastanesinin Kelly'nin Alaska Eyaleti'nden verilen raporlarında bir hata olduğunu açıkladığını öğrendik. V.I.P. Kelly'nin "iyi" olduğunu söylüyordu. Bize gelen haberde "Ya bir an önce çocuğu gelir alırsınız ya da kızı Kentucky Çocuk Hizmetleri'ne veririz ve onu evlat edinecek uygun bir aile bulurlar" diyordu.

Kelly kısıtlı bir çevre dışında yaşayamayacağı için bu korkunç bir gelişmeydi. Üç doktor ve terapistten oluşan bir heyet onun intihar ve cinayet eğilimleri olduğu yolunda rapor vermişti. Cathy ile birlikte kalabileceğimiz bir evimiz yoktu. Kelly'yi Tenessee'de Cathy ile kaldığımız annemin iki yatak odalı küçük evine getirdik. Bu şekilde uzun süre yaşayamazdık. Kelly'nin onu annesinden ayırmaya programlanmış astımı 48 saat içinde ortaya çıktı. Kelly'yi aceleyle Nashville'deki Vanderbilt Hastanesi'ne götürdük. Kelly'nin durumu yine kritik bir noktaya kadar kötüleşti ve sonra normale döndü. Ona bakan doktor zihin kontrolünün ne olduğunu öğrenene kadar gerçek bir mucize gördüğünü düşünüyordu.

Vanderbilt Hastanesi doktorları Kelly'nin geçmiş tıbbi ve psikiyatrik kayıtlarına baktılar ve o güne dek gördüğümüz en kötü çocuk hastanesi olan Crocket/Cumberland Evi'ne götürmemizi tavsiye ettiler. Buraya "Hasta Kelebekler Evi" deniyordu. Cathy de ben de işsiz olduğumuzdan ve Kelly'nin sadece Medi-

caid sigortası olduğundan Tenessee eyaletinden geçici gözetim istediler. Gözetim talepleri yasalara uygundu ama Kelly için uzman bir terapist arama gibi bir niyetleri olmadığından ahlaki açıdan onu zorla elimizden almalarına eşitti.

Cathy'ye karşı tutulan beş avukata rağmen çok uzun süren iki yıllık bir mahkeme sürecinden sonra kısmen bir zafer kazandık. Kelly, Memphis, Tenessee'deki Charter Hastanesi'ne transfer edildi ve burada da çoğul kişilik bozukluğu tedavisi görmedi. Ancak ilk kez biri, Abbot Jordan adında bir sosyal görevli durumuyla yakından ilgilendi.

Bu süre içerisinde hayatım ve özgürlüğüm Nashville Metro Polisi tarafından tehdit ediliyordu. Bu sözsel ölüm tehditleri Cinayet Masasından Yüzbaşı Mickey Miller tarafından yapılıyordu, arkadaşı ve astı Teğmen Tommy Jacobs tarafından da tekrar ediliyordu. Miller, "Sen en iyisi bu kadını unut ve sağlığın kötüleşmeden buralardan çek git" diyordu. Jacobs ise "Bu çocuğun babasının (Cox) halledemeyeceği hiçbir şeyi yok. Sadece alerjisi var. Sen en iyisi onları tanıdığını unut" demişti. Bu konuşmaların tümünü kasete kaydettim.

Bu tehditlerin ardından birkaç ay sonra Tennesee eyaletinin tüm yasal kurumlarından hem yaşamımızı hem de özgürlüğümüzü tehdit eden yeni tehditler geldi. Bu kurumların arasında FBI'ın Nashville bürosu da vardı. FBI beni Amerika Başkanı George Bush'u tehdit etmekle itham ediyordu. Bu suçlama tamamen asılsızdı ve ancak bir avukat tuttuktan sonra dava düşürüldü.

Artık yıl 1991 olmuştu ve Cathy ile adalet arayışımızın "ikinci safhası"na geçmemiz gerektiğini düşündük. Bu aşamada iyi örgütlenmiş bir bilgi yayma kampanyası başlatacaktık. Bu projenin parası dolaylı yoldan Bill Ross'tan gelecekti. Ross bize sürekli manevi destek veren bir kişiydi.

Bill Ross gibi nazik insanlara travma bazlı zihin kontrolü gi-

bi korkunç bir bilgiyi açıklama konusunda hem ben, hem de Cathy hiçbir zaman rahat olamadık. Ancak açıklamalarda bulunduğumuz yıllar boyunca hem halka açık konuşmalarda hem de doktorlar ve öteki uzmanlarla girişiğimiz tartışmalarda insanların "Neden artık en gelişmiş tür olmadıklarını" bilmek istediklerini fark ettik. Bill Ross ve onun gibi yüzlercesi yaşadıklarımızı anlatmak için hayatta kalacağımız konusundaki umutlarını hiç kaybetmedi.

Alaska'dan dönüşümüzün üzerinden beş yıl geçmişti. Adalet peşinde girişiğimiz bu yolculukta başımıza gelenleri tanrı kimsenin başına vermesin. Kimse Cathy, Kelly ve benim çektiğimiz bu acıyı, umutsuzluğu ve yoksulluğu yaşamak zorunda kalmasın.

Bilgi yayma kampanyamızın hazırlıkları sırasında Cathy bana halkın desteğini kazandırabileceğini düşündüğü bir fikirle geldi. Cathy hep Seidina 'Dina' Reed'i kurtarmak istediğini söylerdi. Seidina 'Dina' Reed, Smokey and The Bandit filminin ünlü oyuncusu aktör ve şarkıcı Jerry Reed'in kızıydı. Cathy yıllarca Seidina ile birlikte porno filmlerde kullanılmış ve ikisi arasında bir bağ oluşmuştu.

Seidina'nın kocası Dave Roe adıyla da bilinen David Rorick o zamanlar onu yöneten kişiydi. Şunu belirtmekte fayda var: Roe, Alex Houston tarafından belli işkence yöntemleri kullanarak köle yönetme konusunda eğitilmişti. Söylendiğine göre Seidina ile tanışmadan önce Roe, Houston ile yaşıyordu ve ona aşıktı. O zamanlar Cathy ve ben safça Jerry Reed'in kızının köle yapılmasında parmağı olmadığına inanıyorduk. Dahası Reed'in politika ve eğlence endüstrisindeki sayısız bağlantısıyla yanımızda yer alacak güçlü bir müttefik olacağını düşünüyorduk. Ama hiç de öyle olmadı.

Seidina'yı kurtardım ama kurtarmadan sonra hemen konuşmaya başladı. Ancak ben çok daha önceden onun ünlü babası ve bir adamıyla Brentwood, Tenessee'de bir restoranda konuşmuş-

tum. Reed'in Roe'yu uyarmak için bol bol vakti vardı. Roe'nun evine vardığımda tüm deliller ortadan kaldırılmıştı.

Yıllar sonra bir ABD gümrük memuru bana Reed'le bağlantılı birinin belki de Reed'in kendisinin ona şantaj yaptığımı söylediğini bildirdi. Bu, "temiz" gümrük memuru Seidina'yı Roe'nun köleliğinden kurtardığımı, Seidina, Jerry Reed ve karısı Prissy ile yaptığım tüm görüşmeleri kaydettiğimi biliyordu. Açıkça güvenliğim konusunda endişe duyuyordu ve Jerry de beni korkutmak için yalan söylüyordu.

Kadını kurtardıktan iki ay sonra Seidina ve annesi Roe'ya karşı çocuk tacizini de (Seidina'nın dört yaşındaki oğluna) içeren bir suçlamada bulundu. Nashville Bölge Avukatının ofisinden bir muhbir bu suçlamaları bana bildirdi ve sonucu beklemeye başladık. Ancak ULUSAL GÜVENLİK NEDENİYLE hiçbir harekette bulunulmadı.

Seidina devlet başkanlarına, Amerika'daki Arap Büyükelçisi Prens Bandar Bin Sultan'a ve daha birçok önemli adama fahişe olarak sunuldu. Bandar'la buluşmalarından birine görgü tanıklığı yapan birinin (George Bush'un bir arkadaşı) söylediklerine göre Seidina, Bandar'ın gözde kölelerindendi. Seidina'yı kurtardıktan sonra ne ondan ne de ailesinden haber aldık. Bu cehennem yolunda Cathy'ye tacizcileri tarafından önceden söylenenlerin dışında yeni bir şey öğrenmedik. Anayasamızın ise çalınıp yerine ULUSAL GÜVENLİK NEDENİYLE bambaşka yöntemler konulduğunu gördük.

Bugün Cathy, Kelly ve ben isyana ve gelişime giden iki yolun bulunduğu bir kavşaktayız. Silahlı bir isyanda biz vatanseverler tamamen yok oluruz ve devlet kontrollü bir toplum "karanlık çağ"a döner. Teknolojik olarak elimizde hiçbir silah olmadığını biliyorum. Ama iletişim teknolojilerini geliştiren beyinlerimizle gelişmeyi seçersek Anayasamızı tekrar ayağa kaldırabilir ve halkımızı özgürlüğüne kavuşturabiliriz. İsyan ya da gelişim... Bir şekilde değişim kaçınılmazdır.

Hepimiz vakit ayırıp eylem gruplarını ve devletin işlediği suçları ortaya çıkarmaya çalışan bireyleri desteklemeliyiz. Sahip olunan en az kaynaklarla büyük işler çıkarabilecek liderler aramalıyız. Bu liderler de herkese duyurmalı ki SESSİZLİK (gerçekten de) ÖLÜME EŞİTTİR.

KISIM
İKİ

Cathy O'Brien

AÇIK MEKTUP

Zihin kontrolü gerçektir. MK-Ultra Hükümdar Projesi travmaya dayalı zihin kontrolü altında, kendi özgür irademi, düşüncelerimi denetleme yeteneğimi kaybettim. Ne soru sormayı, ne çıkarsama yapmayı, ne de bilinçli olarak kavramayı becerebiliyordum; sadece bana söylenilenleri yapıyordum. Zihnimi ve sonuç olarak tüm davranışlarımı kontrol edenler, kendilerinin "uzaylı", "şeytan" ve "tanrı" olduklarını iddia ediyorlardı. Ama Yeni Dünya düzeni peşinde koşan hainlerin (perpetrator: suç işleyen, traitor: hain. İki sözcük birleştirilip "hain anlamında **perpe-traitor** olarak kullanılmış), terör amaçlı iddialarına ve hayallerine rağmen, dünyaya ait insanlar olduklarını kendi deneyimlerimden biliyorum. Gerçekten de bizim için geçerli olan doğa yasaları onlar için de geçerli. Beni dini, annelik içgüdülerimi ve insanlara art niyetsiz yaklaşımımı kullanarak maniple ettiler ama iç varlığıma asla "sahip olamadılar". Beni kendilerinden biri yapamadılar. İnsan ruhunun gücünün ne kadar büyük olacağını hesaplamamışlardı. Hatta bunun varlığından bile haberleri olmamıştı. İşte bu yüzden üzerimde başarılı olamadılar.

İTHAF

Bu kitap Kelly için; böylece ülkemizin sözde liderlerinin elinde, MK-Ultra Hükümdar Projesi tacizlerinden kalan duygusal ve zihinsel yaraları uzman kişilere tedavi ettirme hakkını kazanabilir ve durumu açıklığa kavuşabilir.

Bu kitabı, Kelly'yle beni zihin kontrolünden kurtardığı ve zihnimi, hafızamı ve son olarak da özgür irademi kazanmamda bana sevgiyle yardım edip, Kelly'ye de kurtulma yolunu açtığı için Mark Phillips'e ithaf ediyorum.

TEŞEKKÜR

Yardımları hiç eksik olmayan, sahne arkasında duranlara özel bir teşekkür ediyorum. Adı söylenmemişlere de özel bir teşekkür yolluyorum, siz kim olduğunuzu biliyorsunuz.

BAYKUŞ İMPARATORLUĞU

Adım Cathleen (Cathy) Ann O'Brien. Muskegon, Michigan'da 12 Nisan 1957'de doğmuşum. Bu kitabı ABD hükümetinin gizli, illegal ve anayasaya aykırı bir şekilde Yeni Dünya Düzeni'ni (Tek Dünya Hükümeti) oluşturmak için kullandığı, az bilinen bir araçla ilgili bildiklerimi sunmak için hazırladım. Ayrıntılarıyla belgelediğimiz bu araç, davranış değiştirmenin (beyin yıkama) çok ileri ve sofistike bir biçimidir ve genel olarak ZİHİN KONTROLÜ olarak bilinir. Beyaz Saray "Başkan Modeli" zihin-kontrol kölesi olarak yaşadığım kişisel deneyimlerim yüzünden, ABD hükümetinin bu ÇOK GİZLİ Psikolojik Savaş tekniğini ilk elden biliyorum.

Burada verilen çoğu bilgi, bu olaydan haberdar olan polis, bilim ve haber alma kurumlarındaki cesur, yürekli ve "temiz" kişiler tarafından doğrulanmış ve onaylanmıştır. Zihnimi tamamen kontrol ederek davranışlarımı değiştirmeye yönelik, bir hayat boyu süren sistematik fiziksel ve psikolojik işkencenin ardından bana neler olduğunu bu kişilerin çabaları sayesinde anladım. Bu cesur kişilerin bazıları, beni kontrol eden sistemin içinde çalışıyorlar ve işlerini, ailelerini ve hayatlarını kaybetme korkusu içinde yaşıyorlar. Büyük bir cesaretle Yeni Dünya Düzenini kurmaya çalışanların araçlarını kamuya göstermeye çalıştılar ancak henüz bu pek işe yaramadı. Bu kitap, görünmez kişisel ve sosyal tehdidi ortaya çıkarmak için İnsan Hakları avukatlarının, Amerika'daki saygıdeğer kişilerin, tüzel ve özel desteğini teşvik

etmeyi amaçlayan bir çabanın sonucudur. Ancak bu, adalete bağlı, Anayasamızı yürürlüğe koymaya ve Amerika'yı geri almaya niyetli örgütlü, katılımcı vatandaşlar tarafından yapılabilir. Elinizde tuttuğunuz kitabın amacı sizi bilgilendirmek ve eyleme geçirmektir.

Kitabın kolay okunması açısından olaylar kısaltılarak anlatılmıştır. Gerçekte, iddialarımı destekleyen belgeleri içeren binlerce dosya bulunmaktadır. Sistemi suçlu olanlardan daha zekice kullanma yollarını bulan kendini doğruluğa adamış bireylerin sayesinde, bahsi geçen belgeler, açıklanmak üzere ayrılmışlardır!

Hakikat, adalet ve en son olarak da Amerika'nın temelleri üzerine kurulduğu özgürlük prensiplerine karşı duyduğum vatansever saygımdan ötürü, hükümetimizi kontrol eden, genel olarak Gölge Hükümet olarak adlandırılan kişilerin, dünyaya hükmetme isteklerini ortaya çıkarmaya kendimi mecbur hissediyorum. ŞİMDİ Amerika'yı geri alarak, ülkemizin tarihinin ve geleceğinin bütünlüğünü sağlayabilir ve insanlığın üzerine salınan zihin-kontrol canavarlığını Adolf Hitler'in bıraktığı yerden alıp dünya çapında devam ettirmeye çalışanlara engel olabiliriz. 1939'da Hitler'in dünyaya hükmetme planlarıyla kurmaya çalıştığı "Yeni Dünya Düzeni", halen Amerika'yı elinde tutanlar tarafından geliştirilmiş teknolojilerle, başka kolların yanında genetik zihin-kontrol mühendisliğiyle gerçekleştirilmeye çalışılmaktadır.

Senatör Daniel Inouye, (D. HI) Senato Alt komitesine bu gizli hükümetin faaliyetlerini anlattı ve şu tanımlamayı yaptı: "... kendi Hava Kuvveti, kendi Donanması, kendi para toplama mekanizması ve kendi 'ulusal çıkar' fikirlerini takip etme yeteneği olan, bütün kontrolden, dengelerden ve yasalardan bağımsız bir gölge hükümet."

Avukatım ve program bozma uzmanı Mark Philipps, ABD

Savunma Bölümü'nde edindiği zihin-kontrol bilgisiyle, aklımın normal işleyişine dönmesini sağladı. Sonuç olarak, bu konuyla ilgili yaşadıklarımı hatırladım ve işkenceden kurtulduğumda aşırı derecede öfke duydum. 1998'de, harika bir şekilde gerçekleşen bir dizi olay sonucunda, Mark Philipps beni ve 8 yaşındaki kızım Kelly'yi zihnimizin kontrol edildiği durumumuzdan kurtardı ve güvenliğimizi sağlamak üzere Alaska'da rehabilitasyona soktu. İşte orada hafıza kaybına uğramış zihnimin unutması gerekenleri bilinç üstüne çıkarmak için yorucu bir sürece girdik.

Birçok devlet mensubu, hükümetin gizli ajanları ve ünlüler, Kelly'le benim özellikle Reagan/Bush yönetimleri sırasında katılmaya mecbur bırakıldığımız sapıklıkları ve gizli suç olaylarını tam olarak ortaya koyabilecek derecede tedavi edilemeyeceğimiz ve benim programdan dışarı çıkamayacağım inancındaydılar. Artık, kendi zihnimin kontrolünü ele geçirdikten sonra, bir anne ve Amerikan vatanseveri olarak kazandığım özgür iradeyi, hükümetimizin başındakilerin ellerinde kızımla benim çektiğim zihin-kontrol canavarlığını ortaya çıkarmak için kullanmayı bir görev biliyorum. Pandora'nın Kutusu'nun içini gösteren bu kişisel bakış açısı, zihin kontrolünün, Yeni Dünya Düzeni'ni kurmak için nasıl kullanıldığını, ayrıca bu dünyanın ve zihne hükmetme çabalarının arkasında, bazılarının "yüksek beyin" olarak adlandırıldığı KİŞİLERİN kimler olduğu bilgisini içeriyor.

Çoğu Amerikalı, Başkan John F. Kennedy vurulduğunda nerede olduklarını ve ne yapıyor olduklarını hatırlayacak kadar olayı belleklerine yerleştirmiştir. Suikast, bütün ulusu bir travmaya soktuğundan, insan aklının travmaya girdiğinde etrafında olan olayları fotoğraf gibi nasıl kaydettiğine bir örnektir. Zihin-kontrolü altında yaşarken rutin olarak maruz bırakıldığım travmalar, fotoğraf gibi kaydedilen ayrıntılarla hafızama kavuşmamı sağladı. İlerleyen sayfalarda, olaylarda kullandığım özel olarak seçilmiş alıntılar harfi harfine doğrudur. Alıntılardaki müs-

tehcenlik için özür dilerim ama açıklamaların bütünlüğünü ve konuşan kişinin veya kişilerin karakter(ler)ini tam olarak göstermek için gerekliydi.

Ben özgürce konuşabildiğim halde, şimdi 17 yaşında olan Kelly o kadar şanslı değil. Kelly'nin parçalanmış kişiliği ve programlanmış genç zihni için daha tedavi görmesi gerekiyor. Doğumundan itibaren başından geçen Project Monarch'ın yüksek teknolojili karmaşık travmaya dayalı zihin-kontrol işlemleri yüzünden aklına ve hayatına sahip çıkabilmesi için uzman bakımına ihtiyacı var. Bizi kullananların siyasi güçleri yüzünden, Kelly'nin rehabilitasyon görme ve adalet arama hakkı için tüm uğraşlarımız, "Ulusal Güvenlik" kisvesinin arkasına sığınanlar tarafından engellendi. Sonuç olarak, Kelly, Tennessee Eyalet Hapishanesinde tedavi görmeden yatıyor. O, güçlerini kötüye kullanan hükümet "liderlerimizin" kontrol ettiği ve yönlendirdiği bir sistemin kurbanı. Bu sistemde devletin kanunları görevlerin kötüye kullanımlarını ÇOK GİZLİ olarak damgalayıp bildirmesine izin vermiyor. Ve bu sistem Washington, D.C.'deki sapık, kokuşmuş suiistimalcilerimizin para desteğiyle ayakta duruyor. Kelly hala Tennessee Eyalet Hapishanesinde siyasi mahkum olarak yatıyor, bekliyor ve acı çekiyor!

Birçok yasa ve hak ihlali, Psikolojik Savaş gözdağı taktikleri, hayatlarımız üzerindeki tehditler ve CIA'nın Darbe Bazlı Kontrol çalışmaları, hükümetin başındakilere istedikleri herhangi bir şeyi sansürleme ve/veya üzerini kapatma hakkını veren 1947 Ulusal Güvenlik Yasası, AND ve 1986 Reagan Islahı yüzünden soruşturulamamış ve gizli kalmıştır. Artık, Sovyetler Birliği'nin çöküşüyle dış tehditlerden kurtulan ülkemizin "özgür basın"ı üzerinde sansür uygulanmadığı söyleniyor ama öyle olmadığı ortada. Sadece bu gerçek bile bizi adaleti aramaya yönlendirmeliydi ama öyle olmadı. Lütfen neden olduğunu sorun.

Bu kitabın şu an çıkıyor olmasının sebebi de budur. Tecavüz-

cülerimizin çürümüş ve hileli bir sistem sayesinde kızıma rahatlıkla ulaşmalarına rağmen, ben kızımdan yedi uzun yıl boyunca haksız ve acı bir şekilde ayrı tutulduğumdan, bu çözülebilecek sorunla ilgili öğüt, deneyim ve ricamı sunarak sizlerden yardım görme umudunu taşıyorum.

Kelly'nin kullanıldığı travmatik zihin-kontrol olaylarını kendim de kurban olduğumdan engelleyemedim ama şimdi Çocuk Mahkemesinin söylemesini engellediği gerçekleri açıklamam için sadece bana güveniyor. Bu kitabı Kelly'ye, onun durumunda olanlara ve bu ülkede yürütülen zihin-kontrol uygulamalarından haberi olmayan bütün Amerikalılara ithaf ediyorum. Amerikalılar içeriden yok edilmeye çalışıldıklarını bilmiyorlar. Zihin kontrolüne karşı tek silahımız bilgidir. Şimdi UYANMA ve gerçeklerle silahlanma, özgürlük ve herkese adalet gibi anayasal haklarımızı elde etme, 13. Maddeyi eskisi gibi uygulatma ve Amerika'yı geri alma zamanı!

BİRİNCİ BÖLÜM
İNSANLIKLA TANIŞMA

Pedofil olan babam Earl O'Brien, doğumumdan hemen sonra ağzıma, annemin memesi yerine penisini sokmakla övünüyordu. Ailesindeki birçok kişi tarafından ensest tacize uğramış annem Carol Tanis'in, (anlatıldığına göre) çocukken yaşadığı benzer şeyler Çoğul Kişilik Bozukluğu[1] geliştirmesine yol açmış olduğundan, babamın sapık hareketlerine karşı çıkmamış. Hatırladığım en eski anım, babamın penisinin küçük boğazımı tıkaması ve nefes alamayışımdı. Yine de babamın menisini annemin sütünden ayırt edemiyordum. Ne düşündüğümü hatırlamıyorum ama eğitimim sayesinde, bu ilk cinsel tacizin, beslenme, nefes alma, cinsellik ve anne baba algılayışım gibi temel kavramları bozduğunu biliyorum.

Yeni yürümeye başlayan bir çocuk olarak, içgüdülerim uyarınca ihtiyacım olduğunda anneme koşamadığımı (zar zor yürüyordum) hatırlıyorum. Hıçkırıklar içinde boğazımı babamın menisinden temizlemeye ve nefes almaya çalışırken, korkum artıyordu. Sonunda annem yanıma geldi. Beni rahatlatmak yerine, beni huysuzluk yapmakla ve "nefesimi tutmakla" suçladı. Verdiği tek tepki yüzüme bir bardak soğuk su atmak oldu. Şok olmuştum! Su yüzüme çarptığında, annemin bana yardım etmeyeceğini ve kendi başımın çaresine bakmam gerektiğini anlamıştım. Otomatik olarak Çoğul Kişilik Bozukluğu geliştirdim. Elbette, babamın bana yaptıklarının yanlış olduğunu anlayamaya-

cak kadar küçüktüm. Babamın boğucu cinsel tacizini ev yaşantımın normal ve doğal bir parçası olarak kabul etmiş ve sapıklıklarını doyurmak için acı ve boğulmaya karşı bir kişilik bölünmesi yaratmıştım. Bu yüzden çocukken babamın tacizi karşısında kişiliğim çözülmüştü. Cinsel tacizini hiçbir şekilde hatırlayamıyordum, sadece penisini gördüğümde ve hissettiğimde aklıma geliyordu. Şartlanmış tepkim olan korku başlıyor, önceden aynı travmayı yaşamış olan beynimin bölümüne gelip çöküyordu. Tacizi ve bununla nasıl başa çıkmam gerektiğini hatırlıyordum. Beynimin bu kısmı kendi kişiliğini yarattı -bu kişilik babama aitti- sonradan da, ilerideki sayfalarda ayrıntılarıyla açıklanacağı gibi, ABD hükümetine kiralayıp sattı.

Şartlanmış zihnimin diğer bölümleri başka tecavüzcülerle, tacizlerle ve durumlarla uğraştı. Babam (kendi yaptığım araştırmalar sonucunda) büyük, yoksul ve işlevsiz bir ailenin farklı kuşaklar tarafından ensest tacizine maruz bırakılmış bir çocuğuydu. Henüz iki yaşındayken babası ölmüş, annesi de kasabadaki kerestecilere fahişelik yaparak hayatını kazanmaya başlamıştı. Babamın tüm erkek ve kız kardeşleri cinsel olarak büyücülük ayinlerinde kendisi gibi taciz edilmişlerdi. Birer yetişkin olduklarında ya uyuşturucu bağımlısı ya fahişe ya sokak serserisi ya da pedofil olmuşlar ve kardeşlerimle beni aynı şekilde cinsel olarak taciz etmişlerdi. Bu işkenceli ilişkiler yüzünden çektiğim travmalar sonucunda kişiliğimde daha fazla bölünme yarattım.

Annemin işe yaramaz ailesi de aynı şekilde aile üyelerinin taciziyle doluydu ama biraz daha üst bir sınıftandı. Babasının, başkanı olduğu Mason Mavi Topluluğu'nun çalıştığı bir binası vardı ve askerlik görevini tamamladıktan sonra karısıyla yerel bira dağıtım işine girmişti. İkisi birlikte annemi ve üç erkek kardeşini taciz etmişlerdi. Onlar da karşılığında beni taciz ettiler.

Ailemle sık sık büyükbabamın Newaygo, Michigan'daki Mason Evi'ni çevreleyen uçsuz bucaksız topraklara kamp yap-

maya giderdik. Arazisinin ortasından geçen Beyaz Nehir'e bakan "Yüksek Tepeler" gibi abartılı laflar edilen yerde çadırlarımızı kurardık. Annemin erkek kardeşleri, Ted ve Arthur "Bomber" Tanis dayılarım, çoğu zaman bizimle gelir, beni ve erkek kardeşimi taciz ederdi.

1961 kasımı civarında geyik avlama sezonunda, babam dayılarımla avlanmak için Yüksek Tepelere gittiğinde hep beraber kamp kurduk. O gece, erkek kardeşimle ben, ailemin pedofil sapkınlıklarını doyurmak için kamp ateşi etrafında elden ele geçirilirken, yolunu kaybetmiş bir avcı kamp yerimize geldi. Adam koşmaya davrandığında, babam tüfeğiyle ateş ederek onu vurdu; tüfeğin patlama sesi beynime saplandı ve aklımı daha da parçaladı. Annem düzenli bir şekilde kampı toplarken, babamla dayılarım cesetten kurtuldular; bense şaşkın, beni uzaklara götüren bir transa girmiştim.

Babam arabayı suç mahallinden uzaklara sürerken, kaybolan arkadaşlarını bulmak için çaresizlik içinde yolu kapatan birkaç avcı tarafından durdurulduk. Babamın öldürdüğünü gördüğüm adamı tarif ettiler ve silah sesleri duyduklarını söylediler. Gerçekler uzaklaşmış transımı böldü ve neden ağladığımı bilmeyecek duruma gelene kadar çılgınca bağırdım ve ağladım.

Ted dayım[2] bir süre sonra sokak serserisi oldu. Bomber dayım birkaç yıl sonra kırk yaşlarının başında alkolden öldü. Babam ise mali ve siyasi olarak daha fazla başarı elde etmeye başladı.

Annemin en büyük erkek kardeşi, Bob dayı Hava Kuvvetleri Haber alma Servisinde pilottu ve çoğunlukla Vatikan'a çalışmakla övünürdü. Bob dayı ayrıca ticari pornocuydu, arkası Mafya porno kralı ve ABD Temsilcisi Jerry Ford'a[3] dayanan Michigan mafyası için çocuk pornoları hazırlıyordu. Bob dayımla, "arkadaşlarıyla" ve babamla ortak çalıştığı sapık işle baş edebilmek için daha fazla kişilik yarattım.

Babamın altıncı sınıfa kadar gördüğü eğitimi, kendisine an-

cak balıkçılara solucan bulma işini sağlamıştı. Ama altı yaşıma geldiğimde, ağabeyim Bill'le beni pornografik yollarla sömürmesi sayesinde Michigan kum tepelerinin olduğu yerde daha büyük bir eve taşınacak kadar parası olmuştu. Burası tam babama göre bir yerdi. Michigan Gölü'nün doğu tarafında çok sayıdaki turist ve uyuşturucu satıcısı, babamın gelirini çocuklarıyla sapık seks karşılığında daha da artırmışlardı. Bu arada babam da yasadışı uyuşturucu satışlarına başlamıştı.

Taşındıktan kısa bir süre sonra, babam postayla çocuk pornosu gönderirken yakalanmıştı. Bu kaset, benimle amcam Sam O'Brien'ın Boxer köpeği, Buster'ın oynadığı bir hayvan pornosuydu. Pornoyu çekmekle suçlanan Bob dayım da, çaresizlik içinde kendisinin de katıldığı ABD Hükümeti Savunma Haberalma Servisi ÇOK GİZLİ projesini babama anlattı. Bu 'Hükümdar Projesi'ydi (Project Monarch). Hükümdar Projesi, Çoğul Kişilik Bozukluğu olan çok-kuşaklı ensest taciz kurbanı çocukları, kendi genetik zihin-kontrol çalışmaları için "tedavi eden" bir zihin-kontrol operasyonuydu. Ben ilk sıradaki "aday", "seçilen"dim. Babam, yargıdan bu sayede kurtulabileceği için fırsatı kaçırmadı. Bu karmaşanın ortasında, Jerry Ford babamla görüşmek için elinde tuttuğu kanıtla evimize geldi.

"Earl evde mi?" diye anneme sorduğunda annem kapının arkasında sinirli sinirli duruyor, Ford'u içeri almaktan çekiniyordu.

"Henüz gelmedi" dedi annem, sesi titreyerek.[4] "Şimdiye dek işten dönmüş olmalıydı -sizi beklediğini biliyorum."

"Tamam." Ford ilgisini bana yöneltti. Ön kapıda ayakta duruyordum. Ford çömelerek benimle yüz yüze geldi. Kolunun altına sıkıştırdığı yasa dışı pornonun olduğu büyük, kahverengi zarfa vurarak, "Köpekleri seviyorsun ha?" dedi.

"Buster iyi bir köpek" dedim. "Çok komik." Porno yakalandıktan sonra köpeğin neden uzaklaştırıldığını anlamadığımdan şikayet ettim. "Buster gitti."

"Buster gitti mi?" diye sordu Ford.

"Evet. Sam amcam onu götürdü" dedim.

Ford söylediğim sözün çift anlamlı olmasına kahkahalarla güldü. Benim sınırlı görüşüme göre, Buster'ın gitmiş olmasını komik bulmuştu. Bu sırada babam yeni aldığı üstü açılan spor arabasının kornasına basarak gelmişti. Ford ayağa kalktı. Göz hizama gelen fermuarının altında, penisinin sertleşmiş olduğunu gördüm ve buna şartlandığımdan elimi uzattım.

"Şimdi olmaz tatlım" dedi. "Yapmam gereken işler var..." Ford, yazgımı annem ve babamla resmen çizmek üzere içeri girdi.

Bundan kısa bir süre sonra babam, MK-Hükümdar Ultra Projesi içinde beni nasıl eğitmesi gerektiğine dair Harvard'da iki haftalık bir kurs almak için Boston'a uçtu.

Boston'dan döndüğünde, babamın yüzü gülüyor ve "ters psikoloji" olarak adlandırdığı yeni edindiği bilgiden memnun bir tavır sergiliyordu.

Bu, "şeytani tersine çevirmelere" eşti ve kafama kazınan, "Sen tuttuğunu kazanacaksın, ben senin kazandıklarını tutacağım" gibi cümleler ve kelime oyunlarını içeriyordu. Babam bana köpek tılsımı bileziği hediye etti ve annem de projede yetiştirmek üzere "daha fazla çocuk sahibi olacakları" haberini verdi. (Şu an yaşları 16 ile 37 arasında değişen ve hala zihin kontrolü altında olan iki kız kardeşim ve dört erkek kardeşim var.) Annem, dil hilelerini öğrenerek babamla işbirliği yaptı. Mesela, çocuk beceriksizliğiyle babamı uzakta tutmak için pijamamı üzerime geçiremediğimde, anneme, "lütfen bana geçir" derdim. O da yapardı. Delici bir şekilde işaret parmağıyla yüzüme vururdu. Hissettiğim psikolojik acı bana bir kere daha annemin beni babamın cinsel tacizinden korumaya hiç niyeti olmadığını gösteriyordu.

Babam, hükümetin verdiği kurallara uyarak, beni efsanevi Sindirella gibi yetiştirmeye başladı. Şöminedeki külleri temizli-

yor, yakacak odunları yığıyor, karı kürekle atıyor, buz kırıyor ve yerleri süpürüyordum. "Çünkü" diyordu babam, "senin küçük ellerin süpürgeye, küreğe, tırmığa öyle tatlı sarılıyor ki."

Artık babamın beni cinsel olarak kullanması, arkadaşlarına, gangsterlere, Masonlara, akrabalara, Satanistlere, yabancılara ve polis memurlarına fahişelik yapmam olarak genişlemişti. Fiziksel olarak kullanılmadığım, porno film çekmediğim, fahişelik yapmadığım ve ensest tacizine uğramadığım zamanlarda, kitaplarda kaçış yolu buldum. MPD/DID'in doğal bir sonucu olarak gelişen fotoğrafik hafızam nedeniyle dört yaşında okumayı öğrenmiştim.

Tabii ki MK-Hükümdar Ultra Projesinde çalışan hükümet araştırmacıları, MPD/DID'in fotoğrafik hafıza gibi başka "süper insan" özelliklerine neden olduğunu biliyorlardı. MPD/DID'in görsel kesinliği normal bir insanınkinden 44 kat daha fazladır. Benim şaşırtıcı bir şekilde geliştirdiğim acı bilinci, artı hafızamın bölümlenmesi, askeri ve gizli operasyonlarda "gerekliydi". Ayrıca, cinselliğim bebekliğimden beri ilkel bir şekilde bozulmuştu. Bu program, yaptıklarını, doktorların kişilik olarak adlandırdıkları hafıza bölümlerimin derinliklerinde gizleyebileceklerini sanan sapık politikacılar için çok çekici ve yararlıydı.

Babam Boston'dan döner dönmez, rutin bir şekilde Michigan Eyalet Senatörü Guy Vanderjagt'a fahişe olarak sunuldum. Vanderjagt daha sonra ABD Temsilciler Meclisi üyesi ve sonunda da George Bush'u başkanlığa getiren Cumhuriyetçi Ulusal Meclis Komitesi'ne başkan oldu. Vanderjagt'ın katıldığı Mackinac Adası Siyasi Buluşması'nda, Michigan'da ve başka yerlerde yerel törenlerden sonra kendisine fahişelik yaptım.

Bob amcam, babama odamı kırmızı, beyaz ve mavi renklerle boyamasına ve Amerikan bayraklarıyla donatmasına yardım etti. Hükümdar Projesi metodolojilerine uyarak aklımı karıştırmasına yardımcı oldu. Masal konuları gerçekle hayal dünyasını

karıştırmam için kullanılıyordu, özellikle gelecekteki programlama için taban oluşturacak *Disney* öyküleri ve *Oz Büyücüsü*'nü okutuyorlardı.

Pornografi için kişiliklerim, hayvan pornoları için bir kişiliğim, ensest için bir kişiliğim, annemin korkunç psikolojik tacizine karşı durabilmek için bir kişiliğim, fahişelik için bir kişiliğim vardı ve geriye kalan "ben" bir şekilde okulda "normal" işliyordu. "Normal" kişiliğim çektiğim tacizleri kapamaya yarıyordu ama en iyisi hala umuda sahip olmasıydı -dünyanın bir yerinde insanların birbirlerini incitmedikleri bir yer olduğu umudu. İşte bu kişilik ayrıca Muskegon, Michigan'da St. Francis de Sales Katolik kilisesindeki haftalık derslere de katılmaya başlamıştı.

Din kuralları öğretmenim bir rahibe ya da "Kız kardeş"ti. Kendimi tacizden korumayı bilinçli olarak düşünemesem de, istediğim türde bir yaşamı ancak bir rahibe olarak elde edebileceğime karar vermiştim. Beni korumaları için ne aileme, ne polise, ne de politikacılara güvenebilirdim. Aradığım cevap kilise gibiydi; ben de sınıfta dersleri dikkatle dinliyor ve inançla dua ediyordum. Kilisenin siyasi yapısı üzerine her şeyi öğrenmiştim ve ilk günah çıkarmama hazırlanıyordum.

Bana öğretilen Katolik inancına göre, insanın Tanrı'yla (Baba) doğrudan konuşacak düzeyde olmayışıydı, bunun yerine arada aracılık edecek bir rahibe ihtiyaç vardı. Günah çıkarmaya gitmenin amacı buydu. Rahibe (ona da Baba deniliyordu) günahlarımı anlatacaktım, o da bunları Tanrı'ya iletecekti. Sonra da bana güya kaç tane "Meryem'e Sesleniş" ya da "Kutsal Babamız" dualarını kefaret ya da ceza olsun diye okumam gerektiğini söyleyecekti. Din kuralları öğretmenim sınıfa birkaç "günah" örneği vermişti, bunların arasında "evlenmeden önce girilen cinsel ilişki" de vardı. Rahip, James Thaylen Baba, günah çıkarma odasındaki örtülü kapağı kaldırdığında, bana öğretildiği

gibi başladım. "Affet beni Baba, çünkü ben günah işledim..." Sonra da babamla ve ağabeyimle cinsel ilişkiye girdiğimi söylemeye başladığımda, verdiği tek cevap "üç *Meryem'e Sesleniş* ve bir *Kutsal Babamız* okumam gerektiği ve böylece affedileceğim" (affetmek: forgive, vermek: give. "Forgive"deki "give" sözcüğü vurgulanarak cinsel ilişki ima ediliyor) oldu?!"

Artık bu günah çıkarma işleminin ya bir aldatmaca olduğunu ya da Tanrı'nın çocukların cinsel olarak taciz edilmesine göz yumduğuna inanmam gerektiğini biliyordum. O gece babam benimle konuştu. Besbelli ki rahibin aracılık ettiği "Baba" benim babamdı. Babam bana "bundan sonra", günah çıkarmaya gittiğimde sadece "ailemin sözünü dinlemedim" demem ve başka hiçbir şey anlatmamam gerektiğini söyledi!

Günah çıkarmaya bir sonraki gidişimde, babamın söylediklerinin aynısını tekrarladım. Günah çıkarma odasında rahiple benim aramdaki örtülü bölümdeki perde kalktı ve küçük pencereden bir penis çıktı. "Tanrı, babana yaptığın muamelenin aynısını bana da yapman gerektiğini söyledi. Sakın unutma, kardeşlerine ne yapıyorsan, bana daha fazlasını yapacaksın." Rahip Thaylen'e oral seks yaptıktan sonra, günah çıkarma odasından çıkarak, sabırsızlıkla sıralarını bekleyen diğer çocukların yanına geldim. Öğretmenim bu kadar uzun kaldığım için beni azarladı ve ceza olarak birkaç "Kutsal Babamız" duası daha verdi. Cezamı çoktan yaptığımı söylediğimde, günah çıkarma ayinindeki "sıralamayı" tekrar söyledi -halbuki daha demin yaşadığım şey bunların hiçbirine uymuyordu! Nedenini bilinçli olarak bilmeden, rahibe olma fikrini terk ettim, bu arada "normal" tabanlı kişiliğimin geri kalanında bir ayrılma daha yaşamıştı.

Kronik "hayal kurmama" rağmen, fotoğrafik hafızam nedeniyle derslerimde başarılı olarak, okulda bir normallik illüzyonunda kalmaya devam ettim.[5] Bir sürü arkadaşım vardı ve teneffüslerde kendi aklımdan kaçabilmek için bilinçaltımda çok çaba sarf

ederek durmadan oyun oynardım. Babamın okumam gerektiğini söylediği kitaplarda da kendimi kaybettim: *Oz Büyücüsü, Alice Harikalar Diyarında, Mavi Yunusların Adası, Disney* Klasikleri ve *Sindirella* -bunların hepsi bir süre sonra zihin kontrolüne dönüşecek programlamaya aklımı hazırlamak için kullanılıyordu.[6]

Televizyon izlemem kısıtlanmaya başlamıştı ve sadece babamın bilgisi dahilinde izleyebiliyordum. Ama "en iyi" filmleri izlemeye iznim vardı: *Oz Büyücüsü, Alice Harikalar Diyarında, Disney* Klasikleri ve *Sindirella* -hem de tekrar tekrar.

İkinci sınıftayken, izci grubumla Michigan Eyalet Senatörü Vanderjagt'ın da katıldığı Anma Günü Törenine gittim. Törenin sonunda, beni yakınlardaki bir motele götürdü ve izci grubunun beklediği yere beni göndermeden önce, kendisine oral seks yaptırdı. İzci grubu liderimiz ve arkadaşlarım, Vanderjagt'ın beni yanında götürmesini gıpta edilecek bir şey olarak görüyorlardı. Herkes neler olduğunu dinlemek için etrafıma toplandı. Üstümün beyaz meniyle lekelendiğini fark ettim; üzerimi temizlerken, aceleyle "beni milkshake içmeye götürdüğünü" söyledim. İzci grubumdan bu sapkınlığı gizlemek zorunda kalmamla, okul kişiliğime de sızmış oldular ve benden geriye kalan "normallik" daha da azaldı.

Bu olayın anısı aklımda bölümlendiğinden, üçüncü sınıf öğretmenim, Vanderjagt'ın toplantıya katıldığı Eyalet başkenti Lansing'e bir gezi düzenleneceğini söylediğinde, Vanderjagt'la ilgili hiç bilinçli bir bağlantı kuramadım. Başkente geldiğimizde, tekrar sınıf arkadaşlarımdan ayrıldım, arkadaşı ve akıl kılavuzu (bir süre sonra Başkan olan) Gerald Ford'la beraber beni ofisinde bekliyordu. Vanderjagt eteğimi kaldırdı, külotumu indirdi, kendisi ve Ford'la seks yapmam için masasına oturttu. Sonra Vanderjagt anüsüme küçük bir Amerikan bayrağı sıkıştırıp, sallamamı söylediğinde katıla katıla güldüler. Daha sonra, zihin kontrolündeki yıllarımın geri kalan kısmı boyunca bana

eşlik edecek vecizenin üzerine işlenmiş olduğu bir Kennedy kalemi hediye etti. "Ülken senin için ne yapabilir diye sorma. Ülken için ne yapabileceğini sor."

Sonra Vanderjagt, sınıf arkadaşlarımın toplandığı Yasa Meclisinin balkonuna götürdü. Bütün sınıf arkadaşlarımın önünde kolunu boynuma doladı ve daha biraz önce anüsümle kendisi ve Ford için sallattıkları Amerikan bayrağını bana hediye etti. Okul kişiliğim bir bölünmeye daha uğradı ama hala bir gün, insanların... şey yapmadıkları bir yer bulacağıma dair inancımı koruyordum. Neyi yapmadıkları? Neden kaçmaya çalıştığımı ise artık hatırlayamıyordum.

---

1. Çoğul Kişilik Bozukluğu (ÇKB) zihnin akıl almaz durumlara karşı gösterdiği savunmadır. Korkunç travmalarla baş etme yoludur. Ensest tecavüzü gibi taciz anılarının zihnin uzak bir köşesine atılmasıyla geri kalan akıl hiçbir şey olmamış gibi çalışabilir. Bu uzak köşeye atma,beynin belli bölümlerine giden sinir yollarını kapatmasıyla gerçekleşir. Taciz tekrarlandığında ise sinir yolları tekrar açılır. Beynin travmaya maruz kalan aynı bölümü gerek ortaya çıktıkça tekrar eden tacize katlanır.

2. Ted dayım da cinayet gecesinde çılgınca ağlamıştı. Birkaç yıl sonra, cinayet yerinin yakınlarında arabasını Beyaz Nehir'e sürerek neredeyse kendini öldürüyordu.

3. Leslie Lynch King, Jr. olarak bilinen Gerald (Jerry) Ford, CIA'nın tahsisat alt komitesi için çalışıyordu ve ben kendisini sadece porno patronu olarak tanırken, Başkan John F. Kennedy suikastını araştırmak için Warren Komisyonuna atanmıştı!

4. Annem çoğunlukla "yüzleri görememekten" yakınırdı. Kişisel deneyimimle bunun, annemin fiziksel ve psikolojik travmalar yaşadığını ve bu sebeple duygularını kontrol edemediğini gösterdiğini biliyorum.

5. Eğer öğretmenlerim çocuklara yapılan tacizlerin göstergeleri konusunda eğitimli olsalardı, "normallik illüzyonum" bir yardım çığlığı olarak yorumlanabilirdi. Çözülmüş trans hayal kurmaları, çaresizlik sesi, resim dersinde cinsellik ve yüzümdeki elektrik izleri fark edilebilirdi.

6. Bu temaların aynısı bütün Hükümdar Projesi kölelerine rutin olarak uygulanıyordu. Bu gerçek akıl sağlığı uzmanlarıyla kurulan, seneler süren bağlantılar sonucunda ortaya çıktı.

İKİNCİ BÖLÜM

SESSİZLİK TÖRENİ
(SESSİZ KALMA HAKKI)

(rite: tören, right: hak, telaffuzları aynıdır)

7 Mayıs 1966'da ilk kutsal paylaşmaya katılırken, kural gereği taktığım Katolik peçesinden rugan ayakkabılarıma kadar bembeyaz giyinmiştim. Yeni inşa edilmiş, Muskegon'daki St. Francis Assisi Kilisesinin önünde törenin başlamasını beklerken, Guy Vanderjagt çimenlerde ilerleyerek bana doğru geldi.

Bir dizinin üstüne çöken Vanderjagt, "Bugün çok güzel görünüyorsun. İsmin kadar güzelsin" dedi. "Cathleen Galcede 'saf' anlamına gelir ve senin saflığının kusursuz olduğuna eminim. Ann de 'lütuf' demek. Senin saflığın kendi hareketlerinden değil, Tanrının lütfu yüzünden. Kalbinde safsın. Kurtarıcımız Mesih'in kanıyla örtülüsün, tıpkı asıldığı o çarmıh gibi. Bu senin için." Siyah kadife bir kutuyu açtığında pembe renkli bir haç kolyesi gözüktü. Aynı Kennedy'nin sözleri yazılı olan kalem gibi, pembe haçlı kolyenin arkasında yatan anlam da zihin kontrolü sırasında beni yönlendirecekti.

Vanderjagt'ın Hükümdar Projesindeki pedofil arkadaşı Rahip Don da bize katıldı ve bana Kutsal Meryem'in güzel mavi bir tılsımını cebinden çıkararak hediye etti. Pembe haçla beraber "kutsal Katolik kilisesine olan hizmetini simgelemek için" takmam gerektiğini söyledi Rahip Don, kiliseye hizmet etmeye ve kurallarına uymaya yemin ettirdi.

Vanderjagt pembe haçı ve mavi bakire kolyelerini boynuma takarken, artık tören için uygun renkler olan mavi, kırmızı ve beyaz giymiş olduğumu söyledi. Kolyeleri takarken nefesini boynumda hissedebiliyordum ve yapmam gerekeni söyledi: "Rahip 'Mesihin vücudu' dediğinde sen 'Ahhh men'(Amen sözcüğü "Ah men" -ah erkekler şeklinde söyletiliyor) diyerek, Mesih'in Tanrı'nın yarattığı bir erkek olduğunu kabul etmiş ve senin için erkeklerin ne anlama geldiğini bildiğini göstermiş oluyorsun. Rahip sana okunmuş ekmeği verdiğinde, eğer ekmeği parmağından emmezsen, damağına yapışır."

Kutsal kömünyon törenimiz için din dersi sınıfı arkadaşlarımın girdiği sıraya aceleyle gittim.

"Mesih'in vücudu" dedi Rahip Don, okunmuş ekmeği tutarak.

"Ahhh... men" dedim bana öğretildiği gibi ve parmaklarındaki ekmeği emdim. Törenden sonra Vanderjagt'la Rahip Don, annemle babam diğer kilise üyeleriyle konuşurken bana kısa bir konuşma yaptılar. Rahip şöyle diyordu: "... Tanrı kutsal kilisesinde çalışasın diye seni seçti. Sevgili çocuğum, sen seçilmiş[1] bir çocuksun..."

Aynı akşam Vanderjagt, ailemin diğer kilise üyelerini de çağırdığı evimizdeki davete katıldı. Babamla bir süre konuştu ama vaktinin çoğunu "uzaklardaki bir görevden" yeni gelen Bob Amcayla geçirdi. Bob Amcamla Vanderjagt arkadaştılar ve sonraki yıllarda da öyle kaldılar. Davetliler ayrılırken, Vanderjagt beni "Rahip Don'la özel bir akşam ayinine" kiliseye götürdü.

Vanderjagt, yeni St. Francis binasının karşısındaki eski kilisenin kapısını açtı ve "artık Mesih'in vücudunu yemiş olduğumdan çok önemli bir konuşma yapmamız gerektiğini" söyledi. Konuşma, kanlı travma ve cinsel taciz, zihnimi, ABD hükümetinin ve Yeni Dünya Düzeni için yapılan Cizvit zihin kontrolü çalışmalarını bir araya getirerek, yıllarca sürecek programlamayı hemen kabul etmeye şartlandırdı.

Vanderjagt bana, "Ben Vatikan için çalışıyorum, sen de artık Vatikan için çalışıyorsun" dedi. "Artık kutsal Katolik Kilisesiyle yapılan akit içerisindesin. Bu akti asla bozmamalısın."

O sıralarda hala soru sorabiliyordum ve "Akit nedir?" diye sordum.

Vanderjagt şöyle cevapladı: "Akit sırları, kilisenin hep bildiği sırrı tutma yeminidir. Papa bütün sırları Vatikan'da saklı tutuyor. Bob Amcanla Vatikan'a gittik. Artık senin de kutsal akde girme ve İsa tekrar gelmeden önce yazılı kilise sırlarını öğrenme zamanın geldi. Dominikan keşişleri, Nuh'un yeni dünyaya taşıdığı akde uydular. Sırrı kendi içlerinde sakladılar. Sır, parşömene yazılıydı ve onu Vatikan'da gizli bir yerde sakladılar. Yerini ya da ne dediğini hiç kimseye söylememek için Sessizlik Yemini ettiler. Sen de akdin içine girmelisin. Sırrı mezara kadar saklamalısın. Sırrı herkesten, hatta annenden babandan bile saklamalısın."

Vanderjagt, benim kolaylıkla tesir altında kalan genç aklımı, gelecekte Hükümdar Projesi programcılarının MPD/DID'le aynı anlama gelen hafıza bölümlenmesini kontrol altına almak için geliştirdikleri "iç boyutlu" programlama temalarının temelini İncil'den alıntılarla doldurmaya başladı.

"İsa onların hepsini gördü" diyordu Vanderjagt. "Sırlar boyutlardır, ölüme giderken gördüğün yerlerdir.[2] İşte bu yüzden onlara boyut deniyor. Şunu hiç unutmamalısın, İsa ölmüştü ve cennete giden yolda gördüklerinin hepsini söylemek için geri döndü. Üç günlüğüne gitmişti ama orada daha fazla bir süre kaldı, çünkü zaman diğer boyutlarda aynı değildir. Araf bir başka boyuttur. Cehennem de. Ve onların arasında daha bir sürü boyut vardır. Oz başka bir boyuttur. Gökyüzü, keşfedilmeyi bekleyen bütün o diğer dünyalar için bir sınır değil. Evrenin sırlarını öğrenerek bütün bu boyutların içine ve dışına çıkabilirsin. Kilise adına diğer dünyaları keşfetmek için seçildin. Sessizliğe kulak

kabart, görevlerinde sana yol gösterdiğini duyacaksın. Pembe haç Dorothy'nin lastik terlikleri gibi. Cathy, başka boyutlara gezmeye gittiğinde pembe haçı hiç çıkarmayacaksın, yoksa bir daha asla geri dönemezsin."

Rahip Don, Vanderjagt beni kesilmiş bir kuzunun kanıyla yıkama ayini yaptı. Sonradan, bu korkunç kanlı travmayla belli fikirlerini kabul ettirdiler ve aklımın derinliklerinde zihin kontrol programlamasının temelini oluşturdular. Bu programlamanın temeli, Cizvit keşişlerin "sadece sırları tutmak değil, aynı zamanda akıllarının ve iç yol göstericilerinin sesini dinlemek için" ettikleri Sessizlik Yemininde saklıydı. Yaptıkları "Sessizlik Ayini" elbette benim de sırları saklamam içindi ve Rahip Don'la Vanderjagt pedofil sapkınlıklarına beni kullanarak devam ettiler. İkisi, benim "iyi bir Cathy-yalayışı" (Cathy-lick) olduğum şakasını yapıyorlardı.

Sessiz Kalma Ayini gerçekleştikten sonra, kafamda daha önce duyduğum çoğul kişiliklerin sesleri kesildi. Bilerek yaratılan hafıza bölümlerinin sessizliğinde, sadece onları yaratan tacizcilerimin seslerini duyabiliyordum... sessizliğime hakimdim.

Tanıdıklarım ve bildiklerimin sessizliği, Hükümdar Projesi Zihin Kontrolünü içeriyordu.

Ailem düzenli olarak Michigan'daki Mackinac Adasına tatile gidiyordu, burası Kanada sınırına yakın bir yerde Büyük Göller'de yer alan küçük bir adaydı. Valinin villasının ve tarihi Grand Hotel'in olduğu Mackinac Adası, babamın beni başkalarının yanı sıra, Jerry Ford, Guy Vanderjagt ve daha sonra ABD Senatörü olacak Robert C. Byrd gibi pedofillere de fahişelik yaptırdığı siyasi bir dalavere yeriydi. Fahişelik yaptırılan zihnimin kontrol edilen kısmı, orada Mackinac'ı başka bir boyut, adanın eski havasının yarattığı bir zamansızlık olarak algıladı. Bu küçücük adada araba kullanmak yasaktı, bu yüzden at arabaları ya da bisikletler ulaşımda kullanılıyordu. Bir keresinde Lee

Iaccoca, Vali Romney'in villasında bir kokteyle katıldığında, şunları söylediğini duymuştum: "Araba delilerinin bu saplantıdan kurtulmaları için, arabanın yasaklandığı bu adadan daha iyi bir yer olabilir mi?"

Coğrafi konumu yüzünden Mackinac Adası, Amerika'yla Kanada arasında benim çocuk aklımın ülkelerimizin arasında sınır olmadığını sandığı bir dostluk havası yayıyordu. Bu siyasi görüş, babamın aileyi toplayıp, aklımın simgesel olarak, Mackinac'ta olanların "bütün hafızadan temizleneceği" Niyagara Şelalelerine götürmesiyle daha da artıyordu. Niyagara Şelalelerinin sayısız, güçlü şelaleleri Mackinac Adasına bir hayli yakındı ve ABD'yle Kanada arasındaki sınırı oluşturuyorlardı.

Pierre Trudeau 1968'de Kanada'da başbakan seçildiğinde, sık sık, "Pierre Trudeau bizden biri, biliyorsun" denildiğini duyuyordum. Bu cümlenin ilk kez açıkça Pierre Trudeau'nun Vatikan'a bağlılığı belirtilmeden söylendiğini, Rahip Don bir pazar ayininden sonra babamla bu konuyu konuşurken duymuştum. Bu gerçek, Hükümdar Projesinin Katolik/Cizvit taraflarında yer aldıklarını bildiklerim arasında hızla yayıldı.

Trudeau seçildikten sonraki yaz, babam her zamanki gibi bizi Mackinac Adasına götürdü. Valinin villasının olduğu topraklardaki büyük bir heykele tırmandığımda, Grand Hotel'i görebiliyordum. Eski otelin önünde dizili Amerikan bayraklarının yanında Kanada bayrakları da vardı. Heykelden inerken, Guy Vanderjagt elinde bir içki ve sigarasıyla yanıma geldi. Saçlarımı düzelterek, "Üstünü başını düzelt, seninle tanıştıracağım önemli birisi var" dedi.

Gömleğimi pembe şortumun içine sokarken, "Buraya önemli birisinin geldiğini o bayraklardan anladım" dedim.

Vanderjagt, "Ben Vatikan'dayken" diye konuşmaya başladı, "Başbakan Trudeau'nun Papa'nın dostu olduğunu duydum. O da bizim gibi düşünüyor. Tam bir Katolik. O da Cathy-yalayışlarını seviyor."

Vanderjagt beni villanın üst katına çıkardı, orada Pierre Trudeau hafif ışıklandırılmış, antikalarla dolu bir yatak odasında jaluzileri kapatıyordu. Vanderjagt ben girdikten sonra kapıyı kapattı. Trudeau'nun smokin ceketi bir sandalyenin arkasına dikkatle asılmıştı, üzerinde pantolonu, beyaz gömleği ve dikkatimi cezbeden parlak kırmızı bir kuşak vardı. "Kuşağını sevdim" dedim.

"Sana hiç kimse Sessizliği öğretmedi mi?" Sert, soğuk tavrını, kadife sesi yumuşatıyordu.

Sessizlik Ayinini bilen tarafıma takıldığımdan, belirlenmiş sabit fikirlerime göre, Trudeau bütün boyutlar arasını biliyordu. Bu boyutlar arasının aslında benim bölümlenmiş zihnimin iç boyutlarına eşit olduğunu anlayamıyor/bilemiyordum. Aynı şekilde, "Krallık Anahtarlarının" kodları, anahtarları ve zihnimi kontrol eden tetikleri temsil ettiğini de bilmiyordum. "Guy senin Cathy-yalayışlarını sevdiğini söyledi" dedim Vanderjagt'ın bana söylediğini tekrar ederek. "Sen Anahtarları Saklayan mısın?"

Trudeau sıkılmış, soğuk, koyu gözlerini bana çevirdi. "Zamansız sorular sormak yerine, düşünce okulundan daha fazla şey öğrenebilirsin. Çocukların görülebilir ama duyulamaz olmaları gerektiğini sana öğretmediler mi?"

"Bu zamansız bir soru mu?" diye sordum. "Zamansız bir soru ne demek?"

Trudeau sabırsızlıkla iç geçirdi. "Bunun konumuzla ilgisi yok. Önemli olan senin ağzını kapatman, zihnini durdurman ve düşünce okuluna girmen. Sessizlik bir erdemdir. Zihninin durgunluğunda sessizliği dinle. Zihninin derinliklerine git" diye devam etti. "Daha derine, sessiz ve durgun olan derinliğe..."

Trudeau zihnimi ustaca, sofistike hipnotik dille yönlendirdi. Sessizliğimi sadece kendisinin zevk aldığı pedofil sapkınlıklar için kaydetmedi, ayrıca programlamaya eş düşen bir tarzda "düşünce okulumu" da anlattı. Çoğunlukla NASA ve Hükümdar

Projesinde yer alan diğerleri tarafından kullanılan, ayna boyutlu bir konu olan Hava-Su programları için bir sistem kurmuştu. Kendi ismiyle oynayarak, kendine "Pee-Air" (İşe-Hava) diyor ve kendisine fahişelik yaptığım her seferinde bununla ilgili sapıkça bir vurgulama yapıyordu.

Eğer korku duyabilseydim, Pierre Trudeau'dan korkardım. Trudeau'nun yavaş, kasıtlı hareketleri, vücudunun vahşi kuvvetini örtüyor ve aynı şekilde yumuşak, kadife gibi sesiyle zihnimi deliyor, düşüncelerimi karıştırıyordu. Kadınsı, manikürlü, uzun parmaklarının buz gibi dokunuşu, sapkınlığının ateşiyle bir tezat yaratıyordu... neden olarak beni ve benim "baştan çıkarıcı hareketlerimi" suçladığı bir sapkınlık.

Çocuksu cahilliğimle, Trudeau'nun davranışlarının ve öne doğru taralı saçlarının Fransız soylu olmasından kaynaklandığını sanıyordum. Yeni "büyükbabam" Van'ı Milwaukee, Wisconsin'deki evinde ziyaret ettiğimde, "Fransızlar hakkında her şeyi biliyorum" diye övünüyordum.

Annemin babası, Kennedy suikastı olmadan az önce ölmüştü ve büyükannem çabucak Milwaukee'den zengin, yüksek dereceli siyasi bir işadamına yapışmıştı. Büyükbabam van Vandenburg'la Büyük Göller'i gezen bir yolcu/yük gemisi olan *Milwaukee Clipper*'da tanışmıştı. Clipper, Vandenburg Motors'un Kadillaklarını Kanada'ya götürmenin yanı sıra, babamın dağıtımını yaptığı, uyuşturucuyu, yerel Sahil Güvenliğin onayıyla ABD hükümetine taşıyordu. Bazen babamla Muskegon'daki limana giderdim, orada da fahişelik yapardım. Jerry Ford'la Guy Vanderjagt beraberce işlerini zevkle birleştiriyorlardı. Söylenildiğine göre işte orada büyükannemle Büyükbabam Van arasındaki bağlantı olmuş. Büyükbaba Van, Jerry Ford'u tanıyordu ve sonradan da Pierre Trudeau ile tanışmıştı.

Büyükbaba Van'ın salonunda yere oturdu, yeni getirdiği köpeği severken bana, "Fransızlar hakkında ne biliyorsun?" diye

sordu. Sorusuna nasıl cevap vereceğimi bilemeden şaşkınlıkla sustum. "Pierre Trudeau'yla buluştuğunu biliyorum" diye üsteledi. "Ayrıca köpekleri sevdiğini de biliyorum. O yüzden bu köpeği büyükanneye aldım, sen de onunla oynayabilirsin. Adı Pepe. Fransız kanişidir."

"Fransızlar hakkında her şeyi biliyorum" dedim, aklımdan önümde duran Fransız kanişini Trudeau'yla karşılaştırıyordum. "Çok güzel tırnakları oluyor..." Pepe'nin boyalı tırnaklarını sevdim. "Çok komik saçları oluyor..." Pepe'nin kırpılmış tüylerini okşadım. "Bir de çok işiyorlar" diye kıkırdadım.

"Öyleyse onu dışarı çıkarsan iyi edersin" dedi Büyükbaba Van, Pepe'nin kayışını elime tutuşturarak. Köpeği, civardaki her ağacın altında duruyormuş gibi hissettiğim geziden sonra, ona "Pee-pee" (pee: işemek) adını vermeye karar verdim.

Bob Amca benle Pepe'nin sayısız porno filmlerini çekiyordu. Sonradan öğrendiğime göre çekilen bu hayvan pornolarına Pierre Trudeau da ortakmış. Büyükbaba Van Büyükannemle boşandıktan ve Pierre Trudeau'nun küçük çocuk sapkınlığını doyuramayacak kadar büyüdükten sonra bile, Pepe benim deneyimimin bir parçası olarak kaldı.

Buluğ çağına zor girdim. On üç yaşıma geldiğimde göğüslerim büyümeye başlıyordu, bu da beni Vanderjagt'ın pedofil sapkınlıkları için çok yaşlı yapmıştı. Babam beni her zamanki fahişelik için Mackinac Adasına getirdiğinde, Vanderjagt artık Washington, D.C.'de ABD Meclis üyesi olduğundan, beni yeni edindiği bir arkadaşıyla tanıştırdı: Batı Virginia'dan Demokrat ABD Senatörü Robert C. Byrd. Byrd ben bir zihin kölesi olarak kullanıldığım süre içinde ABD Senatörü olarak görevde kaldı, önceleri Senato denetçisiydi, daha sonra da bütün kuvvetli Senato tahsisat liderleri gibi Senato'nun geçici başkanlığını yaptı. Byrd karşılaştığı herkesten, özellikle babamdan saygı görüyor ve beğeni topluyordu. Odasında yalnız kaldığımızda, tehdit edercesi-

ne üzerime eğildi. Soğuk, mavi, kısık gözlerini bana yöneltti. Talimatlara uyarak soyundum ve yatağına çıktım. Bir anlığına penisinin bu kadar ufacık olmasına sevindim, o kadar küçüktü ki canımı acıtmıyordu! ayrıca ağzımdayken nefes de alabiliyordum! Sonra hayvani sapkınlıklarını uygulamaya başladı, dayanabildiğim acının sınırsızlığından, aralıksız olarak nasıl da "tam kendisi için yaratıldığımı" söylüyordu. Önceden maruz kaldığım dayaklar, polis kelepçeleri, Senatör Byrd'ün ölümüne yaptığı işkence yanında çocuk oyuncağı kalıyordu. Vücudumdaki yüzlerce yara izi bugün bile görülebilir. Vanderjagt'la seks "ne kadar verebildiğim"di, ama Byrd'le "ne kadar dayanabildiğim"di. Herhangi bir insanın dayanabileceği acının kat kat fazlasını çekmeye zorlanıyordum. On üç yaşımda Byrd'e tahsis edilmiştim, bu Hükümdar Projesinde geleceğimi onun yönlendireceği ve babamın da beni onun kurallarına göre yetiştireceği anlamına geliyordu.

Bu noktadan sonra MPD/DID daha da sistematikleşti. Aklımı zihin kontrolüne şartlandırmak üzere babamın yaptığı sınırlı programlama yeteneklerine karşı yeterince alıcı olmam için, fiziksel olarak bitap düşme noktasına kadar yorgun bırakılıyordum. Katılmak zorunda bırakıldığım pornografi, Byrd'den sonra daha fazla şiddetlendi; önceki pedofil ve hayvan pornolarından, sado-mazoşizmin işkencelerine (S&M) dönmüşlerdi. Babamla annem işbirliği içerisinde her gün "ruhumu parçalamaya" çalışıyorlar, özgüvenimden geriye kalanları yok ediyorlar, onurumu kırıyorlar ve böylece benim özgür irade ihtiyacımı silmiş oluyorlardı. Rüyalarımın gerçek olduğunu ve gerçeklerin rüya olduklarını, siyahın beyaz, yukarının aşağı demek olduğunu öğrettiler/şartlandırdılar. Her gece duyduğum, "İyi geceler, iyi uykular, rüyanda annenle babanı gör" sözleriydi. Bu, zihnimin gece yarısı olan ensestin "sadece kötü bir rüya" olduğuna inanması için bile bile karıştırılmasıydı.

Televizyon, kitaplar ve müzik gittikçe daha fazla kontrol edilmeye ve izlenmeye başladı. Bu sadece ufacık bir özgürlük seçimimi bile sakatlamak için değil, aynı zamanda toplu zihin kontrol şartlandırma amaçları içindi.

Mesela, Judy Garland'ın senede bir gösterilen *Oz Büyücüsü* evin içinde büyük bir tatil havasında kutlanıyordu. Bu, gelecekte benim de Dorothy gibi "Gökkuşağı üstünden" başka bir boyuta "geçebilmem" inancını zihnimde şimdiden programlamak içindi. Ayrıca, "Kuşlar (Byrds) Gökkuşağını uçarak geçiyorlar..." hayatımın bir parçası haline gelmişti.

Babam Walt Disney filmi *Sindirella*'yı kendisiyle izlememde ısrar ediyordu, varlığımı *Sindirella*'nın "kirli küçük bir köleden güzel bir prensese sihirli değişimi"yle karşılaştırıyordu. Tipik "geriye dönüş psikolojisi" esprisiyle, "Bir gün Prensim (prince-**prints**: resimler) gelecek" şarkısını söylerken pornografik fotoğrafları gösteriyor ya da "gelecek"i cinsel bir imayla söylüyordu.

Oynadığım çocuk pornolarında çoğunlukla beraber rol aldığım ağabeyim Bill, Hükümdar Projesi için "seçilen" değildi (ama babam ileriki yıllarda projeye tahsis etmek üzere daha fazla çocuk yaptı). Babam ikimizi beraber Walt Disney'in *Pinokyo*'sunu izlemeye götürür, ağabeyimin ve benim henüz şekillendirilme aşamasındaki kuklaları olduğumuzu söylerdi. Bu ve diğer Disney çizgi filmlerinin yarattığı gerçeklik tahribatı, babamın hükümetten eğitimini aldığı bilinci ve bilinçaltını kontrol etme etkisiyle birleşince, fanteziyle gerçeği ayırt edebilme yeteneğimizi iyice yok etmeye başladı. Şu an 37 yaşında olan ağabeyim, psikolojik olarak travmatik çocukluk yıllarına kilitlenmiş ve Disney filmlerini saplantı haline getirmiştir. Evi Disneyland gibidir, Disney kıyafetleri giyer, babamın emirlerini Disney telefonundan dinler ve en sevdiği şarkı "Bir Yıldıza Dilek Dilediğinde"dir; bütün bunlar çocuklarını da aynı duruma sokmuştur.

Babam ayrıca Alfred Hitchcock'un dehşetengiz filmi Kuşlar'ı da kendisiyle izlemeye zorlamıştı. Bu filmin konusu, "kuşlardan/Byrd'den kaçacak hiçbir yer olmadığı" gerçeğini aklıma kazıdı.

Gittikçe soru sorma yeteneğimi kaybediyordum, sadece kendi kararlarımdan şüpheliydim. Gerçekten de "kaçacak ve saklanacak bir yer olmadığına" inanmak çok kolaydı, bu da hükümet/askeri zihin kontrolü için gerekli ve en önemli psikolojik şarttı. Daha sonraki senelerde, "kimi arayacaksın?" ve Ronald Reagan'ın "kaçabilirsin ama saklanamazsın" sözü zihnimin derinlerinde hep yankılandı. Ayrıca, yardım bulmayı düşünebilseydim bile, kim bana yardım edecekti? Polis mi? Kilise mi? Annemle babam mı? Akrabalarım mı? Siyasetçiler mi? Okul mu? Hissettiğim gibi bana yardım edecek tek bir kişi bile yoktu.

Televizyonla programlanmam, bütün tanıdığım Hükümdar Projesi Zihin Kontrol kölelerinin izlemek zorunda olduğu showlara kaydı: *I Dream of Jeannie, The Brady Bunch, Gumby and Pokey* ve *Bewitched.* I Dream of Jeannie'de kendimi Hava Kuvvetleri'nde binbaşı olan efendisini memnun etmeye çalışan cine benzetiyordum. Bu, kendi deneyimlerimin gerçekliğini televizyon yapımlarının fantezisiyle karıştırmama hizmet ediyordu. Tanımadığım herkese ailemin tıpkı Brady'ler gibi olduğunu söylüyordum. Gumby and Pokey sayesinde, vücudumun bu çamurdan dansçılar kadar kıvrak olduğuna inandırılıyordum. Bu yüzden, fiziksel olarak herhangi bir cinsel pozisyona uyum sağlayabiliyordum. Aynalar, diğer boyutların ve maceraların kapısı olduğu inancım, Katolik kurallarına göre şartlandırılışımla ve Alice Harikalar Diyarında ile Oz Büyücüsü konularıyla birbirine kenetleniyordu. Bewitched'de, normal kapı komşuları cadıdan daha çılgın sunuluyordu. Bu, benim garip mevcudiyetime uygulanan başka bir tersine çevirmeydi. Okulumda country müzik dinleyen tek ben vardım. Ama senatör Byrd, kendisini co-

untry müziğin starı olarak görüyordu ve "onun yaptıklarını sevmek benim görevim"di. Country müzikten başka hiçbir şey dinlememi emrettiler. Müzik benim psikolojik kaçışımı gerçekleştirdiğim sığınak, bir çözülme aracım olmuştu. Ama bu da geleceğimi Hükümdar Projesi "Başkan modeli" zihin kontrol kölesi olarak hazırlamaktan başka bir amaca hizmet etmiyordu.

Önerildiği gibi *Demiryolu Çocukları* kitaplarını tekrar tekrar okudum. Çocukların demiryolu kenarındaki evlerini korumak için çektikleri acıları, travmaları ve kederleri kendimle özdeşleştirdim. Babam, karşı konulamaz "Özgürlük Treniyle"[4] gittiğimi ve "Train-ing"de (Train, tren ve eğitmek anlamına gelen çift anlamlı bir sözcüktür) olduğumu, arada sıra tren sesi çıkararak bilinçaltıma kazıyordu. Harriet Tubman'ın köleler için metrosundan alınan bu ifade, "kişinin zihnini" karıştırmak ve "Köle olduğum için özgürüm" düşüncesini yerleştirmek için "özgürlük" kelimesinin anlamını çarpıtıyordu. Bu ayrıca benim bu yolda, benim için hazırlanan planda (yolda) kalmam için bir eğitimdi. Babam çoğunlukla şöyle şaka yapardı: "Tanrı insanlara beyin dağıtırken, sen 'tren' (brain-train) anlayıp, yanlış sıraya girmişsin." Cezası ölüm olan suçlardan suçlu bulunmuş, country müzikçi ve CIA ajanı Merle Haggard hükümetin zihin kontrol köle uygulamasıyla ilgili şarkılarında çoğunlukla çok iyi hazırlanmış şifreli bir dil kullanıyordu. "Özgürlük Treni" ve "Gökkuşağı Üzerinden" gibi şarkılar yapıyordu. Babam, Merle Haggard'ın benim en sevdiğim şarkıcı olduğunu söylüyordu ve onun şarkıları da programlanmamı kuvvetlendiriyordu.

Elbette, bana emredildiği gibi Senatör Byrd en sevdiğim "kemancı" olarak kaldı. Kemanıyla tren sesi çıkararak "Portakal Çiçeği Özeli" gibi tren şarkıları çalıyordu. Bazen kemanını çalarken ellerim kollarım bağlı, ağzım tıkalı olarak onun tutsak dinleyicisi oluyordum. Başka zamanlarda, "Seksimize yeni boyutlar eklemek" için, müzik kutusu balerinleri gibi aralıksız dön-

memi istiyordu. Bu yeni boyutlar gittikçe fiziksel acının arttığı "müstehcen" işkenceler anlamına geliyordu.

Babam yeni edindiği siyası bağlantıları kendi yararına kullanmaya başladı ve dirsekli makara mili araba parçalarını imal eden bir fabrikada çalışarak mesleki anlamda ilerledi. Kısa bir süre sonra, Pentagon Tedarik Bürosu ve Genel Hizmetler İdaresi'yle olan iyi ilişkileri ve ayrıca öğrendiği hipnotik ikna yeteneğinin sonucunda satış müdürlüğü görevine terfi etti. Gelirini, cinselliğimizi satarak da artırmayı ihmal etmiyordu. Artık, kokain satışlarında gidip gelirken, tüm yüzsüzlüğüyle beni Muskegon Sahil Güvenlik'tekilere fahişelik yapmaya zorluyordu. Bu arada, babam hepimizi her Pazar kiliseye götürüyordu, annem ise evde kalıp Proje için yetiştirdikleri bebeklere bakıyordu. Tam bir pedofil gibi, babamın etrafı çocuklarla doluydu, küçüklerin spor takımlarını çalıştırıyor, okul ve din dersi gezilerine eşlik ediyordu ve izci takımıyla yakın ilişkiler içerisindeydi. Bütün bunlarla örnek bir vatandaş, "toplumun güvencesi" gibi gözüküyordu. Oysa bu sadece bir illüzyondu. Başka türlü olduğunu bilen diğer taraflarımın sessiz kalmaktan başka çaresi yoktu.

---

1. Hükümdar Projesi kölelerine seçilmişler denirdi.

2. Ölüm Kapısı programlaması gibi ölüm noktasına gelene kadar işkence, hem Katolik Cizvitler, hem de Hükümdar Projesindeki CIA tarafından kullanılıyordu.

3. Daha sonra bana yol gösterdiğini duyduğum sesler zihin kontrol programcılarının ve aracılarınındı.

4. "Özgürlük Treni", Hükümdar Projesi köle uygulamaları yerine uluslarası düzeyde kullanılan şifreydi ve köleliğim boyunca tekrar tekrar bu ifadeyi duydum.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İLK BAŞKANIM

Muskegon, Michigan sahili nedeniyle çok turist çeker ve Michigan'ın her tarafından gelen insanları bir araya getiren yıllık Deniz Yolu'yla Sahil Güvenlik festivallerinin yapıldığı yerdir. Vanderjagt bu gibi halkın önünde boy gösterme fırsatlarını hiç kaçırmazdı. Çocuk geçitleri, kum kaleler yarışması gibi bütün festival etkinliklerinde seçici kurulda olan babamla Vanderjagt birçok resimde yan yana görülebilir.

Bütün bu yarışmaların hepsine katılıyor ve kazanıyordum. Daha sonraki senelerde, babam 1966 model Ford'unun kırmızı boyasını yenileyerek bu gibi geçit törenlerinde Vanderjagt'a şoförlük de yaptı. Bu yine babamın "toplumun güvencesi" olduğu imajını sağlamlaştırmak içindi.

1973'de Senatör Byrd, babama beni St. Francis of Assisi Kilisesi'nin yöneticisi Rahip Lepres'in idare ettiği Muskegon Katolik Merkezi Lisesi'ne göndermesini söyledi. Katolik kilisesinin, her şeyi Papa tarafından denetlenen siyasi bir yapısı vardı. Katolik kilisesi ve ABD hükümeti arasındaki güçlü politik ilişkiler, Reagan yönetimi sırasında, Başkan'la Papa'nın halkın gözü önündeki bağlarıyla açıkça gözler önüne serilmiştir. Elbette, ben daha ilk Kömünyonumdan itibaren bu politik ilişkilerin içindeydim; bu ilişkiyi saklamak için ise Sessizlik Ayini yapılmıştı. Hükümdar Projesi'nin fiziksel ve psikolojik şartlandırmasıyla dosdoğru bağlantısı olan Katolik Merkezi'nde yaşadıkla-

nın. ABD hükümetiyle Katolik kilisesi arasındaki birliği daha da kesinleştiriyordu.

Senatör Byrd'ün babama beni devlet okulundan çıkartıp, bir din okuluna sokmasını emrettiğinde, yaşadığım çözülmeyle okul kişiliğim yok oldu. Artık okul benim için tacizden kurtulduğum bir sığınak değildi, çünkü o da kilise tarafından kontrol ediliyor ve daha sonra da öğrendiğim gibi CIA'nın çürümüş bir bölümü tarafından izleniyordu.

Katolik Okulu'na girdiğim zaman öğrenciler arasındaki gruplaşmalar çoktan oluşmuştu. Kişiliklerimden biri "iyi" çocuklara, diğeri ise "kötü"lere uygundu. "İyi" çocukların, "kötü" çocuklarla da iyi geçindiğimi fark etmeleri pek uzun sürmedi. Bir süre sonra benimle iyi geçinen çocukların da Hükümdar Projesinin diğer kurbanları olduklarını öğrendim. Hep beraber sıkı bir grup oluşturduk ve okulda bizim MPD/DID'leşmiş ve zihin kontrolü altında olduğumuzu bilenler tarafından tam bir koyun sürüsü gibi yönlendiriliyorduk. Her birimiz gerekli duruma göre kişiliğimizi değiştiriyorduk, genellikle bunu uyum içinde yapıyorduk. Okul saatlerinde ayinlerle travmaya giriyor, aralıksız olarak transa sokuluyor ve sonra da programlanıyorduk. Artık tek bir "okul kişiliğim" olmadığından, bunun yerine kişiliğimi durmadan değiştirmemden, okul anılarını saklayan beynimin bölümü tekrar elde edilemeyecek hale gelmişti. Bu yüzden, devamlı bir öğrenme sürecine giremiyordum, sadece sınıfta gördüklerimizi fotoğrafik hafızamla hatırlayabiliyordum. Notlarım çok düzensizdi, pekiyiden zayıfa kadar çeşitlilik gösteriyordu. Hem de aldığım pekiyilerin bazılarını akademik olarak gerçekten hak etmiyordum.

Zorunlu din dersinde, Rahibe Ann bizi Günah Çıkarma konusunda bilgilendiriyordu. Okul müdürümüz olan rahip Vesbit'e söyleyeceğimiz Günah Çıkarmalar için bir hazırlık dersiydi. Rahibe'nin bizi Günah Çıkarmaya gönderdiği gün, gitmeyi reddet-

tim. Bu sefer de arkadaşlarım dışarıda sabırsızlıkla beklerken, günah çıkarmada yine cinsel tacize uğramaktan bilinçaltımda korkuyordum. Rahibe sınıfa beni örnek göstererek, bir "Satanist" olduğumu ve "cehenneme gideceğimi" söyledi. Okulda yarattıkları gizli güçlere inanmaktan kaçış olmadığından, artık Katoliklerle satanistler arasında bir ayrım yapamıyordum.

Senatör Byrd beni Katolik okuluna hangi amaçla gönderdiyse, hiç kimse Katolik ilkelerine dindarcasına bağlanmak için hiçbir nedenim olmadığını fark etmemiş gibiydi. Bu yüzden, Satanizm'in tersine çevrilmiş uygulamasının da üzerimde "ruhani bir büyüsü" yoktu. Katolik okulunun kasıtsız olarak öğrettiği batıl inanca karşı olmak, benim sadece gizli güçlere ve beni kontrol etmek için kullandıkları batıl inançlı travmalara inanmamama yaradı.

Hükümdar Projesi zihin kontrolünde, Satanizm çoğunlukla Alman Nazi Himler'in araştırmasına göre aşırı acı/şiddet travma tabanında uygulanarak kullanılıyordu. Bunun "ruhani bir savaş" olduğu ve insanlığın bunu durdurabilecek yetenekte olmadığı inancını sağlayan, istedikleri çaresizlik tavrını kabullenmedim. Dini inançlarım ve inançsızlıklarım ne olursa olsun, "sonuçları" yine de yaşıyordum. Bu kadar korkunç travmaya tanık olmam ve bunların üzerimde uygulanması, erkekler tarafından vücuduma tecavüz edilmesi, işkence yapılması ve harap edilmesi gerçekten de beni deliye döndürmüştü.

Yine de, Katolik Merkezi planlar uyarınca dayanma sınırımı artırdı. Bana söylenildiği gibi iki millik koşular yapan kız koşu takımına girdim. Muskegon Katolik Merkezi, Michigan eyaletinde liseler arası atletizm yarışmalarında başta geliyordu; tabii ki yıldız atletleri, zihin kontrol tekniklerini kullanarak "değiştirmeleriyle", önceden kaydedilen rekorların kırılmasını sağlıyorlardı. Okul, programlanmış atletleriyle profesyonel lige katkılarından dolayı ülke çapında ün kazanmıştı. Ama Tommy LaSor-

da'nın Dodgers'ı gibi, Katolik Merkezi'nin aralıksız zaferleri de şüphe uyandırmaya ve sorgulanmaya başladı. Bu, 1975'te okul adına bir skandal yarattı ve kapatılma tehlikesi çıktı.

Kız ve erkek koşu takımları okuldan sonra eğitime kalıyorlardı. Hükümdar Projesinde kullanıldığımdan, Koç Chevereni tarafından onun zihin kontrol hipnotik metotlarıyla eğitilen az sayıdaki kızdan biriydim. İki millik yarışmaya hazırlanmam için günde 13 mil koşmak zorundaydım (bu da aşırı şeytani manevralardan biriydi). Çoğunlukla iki millik koşuda rekor kırmış bir erkek arkadaşımla koşuyordum. Hükümdar Projesinde kullanıldığımızdan ortak noktalarımız çok fazla olduğundan arkadaş olmuştuk. Beraberce, koşarken acıya ve yorgunluğa nasıl karşı koyacağımızı öğrendik. Koç Cheverini'nin beynimize işlediği hızlı ritimde transa geçiyor, ne zamanın, ne de uzaklığın farkına varıyorduk. Oz konulu programlama uyarınca koştuğumuz yolu "Sarı Tuğla yolu" olarak algılıyorduk. Senatör Byrd'ün beni Katolik okuluna sokarak, koşu metotlarıyla fiziksel dayanıklılığımı artırmam, onun aşırı derecede işkenceci cinsel sapkınlıklarını doyurmam açısından çok başarılı olmuştu.

Mackinac Adası'na ve Niyagara Şelaleleri'ne yaptığımız rutin gezilerin yanında, ailem sık sık "her şeyden kurtulmak için" başka yerlerde kampa giderdi. Aslında, ayin tarzındaki tacizler, fahişelik ve pornografi için ana noktalara götürülüyordum. 1974 Sonbaharında, babam Michigan'daki uzak bir kasaba olan Cedar Springs'de senede bir yapılan eski tarzda bir festivale, Kırmızı Fanila Günleri kutlaması için "zamanda geriye giderek" kamp yapacağımızı söyledi. Annem bana kot pantolonumu, kazağımı ve festival için yıkayıp, ütülediği Katolik okul üniformamı çantama koymamı söyledi.

Cedar Springs sakin bir yerdi. Festival, küçük bir park yerinde eski püskü bir atlı karıncayı ve çiftçilerin katırlarıyla atlarını ağırlık taşıma konusunda yarıştırmalarını içeriyordu. Kasabanın

ana (ve tek) caddesi az sayıda küçük dükkanla doluydu, bunların arasında kasabanın kırmızı fanila iç çamaşırı "uzun paçalı don" fabrikası da vardı. Kasabanın merkezine, törene katılıp da içine kırmızı iç çamaşırı giymeyenler için yapılmış komik, tek hücreli bir hapishane yapılmıştı. Hapishane sözde polisler tarafından muhafaza ediliyordu. Çok az izleyicinin kenarda kalıp, çoğu kasabalının yürüdüğü geçit törenini izlemek hoşuma gitmişti. Geçidin önünde akli bozukluğu olan bir adam elinde bastonuyla yürüyor, arkasında bisikletli çocuklar, yaşlıların saman yüklü at arabaları, bir ilkokul sınıfı ve yürüyen başkaları vardı -tabii hepsi kırmızı iç çamaşırı giymişlerdi. Geçidin büyük olayı, etrafı bir sürü polis motosikletiyle çevrili, yaklaşan itfaiye arabasıydı. Yanımdakilerin "Başkan geliyor" diye fısıldaştıklarını duydum. Bu başkanın, iç çamaşırı fabrikasının başkanı olduğunu sandım. Yanılmışım. İtfaiye arabasının durmasını ve gizli servis'in Başkan Gerald Ford'un kaldırıma inmesine yardım edişini korkuyla izledim.

Babam heyecan içerisinde kolumu çekiyor, Başkan Ford'la konuşmak için beni neredeyse gizli servis ajanlarının arasında sürüklüyordu. Babam Ford'la o akşamki fahişelik için her zamanki ayarlamaları yaparken, sinirli sinirli etrafa bakındım. Bunun gibi törenleri hiç kaçırmayan Vanderjagt'ın imza dağıttığını gördüm. Bana gülümserken, birisi sertçe koluma yapıştı. Korkudan ve gerginlikten, bir çığlık attım. Polislerden biri, Başkan'la konuşurken kırmızı iç çamaşırı giymediğim için beni azarlayarak hücreye attı. Ford'un adamlarının beni görmemesi umuduyla dikkat çekmemeye çalışıyordum, çünkü hiç kimse benim onu tanıdığım gibi bilmiyordu. Polis ise durmadan "ne kadar şanslı" olduğumu söylüyordu, sonra babam gelip kefalet ücretini ödedi ve hücreden çıkarıldım.

O gece, bana söylenildiği gibi Katolik üniformamı giydim ve babam beni Ford'a fahişelik etmem için Ulusal Savunma Cepha-

nesi'ne götürdüğünde, çözülmüş bir transa girdim. Ford beni boş bir odaya alıp, yere fırlatırken, pantolonunun fermuarını açtı ve "Buna dua et" dedi. Sonra da vahşice, cinsel saldırıda bulundu. Daha sonra, hafızam yüksek elektrik voltajı sayesinde bölündü. Sonra kaslarımı kımıldatamadan, donmuş bir şekilde ve acı içinde hareket edemeden arabanın arka koltuğuna taşındım.

Muskegon'a döndüğümüzde, babam her zamanki gibi beni sahile yolladı; orada güneşin batışını izlerken dalgaların devamlı olarak çarpması zihnimi hafızadan kurtarmak için yıkanması sağlanıyordu. ABD Başkanı bile bana yardım etmeyeceğinden, "kaçacak hiçbir yer olmadığı" fikrine tamamen kilitlenmiştim.

"Benim" "mantıklı" tarafımın (iç kişiliğimin) Ford'u Başkan olarak gördükten sonra öldüğünü hatırlıyorum. Bir sabah Katolik Merkezi Lisesi'nin merdivenlerini çıkarken, kapıya elimi uzattığımda, durdurulamaz bir şekilde ağladığımı hatırlıyorum. Merdivenlerin tepesinde ağlamaktan yere yığılmıştım. Ama neden ağladığımı bile bilmiyordum. Bir MPD olarak, nadiren ağlardım. Ama okul dağıldıktan saatler sonra bile hıçkırıklarım dinmemişti. Birisi beni buldu, ama bugün bile okulun merdivenlerinden nasıl ayrıldığımı hatırlamıyorum. O günden sonra, 1988'de kurtarılmama, programlamamın bozulmasına ve yeniden uyum sağlamama kadar hiç "duygu" hissettiğimi hatırlamıyorum. Artık beynim, çoğul kişilikler olarak da bilinen, sonsuz çeşitlilikteki hafıza bölümleriyle çalışıyordu, tacize "uğramayan" hiçbir tarafım kalmamıştı. Bundan sonra beynimin içinde bile "kaçacak bir yerim" yoktu. Beni taciz edenlerin mutlak kontrolü için ihtiyaç uydukları, benim tam da böyle aklımı kaybetmemdi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

EN TEHLİKELİ OYUN

Senatör Byrd'le Traverse City, Michigan'da (Vanderjagt'ın karargahı) bir randevu ayarlanmaya çalışıldığını öğrendiğimde, Byrd'le karşılaşmamak ve onun yerine hapse girmek için bir marketten şekerleme çaldım. Yakalandım ve polis çağırıldı. Ama elbette, politik gücü olan tacizcilerim polis kayıtlarına geçmeme izin vermeyeceklerdi. Bütün mesele pek gizemli olmayan bir şekilde birdenbire unutuldu. Tek "cezam" okul müdürümüz rahip Vesbit'le bir görüşmeye gitmek oldu.

Rahip Vesbit Hükümdar Projesi'nin bir parçası olduğumu bildiğinden, ona göre davrandı. Okuldan sonra, projeden başka arkadaşlarımı da dahil ettiği şeytani bir ayin düzenleyerek, bana okulun özel kilisesinde tecavüz etti. Çocuklar çoğunlukla öğretmenlere takma isim takarlardı; Rahip Vesbit'e neden Rahip "kıllı kıç" dendiğini ise içimizden çok azımız biliyordu. Arka tarafı gür, siyah tüylerle doluydu. Bir keresinde bana, "Senin durumunda olan çocukların hepsinin Öğrenci Değişim Programından olduklarını sanıyordum" diyerek arada sırada bana "öğüt" veriyordu.

Bundan kısa bir süre sonra Amcam Bob Tanis evimizi ziyaret etmeye başladı. İddia ettiğine göre "kara bir operasyon" olan Hava Kuvvetleri Haber Alma görevinden geliyordu. Artık CIA'nın düzenlediği tipik operasyonları az çok bildiğimden, gerçeği biraz yalanla süslediğinin farkındaydım. Esas demek istediği, Rahipler

"gangsterlerin ve ajanların günah çıkarmalarını" dinlediğinden, Katolik kilisesi hükümetimizle çalışmakta "haklıydı". Ayrıca, Rahipler günah çıkarma sayesinde Değişim Öğrencilerinin "yetiştirilen casuslar" ve sorun çıkarıcılar olduklarını öğrenmişlerdi. Böylece feda edilmişler ve ülkeden dışarı çıkarılmışlardı. Sonra da babama, okuldaki rehberlik danışmanı CIA ajanı Dennis DeLaney'i hemen görmesini söylemişti. Babam bana şevkle Delaney'in St. Frances'ten eski bir arkadaşı olduğunu ve "benim gibi çocuklara nasıl davranılması gerektiğini iyi bildiğini" anlattı. Okuldan sonra onunla görüşmem ayarlandı.

DeLaney "her şeyden haberdar" olduğunu ve "beni yola getirecek şeyin" ne olduğunu gayet iyi bildiğini söyleyerek konuşmaya başladı. Dediğine göre ailem Wyoming'deki Teton Dağlarına bir gezi yapmalıydı. Hatta babama vermem için içi haritalarla ve gerekli bilgilerle dolu bir zarf da hazırlamıştı. Ofisindeki ışıkları söndürdü ve projeksiyon makinesini açtı. Slaytlar birbiri ardına Teton Dağlarındaki sayısız şelaleyi gösterirken, aslında bütün bunlar sadece o sırada kendisine istediği gibi oral seks yaptığım gerçeğini "beynimden temizlemek" içindi. Sonra da daha fazla "rehberlik" yapmak üzere başka bir randevu tarihi verdi.

DeLaney'i bir sonraki "rehberlik" seansında gördüğümde, ailemin Tetonlara gitmeyi kabul ettiğini söyledim. Bana babamla gezi hakkında zaten konuştuğunu, ayrıca Florida'daki Disney Dünyası gezisini de planladıklarını söyledi. Fazladan bir gezi daha olmasına hiç şaşırmadım. Ayrıca heyecanlanmak, şüphelenmek ya da endişelenmek gibi yeteneklerim yoktu. DeLaney'in Hükümdar Projesinde ağırlıklı bir yeri olduğunu biliyordum; ama sadece cinsel kişiliklerime tekrar yaklaşmasından değil, tamamen zihin kontrolündeki kaderimin yolunu oluşturmaya yardım etmesinden kaynaklanıyordu.

1974 yılının Noel tatilinde, babam hepimizi Tampa, Florida

üzerinden Disney Dünyasına götürdü. Coğrafyadan bihaber olduğumdan, babam arabayı MacDill Hava Kuvvetleri Üssünün kapısının önüne sürene dek, Tampa'nın Disney Dünyası yolu üzerinde olmadığını fark edemedim. Orada askeri personel beni karşıladı ve "davranış değişimi" programı için TOP SECRET ileri teknolojili zihin kontrol şartlandırma binasına kadar eşlik ettiler. Bu, Hükümdar Projesi köleliğim boyunca düzenli olarak karşılaşacağım, hükümet üssünde zihin kontrol testleri ve/veya programlama seanslarının ilkiydi.

İster orduda, ister NASA'da, isterse hükümet binalarında olayım, beni zihin kontrolü altında tutmaları hep Hükümdar Projesi kurallarına göre sağlandı. Bunların içinde önceki fiziksel ve/veya psikolojik travmalar; uyku, yemek ve su mahrumiyeti; yüksek voltajlı elektrik şoku; ve belirli hafıza bölümlerinin/kişiliklerinin hipnotik ve/veya uyumlu programlanması vardı. O zamandan itibaren ileri teknolojili araçlar ve metotlardan çektiklerim, ABD hükümetine aklımı ve hayatımı tamamen ellerinde tutma gücü verdi. Tam anlamıyla bilinçli zihnimden çıkarılmış ve sadece programlanmış bilinçaltımla var oluyordum. Özgür irademi, çıkarsama yeteneğimi kaybetmiştim ve başıma gelen herhangi bir şeyi sorgulamayı düşünemiyordum. Yalnızca bana söylenenleri yapabiliyordum.

MacDill Hava Kuvvetleri Üssü deneyimimden sonra, ev hayatım daha da kötüleşti. Babamla annemin kontrolleri ve şartlandırmaları, eskisinden daha fazla olmaya başlamıştı. Artık kendi erkek ve kız kardeşlerimle görüşmeme bile izin yoktu (O sırada sadece küçük bir kız kardeşim vardı). Bu, onları babamın tacizinden korumaya çalışan bilinçaltı çabalarımı durdurdu ve beni onlarla önceden paylaştığım sevgi dolu ilişkiye hasret bıraktı. Elbette, nasıl kendimi ve daha sonra kızımı koruyamadıysam, onlara da bir yardımım dokunmadı. Ama, hükümet programı başlayana kadar, her akşam onlara "bakıcılık" yaptım ve on-

ları annemle babamın yanlarından uzaklaştırmak için uzun yürüyüşlere çıkardım. Bilinçaltında bir fark yarattığıma inanıyordum. En küçük erkek kardeşim anneme benimle olmayı onunla olmaya tercih ettiğini söylediği andan itibaren, artık ne onun ne de diğerlerinin yanına yaklaşmama izin vardı. Besbelli öyle bir farklılık yaratıyordum ki, annemle babam beni onlardan uzak tutmayı gerekli görmüşlerdi. Okuldan ya da işten eve döndüğümde, garajdaki ufacık odama girmem söyleniyordu. Kardeşlerimle konuşamıyor, bakamıyor ve sarılamıyordum. Aileyle akşam yemeği yememe izin verilmiyordu, ama masayı kurmam, bulaşıkları yıkamam ve diğer işleri yapmam için odamdan çıkmama izin veriliyordu. Odamdan banyoyu kullanmak için çıktığımda, annem beni yakalarsa, "kimse senin zilini çalmadı" diyerek, beni tekrar garajdaki odama gönderiyordu.

1975 yazında, Michigan'dan Wyoming'deki Teton Dağlarına kadar arabayla gittik. Kardeşlerimle görüşmem yasak olduğundan Chevy aile modeli arabamızın bagaj konan arka kısmında oturdum. Böylece kitapların dünyasına girdim ya da babamın metaforik, hipnotik önerilerine daldım ve pencereden akıp giden "altın renkli tahıl denizi" gibi gözüken uçsuz bucaksız çayırları izlerken transa girdim. Bir benzin istasyonunda durduğumuzda, babam duvara asılı doldurulmuş bir "tavşanlop" göstermeye içeri götürdü. Transa girmiş, çözülmüş ve her şeye inanır durumda oluşum yüzünden, bunun gerçekten de tavşanla antilop arası bir şey olduğuna inandım. Bu çorak arazilerde geceleri bile inanılmaz bir sıcaklık vardı. Gündüzleri sıcaklıktan susuzluğum iyice artıyordu. Babam, Wyoming'de karşılaşacağım aşırı işkenceye ve programlamaya, beni sudan mahrum ederek fiziksel olarak hazırlıyordu.

O zamanlar Başkan Ford'un Beyaz Saray Personel Müdürü olan, sonradan Başkan George Bush'un Savunma Sekreteri, Dış İlişkiler Kurulu (CFR) üyesi ve 1996'da Başkanlığa aday olan

Dick Cheney, Wyoming'deki tek Meclis üyesiydi. Ailemin Wyoming'e gitmesinin ve orada da başka zulümlere uğramamın tek nedeni Dick Cheney'di -kendi bulduğu "En Tehlikeli Oyun" ya da insan avı denen bir sistemi vardı.

En Tehlikeli Oyun'un askeri personeli hayatta kalma ve manevralarına alıştırmak için uygulandığını şimdi anlıyorum. Ama bana ve diğer kölelere de, "kaçacak bir yer olmadığı" gerçeğini beyinlerimize kazımak ve kurbanı gerçekleştirecekleri programda travmaya sokmak için uyguladılar. En Tehlikeli Oyun'un farklı çeşitleri olduğunu sonraki yıllarda kendi deneyimlerimden öğrendim; esas olarak çırılçıplak bırakılmak ve doğada köpekler ve adamlar tarafından kovalanmak temalarını kullanıyorlardı. Aslında, bütün "doğa" alanı dikenli tellerle çevrili askeri sahaydı ve her seferinde yakalanıp art arda tecavüz edilmem ve işkence görmem sadece bir zaman meselesiydi.

Dick Cheney, "sporun heyecanına" bağımlıydı. En Tehlikeli Oyun'u, zihin kontrol kurbanlarını travmaya sokma aracı olarak kullanması bir yana, kendi sapık kaprislerini doyurmak için de oynuyordu. Wyoming, Greybull yakınlarındaki av evine varışımla oyuna sokuldum; beni fiziksel ve psikolojik olarak mahvetti. Avlandıktan ve yakalandıktan sonra Cheney'nin av evinde çıplak dururken, programlamada istediği kadar travmaya girmiştim. Cheney etrafımda dönerken, benimle konuşuyordu, "Senin içini doldurup, tavşanlop gibi asabilirim ve iki bacaklı bir sevgili olduğunu söyleyebilirim. Ya da içini, boğazına kadar bununla doldurabilirim (pantolonunun fermuarını açarak çok büyük penisini gösterdi) ve sonra da üzerine çıkabilirim. Hangisini tercih edersin?"

Vücudumdaki kir, kanla ve terle karışmış, bacaklarımdan ve omuzlarımdan aşağı çamur gibi iniyordu. Böyle bir soruya ne cevap vereceğimi düşünemez bir halde dururken, bitkinlikten ve acıdan kalbim güm güm atıyordu. "Kararını ver" dedi Cheney.

Konuşamadığımdan, sessiz kaldım. "Zaten, bir seçim hakkın yok. Ben senin yerine karar vereceğim. Bu yüzden buradasın. Ben seni bir zihin ve benim/zihnim yapacağım. Çok uzun zaman önce aklını kaybettin. Şimdi ben sana bir tane vereceğim. Tıpkı Büyücünün (Oz) Korkuluk'a beyin vermesi gibi, Sarı Tuğla Yol seni buraya getirdi. Beynin için çok uzun bir yol, o kadar uzun bir yol kat ettin ki, sana bir tane vereceğim."

Kan ayakkabılarıma ulaştığında dikkatimi çekti. Programlamanın ileri aşamalarında olsaydım, belki de ne bunu fark edebilir, ne de silme yeteneğim olurdu. Ama o zamana kadar, hükümet/askeri programlama için sadece MacDill ve Disney Dünyası'na gitmiştim. Sonunda konuşabildiğimde şöyle yalvardım: "Eğer bir mahzuru yoksa, lütfen banyonuzu kullanabilir miyim?"

Cheney'nin yüzü öfkeden kıpkırmızı oldu. Hızla üzerime saldırdı, sırtımı duvara çarptı, bir kolu göğsümün üzerindeydi ve eli boğazımı sıkıyordu, şahdamarıma başparmağıyla bastırarak beni nefessiz bırakıyordu. "Eğer bana dikkat etmezsen seni öldürürüm. Seni öldürebilirim -ellerimle bile- Seni öldürebilirim. Ne ilk olursun, ne de son. Canım ne zaman isterse, seni o zaman öldürürüm." Arkada duran portatif bir karyolanın üzerine beni fırlattı. Orada öfkesini cinsel yöntemlerle dindirdi.

Uzun Michigan yolunda, arabanın bagaj kısmındaki koltukta bir yığın haline gelmiş uzanıyordum, Cheney'nin zulmünden, yüksek voltajlı elektrikten ve Wyoming'de yaşadıklarımdan her tarafım acıyordu. Babam, Tetonlardan akan şelalenin yanında, Cheney'nin anısını "beynimden temizlemek" için durdu. Söylenilen işlemi yapmak üzere ağaçların arasından şelaleye zar zor yürüdüm, oysa bundan sonra yapmam gerekenleri Cheney bana gayet iyi öğretmişti.

Bir sonraki sene, Disney Dünyası'na "yıllık" gezi yapma zamanımız geldiğinde, babam bizi yeni aldığı Holiday Rambler

Royale International karavanıyla götürdü. (Geceleri dışarıda bir çadırda uyudum, çünkü "aileden biri olmadığımdan" içeri girmeme izin vermiyorlardı.) ilk NASA programlamasına girdiğim, Kennedy Uzay Merkezi'nde babam beni bıraktı. O zamandan itibaren, Nashville, Tennessee'ye giden "Sarı Tuğla Yolu" takip etme fikrini takıntı yaptım. Tek anlatabildiğim şey, Tennessee'ye gitmek olmuştu. Eğer birisi bana nedenini sormuş olsaydı, sadece "Gitmem gerekiyor" gibi bir şey söyleyebilirdim.

Okuldaki son senemde güdülerim, çözülmüş bir trans içindeydi. Din dersi öğretmenim Emmett Birader yüzünden dini değerlerden iyice uzaklaştım. Bunun nedeni, Pier Paul Reed'in Canlı adlı kitabındaki yamyamlık fikrini desteklemesi ve St. Francis kilisesinde düzenlenen gizli bir ayini de içeren, katıldığım bir dini öğretiydi. Muskegon Katolik Merkezi Lisesi'nden -aynı zamanda kuruluşunun iki yüzüncü yılının kutlandığı yıl olan- 1976'da mezun oldum. Çocukken Vanderjagt'a söz verdiğim gibi, Hope Kolejine gitme planımı Senatör Byrd tekrar gözden geçirdi. Yaptığı yeni plana göre Muskegon Şehir Kolejine bir süre gitmem gerekiyordu, çünkü "gerçek eğitimim" zihin kontrol programıyla gerçekleşecekti, okulla değil. "Gerçek eğitimim" için bitkin hale gelmem de gerektiğinden, koleje gitmenin yanı sıra üç farklı hizmetçilik işinde de çalıştım.

1976 yılında okuldaki ilk senemde, Katolik Merkezi'nden başka bir Hükümdar Projesi arkadaşımla Nashville'e gitme planları yapmaya başladık. (Bu tarihe kadar feda edilmiş bir kurban olarak kaldığından, kendi güvenliği için adının verilmemesi gerekiyor.) Babam, Nashville'de Fiddler's Inn'de kalıp, World Famous Printer's Meydanında country müzik gece kulüplerini görmemi ve her ne kadar Şükran Günü nedeniyle yer bulunamasa da, bir "arkadaş" tarafından temin edilen biletlerle Cuma gecesi Grand Ole Opry'ye gitmem gerektiğini söyledi.

Arkadaşımla beraber ABD Müzik Şehri'ne varana kadar,

Fiddler's Inn'in Senatör Byrd'ün keman çalışıyla bir bağlantısı olacağını hiç düşünmemiştim. Ne de Printer's Meydanında, Black Poodle gece kulübünde çalan bir country müzik "star"ının bana emir vermesini garip bulmuştum. Arkadaşımla her gece Black Poodle gece kulübüne gelmemiz için, içeri parasız sokuluyorduk, orada da CIA ajanı Jack Greene ve Desperado grubu çalıyordu. Aralarda, Greene ve grubu yanımıza oturuyor, arkadaşımla benim çabuk etkilenen zihinlerimizle oynuyorlardı. Bana grup üyesi ve aynı zamanda Louisiana Senatörü J. Bennett Johnston'a bağlı askeri niteliği olan ticari operasyonlar için eğitim görmüş Wayne Cox'la tanışmamın "kaderim" olduğunu söylediler. Bir süre sonra Greene ile bağlantılı olan herkesin, onun CIA "Özgürlük Treni" operasyonlarında çalıştığını öğrendim. Greene'e arkadaşımla Cuma gecesi Grand Ole Opry'ye katılacağımız için oraya gelemeyeceğimizi söylediğimde, o gece Opry'de çalışacağını söyledi. Kendi programından sonra arka sahneye gelip, kendisini görmemizi ayarladı. Opry'deki güvenlik görevlisi, Nashville Metro Police'te teğmen olan Bob Ezell'in kendisinin yakın bir arkadaşı olduğunu ve bizi içeri alacağını söyledi.

Opry'de arkadaşımla beraber seyirciler arasında oturmuş izlerken, Greene "özel misafiri" ABD Senatörü Robert C. Byrd'ü tanıttı. Byrd'ü görür görmez, önceden şartlandığım derin bir transa girdim ve bir robot gibi Greene'nin söylediklerini yerine getirdim. Arka sahneye geldiğimizde, Greene içeride Senatör Byrd'ün oturduğu soyunma odasını bana işaret etti ve içeri girmemi söyledi. Seyirciler arasında oturan kişiliğim Byrd'ü bir müzisyen olarak algılamıştı ve daha fazlasını düşünemiyordu. Ama soyunma odasına girdiğimde, Byrd'ü boxer şortuyla aynanın yanında oturmuş gördüm ve hemen Byrd'ü Mackinac Adası'nda 13 yaşımdayken ABD Senatörü olarak tanıdığım çocukluk kişiliğime geri döndüm ve cinsel olarak kendimi sundum.

Daha sonra, Byrd benim "kendisinin" olduğumu söylüyor ve heyecan içinde "hep kendi küçük cadısının olmasını istediğini" anlatıyordu. Kısa bir süre sonra bu beyanın ne kadar muazzam bir anlamı olduğunu öğrendim.

Jack Greene'in gruptan arkadaşı Wayne Cox daha sonra bana senatör Byrd'ün arkasında çalmanın, sadece "arkada çalmak" olmadığını söyledi. Ayrıca Özgürlük Treni operasyonlarında da onun arkasındaydı. Sonra Cox, gezimizin geri kalan kısmında arkadaşımla benim Hendersonville, Tennessee'de bir karavanda kalmamızı ayarladı. İşbirliği yapmaktan başka bir seçeneğimiz yoktu. Bir sonraki gece, Jack Greene Black Poodle'daki showunu tamamladıktan sonra, beni ve arkadaşımı geç saatlere kadar açık kalan bir kulüp olan Demon's Den'e götürdü. Cox, sonra bizi oradan alıp, Hendersonville'e götürecekti. Bunun yerine, bize uyuşturucu verildi ve o zamanlar Nashville'in terk edilmiş tren istasyonu Union Station'a "gezmeye" götürüldük, güya burada çalışan tek tren Özgürlük Treni'ydi.

Senatör Byrd'ün beni Katolik okuluna göndererek batıl inançlarımı artırma çabası sonucunda, eski taş kuleli ve yüzyıl başından kalma tren deposunda başıma gelen gizli ayinin üzerimde daha fazla bir etki bırakması gerekirdi. Ama çektiğim acı ve korku tek başına, batıl inancımın olmasına gerek kalmadan, istenilen zihin bozucu etkileri oluşturmaya yeterliydi. Cox arkadaşımla beni istasyonun dökütüleri arasında bir "el feneri gezisine" çıkardığında, yerde uyuyan evsiz bir adam gördük. Cox, bana "demiryolu serserisine bir öpücük vermemi" emrettikten sonra biraz uzaklaştığımda, adamı alnının ortasından vurdu.[1] Sonra da bir palayla adamın ellerini kesti ve naylon bir poşete koydu. Daha sonra da bizi eski kulenin gacırtılı merdivenlerinden çıkardı. Orada siyah pelerinler giymiş Jack Greene ve grup arkadaşları, mumlarla aydınlatılmış ve kırmızı kadife döşeli bir odada siyah deri bir sunağın etrafında dizilmişlerdi. Beni suna-

ğa yatırdıklarında çok korkmuştum ve diğerleri seks, kan ve yamyamlık ayinleriyle eğlenirlerken, bana tecavüz edildi ve işkence yapıldı.

Bir sonraki gün Cox'un kanepesinde gözlerimi açtım, "kötü bir kabus" görmüş olduğumu sanıyordum. Ayağa kalktığımda, kan kaybından bayıldım. Vajinam aşırı derecede kanıyordu. Tek yapabildiğim Michigan'a dönme hazırlıklarımı tamamlamaktı; arkadaşımınsa yardım edecek kadar aklı yerinde değildi. Ne başıma neler geldiğini biliyordum, ne de sorgulayabilecek gücüm vardı. Artık zihnimde yeni bir "obsesyon" oluşmuştu. Ayinde Senatör Byrd'ün emrettiği gibi, Nashville'e taşınıp, Cox'la evlenmeye programlanmıştım.

Michigan'da annemle babama, sanki "yazgı"mmış gibi, Nashville'e taşınıp, Cox'la evleneceğimi söyledim. Ama bana söylemedikleri şey, babamı bir gecede milyoner yapan kazançlı askeri anlaşmalar karşılığında beni Senatör Byrd'e gerçekten SATTIĞIYDI. Altıncı sınıftan terk bir milyoner, sapık, çocukları sömüren bir suçlu, yargıdan kurtulan, ABD Hükümeti için çalışan bir ajan olan babam beni satmıştı! Zihnimi mahveden Nashville'deki gizli ayin, babama zenginlik ve prestijle dolu yeni bir yaşam kazandırırken, beni işkenceyle dolu yeni bir sürece fırlatmıştı -hem de bunların hiçbirinde benim seçme hakkım bile olmamıştı!

---

1. Grand Ol' Opry'de güvenlik görevlisi olarak da çalışan, Nashville Metropolitan Police Teğmeni Bob Ezell cinayeti örtbas etti.

BEŞİNCİ BÖLÜM
ZİHNİ TAMİR ETMEK

1977 senesiydi. CIA/DIA Hükümdar Projesi Özgürlük Treni operasyonunda 19 yaşında bir zihin kontrol kölesiydim. Bu operasyonu yürüten, o zamanlar 20 senelik memur ve Senato Tahsisat Komitesi'nde çalışan ABD Senato Çoğunluk Lideri, Robert C. Byrd'dü. Byrd'ün "küçük cadısı" (seks kölesi) olarak, ben de gizli hükümet operasyonlarına katılmaya başladım. Şimdi anlıyorum ki, bunun için daha fazla hafıza bölümü/kişilik yaratmam gerekiyordu. Böylece zihnimi mahveden gizli ayin ve Cox'la "kaderimde yazılı" evliliği yapmam için bir neden daha oluşmuştu. Tipik Hükümdar Projesi yapısına göre, Byrd benim "sahibim" ve hayatımın denetçisiydi, Cox ise esas "tacirim" ve beni zihin kontrolü altında tutmak, belirli zamanlarda ve belirli yerlerde olmamı sağlamak için Byrd'ün emirlerini uygulayandı. Denildiğine göre Cox'a görevi karşılığında babama olduğu gibi nakit para ödenmiyordu. Ya emirlere uyacaktı ya da halen yaptığı uyuşturucu kaçakçılığından ve seri katilliğinden hüküm giyecekti. Cox'un ana görevi, tekrarlanan okült travmalarla zihnimi daha fazla mahvetmek olduğu kadar, Hükümdar Projesi zihin kontrolü çalışmalarında yetiştirilecek kızım Kelly'ye babalık etmekti.

Emirlere uyarak Cox'la evlenmek üzere Nashville'e taşındım. Beni Chatham, Louisiana'da bataklık yanında ormanlıktaki evlerinde aylarca okült travmalar için tuttu. Cox, annesinden büyücülük öğrenmişti ve gerçekten de annesini ayinlerde cinsel olarak arzuluyordu. Beraberce beni inançlarında kullandılar;

bunlar, yüzyıllarca temellerini bilimsel gerçekler yerine batıl inançlardan alan cadıların kontrolündeki zayıflamış zihinlerin sonucuydu. Bu batıl inançlar, görünüşe göre Cox'un cinayet işleyecek kadar kendini öfkeden kaybettiği çıkar doğrultusundaki eğitimine ters düşüyordu. Mesela, bir insanı bıçağını tekrar tekrar saplayarak öldürürdü, "çıkan ruhun" ve saçılan kanın kendisine zihnimi kontrol ettirecek gücü verdiğine inanırdı. Aslında, olaylardan dolayı beni çözüp transa geçiren travmalar ve kendi nefretim yüzünden bilinçaltım başkalarına ve etkilenmelere açıktı. Cox'la birlikte olduğum üç sene boyunca, beni ayinlerde altı kez hamile bıraktı ve kürtaj yaptı; kendi ceninlerini ya yiyor ya da seramik şişelerde eyaletler arası okült organ mafyasına satıyordu. Cox'un cinayet için alamet-i farikası her zaman palayla elleri kesmekti; kendi seramik dükkanında ve annesinin evinde ocakta pişirerek kuruttuğu "Zafer Elleri"ne talip çoktu, okült mafyasıyla dağıtımını yapıyordu. Cox'un kokain ve organ dağıtım rotaları Teksas, Arkansas, Mississippi, Tennessee ve Florida'ydı ve devlet güvencesindeydi.

Cox'un annesinin ailesi Mims'de yaşadığından birkaç sefer Florida'ya gittik. Ailenin evi, Titusville'deki NASA Kennedy Uzay Merkezi'ne birkaç dakika uzaklıktaydı. Babam gibi Cox da emirlere uyarak, oraya beni zihin kontrolüne ve programlanmaya götürmeyi ihmal etmedi. Cox beni "Seçilen" olarak görüyordu ve bana çoğunlukla seslenirken, CIA Hükümdar Projesi terimini kullanıyor ve beni NASA'da bırakmasını övünerek "haklı gösteriyordu".

Cox'un farklı durumlara uyguladığı bir sürü değişik sistem vardı, bunların hepsi batıl inançlara dayalıydı. Ruhlar arası temasa ya da şeytanlar aracılığıyla "ilahi rehberlik"e inanıyordu; Şeytan yatıştırılmalıydı, İsa bir uzaylıydı, Bermuda Şeytan Üçgeni başka boyuta açılan bir kapıydı ve dünyanın sonu çok yakındı. 'Dindar' gibi gittiği her yere İncil götürürdü -okült ayinler de dahil olmak üzere her yere- bir teolog gibi alıntılar yapar-

dı. "Vücudu yemeyi ve kanı içmeyi", "kanla yıkanmayı" ve hatta "çocukları öldürmeyi" Tanrı'nın İbrahim'i, oğlu İshak'ı bir sunakta bıçakla kesmesini emrederek denemesini anlatarak kendini haklı çıkarıyordu. Cox'un idolleri Jim Jones ve Charlie Manson'du ve Jonestown katliamını "(CIA) Zihin kontrolünün gücü"ne gösterilecek en büyük örnek olarak görüyordu.

Cox, Jesus Christ of Latter Day Saints Kilisesi'nde Mormon olmama karar verdi. Böylece "Şeytan"ın her yerde olduğunu kanıtlayacaktı -özellikle okült ayinleri yürüttüğü Louisiana Mormon kilisesi olan Monroe'da ve sözde Özgürlük Treni'nin içinden geçtiği Hendersonville, Tennessee kilisesinde.[1]

Cox'un dini batıl inançlarını bana da kabul ettirme kararlılığı, 1978 yılı yaz aylarının başında J. Bennett Johnston'un Shreveport, Louisiana'daki ofisinde yaptıkları karşısında hiç kalmıştı.

Cox'un annesi Mary, emirler uyarınca bizi Barksdale Hava Kuvvetleri Üssü yakınlarındaki Johnston'un ofisine götürmüştü. Mary, metal kapıya kendine güvenerek vururken, metal bir plakada yazanı okudum: "Genel Dinamik Araştırması ve Geliştirmesi". Kapı kolunun yanında daha küçük bir plakada ise, "Otoritelerden izin alınmadan içeri girmek hukuken yasaktır. Bu kuralı ihlal eden herkes federal yasalar gereğince yargılanacaktır" yazılıydı.

Açık mavi, yazlık bir takım elbise giymiş ve ağır bir parfüm sürünmüş olan Johnston, kapıyı açtı. Mary, ağır Louisiana aksanıyla, "Hey, merhaba Senatör" dedi. "Dediğin gibi çocukları göresin diye getirdim."

Johnston, Mary'ye iğrenerek baktı. "Görüyorum" dedi ciddi bir ses tonuyla. Mary'ye Cox'la konuşurken bir süre dışarıda beklemesini, sonra da Cox'u alıp evine götürmesini ve birkaç gün sonra beni Monroe Havaalanından almalarını söyledi.

Cox'la ben askeri tarzda döşenmiş Johnston'un ofisine sokulduk. Duvarda birkaç Başkan ve asker fotoğrafı asılıydı ve bunlar dekor görevi gören tek eşyaydı. Johnston askeri masasın-

da oturdu ve gizli, hipnotik Disney Peter Pan temalı dille[2] Cox'un bilinçaltı zihnine konuşuyordu, belli ki geçmişte, Cox'un bir zihni olduğu zamanlarda da bunu kullanıyordu.

"Tiktakınız işlediği sürece, senelerdir beslediğiniz o timsah tam arkanızda yürüyecek. (Peter) Pan, oyunun bir adım önünde olmayı ve arada sırada ona bir el uzatarak yem olmaktan kurtulmasını biliyordu."

Cox, kurbanlarını parçalara ayırır ve "Zafer Elleri"ni Satanist'lere ve okült travmalı/Peter pan temalı programlanmış çıkarcılara dağıtırdı, bu arada vücuttan "geriye kalanları" da evin arkasındaki bataklıkta yaşayan timsaha yedirirdi. Bu, Cox'un Johnston'un travmatik Peter Pan konulu programlamasına karşı geliştirdiği sapkın, cani tepkisini çok iyi gösteriyordu... ki ben bu programlamayı "ilk elden" yaşayacaktım.

Cox'u Senatör Byrd'ün emirlerine göre gizli kelimelerle yönlendiren Johnston devam etti, "Bunu Pan'e vermem gerekiyor. Kaptan (Hook) için yaptığı kancalarla geçimini sağlaması akıllıcaydı ve çok da kazançlıydı. Kanca yapımından aklıma gelmişken, küçük bir Byrd, rutin satıştan, size yabancı olan bir konuya geçtiğiniz zaman çok karlı çıkacağınızı bana söyledi." Johnston, zihnimin askeri olarak kontrol edilmesi kararlığını belli ederek, "Ben biraz temeli atacağım ve geriye sayma fişeğini ateşleyeceğim. Sonra da siz gidip onu yakalayacaksınız ve bu işe adam tayin etme hüneri de sizin işiniz" dedi.

Johnston, Cox'a ofisinden çıkmasını söyledi ve bütün dikkatini bana yöneltti. Senatör'le yalnız kaldığımızda, Johnston zihnimi ve sonunda inançlarımla algılarımı da ilerideki programlamalar için manipüle etti. Kendisini yüksek dereceli bir Donanma subayıyla el sıkışırken gösteren fotoğrafı uzattı ve anlatmaya başladı. "1943'teki o kader gününde, daha sonra Philadelphia Deneyi olarak bilinen zamanın dokusunda oluşan delik açıldığında oradaydım. Tıpkı Atlantis'in kayboluşu gibi, o cesur denizcileri taşıyan gemi de garip bir olaylar zinciri sonunda yok

oldu. Boyutları kaydırmak için bir girdap oluşturuldu ve bu düşmanın gözüne görünmedi. Beklenilenden çok daha büyük bir başarıydı ve hepimizi evrensel seyahate gönderdi. Aya bir adam çıkarmamız hiç şaşırtıcı değil. İleri teknolojili trans-boyutsal seyahatin büyücülüğüyle karşılaştırıldığında, uzak gezegenlere ve galaksilere gitmek Mickey Mouse işi. Trans-boyutsal seyahat, uzaklık ve hız olmak üzere bütün zaman ölçülerini yok eder. Zamanın dokusu yırtıldığında, intargalaktik geziye çıktık -hem bu boyutun içinde, hem de dışındaydık- ve geçmiş olduğu kadar, geleceğin de her bir ayrıntısını öğrendik. Zamanda yolculuk yaparak, tarihin akışını değiştirebiliriz ya da geleceğe uçarak, olacak olaylardan haber alıp, bilgimizi artırabiliriz. Geçmişi kontrol ederek geleceği de kontrol edebiliriz. Şu anda, Philadelphia deneyi'nde kazandığımız yeteneklerimiz ve görelilik teorisi sayesinde, bunlar çok kolay işler. Ben bir ET (dünya dışı varlık) olarak geri döndüm. Gemimiz de Dünya'ya bir uzay gemisi olarak geldi.[3] O kader gününde evrenin anahtarlarını elde ettim. Anahtarları üzerimde taşırım ve arada sırada "Seçilen"lerden biriyle bir ikisini paylaşırım. Sen Seçilensin (Johnston, bile bile Sessiz Kalma Ayini şartlandırmasına gönderme yapıyordu), bu yüzden de gezegenler arası seyahatlerin içini dışını öğrenmelisin. Senin görevin trans-boyutsal. Benden öğrendiklerinle sonsuz boyutları aşabilirsin. Bir sürü yere gideceksin, çocuğum. Ve oraya ışığa binerek nasıl gideceğini sana öğreteceğim. Sana zor olanı ben öğreteceğim, hafif olanını da sen yapacaksın. Evrenin anahtarı ışık hızında yatar. Gezmenin tek yolu, ışınlanmayla olur. Işığa gitmeyi öğreneceksin... Görevin, zamanı tamir etmeyi öğrenmek. Seni o yolculuğa ben çıkaracağım. Şimdi benimle gel. Artık bu uçaktan inip, diğerine binme zamanı geldi."

Johnston, beni çok kısa bir mesafe olan Genel Dinamik Şirketinden, Barksdale Hava Kuvvetleri havaalanına götürdü. Belli ki Barksdale'de tanınıyordu ve küçük bir yük uçağı bizi gideceğimiz yere götürmek için hazır bekliyordu: Oklahama'daki Tinker Hava Kuvvetleri Üssü.

Uçak havalandıktan sonra, Johnston, sekse programlanmış kişiliklerimi kendi saldırgan sapkınlıkları için kullandı. Kokain kullanımı hiperaktif hareketlerini artırmıştı, beni sertçe uçağın arka tarafına itti ve vahşice seks yaptı. Bir noktada, uçağın pilotu kokpitten bağırdı, "Hey, türbülans yaratıyorsun. İşi bitir artık, olur mu?"

Johnston gülerek, "Sen benim burada ne yaptığımı sanıyorsun kahrolası?" diye cevap verdi.

Tinker Hava Kuvvetleri Üssüne vardığımızda, omzumdan dirseğime kadar inen mosmor bir iz ortaya çıkmaya başlamıştı. Havaalanında yürürken, üniformalı bir adam bizi selamladı. Görünüşe göre Johnston adamı iyi tanıyordu, çünkü ona "Kaptan" (karşılaşacağım Peter Pan temalı programlamayı kastediyordu) diyordu. Kaptan kolumdaki morluğu fark edince, "Hey, bu gerekmiyordu, biliyorsun" diye Johnston'a hatırlattı.

"Evet, biliyorum. Benim yerime sen ilgilen. İşte..." Johnston askılı bluzumun iplerini alıp, kollarıma kadar indirdi (ama hala morluk gözüküyordu). "İşte, böylece kapandı." Güldü ve konuşmaya devam etti, "Ayrıca, bu şekilde o kahrolası Yankee görünüşün yerine Güneyli bir belle (Peter Pan'deki peri Tinker-belle ile bağlantı kuruluyor) gibi gözüküyorsun."

Kaptan, "Bugün burada işimiz bittiğinde Tinker-belle olacak" dedi. Sonra Johnston'un beni Tinker'a kadar götürmesinin ana nedenine gönderme yaparak, "Güney Amerika operasyonların nasıl gidiyor?" diye sordu.

Johnston, "Bu konuda seninle konuşmam gerek" diye cevap verdi. İkisi, sanki geçmişte bu tür ücretli operasyonlarda/görevlerde beraber çalışmışlar gibi konuşuyorlardı. "Senin çocukların birkaçının bana bir şeyde arka çıkmalarına ihtiyacım olabilir."

"Arka çıkmak mı, örtbas etmek mi?" diye sordu Kaptan.

Johnston güldü. "Eğer sen operasyona karşı gelirsen, her ikisi de."

Johnson, daha öncesinde, Tinker programlı zihin kontrol üc-

retlilerini bana şöyle söyleyerek "haklı çıkarmıştı": "Ücretliler, yaşlı Sam Amca'nın sözleri yerine, kendi iç rehberlerini dinler. ler. Siyaset, özgürlüğe giden yolu engeller; bu çocuklarsa askerlerin sadece hayallerinde görebilecekleri şeyleri uluslararası yasalar altında, denetlenmeden yaparlar..."

İkisi ve güya yaralı kolumla ilgilenen bir hemşire bana eşlik etti. Aslında, beni "Tinker-belle kafesi"[4] -elektrikli bir ızgara tabanı olan elektrikli bir kafes- için hazırlıyordu. Bu kafesin içine kilitlenip yüksek voltajlı direk elektrik, Peter Pan temalı zihin kontrol programlamasını bölümlemek için üzerimde uygulandı. Aynı Peter Pan'in Tinkerbelle'i gibi, "ışığa binmeyi" bir gezi aracı olarak öğrendim.[5] Ayrıca, zihnime yerleştirilen Tinker-belle temalı manipülasyon, temeli MPD/DID'imde olan zamanı "doğal" olarak anlayamama yeteneksizliğimle Hiç-Hiç-Ülke (Cathy'nin gerçekle hayali karıştırması için Peter Pan'deki **Neverland** kullanılıyor) zamansızlığı hissini de kapsıyordu.

Louisiana'da, Cox ve ben Peter Pan temaları ve "ışığa binme" bilinçaltımızı paylaşıyorduk. Aramızdaki fark, Cox'un Johnston'un ücretliler grubunda, Tinker Hava Kuvvetleri programlamasını harekete geçirmesi; benim ise, "Hiç-Hiç-inişe" geçemediğim transım devamlıydı.[6]

Cox, silah ve/veya kokain kaçakçılığı yaptığında ve Johnson'ın talimatlarına göre belirli ücretlileri faal hale geçirdiğinde, birçok kere yanındaydım. Bu seyahatler sırasında, birçok yeraltı cephanelik ve yığınla silah gördüm. Bunlardan Senatör Johnson'ın haberi vardı ama askeri uygulamalar için değillerdi. Ayrıca hükümetin yürüttüğü kokain operasyonlarına da katıldım.

1979'da kokain gezilerinden birinde, Cox'la, Arkansas, Hot Springs yakınlarındaki Ouachita Ulusal Ormanına "Tinker-belle gibi perileri takip etmek" ve "ışığa binmek" için gittim.

Demiryolunun kenarındaki bir çalılıkta oturduk ve gökyüzünde Doğu'dan yaklaşan bir ışık gördük. O zaman, inandırıldığım şekilde "ışığa bineceğimi" düşündüm, ama geriye dönüp

baktığımda kişiliklerimin kasten yer değiştirildiğini ve yakınlardaki açıklık bir araziye bir helikopterin indiğini hatırlıyorum. Cox'la ben hemen hemen 100-150 kilo kokaini bindiğimiz minibüsten indirip, helikoptere doldurduk. Sonra karanlık, çitlerle çevrili bir meydana benzeyen küçük bir havaalanına gittik ve orada mini ambarlar gibi gözüken metal binalar gördüm. Kokain ambarlardan birine götürülürken, Cox'la ben yakınlardaki gri taş bir otele götürüldük. Şoför bizi yukarı çıkardı ve çatı katı kapısına vurdu.

"Evet" diye birisi seslendi.

Şoför, "Burada bir Tinker-belle'le Peter Pan sizi görmek istiyor efendim" dedi.

"İçeri gönder." Cox'la ben, o zamanlar Arkansas Valisi olan Bill Clinton'un odasına girdik. Clinton'la Johnson, Tinker Hava Kuvvetleri Üssü çıkışlı gizli, yasal olmayan operasyonlarda işbirlikçiydiler.

Cox konuştu. "Senatör Johnson, küçük bir kuşun (Senatör Byrd'ün) kendisine sizin de bizden Biri olduğunuzu söylediğini iletti."[7]

"Bu seni ne ilgilendirir?" diye sabırsızlıkla sordu Clinton.

"Seçilen Biri." Cox kafasıyla beni gösterdi.

Clinton bana sordu, "Hangi düzen tarafından seçilmiş?"

Gizli dili kullanarak uygun, şifreli cevabı verdim, bu da Clinton'a konuşmaya devam edebileceği ipucunu verdi. "Sizi buraya getiren ne?" diye sordu.

Programlanmış MPD/DID köleleri için "normal" olan bir şekilde algıladığımdan, "ışığa bindim, efendim" diye cevap verdim.

Clinton gözlerini devirdi ve sinirli olduğunda bir öne bir arkaya sallanan Cox'a baktı. Clinton, "İşinizi belirtin" diye emretti.

Cox, boğazını temizledi, "Iıı", öne arkaya sallanırken alıştığı gibi burnunu tuttu ve "Şeyy, ıı..." dedi. Clinton tiksinmiş görünüyordu.

Şoföre, "Bunu çabuk siktir et!" diye emretti. Cox hemen dışarıya çıkarıldı.

Clinton, "Böylesi daha iyi" dedi. Standart Cizvit el işaretlerini ve şifreli dili kullanarak, beni yönlendirdi/değiştirdi ve önceden programlanmış mesaja ulaştı.

"Senatör Johnson size bunu vermem için beni gönderdi." Clinton'a ince, büyük kahverengi bir zarf uzattım. "Ayrıca, sizi kesin uçurtacak peri tozum da var." Johnson'ın Clinton'la paylaştığı, kendi hissesi olan kokaini cebimden çıkardım.

Clinton hemen iki sıra kokain çekti. Gülümsedi. Beni kapıya götürdü.

Tinker Hava Kuvvetleri Üssü'nde katlandığım ağır işkenceler ve zihin kontrol programlamaları, beni bu "basit" göreve ve daha başkalarına hazırlamıştı. Cox'un kendini kaybedip işlediği okült seri cinayetler her ne kadar çoğul kişiliklerimi Byrd'ün istediği gibi çok parçalara ayırdıysa da, beni mutlak robotvari çaresizliğe sokan Johnston'ın uzaylı temasıydı. Ayrıca, mantık yeteneğim olsaydı bile, boyutlar arası seyahat ve uzaylılar düşüncesinin, Cox'un cinayetlerinden ya da pornografi kralı Jerry Ford'un Başkan olmasından daha garip olmadığını anlardım.

Kızım Kelly Şubat 1980'de doğduğunda, Cox'un eski işvereni Jack Greene, Nashville'deki CIA Özgürlük Treni "kondüktörü" rolünü devam ettirerek, benimle buluşmak için Louisiana'ya geldi. Beni bir kenara çekip, Cox'un Kelly'yi doğurtarak genetik rolünü oynadığını ve bu yüzden Senatör Byrd'ün beni Nashville'e geri çağırdığını söyledi. Greene uzun uzun konuştu ve hipnotik yöntemleri kullanarak, orijinal programlama olan Nashville'e taşınma "obsesyon"umu geri getirdi. Cox'un talimatlara uyamayacak kadar deli olduğunu, bunu sağlığımın kötüleşmesinden (saçımın çoğu dökülmüştü) ve Chatham, Louisiana bataklığındaki evin çevresinin çürüyen insan etiyle kokmasından anladığını söyledi.

Eğer kendi zihnim olsaydı, şimdi geriye baktığımda, bir zin-

dandan kurtulmuş gibi hissederdim kendimi. Ama Cox'a ciddi bir sesle, hemen Nashville'de beni bekleyen eve taşınmak için "ilahi rehberlik" gösterildiğini söyleme tepkisini verebildim. Cox'un, Byrd'ün talimatlarına uymaktan başka çaresi yoktu. Kelly daha üç aylıkken Tennessee'ye taşındık, Cox da, kurbanlığımızın son ayrıntılarını yeni tacire bildirmek için geçici bir süreliğine geldi. Birkaç hafta sonra, Cox Chatham, Louisiana'ya annesiyle yaşamaya gitti (bugüne kadar oradadır). Şimdi, duyduğuma göre, kurban etmek için keçi besliyor ve kendisiyle annesinin tanıdıkları kişiler ve bildikleri şeyler nedeniyle yargıdan kurtulduğu için okült seri cinayetlerine devam ediyor.

---

1. Mormon kilisesindeki occultizmle ilgili hakiki bilgiler basılmış bir gerçektir, Piskoposluk arasında dolaşımdaydı, sonra Piskopos Pace, kilise üyeleri arasında ahlakı ve düşünce özgürlüğünü yerine getirme çabası içinde bunları basmıştır.

2. O zaman Senatör Johnston'un ikili ve üçlü gizli dili beni şaşkına çevirmişti. Geriye dönüp baktığımda, fark edilmemiş kriminal gizli aktivitelerin çoğalmasına bu zihin kontrolü bileşenlerinin, hatta rastlantı eseri duyan yabancılarda bile, nasıl yardım ettiğini anlıyorum; bana söylendiği gibi "başka bir boyutta" olduğuna inanacak dereceye kadar gelmiştim.

3. Johnson, "uzay gemisini" görmemi sağlayarak hilesini zihnimde "onayladı"; uzay gemisi, Baton Rouge yakınlarındaki bir askeri üste bulunan, sonradan Stealth fighter olarak tanınacak, o zamanlar TOP SECRET olan deneysel bir uçaktı. O sıralarda üçgen gibi yapılmış Stealth bana o kadar yabancıydı ki, gerçekte olduğu gibi bir ABD uçağı olması yerine, gözüme daha çok bir uzay gemisi gibi gözüktü. Bu, Johnston'un hiç insani olmayan tavırlarıyla ve benim daha önceden yerleştirilmiş trans-boyutsal seyahatlere olan inancımla birleşince, iddia ettiği gibi "ET" olduğuna inanmıştım.

4. Anladığım kadarıyla bu bir Ağaçkakan ızgarası olarak adlandırılıyor.

5. "Işığa binmek", hükümet için bir programı yapmak üzere askeri bir helikopter ya da uçakla bir robot gibi taşındığım ileride yaşayacağım deneyimlerimde kullanıldı. Bu "trans-boyutsal" seyahatle, dünyevi deneyimlerimi başka bir boyutta oluyormuş gibi algılıyordum.

6. Post Travmatik Stres Bozukluğu (PTSD) transında kaldım.

7. Aynı Cizvit referansı, Pierre Trudeau için de kullanılmıştı.

ALTINCI BÖLÜM

ABD & NASA
ZİHİN KONTROLÜ EĞİTİMİ

Tennessee'ye taşındıktan kısa bir süre sonra, Senatör Byrd'ün sadece yaşadığım cehennemi bir başkasıyla değiştirdiğini anladım. Yeni zihin kontrol tacirim, CIA ajanı ve country müzik ventrilog/sahne hipnotizmacısı Alex Houston'du ve Cox'un bıraktığı yerden devam ediyordu. "Kaderimiz" böyle olduğundan, Kelly'le ben, Jack Greene'in Goodlettsville, Tennessee'deki çiftliğine bitişik olan Houston'un arazisinde eski bir karavanda kaldık. Greene'in çiftliğinde de beni okült ayinlere soktular ve bu sefer Houston tarafından yine hamile bırakılıp, kürtaj yapıldım. Cox'la Houston arasındaki fark batıl inanç faktörüydü; Houston ne yaptığını ve niye yaptığını gayet iyi biliyordu, her şey denenmiş ve kanıtlanmış bilimsel ABD Hükümeti zihin kontrol araştırması ve geliştirmesi doğrultusundaydı. O ve "işin içindekiler"in konuşmalarını rastlantı eseri duyduğumda, bu bilgiyi öğrendim.

Alex Houston benden 26 yaş büyüktü ve söylediğine göre sahne hipnotizması ve hükümet zihin kontrolü metotlarını, uzak ülkelerde Bob Hope'un USO turlarında çalışarak öğrenmişti. Turdan sonra, söylenildiğine göre, Houston, kendisi ve ikinci şahsiyeti olan kuklası Elemer'le Washington, D.C.'ye taşınmış ve orada düzenli olarak 60'ların televizyon showu Jimmy De-

an'de boy göstermişlerdi.[1] Houston'a göre, gizli hükümet operasyonlara katılması nedeniyle askeri üslerde, subay kulüplerinde düzenli olarak gösteri yapıyordu.

Cox'un bizimle Houston çiftliğinde kaldığı kısa zamanda, hükümetin zihin kontrolündeki kölesi Louise Mandrell ve kocası/taciri R.C. Bannon'un arkasındaki grupta çaldı. Cox, daha önce Louise'in kız kardeşi Barbara Mandrell'le çalışmıştı. 1960'ların başlarında hükümetin desteklediği Mandrell'in kariyerinin başlangıcında, Houston'un kariyerini de hazırlayan U.S.O. turlarıyla uzak yerlere gitmişlerdi. Mandrell'lerin babası ve menajeri Irby Mandrell, söylenildiğine göre üç kızına da cinsel tacizde bulunmuş ve aynı babamın beni sattığı gibi, kızlarını zevkle zihin kontrol programına satmıştı. Onun kızlarının sahibi ABD Senatörü Robert C. Byrd'dü.

Cox, kısa bir sürede deliliği yüzünden Louise'in yanındaki görevinden atılmıştı. Houston'un Mandrell'lerle sık sık yaptığı gezilerden birinde, Irby Mandrell Cox'un kovulmasını gerektiren olayı anlatmıştı. Houston'la bana, gezerlerken başlarına bela kesildiğini söylemişti.

Irby Mandrell, "Garip olduğunu biliyordum" dedi. "Bu tamam. Bununla yaşayabilirim. Ama kendisine Missouri'ye marş etme[2] emrini verecek trampet sesini daha iyi duyabilmek için otelin arkasına çadır kurduğunda şöyle dedim: 'Marşa başla, evlat. Bittin artık. Nashville'de işin bitti. Bir daha geri gelme.' Böyle işte, işi bitti."

Houston, Mandrell'le U.S.O. günlerini anıyordu ve Barbara'nın arkasında çalan Cox'a nasıl tahammül ettiğini sordu.

"Ah, evet. O zamanlar Cox'un azıcık da olsa bir beyni olduğunu sanıyordum." Irby Mandrell konuşmaya devam etti. "Barbara, tam bir yıldız yeteneğine sahip bir çocuktu. Bu endüstrinin içine girmesi için her şeye sahip olduğunu düşünüyordum. Sonra Byrd geldi ve bize en son teknolojiyi öğretti."

Houston sözünü kesti, "(Müzik) teçhizattan mı bahsediyorsun, yoksa Huntsville'dekileri mi kastediyorsun (Alabama'nın NASA zihin kontrol eğitim merkezi)?"

"Her ikisi de" dedi Mandrell. "Ama Barbara'yı yıldız yapan Huntsville oldu. Ondan sonra kapılar ardına kadar açıldı. Byrd Barbara'yla çok ilgileniyordu ve kapılar açılmaya devam etti. Bebeğimin yeteneği ve Byrd'ün onun zihni ve kariyeri üzerindeki etkisiyle, kaybetmek için hiçbir nedenimiz kalmamıştı."

Houston 1980'de benim atanmış zihin kontrol tacirim olduğunda, Byrd'ün zihnimdeki etkisi, Houston'un eğlence kariyerine destek oldu. Gezileri, ABD, Meksika, Kanada ve bütün Karayiplerde gizli uyuşturucu ve para operasyonları yürütmeyi içerecek kadar genişlemişti.

Houston'un çok fazla "kayıt dışı" parası vardı ve hala var, ama benim elime para geçmesine asla izin verilmiyordu. Katlandığım kontrolün bir şartı da yoksulluktu, böylece benim gibi köleler parayla satın alınabilen özgürlüklere de ulaşamıyorlardı. Kolejde okurken yaptığım üç hizmetçilik işinden elde ettiğim tüm parayı annemle babam alıyordu. Cox'un kokain ve organ satışı işinden kazandığı tüm parayı da uyuşturucuya yatırıyorduk, temel ihtiyaçlarımızı karşılamak içinse hayır kurumlarına başvurmak zorunda kalıyorduk. Houston'la birlikteyken gerekli şeyler için harcadığım her bir kuruşu "kazanmak" zorundaydım ama "hayatımı kazanmak" kasten imkansız yapılan bir döngü olmuştu. Bu yüzden finansal olarak bağımlı olmuştum ve eğer kaçma girişiminde bulunmayı bilseydim bile, bunu yapacak hiçbir imkanım kalmamıştı.

Geçmişte erkek ve kız kardeşlerimi (artık iki kız kardeşim vardı) korumadaki başarısızlığım, içimden gelen korumacı annelik içgüdülerimi artırmış olabilir. Houston'a gönderildiğimde, beni "savaşma ya da kaçma" noktasına getiren, Kelly'yi çaresiz-

lik içinde güvende tutma isteğimdi. Çoktan "savaşma" yeteneğimi kaybetmiştim, ama yeni annelik içgüdülerim beni "kaçmaya" zorluyordu. Kelly'yle kendimi Houston'dan korumak ve Hükümdar Projesindeki kaderinden kurtarmak için elimden geleni yaptım. Uslamlama yeteneğim olmadığından ve amnezik olduğumdan, zenginlerin oturduğu Grand Haven, Michigan'a taşınmış ailemin yanına "kaçtım". Neden kaçtığımın ya da nereye kaçtığımın bilincinde değildim. Kolumdaki bebeğimle, sırtımızdaki parçalanmış elbiselerle ve yolda Kelly için bazı insanların verdikleri eşyalarla gelmiştim. Birkaç gün içinde, annemle babam Senatör Byrd'ün talimatlarını aldı ve beni geri Houston'un yanına gönderdiler, o da beni daha fazla şartlanmam için Louisiana'ya yolladı.

Cox'un üç ay süren aralıksız işkencelerinden sonra, ne annelik içgüdülerimi izleyebilecek, ne de adımı bilecek durumdaydım. Kaç yaşında olduğumu, ne kadardır orada olduğumu, Kelly'le bana o sırada ne olduğunu bilmiyordum. Ayrı tutulduğumuz zamanlarda Kelly'nin söyledikleri ve programlanmış çok bölümlü Çoğul Kişilik/Çözülmüş Kimlik Bozukluğu, ileri teknolojili, sofistike şartlanmayı ve bunun gibi durumlarda karşılaştığı travmatik işkenceleri gösteriyordu. Byrd'ün emrettiği gibi Houston'a döndüğümde, beynim programlanmak ve yönetilmek için yeni bölümler oluşturmuştu.

Yoğun zihin kontrolü davranış programı hemen başladı ve Houston, country müzik endüstrisinde yaptığı gezileri paravan yaparak beni belli yerlere götürüyordu. 1980'lerin başlarında, üste programlanmam, ABD Ordusu'nda Albay olan Michael Aquino'nun beni götürdüğü Fort Campbell'de devam etti. Aquino'nun Savunma Haberalma Ajanlığının Psikolojik Savaş Bölümünde (Psy Ops) TOP SECRET bir müsaadesi vardı. Açıkça söylediği gibi bir Neo-Nazi, Himler'den etkilenen şeytani Set

tapınağının kurucusuydu ve San Francisco, California'daki Presidio Day Care'de çocukları ayinlerde kullanmak ve cinsel tacizde bulunmakla suçlanmıştı. Ama babam ve Cox gibi, Aquino da, Hükümdar Projesi zihin kontrolündeki kölelerle "üstün ırk"ı yaratmak için, CIA'nın yönlendirdiği genç zihinleri programlamaya ve travmaya sokmaya devam ettiğinden "yasaların üstündeydi". Kısa bir sürede Aquino'nun da okült batıl inançlarına aynı benim gibi hiç bağlı olmadığını öğrendim. Aquino'nun "şeytani gücü", benim üzerimde düzenli olarak kullandığı yüksek voltajlı şok silahlarıydı[3]. Aquino okültizmi (kanlı travma) travma tabanı olarak kullansa da, programlaması ileri teknolojili ve "temiz"di, taşradaki cadıların cahilliğine hiç bulaşmamıştı. Hemen Cox'un etkisini sildi ve beni Byrd'ün talimatları üzerine sadistik seksinde "kendi küçük cadısı", gizli CIA uyuşturucu taşıyıcısı, şantaj ve fahişelik operasyonları için programladı.

Cox'la birlikte olduğum üç ay boyunca, üst vajina duvarım kesilmiş ve Houston'un Senatör Byrd'ün sapkınlığıyla istediği iğrenç bir cadı yüzünü[4] oyması için hazırlanmıştı. Aquino, beni nasıl keseceklerine dair kadim bilgileri getirdi ve Houston da gümüş nitratla sıcak bıçak kullanarak, anestezi yapmadan cadı yüzünü oydu. Kası aşağı doğru oynattığımda, yüz vajinamdan fırlıyordu. Bu ameliyat Byrd'e yalnızca çok küçük penisine uyduracağı bir vajina sağlamanın yanında, hem ticari hem de ticari olmayan pornografide ve fahişelikte gösterilecek bir "garip-lik" oluşturdu.

John F. Kennedy'nin 1981'deki ölüm yıldönümünde, iş olsun diye Alex Houston'la "evlenmeye" zorlandım. O ayın başlarında, Washington, D.C.'ye fahişelik yapmam için götürüldüğümde, Byrd, Houston'a "elimi verdiğimde" onunla "evleneceğimi" söyledi.

Byrd, "Bu ikimizin arasındaki bir sır" dedi. "Bizi ölüm ayı-

rana kadar, sadece bana itaat edeceksin ve hürmet göstereceksin." Sonra Byrd yakınlardaki bir D.C. mağazasından gelinliğimi almamı söyledi. Yıllar boyunca, Houston sık sık Washington, D.C. gelinliğimin önemiyle alay etti; çünkü bu gelinlik pornografik fotoğraflarda ve "gerdek gecemizi kutlamak" için çekilen ticari bir kasette kullanılmıştı.

Alex Houston'un "nikah şahidi" olan Jimmy Walker, Larry Flint'in cinsel grafiklerle dolu ticari pornografi dergisi, Hustler'da fotoğrafçıydı. Törenden sonra talimatlara uyarak Byrd'le Nashville'in Opryland Hotel'inde buluştuğumda, bana bir "evlilik hediyesi" verdi: "Nikahımızı" Katolik/Vatikan temelli inançlarıma kazımak için bilerek tasarlanan gül işlemeli kristal bir haç. "Gerdek gecemizi kutlamak" için Larry Flint'in çektiği fotoğraflarda kristal haçım ve gelinliğimle duruyordum, ki bu da tacirleri/sahipleriyle "evlenmeye" zorlanan tanıdığım bütün zihin kontrolü köleleri için standart bir kilitleme biçimiydi.

Houston'un menajeri olan United Talent'tan ve daha sonra Nashville, Tennessee'deki MacFadden Ajansına geçen Reggie Mac (MacLaughlin), gizli hükümet operasyonlarını gerçekleştirmek için CIA bağlantılı country müzik gösterilerini anahtar yerlerde ayarlıyordu. Mesela, Houston'un ventrilogluk gösterisi "Alex ve Elemer" Washington, D.C. yakınlarında bir panayırda çıktığında, ben de bir araba ya da helikopter tarafından alınıp, Beyaz Saray'a ya da Pentagon'a götürülüyordum. Yapılan aktiviteler, sadece country müzik endüstrisi için gezdiğime inanmamı sağlayan bir tarzda hafızamda bölümleniyordu ve bu sayede hiç kimse de "evde" yokluğumdan şüphelenmeyecekti. Başka bir örnek, Byrd'ün Batı Virginia Eyalet panayırında her sene Houston'u "eğlendirmesi"ydi, böylece orada bulunmam açıklanabilir hale geliyordu, halbuki o sırada "evlendiğim" Senatöre fahişelik yaptırılıyordum.

80'lerin başlarında, Reggie MacLaughlin, Houston'u, Aqu-

ino'nun zihnimi programlayacağı yerlere gönderiyordu. Önce Fort Campbell, Ketucky'de Aquino'nun işkencelerine ve programlamasına maruz kaldım; sonra Anniston'daki Fort McClellen, Alabama; ve en çoğu da Huntsville, Alabama'daki Marshall Uzay Uçuş Merkezi ve Redstone Arsenal'da oldu. Askeri zihin kontrolü hızlı, etkili ve ileri teknolojiliydi ama beni "Başkan modeli" olmaya hazırlayan NASA programlaması oldu. Aquino, programlanmamı hem askeri hem de NASA talimatlarına göre yapıyor, en son teknolojik gelişmelere ve tekniklere NASA aracılığıyla ulaşıyordu. Bunlar duyusal mahrumiyet istasyonları, sanal gerçeklik, uçuş taklitleri ve uyum bilgisini kapsıyordu. Kelly daha iki yaşındayken, genç zihni kişiliğini oluşturamadan, Aquino'nun -en son teknolojik gelişmeleri kullandığı- programlamasına tabi tutulmuştu. Kelly'nin üzerinde okültizmi kullanmak yerine, Aquino cinsel tacizle ve yüksek voltajlı elektrikle zihnini ve vücudunu travmaya sokmuştu. Benim gibi Kelly de, bu tacizlerin izlerini bugüne kadar taşımaktadır. Yıllar süren araştırmalarımdan, Hükümdar Projesinin standart uyku, yiyecek, sudan mahrum bırakması ve yüksek voltajlı elektrikle birleştirilen Aquino'nun programlaması ve NASA teknolojisinin, Kelly'yi genetik olarak çok kuşaklı MPD/DID psikolojik zihin kontrolü mühendisliği durumuna uygun hale getirmiş olduğunu biliyorum.

1981'de Byrd, Aquino'yla yaptığım Huntsville, Alabama'daki programlama celselerinden birine şahsen katıldı. NASA hemen hemen her şeyde Byrd'le işbirliği içerisindeydi, ne de olsa Byrd'ün Senato Tahsisat Komitesi, NASA'nın hükümet fonundan ne kadar alacağına karar veriyordu. Soğuk metal masada transın içinde, çıplak yatıyordum, programlanmamın her bir kelimesini ve ayrıntısını ve Byrd'le Aquino'nun yanımda konuştukları her şeyi fotoğrafik hafızama kaydediyordum. Byrd

Aquino'ya yapmamı ya da yerine getirmemi istediği bütün sapkınlıklarını ayrıntıyla anlatıyordu. Ayrıca, önceden çektikleri iki porno filmiyle o anki hafızamı da yerle bir etmek istiyorlardı. Filmlerin adları, 'Bir Kişilik Nasıl Bölünür' ve 'Bir Seks Kölesi Nasıl Yaratılır'dı. NASA, bu çeşit filmleri, hafızayı "parçalamak" ve zihin kontrol süreçlerini göstermek için çekiyordu. Huntsville, Alabama pornocuları iki polisti, içerinden biri (hala) Komiser Muavini'ydi.[5] Böylece NASA ve CIA gerektiğinde olayların üstünü örtebiliyorlardı.

'Bir Seks Kölesi Nasıl Yaratılır' filmi, bilinen "döndürme" programını işliyordu, aslında çözme ve programlanmış belirli bir harekete ulaşmanın bir bileşimiydi. Mesela, ensestin hafızaya kaydedildiği zihin bölümü, orijinal taciz daha üstün olduğunda açılmaya teşvik ediliyor. Babamın penisini görmem belirli bir tepki için "tetiği çekecek", güya önceden babamın hareketlerine katlanan beynimin o kısmına yine onlara katlanmasını sağlayacak beynimdeki nöron yollarını açacaktı. "Döndürme" programlamasıyla, babamın penisini görerek tetiğin çekilmesi, sözlü belirli emirlerin ve belirli bir miktardaki fiziksel döndürmelerin bileşimiyle yer değiştiriliyor, böylece "bileşim"i elinde tutan birisi beynimin o bölümüne rahatlıkla ulaşabiliyordu. Babam tarafından yapılan ilk taciz "bilgi"sini saklayan zihnimin o bölümü, acı dolu, sadistik seksten "hoşlanmayı" öğrenmişti. Senatör Byrd benim böyle bir yolla programlanmamı istiyordu, böylece beni kamçılarken kendi isteğine göre bağırmama ya da ağlamama karar verebilecekti veya cinsel açıdan uyarılmamı ve daha fazlası için "yalvarmamı" ayarlayabilecekti. Programlanmadan sonra Byrd'le karşılaştığımda, Byrd'ün keman çalışı bitene kadar müzik kutusu balerinleri gibi kendi etrafımda dönüp "dans ediyordum". Bilinçli olarak sayıları sayıyor olsam ya da olmasam da, zihnim kaç kere kendi etrafımda döndüğümü tam

olarak kaydediyordu (tıpkı çalar saat olmadan kalkabilen insanlar gibi) ve istenilen sonuçlara istedikleri gibi ulaşıyorlardı.

Bu, seks programlamasının basitleştirilmiş bir örneği; benim seksten daha fazlası için programlanıyordum. Ama ABD Ordusu Redstone Arsenal'deki bu programlanma olayı bütün mevcudiyetimi tamamen değiştirecek ve "Başkanlık Model"i olarak hükümetin gizli, yasak, bütçe tipi operasyonlarında oynayacağım rolümü hazırlayacaktı.

Kelly'nin işkence edilip, programlandığını görmem ve/veya bilmem, kendi zihin kontrolü programlanmama hasar veriyordu, öyle ki anneyle kızının "karşılıklı programlanması" nadiren gerçekleşiyordu. 1982 senesinin Sonbaharında, Houston, Senatör Byrd'ün yetiştiği eyalet olan Batı Virginia'daki Eyalet Panayırında gösteriye çıkacaktı. Byrd, kaldığımız otele yanında Albay Aquino'yla geldi ve Aquino güya programlama amaçları için Kelly'yi götürdü. Otel odasında Byrd'le yalnız kalmıştım; kısa bir zaman önce müzisyen ve CIA ajanı Charlie Pride'a fahişelik yapmam, Byrd'ün öfkesini iyiden iyiye artırmıştı. Aslında bu olayla benim hiçbir ilgim olmamasına rağmen, Byrd olayın esas sorumlusu Houston'a öfkesini yöneltmek yerine beni hedef aldı. Kamçısını çıkardı ve daha önce de çokça yaptığı gibi beni dövmeye başladı. Yalnız bu sefer sanki kamçılaması hiç bitmeyecek gibiydi.

Aquino, transa girmiş ve travmaya sokulmuş kızımla geri geldiğinde, Byrd beni hala kamçılıyordu. Kelly'nin isterik çığlıklarını duyduğumda, ayağa kalkacak kadar bilincim yerine geldi. Byrd, kanın durması için banyoya gidip, soğuk bir duş almamı emretti. Vücudum emirlerine uyamıyordu ve her yeri kan içinde bırakarak yere çöktüm. Yine Kelly'nin çığlıklarıyla kendime geldim ve kapıya kadar emekleyerek gittiğimde, Byrd'ün Kelly'ye tecavüz ettiğini ve Aquino'nun da ona katılmak üzere soyundu-

şunu gördüm. Banyodaki küçük pencere yardım çağırabileceğim bir yer gibi gözüküyordu ama Byrd beni yakalayıp, yere devirdi. Beni duşa fırlattığında, banyonun her bir tarafı kanla kaplanmıştı; Byrd, kanamayı azaltmak için soğuk suyu açtı.

O öğleden sonra, Kelly'yle birlikte Senatör Byrd'ün seçmenlerine konuşma yapacağı Eyalet Panayırında güneş altında el ele duruyorduk. Byrd kürsüye çıktığında ve kalabalık kendisini alkışladığında, bluzum yeni kamçılanmış cildime yapışıyordu. Her ne kadar Byrd Hükümdar Projesi kurbanlığı boyunca ara ara Kelly'ye cinsel tacizde bulunduysa da, Batı Virginia'daki korkunç olay, içgüdüsel olarak tepki verebildiğim son olay oldu. Aquino'nun zihin kontrolü programlaması ve Byrd'ün, "Baş Rahip"[6] olduğunu iddia ettiği Batı Virginia'nın Cizvit Koleji aracılığıyla ileri teknolojili zihin kontrol teçhizatı sağlaması, durumumu daha da pasifleştirdi.

Kelly, Byrd ile Aquino'nun kendisine başka zamanlarda cinsel tacizde bulunduklarını anlattı. Görünüşe göre, Aquino cinsel tacizi, zihin kontrolü programlamasının içinde ve Kelly'nin seks eğitimi için kullanıyordu; böyle birçok olayda Byrd'ün yanındaydı. Ayrıca, kendi deneyimlerime dayanarak, Aquino'yla beraber saldırıda bulunurken, Byrd'ün cinsel sapkınlıklarının arttığını biliyorum. Batı Virginia'daki gibi travmatik olaylar, şartlanma sayesinde programlanmamı kuvvetlendirdi ve beni Byrd'ün görünüşte kaçılamaz olan kontrolüne daha da hapsetti.

Kelly'yle programlanmamızın büyük bölümü, yine Oz temalıydı. Bu, bana ulaşmak için, şifrelerin, anahtarların ve tetiklerin bileşiminin L. Frank Baum'un öyküsü, Oz Büyücüsü ile bağlantılı olduğu anlamına geliyordu. Baum'un ya da aynı şekilde Walt Disney'in, Lewis Carroll'ın, amacının böyle olup olmadığını bilmiyorum ama Baum'un psikolojik açıdan yoğun olan öyküsünün zihinleri manipüle etmede kullanıldığı açık. Oz Büyü-

cüsü'nün çoğu, suçluların kullandığı temalara uyarlanmıştır. Mesela, MPD/DID'lerin hemen hemen tümü, ayinleştirilmiş işkenceler sırasında evcil hayvanlarını kaybetme acısını yaşamışlardır. Ve Baum'un ana karakteri Dorothy'nin Oz'daki "gökkuşağı üstünden" yaşadığı kabusane deneyimleri, tehlike altındaki evcil hayvanını korumak için kendi hayatını riske atma isteğinden kaynaklanır. Tacizciler, kurbanın bütün direnişini kırıp, işbirliğine geçmeye şartlandırmak için bu dersi kullanıyorlardı, yoksa "Seni alırım, tatlım ve küçük köpeğini de (ya da çocuğunu)" diyerek tehdit ediyorlardı. "Gökkuşağı üstünden" gerçeklik karşısında rüyaların karışması, tacizcilere bir MPD'nin bilinçaltındaki kişilik değiştirmesi algısını manipüle edecek bir tema sağlıyordu. Çoğunlukla bu tema Oz gibi boyutlar arasıdır ya da yaşanılan deneyim, Dorothy'nin uyandığında kendini Kansas'taki yatağında bulduğunda söylenildiği gibi, "sadece kötü bir rüyadır".

CIA şifre dili, İngilizce'yi kelimeler çifti anlamlı olacak şekilde değiştirir (akıl sağlığı terminolojisinde 'çifte bağlar' diye de bilinir). Aynı birbirine alışmış insanların "kendilerine ait şakalar" yapmaları gibi bir iletişim çeşididir. Belki de bu nedenle hükümet, profesyonel komedyenleri köle tacirleri olarak kullanmaktaydı. Zihin kontrolü kölelerinin zihinleri bilinçli olarak bilinçaltı sayesinde işlediğinden ve fanteziyi gerçeklikten ya da amaçlanan anlamı gerçek anlamından ayırma yeteneği olmadığından, iki aşamalı şifrelenmiş dil özellikle etkilidir. Birçok CIA gizli operasyonunu halkın içinde yaptım. Konuşmalarımızı duyan herhangi birisi, gerçekte "trans-spiralli" olandan çok farklı bir şeyi anlayacaktır. Mesela, Washington, D.C. Gizli Servis ajanlarından biri, aynı Dorothy'nin arkadaşlarıyla Sarı Tuğla Yolu'nda yürümesi gibi koluma girmişti. Bu davranış başkalarına normal ya da romantik gözükebilir. Ama benim için "yolda kal"

(Bush'un sözü) ve talimatları izle anlamında bir işaretti. NASA merkez bürosu yakınlarındaki kalabalık Smithsonian Hava ve Uzay Müzesini kol kola gezdik. Orada bir kapının üstündeki "Servis Girişi" yazısını öyle bir heceledi ki, bana şifreli bir dille "Bize trans içinde hizmet et" diye emrettiğini duyuyordum.

---

1. Jimmy Dean, zihin kontrol kölelerini kullanmanın da dahil olduğu birçok gizli kriminal aktiviteden haberdardı ve bunlara istekli bir katılımcıydı.

2. "Missouri'ye marş", Mormon tabanlı bir inançtır ve CIA'nın country müzik endüstrisi bölümünün 1980'ler ortalarında Sranson, Missouri'ye taşınmasını da anlatır.

3. 120.000 voltluk şok silahları, iki dürtme izi ya da birbirinden iki inch uzaklığında iki ben bırakır, ama esas olarak vajinada ve anüste kullanılan silindir şeklindeki şok silahları, 3/4 inch uzaklığında dürtme izleri/ben bırakır. Porno dergi yayıncısı Larry Flint'in Hustler'ına bir bakıldığında, fotoğraflarını çektirdiği zihin kontrolündeki kölelerin üzerindeki izler, özellikle boğazda, dudakların kenarında ya da sırtta görülebilir.

4. "Cadı yüzü", baphomet ve Cizvit keşişlerine de bir gönderme yapmaktaydı.

5. 1990'da komiser muavinini ve (hapishane) memurunu fotoğraflarla gösterdim ve Mark'la benim hayatımı, o zamanlar Bölge Başsavcısı, şimdi ABD Meclis üyesi ve Kongre Daimi Haberalma Komitesi'nde olan Bud Cramer (D. Huntville, Alabama) bunu açıklamaktan dolayı tehdit etti!

6. Tam anlamıyla zihin kontrolündeki bir MPD/DID kölesi için, "Baş Rahip" ifadesi "kafa kızartıcı", yani beyine yüksek voltaj anlamına gelir. (ing. aynı telaffuz edilip, farklı yazılan kelimeler)

YEDİNCİ BÖLÜM

TILSIM OKULU

Aquino temel seks programımı yerleştirdikten sonra, Houston beni sık sık Youngston, Ohio'da "Tılsım Okulu" denilen seks köleleri eğitim kampı olan cehennem deliğine götürüyordu. Houston genellikle Youngstown yakınlarında panayırlarda, Polis Kardeşlik Birlikleri'nde ya da bizi dehşetli Tılsım Okulunun yanına getirecek herhangi bir müzik festivalinde gösteri yapıyordu. Ara sıra Kelly de benimle beraber işkenceden geçiriliyordu. Ama Houston genellikle benim yaşımdaki diğer mafya ve CIA köleleriyle beraber eğitime girmem için götürüyordu, sonraları Kelly'yi götürmeyi bıraktı. Tılsım Okulu çalıştığında, aynı anda birkaç kız işkence görüyor ve eğitiliyordu. Tılsım Okuluna giden çok sayıda kız gördüm ama anlaşılabilir bir şekilde içlerinden çok azı hayatta kaldı ya da bunun üzerine konuşabilecek kadar zihinlerine kavuştu.

Tılsım Okulu söylenildiğine göre, Mellon Banking ailesinin tanınmış bir üyesi tarafından yürütülüyordu (Byrd'ün Sanat Vakfına en fazla yardım eden kişi). İşleri yürüten, işkence gerçeğini film fantezisiyle karıştırmam için 'My Fair Lady' filmindeki "Vali" adını ve rolünü aldı. Filmde Vali, dişi bir sokak serserisini alıp, yüksek sosyete hanımefendisine dönüştüren bir profesöre verilmiş sıfattır. Ayrıca Mellon'un bu sıfatı, Vali'yi kullanımı, okulu bir genelevi ziyaret eder gibi gelen gerçek valiyle karıştırmam içindi. O zamanlar Pennsylvania Valisi (sonra

ABD Adalet Bakanı oldu, şimdi de Birleşmiş Milletler'de sekreter) Dick Thornburgh'u[1] kastediyorum Aquino, Tılsım Okulundaki programın bir kısmını sağlıyordu ve hükümet operasyonlarında tanıdığı herkes en azından bundan haberdardı. Şimdi ABD Temsilciler Meclisi üyesi, o zaman Youngstown şerifi Jim Traficant her zaman orada bulunuyordu. Kapıyı yavaşça açıp, "bu taraftan yürü" deyişiyle beni ürkütüyordu.

Kapı bir kere ardımdan kapandı mı, Tılsım Okulu beni belirli politikacılar için yüksek dereceli bir fahişe olmam için tılsımlayacak, büyüleyecek (hipnotize edecek) ve programlayacaktı. Onlar gibi yürümeyi öğrendim. Ne zaman konuşmam, nasıl giyinmem, nasıl oturmam, ayakta durmam ve bunun gibi başka şeyleri öğrendim. Köleler çalışırken yiyecekten ve sudan mahrum bırakıldıklarından masada nasıl davranılması gerektiği öğretilmiyordu. Ayrıca, herhangi bir cinsel sapkınlığı nasıl tatmin etmemiz gerektiği de öğretildi. Traficant, köleler için Tılsım Okulunun kapılarını açtığı gibi, kölelerin ne zaman ayrılıp ayrılamayacaklarına karar vermek için yeni öğrendikleri cinsel hünerleri çoğunlukla "deneyen" kişiydi.

Tılsım Okulundaki tipik bir üç günlük kurs, her zamanki faktörleri, yani uykudan, yiyecekten ve sudan mahrum bırakılmayı, travmayı, yüksek voltajı ve programlamayı kapsıyordu. Çoğunlukla CIA'nın ürettiği deneysel ya da denenmiş ve kanıtlanmış "tasarımcı" uyuşturucular uygulanıyordu, bunlar belirli beyin dalgaları üreterek programların etkisini artırıyor ve/veya bölümlüyordu. Ben genellikle ilk günümü zindanda geçiriyordum. Tılsım Okulu, tarihi demiryolu binasındaydı ve bodrum katı aslında bir şarap mahzeniydi. Mahzenin içi karanlık, nemli ve yosunluydu ve klasik işkence odası biçiminde dekore edilmişti. Asılı zincirler, beden germe aleti, kamçılar ve bir tanesi özellikle hayvan seksi için tasarlanan sunaklarla doluydu. Bileklerimden asıldığımda, yandaki hücrelerde bulunan hayvanların kokularını du-

yabiliyordum, Şeytan adı verilen siyah bir keçi, Nester adlı küçük bir eşek, Trigger (Tetik) denilen küçük beyaz bir kısrak ve başka köpekler, kediler, yılanlar vs. Bütün Tılsım Okulu hayvanları, sidik kokusuna tepki verecek şekilde eğitilmişlerdi. Özellikle bu tür sapkınlıktan zevk alan Dick Thornburgh gibi birisi hücreme gelip, üzerime işiyordu. Ben de birazdan zincirlerimi çözüp, hayvanlarla seks, pornografi dersimi almak ya da izleyen sapık kişiyi memnun etmek üzere hayvan sunağına götürüleceğimi biliyordum. Ayak bileklerimden asılıyor, beden germe aletine yatırılıyor, yakılıyor ve aralıksız olarak işkence görüyordum. "Duvar üstü seksi" olarak adlandırılan bir duvara el ve ayak bileklerim zincirleniyordu. Pornografi olsun diye özellikle istemedikleri takdirde, bağırmam zaten hiçbir işe yaramıyordu ve Oz biçiminde "Sessizliği" öğretiyorlardı. Bunu, bir köpeğin havlamaması için takılan havlama boyunluğunun elektriklisini takarak sağlıyorlardı.

Art arda pornografik filmlerim çekiliyor ve yukarıya "Efendilerin Odasına" fahişelik yapmaya götürülüyordum. Bu katılımcılar arasında Tılsım Okulunun gerçek "Vali"si, o zamanlar Pennsylvania Valisi olan Dick Thornburgh, Kongre üyesi Jim Traficant[2], Albay Michael Aquino ve başkaları vardı. Kelly benimle birlikteyken, bana yapılanın aynısını ona da yapıyorlardı ve daha fazla psikolojik travmaya girmemiz için birbirimizin fiziksel işkence görmesini izlemek zorunda bırakılıyorduk. Bu sayede, garip köleliğimizin kimi, neyi, ne zamanı ve neredesini hatırlayamayacak hale getiriliyordum. İşte bu bazen karşılıklı programlama diye geçen şeydir.

Kasten yaratılan amnezik bloklarıma rağmen, bu erkeklerin yarattığı cehennem duvarlarının dışına taşan diğer Tılsım Okulu köleleri için bilinçaltımda bir sempati uyanmıştı. Bu anlayış, varlığımın derinliklerinden çıkıyor, diğer zihin kontrolü kurbanlarına karşı bir şefkat hissediyor ve bugüne kadar onların sessiz yalvarışlarına ses vermeye beni zorluyordu.

Böyle bir kurbanla yakın arkadaş oldum ama tedavi edilebilmesi için adının yazılmaması gerekiyor. Houston'un hükümet sponsorlu gezileri beni bu güzel sarışınla onun yaşadığı eyalet olan ve Dick Thornburgh'un Vali olduğu Pennsylvania'ya götürdüğünden, yıllar boyu bir arada olmak için elimize sayısız fırsat geçti.

Larry Flint'in ticari yayınları için arkadaşımla benim, fotoğraflarımız çekildi ve CIA'nın gizli operasyonlarına para sağlamaya yardım etme amacıyla çekilen kanun dışı filmlerde oynadık. Bunlara ilaveten, birlikte, kocası/taciri yeni "eşine" nasıl davranması gerektiğini öğrenmek için Tennessee'deki Houston'un çiftliğine geldiğimizde iki hafta beraber zaman geçirdik.

Arkadaşımın "nikahı" için "nedime" yapılmıştım ve tabii bu nikahın da benim Houston'la yaptığımdan hiçbir farkı yoktu. Hükümdar Projesi kölelerine uygulandığı şekilde, taciriyle yaptığı evlilik, zihin kontrolü sahibi ABD Senatörü Arlen Spector'la evlendiği anlamına geliyordu.

Katılmaya zorlandığım "nikah" sadece pornografi amaçlıydı ve Arlen Spector'un Pennsylvania'daki Conneaut Gölü yanındaki evinde gerçekleşti.

Spector'un taş evi ormanlık bir arazideydi ve çok maskülen dekore edilmişti. Yan odalar ya sapık seks için ya da NASA sanal gerçeklik ve programlama teçhizatıyla döşenmişti. Spector'un küf kokulu oyuncak evi, kölesine "düğün" gününde sembolik olarak hediye ettiği gül kokularıyla ağırlaşmıştı.

Arkadaşımın "düğün" fotoğrafları ağırlıklı olarak Katolik temalıydı ve aldığı haça işlenmiş kristal gül, Byrd'ün bana hediye ettiğinin aynısıydı. Bu kız nasıl tanımlanırsa tanımlansın, benim için onun iç ahlakı çok açıktı. Ona ve bana, kurban edilmemizdeki benzerlikler yüzünden "sadece/ayna kediler" deniliyordu. Benim gibi dini inançları ve annelik içgüdüleriyle kontrol ediliyordu. Hükümet operasyonlarındaki rolünü simgeleyen sol bile-

ğindeki gül dövmesi onu yüksek sınıf tasarılarından alıkoymadığı gibi, Spector'un ahlaksızlığı da içindeki iyiliği yok edemiyordu. Arlen Spector resmen bu kölenin sahibi olduğunda, arkadaşımın Tılsım Okulu'ndaki statüsü "Başkan Modeli"ne yükseldi.

Tılsım Okulu'na ilaveten, beni gelecekteki operasyonlara hazırlayacak ayrıntılı programlanmaya katlandım. Houston genellikle Oklahoma panayırlarına, Mason Localarına, dernek toplantılarına ve başka yerlere gösteriye gidiyor, böylece benim de Tinker Hava Kuvvetleri Üssü yakınlarında olup, daha fazla programlanmamı sağlıyordu. Tinker-Belle şartlanmam, bir bakıma beynimin bilgisayarlaşmış gibi bölümlenmesi anlamına gelen, hükümet mesajlarını almamı ve götürmemi sağlayan direk kontrolle fotoğrafik hafızam iyice gelişti. Ayrıca Pentagon'un ve CIA'nın Black Ops Bütçesi için para sağlayan uluslararası uyuşturucu taşıyıcılığı gibi gizli kriminal operasyonlar için de eğitildim.

Houston'un CIA'nın ayarladığı country müzik gezileri, beni TOP SECRET askeri/NASA yapısı olan Nebraska'daki Offit Hava Kuvvetleri Üssü'ne götürdü. "Kaçabilirsin ama saklanamazsın"[3] şartlandırması zihnime daha sonra Kelly'ye ve başka zihin kontrolü kölelerine uygulanıldığı şekliyle işlenmişti. Duvarları dünyanın dört bir yanındaki uydu resimlerini gösteren, sözde 'gizli' daire biçimli yeraltındaki bir odaya götürülmüştüm. Bu uydulara "Gökyüzündeki Göz" adı veriliyordu. Hava Kuvvetlerinden bir subay bana her bir hareketin "uydular aracılığıyla izlenebildiğini" anlatmıştı. Ayrı bir dört ekranlı monitörde, aslında daha önceden kaydedilmiş bir dia gösterisi olduğunu anladığım resimleri konuşurken devamlı değiştiriyor ve bilgisayara işliyordu.

Bana, "Nereye kaçacaksın?" diye sordu. "Kuzey Kutbuna mı? Antartika'ya mı? Brezilya'ya mı? Dağlara mı? Çöle mi? Kırlara mı? Afganistan'ın dağlarına mı? Kabil şehrine mi? Şey-

tan Kulesine (Wyoming) mi? Küba'ya kaçıp, düşmanlarımızla mı yaşayacaksın? Seni orada da buluruz. Ne kaçacak, ne de saklanacak bir yerin var. ABD Senatosuna mı (Byrd'ün resmi)? Beyaz Saray'a mı? Yoksa babanın evine mi? (Babamın fotoğrafı, aynı Oz Büyücüsü'ndeki Em Teyze gibi çekilmişti, evin kapısının önünde el sallıyor ve elini ağzının etrafında açmış, "geri gel" diye bağırıyordu.) Ay'a mı? her tarafın sarılı. Kaçabilirsin ama asla saklanamazsın." Bu kadarı benim her etkiye açık zihnimin kolaylıkla her hareketimin izlendiği kanısına saplanmasına yetmişti.

Eğitim/şartlandırılmam sırasında, Washington, D.C.'de, Batı Virginia Eyalet Panayırında, Huntsville, Alabama'daki NASA'da ve Nashville, Tennessee'deki Opryland Otelinde Senatör Byrd'e fahişelik yaptırıldım. Bunun gibi gecelerden birinde, Nashville, Tennessee'deki Opryland Otelinde Byrd'e fahişelik yaparken, Albay Aquino sapıkça saldırıda ona katılacaktı. Korkularım gerçek oldu ve Aquino tamamen üniformalar içinde, Grand Ol' Opry'nin arka sahnesine gereğinden çok daha erken geldi. Aquino'yu, 1979'dan beri tanıdığım, Vatikan temelli Hükümdar Projesi köle yöneticisi, Kris Kristopherson'la[4] konuşurken gördüğümde, Opry olayları için programladığım kişiliğimin "kontağı attı". Bunun gibi durumlarda, çoğul kişilikli birisi programlanmaya ihtiyaç duymadan kişiliğini otomatik olarak değiştirir ama ben sadece emirlere göre değiştirebilecek durumdaydım. Şaşkınlıkla geriledim, otomatik gazozlu içecek makinesine çarptım. Kristopherson, duvarla makine arasına doğru gerilediğimi gördü.

Kristopherson, "Orada ne yapıyorsun, küçük bayan?" diye sordu. "Albay seni görmek istiyor."

Aquino yanıma gelmiş ve alay edercesine soruyordu, "O makine kablolarının arasında ne yapıyorsun? Bu senin için şok edici bir deneyimle sonuçlanabilir." Aquino ve Kristopherson'la

bütün yaşadıklarım yüksek voltajlı elektrik şok işkencesiyle sonuçlanmıştı ve besbelli ikisinin de insan hayatına karşı hiç saygıları yoktu.[5] Aquino, kendi "gücü" olan şok tabancasından "ne kaçacak ne de saklanacak bir yer olduğu" inancını yerleştirmek için bu fırsatı da kaçırmamıştı.

Kablolardan kendimi kurtardığımda, Kristopherson ve Aquino beni umursamadan şakalaşmaya devam ettiler. Kristopherson anahtarlığını havaya kaldırıp, salladığında, şartlanmış olduğumdan bölünmemiş ilgimi çekti; bu arada Aquino'ya, "Buradaki için Krallık Anahtarlarına ihtiyacın olacak" dedi.

Tabii ki "Krallık Anahtarları", bu benim daha önceden yerleştirilen "İç-boyutsal" programlanmış Katolik kişiliklerime yapılan bir göndermeydi. O zaman Aquino baş zihin kontrol programcım olduğundan, Kristopherson, çocuklukta "Sessiz Kalma Ayini" aracılığıyla yerleştirdikleri programlar hakkında Aquino'ya bilgi veriyordu. Anahtarları sallayarak, üzerimdeki kontrolünü ve Aquino'ya karşı anlık üstünlüğünü gösteriyordu.

Kristopherson anahtarları sallarken, "Onlar benim" diyordu. "Eğer topla oynamak istemiyorsan, o benim. Ayrıca bunu yapmak zorundasın. Byrd beni gönderdi."

Aquino yüzünde bir gülümsemeyle, "Sizi bekliyordum" dedi. Daha sonra o gece olanlardan, Aquino'ya önceden yerleştirilmiş Cizvit tabanlı programımın anahtarlarının verildiğini anladım; o ve Byrd de bunları kendi sapıkları için değiştirip, kullandılar.

Byrd bütün programlama "sürecimi" izliyor, kırbacı ve çakısıyla bana sürekli işkence yapıyordu. Tam annemin kaldığı yerden devam ediyor, farkına varmadan geliştirebileceğim kendime güven duygumu yok ediyordu. "Eğer birisine gidip, olanları anlatsan bile, hiç kimse senin gibi birisiyle işim olacağını düşünmez, bu yüzden kaçacak hiçbir yerin yok" diyordu. Beni sık sık "atılabilir" olmamla tehdit ediyordu, çünkü, ne de olsa, "İlk

Başkan Modeli olan Marilyn Monroe bütün insanların gözü önünde öldürülmüş ve hiç kimse ne olduğunu anlamamıştı."

Byrd'ün tehditleri ve zulmü, artık yardım aramayı bile düşünecek durumda olmadığımdan, gereksizdi; ama kendi sesini duymayı seviyordu ve ben söylediği her bir kelimeyi fotoğrafik olarak kaydederken, saatlerce süren söylevlerine girişiyordu. Dünya hakimiyeti çabasının, fiziksel savaş taktikleri de dahil olmak üzere bütün operasyonun iç yapısını ayrıntılarıyla ve uzmanlık alanı olan Anayasa ile sözde ABD Hukuk sistemini nasıl kullandığını anlattı. Boşboğazlığı, Kelly'le zihin kontrol mevcudiyetimizden kurtulduğumuzda bana başka bir hayatta kalma yolu sundu ve "oyun"da bir adım ileride durmamı sağladı.

Senatör Byrd, kriminal aktiviteler için bulduğu "mazeretleri" bana da anlattı. Bir tepki ya da cevap veremeyeceğimi bilmesine rağmen, beni bir dinleme tahtası gibi kullandı. "Tek başarısızlığımız, bir mazeret düşünememe başarısızlığı olabilir" vecizesini hareketleriyle kanıtlıyordu.

Byrd, zihin kontrolü gaddarlıklarını "haklı gösteriyordu"; savunduğu Neo-Nazi prensiplerine göre bu yolla insanlığın evrimleşme hızı artacaktı. İnsanlığın dinini manipüle etmelerini "haklı gösteriyordu", böylece İncil'deki kehanetteki gibi "dünya barışı" "varolan tek araçla", yani Yeni Dünya Düzeni'ndeki zihin kontrolüyle gerçekleşecekti. "Ayrıca" diye iddia ediyordu, "Papa ve Mormon Peygamberi bile bunun barışa ulaşmanın tek yolu olduğunu biliyorlar, bu yüzden Projeyle tamamen işbirliği içindeler."

Byrd, kurban edilmemi de şöyle diyerek "haklı gösteriyordu": "Sen zaten zihnini kaybetmiştin, şimdi ise en azından benim sahip olduğum bir kaderin ve amacın var. Ülkemiz uyuşturucu kaçakçılığına, pornografiye ve beyaz köle kaçakçılığına karışacak. Böylece, Kara Bütçe gizli aktivitelerine para sağlanacak. Kara bütçe 'dünya hakimiyeti ve mutlak kontrolle gelecek

dünya barışını oluşturacak'. Amerika, 'bütün dünyada illegal aktivitelerin kontrolünü kazanacak'. Byrd'ün söyledikleri, yaptıklarını bir araç olarak 'haklı gösteriyordu'." (Dünya) İnsanların yüzde 95'inin, yüzde 5 tarafından yönetilmek İSTEDİĞİNE inanıyordu ve bunun kanıtı olarak da, yüzde 95'in hükümet içinde neler olup bittiğini BİLMEK İSTEMEMELERİNİ gösteriyordu. Byrd, bu dünyanın ayakta kalabilmesi için, insanlığın "üstün ırkı yaratması yani evrimde devasa bir adım atması" gerektiğine inanıyordu. Bu "üstün ırkı" yaratmak için, Byrd katliamlarla "alt ırkların ve kültürlerin yok edilmesini", genetiğin değişmesini ve "daha zeki, yani dünyadaki sarışınları" çoğaltmak gerektiğini söyleyen Nazi ve Ku Klux Klan (KKK) prensiplerine inanıyordu.

Byrd'ün (tam anlamıyla) tutsak dinleyicisi olduğumdan, Yeni Dünya Düzeni'nin arkasındaki sözde uzmanlara güvenlik nedeniyle yansıtılmayan bilgileri edindim. Ama Byrd beni "kendi" nesnesi, sanki satranç oynuyormuş gibi hayatta stratejik olarak yönlendirebileceği bir oyuncak olarak görüyordu. Asla kurtarılamayacağımı, hayatta kalamayacağımı, zihnimi ve hafızamı tekrar elde edemeyeceğimi düşündüğünden beni mutlak kontrolü altındaymışım gibi algılıyordu. Byrd herhangi bir şeye karşı da konuşabilirdi ama ben onun sessiz dinleme tahtası rolünü üstlenmiştim.

CIA ajanı zihin kontrolü tacirim Alex Houston, sık sık Missouri, Lampe'deki Swiss Villa Amphitheatre'da gösteriye çıkıyordu, ki burası da programlandığım başka bir yerdi. Swiss Villa, ülkenin birçok yerinde olan CIA Ölüme Yakın Travma Merkezi için bir paravandı. Burası uzak ve güvenlikli bir yerdi, etrafı askeri dikenli tellerle çevrilmişti, korumalı kapısının kapılarını yerel halka country müzik konserleri için açıyordu. Küçük amfitiyatro, içeride gerçekleştirilen ABD hükümeti CIA kokain

ve eroin dağıtım operasyonlarını ve zihin kontrol amaçları gibi gizli aktiviteleri saklıyordu.

California'daki benzeri Mount Shasta gibi Swiss Villa da, Gölge Hükümetin Senatör Inouye (D. HI) tarafından bahsedilen askeri niteliği olup da orduya bağlı olmayan operasyonlar için bir eğitim kampıydı. Bu pek de gizli olmayan yapının, hükümetimizin çürümüş üyeleri tarafından kurulduğunu, robot gibi eğitilen özel askeri birliklerden, çok sayıda kaydedilmemiş helikopterden, TOP SECRET silahlardaki en ileri teknolojilerden ve "Yıldız Savaşları" elektromanyetik zihin kontrolü teçhizatından oluştuğunu öğrendim. Bu askeri niteliği olup da orduya bağlı olmayan öğeler, Çoğul-Hükümet polis Gücü aracılığıyla Yeni Dünya Düzeninin global açıdan denetlenmesi için katılmıştı.

Swiss Villa'da "En Tehlikeli Oyun" sık sık oynanırdı ve oynayanlar arasında CIA ajanları, politikacılar ve bu yere sadece insan avına çıkma zevkini yaşamak için gelen diğerleri vardı. Swiss Villa'da Kelly'le beni beraber avladılar. Yakalandıktan sonra yapılan işkenceler ve tecavüzler çok fazlaydı ve istenildiği gibi zihnimizi ileriki programlar için travmaya soktular, ayrıca villanın çitlerinin arkasında tanık olduğumuz yüksek dereceli operasyonların hafızamızda bölümlenmesi sağlandı. Swiss Villa'da, "En Tehlikeli Oyun"un bir kölenin kaçmaya çalıştığı ve öğrendiklerini gösterdiği zaman olduğunu öğrettiler. Eğer avcılar köleyi yakalayıp, durduramazlarsa, havada dolaşan siyah helikopterler bulurdu. Bütün bunların hepsi başarısız olsa bile, "Gökyüzündeki Göz" kölenin yerini saptar ve işkenceli bir ölüm kendisini hazır beklerdi.

Beni taciz edenlere göre, programlanmamı bozan ve asıl avukatım olan Mark Phillips ve ben, bu kitabı yayınlayarak, Gölge Hükümeti'ne ışıkları çevirdiğimizden, üyelerinin kimliklerini ve insanlığa karşı işledikleri suçları açıkladığımızdan, "En Tehlike-

li Oyun"a katıldık. Mark Phillips ve ben, "suçluların gerçekleri bilmelerini istemedikleri yüzde 95'i gerçekle silahlandırarak" onları kendi "oyunlarında" yenmeye kararlıyız!

---

1. Dick Thornburgh'un, şimdi benim elimde olan Houston'un CIA anı kitabında ismi sıralanmıştır.

2. Lütfen şu ayrıntıyı gözden kaçırmayın, Traficant Youngstown, Ohio Şerifi iken federal haraççılık, uyuşturucu dağıtımı ve Mafya bağlantıları yüzünden teftiş edilmiş ve sonunda sorguya çekilmişti. Ama, CIA jüri manipülasyonu sonucunda beraat etmiş ve bugün ABD Temsilciler Meclisi üyeliğine kadar gelmiştir.

3. "Görecek gözlerim ve işitecek kulaklarım olduğunda" bu "kaçabilirsin ama saklanamazsın" temasının ne kadar sık kullanıldığını Hallmark kutlama kartlarından, eyaletlerarası geçitlerden, rock grubu Police'in "Seni İzliyor Olacağım"a kadar birçok yerde gördüm.

4. Bugüne kadar hala kurban olan yakın arkadaşlarımdan biri, zihin kontrolü taciriyle evlendiği gece Kristopherson'la "evlenmişti" - tıpkı benim Houston'la evlendiğim zaman Byrd'le "evlenmiş" olduğum gibi. Larry Flint "düğün gecesi" porno fotoğraflarında kullanılan haç, kristal yerine aynadandı.

5. Kristopherson, penisiyle neredeyse beni boğuyordu, bu onu 1987 yazının sonlarında Byrd'le ilgili başka bir olay sırasında, cinsel açıdan daha fazla uyarmıştı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

CIA'NIN UYUŞTURUCU OPERASYONLARINA KARŞI AÇTIĞI SAVAŞ: REKABETİ YOK ETMEK

Artık kendime ait hiç zihnim kalmamıştı. Özgür iradeden muaftım ve artık tamamen robotlaşmıştım. Tabii Kelly de. Her zaman Tılsım Okulu'ndaki gülümsememizi takınıyor ve bize emredilenlerin aynısını yapıyorduk. Tek yerine oturmayan şey, Kelly'nin yaşına uymayan programlanmış kelime hazinesi ve davranışlarıydı. Dışarıdan bakanlar bunun nedenini country müzik endüstrisi içindeki gezilerimize bağlıyorlardı. Benim halk arasındaki imajım, başkalarıyla sadece kontrol edilmiş yerlerde iletişim kurmamı sağlayarak onları benden uzakta tutan, hep gülümseyen, "kafası bir karış havada" sarışın gibi bakan ve konuşan programlanmış kişiliğimdi. Bu yaşam biçimi, Houston'un oldukça genç "karısı"nın country müzik endüstrisindeki rolü için çok normal gözüküyordu.

Gezmediğimiz zamanlarda, en az iki saatlik aerobik hareketlerimi yapmak için güne sabah 4'te başlıyordum. Daha sonra çiftlikteki hayvanlarla ve başka zor işlerle ilgileniyordum, sonra ne Kelly'nin ne de benim yememe izin verilen bin bir çeşit kahvaltıyı sadece Houston için hazırlıyordum. Sonra Houston bitap düşene kadar beni 100 dönümlük çiftliğinde çalıştırıyor ve adım adım izliyordu. Bu zor işler, hayvanlara yedirdiğimiz saman balyalarını taşımak, toplamak ve hayvanlara vermek; millerce

uzunluktaki elektrikli tellerle ilgilenmek; haftada iki kere elle itilerek çalışan biçme makinesiyle dönümlerce otu biçmek; bir çekiçle tuğlaları düzeltmek ve yeni çimento yapmak; elle toprağı kazmak ve konserve yapmak için iki dönümlük sebze yetiştirmek; Houston, arkadaşları ve komşular için odun kesmek, bir kenara istiflemek; Jack Greene'inki de dahil olmak üzere 11 yerleşim yerine giden çakıllı yoldaki devasa delikleri kürekle tekrar doldurmak ve Houston'un beni yoracağını düşündüğü herhangi başka bir şey olabiliyordu. Houston'un yorucu, köle-yetiştiricisi gibi olan emirleri, onun yanında babamı iyilik perisi yapmıştı. "En" iyi günler sertti.

Byrd'ün günde 300 kalori tüketmem talimatı doğrultusunda, bir kuş (Byrd) gibi yiyordum, şeker ya da kafein kullanamıyordum. Metabolizmam çok yavaştı. Kalorileri bir makine gibi hesaplamayı öğrenmiştim ve "kuş" yerine daha çok tavşan gibi yiyordum. Houston için pişirdiğim yemeğin tadına bakmamdan, meniye kadar her bir kaloriyi hesaplamam gerekiyordu. Houston, Kelly'le benim geceleri ardışık olarak iki saatten fazla uyumamamıza dikkat ediyordu. Bunu otomatik zihin "çalar saat"iyle ayarlıyordu, her gece iki saat aralarla uyandırılıyorduk, Kelly astımla kalkıyordu, bense panikle. Bu gibi taktiklerle Kelly'nin ve benim zihin kontrolüne karşı koyacak hiç yeteneğimizin kalmamasını sağladı.

Country müzik endüstrisinde yaptığımız geziler, Tennessee'deki Houston'un çiftliğinde yaşamaktan hiç de kolay değildi. Eğlence dünyasının dışında olanların sandıkları gibi parıltılı bir yaşam değildi. CIA gizli uyuşturucu operasyonları endüstrinin içine sızmıştı. Bu işi yapanlar, Pentagon'u ve CIA'nın kara bütçelerine para sağlamak amacıyla ABD hükümeti tarafından ülkeye sokulan kokaini satın almaya, satmaya ve dağıtımını yapmaya alışkındılar. Nashville'in yerel hükümeti, benim görüşüme göre, bu gizli kriminal atkivitelerle iyice çürümüştür. Olayların

üstünü örtme, cinayet, uyuşturucu ve beyaz köle satışı hüküm sürüyordu. Eğlence dünyasındakiler genellikle CIA operasyonlarına katıldıklarında ve/veya kendileri köle olduklarında yükselebiliyorlardı. Yardıma ihtiyacı olan ve zihin kontrolündeki mevcudiyetlerinden kurtulması gereken eğlence dünyasından çok sayıda kişiyi tanıyorum; çünkü zihin kontrolü sayesinde kişilerin seslerini armonik olarak değiştirebildiklerini keşfetmişlerdi. Babamı alıntılarsam, "Şarkıcılar ve aktörler gibi casuslar da doğuştan olmaz, öyle yapılırlar". Eğlence dünyasındaki bu kişiler de gezileri boyunca hükümet operasyonlarını yürütmek için, aynı benim katlandığım programlanmalara maruz kalmışlardır.

Norwegian Caribbean Lines (NCL) gezi gemileri, düzenli olarak Miami, Florida'dan kalkarlar ve Karayipler ve Meksika boyunca yol alırlar. NCL, katılanlara Alex Houston'un CIA. operasyonlarını yürütürken düzenlediği türde "eğlence" sunarak, zevk gezileri tertip eder. Bütün NCL gezi gemilerinin eğlence tedarikini sağlama eski müdürü olan Sue Carper, hükümetin gizli aktivitelerinin düzenli olarak yürütüldüğünü onaylayabilir. Carper, Houston gibi eğlence dünyasından olan kişileri bir gemiden diğerine göndererek, temiz ABD Gümrük ve Göç müfettişlerinin incelemelerinden kurtuluyordu. Gizli operasyonlara para sağlamak amacıyla, Houston'la beraber Haiti'den, Bahama'dan, Meksika'dan, Virgin Adalarından ve Portoriko'dan kokain ve/veya eroin aldım. Verilen emirleri bir robot gibi uygularken, bir yandan da Güney ve Orta Amerika'daki uyuşturucu krallarına ve politikacılara fahişelik yaptırılıyor ve pornografik filmlerim çekiliyordu. Houston doğru zamanda ve doğru yerde olmamı sağlıyor ve yapmam gereken her bir aktivite için beni gerekli tavra sokuyordu. 1980'lerin başlarında, işlerim arasına Senatör Byrd'den, Baby Doc Duvalier'den, Küba kontağımdan, Portoriko uyuşturucu kralı Josè Busto ve diğerlerinden mesajlar alıp getirmek de girmişti.

NCL'nin Karayipler operasyonlarını yürütmek için, Byrd programlanma temalarına, ayna-değişimi, boyutlar arası, NASA'nın ve Cizvitlerin üzerimde kullandığı Hava-Su zihin kontrol temasını da ekleyerek değişiklikler yaptı. Gezi gemisiyle bir limandan diğerine giderken, okyanusta sık sık oynaşan yunusları görüyordum ama benim deneyimime daha uygun düşen Deniz Kuşu, yani Robert C. Sea (Sea-Byrd: Sea Bird, Deniz Kuşu) , teması kullanıldığından çok tutulan "balinalar ve yunuslar" zihin kontrol teması bana uygulanmıyordu. Byrd bana şöyle dedi: "Çok uzun zamandan beri Atlantis[1], uzaylıların hareketlerinin merkez üssü olmuştur. Yol o kadar iyi örülmüştür ki, zaman ve uzamda delikler vardır; ama uçaklar, gemiler, hatta insanlar bile zamansızca kaybolurlar ve bu dünyaya yabancı bir boyuta giderler. Aynı şekilde biz de (uzaylılar) buraya geldik, derin mavi denizin içindeki uzam deliğinden ayna yansımasıyla girdik. İçimizden bazıları dünyaya balina ve yunus olarak uyum sağladı. Ve denizden çıktığımızda, bazılarımız dışarıya uçmaya başladı. Yoksa içeriye miydi? Her neyse, işte buradayız. Denize baktığında uçan balığı görmeye çalış. Eğer birisini görürsen, bil ki o benim akrabamdır. Uçan bir balık başka herhangi bir adla bir C. Byrd'dür. Bir deniz kuşu. Robert C. Byrd."

CIA Uyuşturucu işinde iyice güçleniyordu ve benim tanık olduğum tek "Uyuşturucuya karşı savaş" CIA tarafından rakiplerine karşı yürütülmüştü. NCL çantalarını Miami limanına getirir getirmez, Houston'un fabrika biçimli Holiday Rambler karavanına transfer ediliyorlardı. Yasal olmayan uyuşturucuyu gizlemek için duvarların içine gizli bölmeler yapılmıştı. Uyuşturucuyla dolu karavanı, Macon, Georgia'daki Warner-Robbins Hava Kuvvetleri Üssü'nde boşaltmak yerine, Nashville'e doğru sürdüm ve kokainin büyük kısmı Hendersonville Mormon Piskoposluk Deposu "yiyecek bölümünde" depolandı. Bir başka kısmı Nashville, Tennessee'deki bir müzik dağıtımcısına veril-

di; orada, gönderilecek adreslere güvenle ulaşsın diye kokaini şirketin müzik kasetlerinin içine paketlediler. Houston her zaman kokainin büyük bir kısmını kendine ayırır ve dağıtırdı. Gezmediğimiz zamanlarda, sık sık Grand Ole Opry'deki ve alışveriş merkezindeki eğlence dünyasından bazı kişilere uyuşturucuyu benim götürmemi istiyordu. Ama çoğunlukla daha büyük paketlerdeki uyuşturucu karavanın içinde gizli kalır ve country müzik endüstrisi için geziye çıktığımızda CIA'nın uyuşturucu noktalarına dağıtılırdı. CIA'nın bu uyuşturucu noktaları arasında Youngstown, Ohio yakınlarında terk edilmiş bir lunapark; Park City, Kentucky'deki Diamond Caverns[2] kamp yeri ve Lampe, Missouri'deki Swiss Villa Amfitiyatrosu vardı. Askeriyemiz aracılığıyla tonlarca uyuşturucunun satıldığının farkındaydım ama benim aldığım yüzlerce kiloluk uyuşturucu sadece özel kişilere gidiyordu.

NCL bağlantı limanı, Key West, Florida merkezli tipik bir uyuşturucu operasyonu örneği vereyim. Houston Kelly'le beni yakınlardaki bir tenis kortuna tenis oynama bahanesiyle götürdü. Aslında, müzik kariyeri yerine, CIA'nın gizli kriminal aktivitelerine daha fazla zaman harcayan CIA ajanı Jimmy Buffett'la buluşacaktım. Buffett tenis oynuyordu. Houston, tenis öğretmenimmiş gibi onu göstererek, "İşte öğretmenin" demişti. "Topu alır almaz, seninle tanışmak için buraya gelecek."

Bizi fark eden Buffett yanımıza geldi ve Houston'la el sıkıştı. Houston eski arkadaşlar gibi, "Selam Jimmy" dedi.

"Selam, Alex ve Elemer" diye cevapladı Buffett, Houston'un sahnedeki adıyla alay ediyordu.

"O" dedi Houston. Kendisine hakaret edildiğinde, ne diyeceğini bilemediğinden devam etti, "Arkadaşların sana ne der?"

Buffett, "Seni ne ilgilendirir?" dedi. "Amca bana Jim der. Sanırım sen doğru aracı değilsin."

Houston beni gösterdi. "O" dedi.

"Bu daha doğru" dedi Buffett gülümseyerek. "Küçük bir Byrd bana Çöplükte bir Elmasla[3] buluşacağımı söylemişti."

"Ben Çıplak Elması tercih ederim" dedi. "Sokağın karşısında stüdyom var."

Stüdyosuna ilerlerken, Houston'la yaptığı konuşmanın arkasında yatan anlamı anlamamıştım ve "Anladığım kadarıyla siz öğretmensiniz. Keşke raketimi getirseymişim" diye konuştum.

Buffett, "Ben o çeşit bir öğretmen değilim" diye açıkladı. "Amca için hedef adamıyım. Ve senin benimle bir randevun var. Sana vermem gereken bazı talimatlarım var. Stüdyosuna girdiğimizde, "Cennete hoş geldin" dedi ve beni eliyle içeri davet etti. İçerideki elektronik teçhizat, akustik gitarlar ve odayı dolduran mobilya nedeniyle daha da küçük gözüken ufacık bir daireye girdik. Siyah aynalı bir kahve masası, tanıdığım kokain kullanıcıları için çok garipti ama odanın en açık yerindeydi. Altın bir tıraş bıçağı, kokain artıkları, marijuana izmaritleriyle dolu bir kül tablası ve kupa kızının en üstte durduğu iskambil kartları masaya yayılmıştı. Oda tropik bitkilerle de tıka basa doluydu. Doldurulmuş bir papağanla bir muz ağacının arasında duran Buffett anlatıyordu: "Key West, (key: anahtar) bulunulması gereken anahtar bir yer. Karayiplerin, Küba'nın, Panama'nın, bugünlerde Amca'ya bir şey ifade eden her yerin anahtarı. Anahtarları ben saklıyorum. Anahtarların sahibi benim ve senin-kilerin bir kısmı da bende." Papağanına bakarak konuşmaya devam etti: "Kuş/Byrd bir çift zara tepki verdiğini söylüyor, papağanın gözlerinin içine bak."

Verilen emre uydum ve Buffett gerçekte zar olan papağanın kırmızı gözlerini çıkarıp, eline aldı, "Ben zarları yuvarlarken, sen de gözlerini döndür" diye emretti. Kartların yanına geldiğinde, karo valesini seçti. Şifreli bir anlamla, "Ben bütün işlerin valesiyim" dedi. "Ve Amca'nın emrettiği her işi yaparım. Bir emir verildi. Bu emre uymalı ve o yere gitmelisin. İskeledeki White House Hanı'na git. Çamaşır torbanı (nakit parayla dolu) yanına

al ve siyahlı adamı gör. (Kübalı bağlantım hep çok göze batan siyah bir pardösü giyerdi.) İskelenin üstünde bir tane çamaşırhane var. Benim bütün çamaşırlarımı onlar yıkar, seni orada bekliyor olacaklar. Spor çantalı denizciyi ara. Asker yeşili spor çantayı gördüğünde, masaya yaklaş. Sana, "Bunların yıkanması lazım, ama zamanım yok" dediğinde sen, "Cennete hoş geldin. Bunların zamanında yıkanıp, elinize geçmesini sağlayacağım" diyeceksin. Sonra kendi "çamaşır" çantanı ona ver ve "Bunlar sizin için özel olarak yıkandı" de. Spor çantayı al. Çanta, tüy tadar hafif olacak. Hana geri dön ve büfede yemek ye."

Modu değiştirerek, Buffett şortunu indirdi ve "Büfe seviyor musun?" diye sordu. "Senin için şimdi bir Buffett büfem var. Hem de tam bir cennet!"

Emirlere uyarak, uyuşturucuyu teslim ettim, her şey birkaç dakika içinde bitti. White House Hanı'nın bahçesinde, Buffett'in söylediği gibi saat 4'te bir büfe hazırlanmıştı. Ama zihin kontrolü transında kalmamı sağlamak için gereken yiyecek ve su mahrumiyeti nedeniyle, Houston Buffett'in talimatlarının bu son bölümüne uymamı yasakladı.

Alex Houston Şirketi, Houston'un CIA gizli kriminal aktivitelerine paravan görevi yapan başka bir yan iş koluydu. Bu şirket, G.E. kondansatörlerini, "enerji tasarrufu yapan" Queen Electric ve Phase liner gibi şirketler için yeniden etiketleme işini yapıyordu ve ortağı da eski karısı, ilk CIA zihin kontrol kölesiydi. Eski karısı Katolik inançlı, Portorikolu sarışın, güzel bir kadındı. Bu G.E. kondansatörleri uluslararası alanda enerji tasarrufu yapan aletler olarak satılıyordu ama aslında ABD'den dünyaya gönderilen uyuşturucu trafiğinin bir başka yoluydu.

Houston'un G.E. kondansatörleri sayesinde, ABD Temsilciler Meclisi Üyesi Gary Ackerman[4] tarafından yürütülen Long Island uyuşturucu ağının iç yüzünü öğrendim. Houston'un, tanınmış CIA zihin kontrolü kurbanı Loretta Lynn[5] ile beraber gittiği Woodberry Müzik Festivali sırasında, 1981 yılında ilk kez Ac-

kerman'la tanıştım. Aynı zamanda Alex Houston'un en iyi arkadaşı olan Loretta'nın yol menajeri, Neo-Nazi pedofil Ken Riley, pazarlanmamda sık sık Houston'a yardım ediyordu. Riley, Temsilciler Meclisi Üyesi Ackerman'a sırasıyla Tılsım Okulu program anahtarlarımı, şifreleri ve tetikleri verdiğinde, Ackerman da başarıyla benim Alice Harikalar Diyarında ayna temalı programıma erişti. Birkaç sıra kokain çektikten sonra, beni üç kanatlı bir aynanın ortasına koyduğu yere geldi ve kendini boğazım yoluyla tatmin etmeye girişti. Ackerman pantolonunu bileklerinden çekmeye çalışırken ve "böyle bir sekse dayanamadığını" söylerken, Ken Riley ve Loretta'nın grubundan olan diğerleri kahkahalarla gülüyorlardı. Bundan sonra, "Ackerman sendromu" ifadesi, "bunu bilenler" arasında yıllarca seksin bir adamın enerjisini bitirdiği zamanlar için kullanıldı.

---

1. NCL gezi gemileri rotaları içinde olan "Bermuda Şeytan Üçgeni" diye anılan yerden geçerler ve Byrd, Senatör J. Bennett Johnston'un uyguladığı eski programlamayı böylece hatırlatma fırsatını da kaçırmamış olmuştu.

2. Mark'la ben bu uyuşturucu noktalarının ayrıntılı bilgilerini yargıya verdiğimizde, hayatımız öylesine bir tehlikeye girmişti ki, bir yabancı haberalma ajanının araya girip, tam zamanında bizi kurtarmasıyla hayatta kaldık.

3. "Çöplükteki Elmas" ifadesi, bir MPD/DID kölesinin işkence şartlandırmasıyla programlandığını belirtiyordu.

4. Temsilciler Meclisi Üyesi Ackerman'ın Karibiklerdeki kokain ve Asya'daki eroin operasyonları, ne Temsilciler Meclisi Bürosu'nda ve Sivil Hizmet Komiteleri'ndeki, ne de Asya Ve Pasifik İlişkileri Komitesi'ndeki pozisyonlarını engelledi. Temsilciler Meclisi kayıtlarında, Ackerman'ın bütün federal çalışanlara mecburi uyuşturucu testinin uygulanmasına açıkça karşı çıkması önemlidir.

5. Senatör Byrd, bana Loretta'nın kendi zihin kontrolü kölesi olduğunu övünerek söylemiş ve şöyle demişti: "Loretta'yı bugünkü haline getiren tam anlamıyla benim ve Loretta emirlere uyan bir hizmetçidir." Loretta'nın oğlu ve ikinci zihin kontrol taciri Ernest Ray bana, "Byrd'ün anneme neler yaptığını biliyorum. Cinayet işleyebilirim... Tek yapmam gereken onu aramak; sonra bir kuş/Byrd kadar özgür olurum."

DOKUZUNCU BÖLÜM

RONALD REAGAN'IN AMERİKAN RÜYASI: KABUSLARLA DOLU BİR PANDORA'NIN KUTUSU

Senatör Byrd beni 1982 Sonbaharında[1] o zaman Başkan olan Ronald Reagan'la Beyaz Saray'daki politik bir partide tanıştırdığında, zihin kontrolündeki mevcudiyetim daha da karışık hale geldi. Byrd bana şunları dedi: "Şefle karşılaştığında, onu pantolonunu indirmiş olarak düşün. Sen onu pantolonunu indirmiş olarak düşündüğünde, kendisini çok rahat hissedecek. O resmiyet istemez." Eski Başkan Ford beni Başkanlık mevkisinden korkmaya şartlamıştı, ben de mekanik olarak Reagan'la buluşmaya kendimi hazırladım.

Reagan, Huntsville, Alabama'da çekilen Bir Kişilik Nasıl Bölünür ve Bir Seks Kölesi Nasıl Yaratılır video kasetlerini izlemişti. Sanki ben o kasetlerde kendi isteğimle oynamışım gibi, bundan çok memnun gözüküyordu. Reagan'la karşılaştığım daha ilk dakikalarda bana hükümet operasyonlarını ve pornografiyi nasıl kullanmak gerektiğine dair öneriler veriyordu!! "Rolüne girdiğinde, performansın artar, böylece kendi başına yapabileceğini, yani ülken için bir şeyler yapabilme yeteneğini artırır. Senin görevin, 'Ülkenin senin için neler yapabileceğini değil, senin ülken için neler yapabileceğini sor'" diye anlatıyordu. Bir şekilde, Ford'un ve Vanderjagt'ın Kennedy'nin vecizesiyle şartlandırmalarına gönderme yapan Reagan'ın tavrı, kıçıma bayrak

sokarak "sadece" cinsel açıdan eğlenen politikacılardan daha vatansever gözüktü. Reagan'ın kendine güvenen, "kaleydoskobik gözlerine" derin derin baktıktan sonra, söylediği bütün metaforik sözler benim gözümde hayat kazandı.

Reagan, katılmaya zorlandığım CIA gizli aktivitelerinin, Afganistan ve Nikaragua'daki gizli aktivitelere para sağlaması nedeniyle "haklı çıktıklarını" anlattı. Şöyle açıklıyordu: "Amerika'nın Özgürlük Treni bütün dünyayı sarıyor ve seks mutlak özgürlük yolu için sadece bir yan yol. Silah sağlama ve gönderme işimiz, hepsinden daha zor. Ama yapılabilir ve yapılmalı. Silahı olmayan bir adam nasıl savaşabilir? Amerikalılar şimdiden şiddete karşı ayağa kalktıklarından bu operasyonlar gerekli ve bunun gerekliliğini anlayamadıklarından, destekleme savaşlarımızdan hiç haberleri olmaması en iyisi."

Reagan'ın, Byrd'ün "şeylerin düzeni" olarak adlandırdıklarına "mazeret" bulma felsefesine tutunmak yerine, gerçekliği kendi kişisel algılarına göre büktüğünü şimdi anlıyorum. Tipik Reagan tarzında, zihin kontrolünü kölelik olarak algılamıyor, "hayatta başka bir şeyi olmayanlar için bir fırsat" olarak görüyordu. Benim gibi kuşaklar boyu ensestle taciz edilmiş çocuklara ya da "Üçüncü Dünya ülkelerinin ve kenar mahallelerin zaten fakir düşmüş beysbol oyuncularına, 'olabilecekleri en fazla şeyi' sunan, toplumumuza, halkımıza ve dünyaya bir 'katkıda' bulunan, bu kişilerin yeteneklerini en üst seviyeye çıkaran bir fırsat olarak" görüyordu. Bu tavırla Reagan, benim gibi Hükümdar Projesi kölelerini yöneterek oynadığı hastalıklı Oz Büyücüsü rolüyle ne kadar gururlu olduğunu belli ediyordu.

O gece Byrd bir pezevenk gibi davrandı ve beni Reagan'a fahişelik yapmaya gönderdi. Benden bir makineymişim gibi bahseden Reagan Byrd'e şöyle sordu: "Kimyasallarla bir işi var mı?" Bu soruyla CIA uyuşturucularını kastediyordu.

Byrd cevap verdi, "Fışkırmalarla alır." Reagan'ın sapkınlık-

la ve Byrd'ün ne demek istediğini kavramasıyla, yani onun kullandığı herhangi bir uyuşturucuyu sidiği aracılığıyla "paylaştığım" anlamıyla gözlerinin içi güldü. Reagan, daha sonra bana seks kölelerinin özellikle bu görevle yüklenmiş olmaları gerektiğini tercih ettiğini söyledi, çünkü kendisi bir Başkan olarak gece kalkıp, işemeye gitmek istemiyordu.

Reagan, bardağını havaya kaldırarak, "Evet" dedi, "Tek yapmam gereken ona alkol pompalamak. Bu 'Büyücü ustası' birisi için pek büyük bir marifet değil." Byrd, Reagan'ın Oz şifreli şakasına kıkırdayarak güldü ve ceketinin iç cebinden altın kokain şişesini çıkardı. Reagan'la Byrd arkalarını döndüler ve Byrd Reagan'a uyuşturucuyu burnundan "kaşıkla verdi".

Reagan'la gitmeden önce, Byrd bana, "Ronnie Amca'nın anneciğiyle (Nancy) uyumadığını" söyledi ve LL Fasulyesine sarılmayı, geceliği ve komik uyku kepiyle açık mavi çarşaflarda uyumayı tercih ettiğini söyledi, çünkü "onlar daha sıcak, daha yumuşak, daha rahat, hem de hiç horlamıyorlar."

Sonra odasında, Reagan cinsel programlanmama ulaştı ve "benim görevim" "Ronnie Amca'ya" fahişelik yapmak oldu. Reagan seks sırasında hiç kıpırdamadı. Ne de olsa bu benim "görevimdi". Ve görevim ne gerekiyorsa gereksin, onu memnun etmekti ama bu o kadar uzun sürdü ki! Reagan bana hiç acı çektirmedi (hep kendi yerine başkasının yapmasını tercih etti) ve bunu sekse geçerken hep kullandığı küçük çocuk ("Kedicik") kişiliği için bir "bağ" yaptı. Reagan'ın en belirgin kişilik tuhaflığı hayvan pornosuna olan aşkıydı.[2] Tacirlerime göre, yönetimi sırasında pornografi tutkusu yüzünden bu sektörün üretimi ve dağıtımı artmıştı. Porno sektörünü gizli aktivitelere para sağlamak amacıyla tüm kalbiyle onaylıyor ve destekliyordu.

Benim ve başkalarının oynadığı birçok ticari ve talimatlara göre çekilen (özel) pornografiye, "Ronnie Amca'nın Uykudan Önce Masalları" deniliyordu; bunlar tamamen onun zevkine gö-

re çekiliyorlardı ve sık sık kendi talimatları uyarınca Özgürlük Treni köleleri kullanılıyordu. Reagan'la ilk tanışmamdan sonra, kendi sapkınlıklarını doyurmak için "Baş Pornograficisi"[3] olan Michael Dantè'nin özellikle Youngstown Tılsım Okulu'nda çektiği sayısız filmde kullanıldım. Bunların arasında çok sayıda şifreli temalı filmler vardı ama ağırlıklı olarak hayvan pornosuydu. Reagan, bu filmleri genellikle kendisine fahişelik yaptığım zamanlarda izler, pornoyu olabildiğince canlandırmamı isterdi.

Reagan'ın Baş Pornograficisi Michael Dantè, AKA Michael Viti ile ilk kez katıldığı "hayır amaçlı" Golf Turnuvası şenliklerinde karşılaştım. CIA ajanı Charlie Pride'ın Albuquerque, New Mexico'daki Pro-Am Golf Turnuvası gibi, bu "hayır amaçlı" turnuva da esas olarak kokain ve beyaz köle satışı operasyonlarına paravan görevi görüyordu. Houston ve ben bu tür "hayır" turnuvalarına Dantè gibi çok sık katılırdık ama ancak Reagan'la tanışmamdan sonra, tasarlandığı gibi Dantè'yle yollarımız kesişti.

Dantè, tanışmamızdan sonra beni otel odasına götürdü. Birkaç sıra kokain çekti ve bana ticari bir malmışım gibi baktıktan sonra, cinsel programımı çözdü. Sonra da gururla kendisinin kim olduğunu bilip bilmediğimi sordu. Bana Beverly Hills, California'da yaşadığını ve film çektiğini söyledi. Gişe rekorları kıran Winterhawk filminden bahsedeceğini düşünürken, "Beni Ronnie Amca gönderdi" dedi. "Senin 'katkı' yapman için beraber film çekmemizi istiyor. Çok iyi bir zaman geçireceğiz, o zaman o da çok iyi zaman geçirecek ve herkes mutlu olacak. Bu hoşuna gider Bebek, değil mi? hadi, giyin. Aşağı inip, gerekenleri yapacağız."

Dantè bana sık sık telefon açar, talimat takviyeleri ve ayarlamaları aracılığıyla "aşkımızı" itiraf eder ve Ronnie Amca'nın Uykudan Önce Masalları'nı ve ticari pornoları çekmek için buluşmamız gereken yerleri söylerdi. Bu yerler arasında Tennessee, Florida, Karibikler ve California vardı. Çoğunlukla bana

gelecekte sahip olacağından bahseder, onunla geçireceğim hayatın nasıl olacağını anlatırdı. Kadınlara karşı davranışları köle sahipleri ve tacirleri gibi değildi ve haklılığını kanıtlamak için sık sık kutsal yazılardan alıntılar yapardı. "Tartışma yok", "Sadece seninle konuşulduğunda konuş", "Şimdiden iyi bir dayak ye ki, sıradan çıkma", "Bütün rahatımı ve ev işini göreceksin" ve "İyi bir orospuya ihtiyacım olduğunda 24 saat hazır bekleyeceksin". Bana bir köle bileziği verdi, bu kendi pornosunun bir markasıydı ve "Bir kadının zincire ihtiyacı vardır" dedi. "Bu kendini tamamen birisine adadığının ve düşkünlüğünün göstergesidir. Emir zincirinin bir hatırlatıcısı. Bir kadın erkeğine bağlıdır. Ama hiçbir erkek bir kadına bağlanmamalıdır."

Dantè'nin Connecticut İtalyan kökleri Mafya'daydı ve kriminal gizli aktivitelerin olduğu yerde organize suçla hükümetin sıkı ilişkilerinin olduğu kanıtlanmış bir gerçekti. Dantè'nin bağlantılarından birçoğuyla tanıştım ve zaten Mafya ve CIA arasında kanal olan bazı kişileri ikimiz de tanıyorduk. Bunlar arasında Temsilciler Meclisi Üyesi Guy Vanderjagt, eski Başkan Gerald Ford, o zamanlar Pennsylvania Valisi olan Dick Thornburgh, Temsilciler Meclisi Üyesi Jim Traficant, Temsilciler Meclisi Üyesi Gary Ackerman ve Ronald Reagan vardı.

Dantè bana şunları anlatmıştı: "Reagan (California) Vali olduğunda, beraber Dodger (beysbol) oyunlarına gider ve Basın Locası'nda otururduk. Onunla iyi bir arkadaşlığım oldu ve çok iyi geçinirdik. O, Tommy (LaSorda, Dodger menajeri ve ortak arkadaşları) ve ben oyundan sonra parti yapardık. Ona birkaç kız (köle) getirmiştim ve işimizi yapıyorduk. Gerçekten de, bizi bir araya getiren Tommy LaSorda'ydı, onu görsen çok seversin. Seni onunla tanıştıracağım. Bütün oyunlara ne zaman fırsat bulursak beraber gideceğiz. Çok hoşuna gider, değil mi Bebek? Basın Locası'nı seviyor musun Bebek? Dick sevdiğini söylüyor." Dick Thornburgh'un eskiden, Doğu tarafındaki bir beys-

bol oyununda benimle sapık bir cinsel ilişkiye girmesini anlatışına da, Dantè'nin ortak politik ilişkileri ve beysbol bağlantıları sayesinde Thornburgh'u tanımasına da hiç şaşırmamıştım.

Dick Thornburgh, zihin kontrolü köleliğim sırasında Pennsylvania Valisi'ydi. Kokain ve pornografi dağıtımı yanında, kendisine fahişelik yapmam için de yetkisini kullanarak Houston'u Pennsylvania Eyaletine ve panayırlara her yıl çağırıyordu. Thornburgh ağır bir kokain kullanıcısıydı ve CIA'nın gizli aktivitelerinde, özellikle Hükümdar Projesi'nde rol alıyordu. Zihin kontrolüne derinden inananlardandı, bunu sadece seks eğitimi ve hükümet operasyonları için değil, spor için de bir aracı olarak görüyordu. Tutkulu bir beysbol hayranı olan Thornburgh'un Reagan, Dantè ve LaSorda'yla paylaşacak çok şeyi vardı.

1987'de NCL'nin Norway gezi gemilerine (gizli operasyonlar için paravanım) dair el yazısı analizi seminerlerini veriyordum ve dinleyenler arasında Thornburgh ve arkadaşı Chicago Cubs Beysbol Açık Saha Oyuncusu Jim Zerilla da bulunuyordu. Seminerden sonra Zerilla, Beysbol Komisyonu'nda bir iş önerdi, "milyon dolarlık bebekleri" olan beysbol oyuncuları anlaşmalarını imzalamadan önce el yazılarını bana incelettirmek istiyordu. Her neyse, gezi boyunca birkaç kere daha karşılaştık, hep seks için buluşuyorduk ama arada iş de konuşuyorduk.

Programlanmış zihnimin Reagan için tasarlanmış bir "beysbol bilgisayarı" vardı ve bu Thornburgh, LaSorda, Dantè ve Zerilla gibileri tarafından kullanılıyordu. Onların ilgilendikleri istatistik çeşitleriyle doluydu; bunlar şifreler, anahtarlar, tetikler ve zihin kontrolündeki bazı beysbol oyuncularının el işaretleriydi. Zerilla ile Thornburgh, yeni köleler bulmak için CIA beysbol zihin kontrolü çiftliğine, Dominikan Cumhuriyeti'ne gidiyorlardı. Oyunlarda bahse girerek büyük paralar kazanma olasılığı üzerine heyecanla konuşuyorlardı. Yıllar boyunca çoğu oyuncu-

nun, özellikle LaSorda'nın Dodgers'ının zihin kontrolü altında olduğunu ve sahiplerinin bahislerine göre kazanıp, kaybettiklerini anladım. Reagan'ın "en sevdiği Amerikan eğlence" top takımı olan Dodgers, yönetimi sırasındaki Dünya Serisi de dahil olmak üzere durmadan galip geliyordu. Mafya da bu bahislerin içindeydi ve Thornburgh ve diğerlerinin benim "beysbol bilgisayar" programlanmamdan[4] faydalandıkları haberi belli kişilere gitmişti.

Bugüne kadar bana zorla uygulanan estetik ameliyattan kimin sorumlu olduğunu bilmem ama Reagan ve Dantè'yle tanışmamdan kısa bir süre sonra göğüslerim büyütüldü. Belki de pornografi için yapmışlardır. Belki de Reagan öyle istemiştir. Bence nedeni bu ikisinin bir karışımı olmuştu. Reagan'ın Dantè'yi yönlendirdiği, St. Thomas, ABD'deki Virgin Adaları'ndaki ilk ticari porno filminde, göğüslerime silikon takılmasından dolayı hala hassas ve çok şişkindi.

Reagan'la tanıştıktan sonra sadece görünüşüme "makyaj yapılmadı". Senatör Byrd'ün güvenlik nedenleriyle değiştirmek istediği temel programlanmamı yeniden düzenlemek için Aquino'yla Washington, D.C.'ye çağrıldık. Reagan'a suikast girişimi yapıldığından, Aquino'ya nasıl programlanmamı istediği de dahil olmak üzere güvenliğini korumak için çok daha fazla önlem almaya başlamıştı. Aquino'nun dehşetine ve utancına rağmen, Reagan bu Albayın zihin kontrol travmasında oynadığı okült rolü çok beğeniyordu, çünkü Reagan'ın dini duyguları artırmaya çalışmasına çok uygun düşüyordu. Reagan, kitlelerin, tıpkı benim de dahil olduğum zihin kontrolündeki köleler gibi en kolay din yoluyla manipüle edilebileceklerine inanıyordu.

Reagan, Aquino'yu D.C.'de kabul ederken, birkaç Güney/Orta Amerikalı diplomatın batıl inançlarını kontrol etmek için, bir Beyaz Saray partisinde Aquino'nun siyah ayin kıyafetlerini giymesini emretti. Aquino, meslektaşlarının yanında aptal

gibi gözüküyordu. Onlar Aquino'nun kıyafetinin Psikolojik Savaş için bir maske olduğunu biliyorlardı ama Beyaz Saray'daki kostümlü görüntüsü yüzünden Aquino sanki kendi paravanına inanıyormuş gibi duruyordu. Aquino, Reagan'dan bunun öcünü aldı. O gece, Reagan'a fahişelik yapmamdan birkaç dakika önce, beni bir odaya çekip, aceleyle seks yaptı. Boşaldıktan sonra, popoma vurdu ve saygısızca, "Bunu Şefe götür" dedi.

O gün Reagan, "Nasıl" video kasetlerinde belirtilen "döndürme" programına uyarak beni programlaması için Aquino'ya talimatlarını vermişti. Reagan, "Şunu programla" demişti, benden bir nesneden bahseder gibi konuşuyordu. "Bir numaranın altına. Bir numarayı severim. Hem birincidir, hem de en iyisidir, ayrıca güven verir, yani 'Kazandım' gibi." Aquino'nun kendisine öneride bulunanlara tahammülsüz birinin yapacağı gibi tiksinti dolu bir bakış fırlattığını gördüm ama isteklere biraz düşünerek tepki vermeyi tercih etti. "Nasıl" video kasetleri seks için "cehennem ateşini yakmak" olan 6. Maddeyi gösterdiklerinden, hiç kimse birinci maddenin altında seks programım olduğunu anlamayacaktı. İlk programımın biraz değiştirilmesi gerekiyordu ama Aquino bu işleri iyi biliyordu. Reagan'ın talimatlarına göre beni programlayarak, Reagan'ın daha fazla korunmasını sağlayacak ve Reagan'ı görür görmez hangi program altında olursam olayım, hemen Reagan'ın bir numarasına dönecektim. Bu etkili güvenlik önlemi, Reagan'ı görünce aniden kendi kontrolünden çıktığımı gören Byrd'ü deliye çevirdi.

Ayrıca, Reagan, "Başkanlık Modeli" programlanmamın çeşitliliğini göstererek, "eğitimdeki en son gelişmeleri"n "Eller-Yukarıda Zihin Kontrol Gösterileri"ni sağlamak için, hükümet ve askeri merkezlerde Aquino'nun beni nasıl kullanacağı üzerine de konuştu. Reagan'ın söylediğine göre, Eller-Yukarıda Zihin Kontrol Gösterileri, "ordudaki çocuklara zihin kontrolü harikalarını öğretebilirdi". "Eller-Yukarıda", seks programlanma-

mın, "onların isteklerini artırmak ve onları kilitlemek (bağlamak)" olarak kullanılacağı anlamına geliyordu. Ne de olsa, "Orduyu eğlendirmek eski bir Amerikan geleneğiydi." Aquino programlamayı yaptı ve Reagan gösteri için düzenlemelere girişti, bu nedenle yine Dick Cheney'ye götürüldüm. Cheney, o zamandan sonra Eller-Yukarıda Zihin Kontrol Gösterileri'nde ve yürüteceğim gizli operasyonlarda bana "Kumandan" rolünü oynayacaktı.

---

1. Zihin kontrolü altında zaman kavramım olmadığından, 80'ler bana çok uzun süren bir gün gibi geliyor, bu yüzden tam tarihleri vermem çok güç. Dahası, belli kişilerle her buluştuğunda, onun "ilk kez" olduğuna inanmaya programlanmıştım. 1978'den beri NASA'nın Titusville, Florida'daki Cape Canaveral'da beni programlayarak ve şartlayarak Reagan için hazırladıklarını biliyorum.

2. Reagan hayvan pornosu gibi yasak pornografiyi tercih ediyordu ve en beğendiği dergi Larry Flint'in Hustler'ıydı.

3. Hollywood'un Dantè'si Larry Flint'le Hustler'ın resimlerini video haline getirme konusunda "Baş Pornografici" olmak için yarışsa da, Flynt su götürmez şekilde beyaz Saray Pornograficisi idi. Dantè'nin şantaj amaçlı siyasi sapkınlıkları gizli filme çekmesi uluslararası alanda kaybetmesine neden oldu. Halbuki Larry Flint, Yeni Dünya Düzeni arkadaşları sayesinde bu rolü korumayı başardı. Bu arkadaşların arasında birkaçının adını sayacak olursak, Başkan Reagan, Bush, Ford; CIA Yöneticisi Bill Casey; B.M. Elçisi Madeleine Albright; Senatör Byrd ve Spector; Temsilciler Meclisi Üyeleri Trafficant ve Vanderjagt; Vali Thornburgh, Blanchard ve Alexander; ve çeşitli dünya liderleri, Kanada Başbakanı Mulroney, Meksika Başkanı de la Madrid ve Suudi Arabistan Kralı Fahd...

4. Bunlardan uzun bir süredir uzakta olmam, siyasetçilerin tercihine göre kimin kazanacağını tahmin etmemi engellemedi: George Bush, Jr'ın Texas Rangers'ından, Kanada'yla NAFTA siyasi sıcaklığın olduğu zamanda Toronto Blue Jays'ın zaferine kadar.

ONUNCU BÖLÜM

"KUMANDAN" DICK CHENEY VE REAGAN'IN "ELLER YUKARIDA ZİHİN KONTROL GÖSTERİLERİ"

Lütfen dikkat: Deneyimlerimi kesin ve fotoğrafik ayrıntılarla belgeleyerek, bütünlüğü sağlamam için, olayları ve alıntıları aynen gerçekte olduğu gibi kaydettim. Lütfen kaba ve kötü dil kullanımı için beni mazur görün ama Cheney'nin konuşma ve davranış şekli böyleydi.

Yine bir Beyaz Saray davetine katılıyordum ve her zamanki gibi bir buluşma için büyükçe bir odaya götürülmüştüm. Orada Reagan ve Cheney "kokteyl öncesi" konyaklarını içiyorlardı ve Reagan'ın yanakları çoktan kızarmıştı. Acele içinde bu buluşmanın amacını anlatmaya başladı.

"Sen bir adamı sırada tutabilecek bir kızsın. (Seks yapmaya zorlandığım askeri personelden şifreli bir şekilde bahsediyordu.) Bu yüzden, Albay'la (Aquino) Hava Kuvvetleri Üssü'nde yapılacak geziye seni seçtim ve sen Başkanlık Modeli'nde nasıl eğitildiğini, bir çeşit 'eller yukarıda' gösterisini yapacaksın. Ama bu rol için çalışman gerekiyor." Reagan bardağındakini bitirdi ve kapıya doğru ilerlerken Cheney'yi gösterdi, "O ne derse yap. Artık senin kumandanın o."

Wyoming'de Cheney tarafından avlanalı ve işkence göreli sekiz sene olmuştu ve görünüşe göre Reagan'ın "EllerYukarıda Zihin Kontrol Gösterileri" için beni kullanmaya karar vermeden

önce, programlanmamın nasıl ilerlediğini öğrenmek istiyordu. Beni saçımdan sertçe kavradı ve siyah deri koltuğa fırlattı, kafamı da koltuğun sert kısımlarına çarpıyordu. "Rolünü öğren" diye hırıldadı. Onu en son gördüğümden bu yana, Oz Büyücüsü Teneke Adam programından geçmiştim, Cheney de bu programı büyük, kalın penisini yerleştirmek için kullandı. Ellerini çeneme koyarak, "Yakında iyi yağlanmış bir makine gibi mırıldanacaksın" dedi. "Hareket eden bütün parçaların mil gibi ve kolaylıkla kayıyor. Ellerimin içine eri. Çenen kaymasın diye tutacağım, sen de bu sırada zamanda bir pencereye kayacaksın." Sonra çenemi eklemlerinden çıkardı ve boğazımda sertçe kendini tatmin etti.[1]

Sigarasını yaktığında, yavaş yavaş acı çektiğimi kavrayacak kadar bilincim yerine geldi. Kafamı yavaşça kaldırmaya çalışırken, başımın arkasının koltuğa vurulmaktan ağrıdığını fark ettim. Sahibim, Senatör Byrd o sırada içeri girmiş ve Cheney'nin çoktan "rolümü öğrettiğini" anlamıştı. Byrd, döndürme silahı yüksek voltajı ile hafızamı bölümlemeyi kastederek, "Onu kızarttın mı?" diye sordu.

Cheney, her zamanki gibi kendisinden 'sik gibi emin' olarak, "Washington'dakilerin hepsiyle sikişmiş olamaz" diye cevap verdi (o noktaya gelip de konuşacak olsam bile, hiç kimsenin zaten bana inanmayacağını ima ediyordu). Cheney sigarasını söndürdü ve kapıya doğru yürürken, "Bu olur. Ronnie'ye bunun olacağını söyle" dedi.

Byrd dudaklarımın kanadığını görünce, Cheney'ye fısıldayarak "orospu çocuğu" dedi, çünkü bu hasar benim için tasarladıkları diğer görevleri yerine getirmemi engelleyecekti. Byrd parmağıyla şişmiş dudaklarıma dokundu ve birkaç kere kanın tadına baktı (Cheney de). Sonra yüzüme sertçe vurdu, böylece çenem yerine oturmuştu ama çenemden aşağı daha fazla kan akmasına da neden olmuştu. Masadan bir kutu kağıt mendil alıp, bana

fırlattığında kutunun köşesi alnıma çarptı. "Kurulan. İşe daha yeni başlıyorsun. Başına geleceklere kavuşmanı sağlayacağım."

Şansıma, Byrd'ün resmi kokteyle geri dönmesi gerekiyordu dolayısıyla bana daha fazla işkence etmesi için zamanı yoktu. Yüzüm mahvolmuş, ağzım yırtılmıştı ve boğazımı ayrılmış ve gerilmiş hissediyordum. Bir süre yutkunamadım ve konuşamadım. Bu halde kokteyle geri dönemeyeceğimden, ajan/korumalar tarafından dışarı çıkarıldım.

Washington'dan ayrılmadan önce, Byrd tehdidini tuttu ve "hiç kimse çığlıklarımı ve inlemelerimi duymasın" diye, Beyaz Saray'ın en uzak bölümündeki mavi bir yatak odasında beni Cheney'le buluşturdu. Ama Cheney Oz temalı "Sessizlik" şartlandırmasını zaten yerleştirmişti ve bana vahşice cinsel saldırıda bulundu.

"Byrd bana iyi bir kırbaçlanmaya ihtiyacın olduğunu söyledi. Ama hangisini tercih edeceğinden emin olmadığımdan, hepsini yanımda getirdim." Cheney yatağın üstüne bir binici kırbacı, bir kırbaç, bir de dokuz kamçılı kırbaç serdi. Byrd'ün acı çekmemden zevk almasının tersine, Cheney sanki kendi gerilimini atmak istermişçesine hızlı ve sert bir şekilde vuruyordu. Cheney başımın altına bir yastık koyup, saçımdan tutup, kafamı arkaya yatırdığında, bilincim geri geldi. Başımın üstünde durduğunda, hayatta kalma içgüdüsü hemen harekete geçti. Tekrar vahşileşmeden onu memnun etmek istiyordum. Ama hemen sıvı kokain sprayini çıkardı ve boğazıma sıktı, sonra yine sertleşmeye başladı. Bir an başımı yana çevirdi ve sırıtarak, "Diş miydi yoksa?" diye sordu. Ona dişlerimi değdirmemem gerekiyordu, çünkü Aquino'nun programlamasına göre, eğer birisi dişlerimi değdirdiğimi hissederse öldürülebilirdim. Cheney bu programlamayı biliyordu ve bununla sık sık beni manipüle ediyordu. "Hayatım buna bağlıymış gibi, onu memnun etmeye" karar verdim, "gerçekten de hayatım buna bağlıydı." Bu da Cheney'nin bildiği bir

başka Aquino programlamasıydı. Kendini tatmin ettiğinde yana yatıp, uyudu. Hemen ayrılmam gerekiyordu, çünkü Cheney uyurken yanında beni istemiyordu (kendisini tanıyan bazıları paranoyak olduğunu söylüyorlar), ben de giyindim ve dışarı çıkarıldım.

Reagan'ın EllerYukarıda Zihin Kontrol Gösterileri'nin "hazırlıklarını" yapmak için Aquino ve Cheney'nin programlamalarından geçtim. Cheney temel kuralların koyarken, Aquino programlama ayrıntılarını uyguluyor ve benimle NASA ve çeşitli askeri merkezlerde gösteri düzenliyordu.

Reagan, "Nasıl" filmlerinde belirtilen tüm programlamanın gösteride olmasını istiyordu, ama videolar çekildiğinden ayrıca bir programlamaya da gerek vardı, gerektiğinde uyuşturucu kuryeliği ve Aquino'nun talimatlarına göre seminerde hazır bulunanlarla -ne kadar çok kişiyle olursa olsun- seks yapmam işlenmişti. Cheney'nin seminerlere kişisel "katkısı", yüksek voltajlı elektrikli silindirik bir çubukla kendi vajinama elektrik vermemi programlamak oldu, bu tam anlamıyla mutlak zihin kontrolünün bir göstergesiydi.

Cheney'nin Pentagon'daki ofisine düzenli olarak "Oz biçiminde" kol kola götürülüyordum. Bazen beni Byrd içeri alıyordu. Başka zamanlarda Cheney, özellikle kişisel odalarının olduğu "Bunkhouse" bölümüne giderken, bana eşlik ediyordu. Cheney'nin ofisi siyah deri mobilyalarla kaplıydı, kocaman kahverengi, üzeri dağınık bir masa, ahşap kitap rafları ve her zaman Oz programlamasında kullandığı bir kum saati vardı. Bu saatle hayatımın onun emri altında sırada olduğunu gösteriyordu. Programlanmış bir MPD olarak, hiç zaman kavramım yoktu. Kum saati, "zamanımın azaldığı"nı algılamamı sağlayan görsel bir araçtı.

İlk kez içeri girdiğimde, Cheney masayı karıştırıp, bir kağıt çıkardı ve okumaya başladı:

"Madde bir. Ben senin arkadaşın DEĞİLİM ve seni içeriye

çağırmadığım zamanlarda görmek istemiyorum. Madde iki. Albayın (Aquino) emirlerine uy, çünkü emirler zinciri böyle. Sana emrettiği her şey, benden gelen bir emirdir. Hayatın buna bağlıymış gibi, harfiyen her dediğine uy çünkü gerçekten de (başını kaldırıp, kötü kötü gülümsedi) hayatın buna bağlı." Masanın önüne doğru yürürken, soğuk gözleri bana bakıyordu. "Sorun var mı?"

Benim arkadaşım OLMADIĞINI biliyordum ama başka durumlarda benimle cinsel ilişkide "bulunmuştu". Şaşırmış ve duraksamıştım. Sessiz kalmama rağmen, Cheney duraksadığımı hissetti ve öfkelendi. Karşımda durarak, göğüs kemiğime vurdu ve bağırdı, "Söylediğim bir şeyi sorgulamayı bile DÜŞÜNME! Yaptığım, düşündüğüm ya da söylediğim bir şeye sorulacak soru yok çünkü ben soruların üstündeyim, özellikle SENİNKİLERİN!! Emirlerim çok açık. Şimdi defol buradan! Çalışmam gerekiyor!"

Sonraki üç sene boyunca, ABD Ordusu Albay Aquino beni Reagan'ın planı ve Cheney'nin emirleri uyarınca, Orduda, Donanmada, Hava Kuvvetlerinde ve NASA merkezlerinde Eller Yukarıda Zihin Kontrol Gösterileri'nde kullandı. Gösterilere katılan üstlerin sayısı üç ile yirmi kişi arasında değişiyordu. Kapanışta, Aquino her seferinde, her biriyle cinsel ilişkiye girmeye zorlandığım bu kişileri sıraya girmeye "ikna ediyordu". Büyükçe gruplar fiziksel olarak daha acılı geçiyordu ama küçük gruplarda da Reagan'ın hayvan pornosuna merakı gibi seminere dahil olmayan sapkınlıklar yaşanıyordu. Aquino'nun gösteriye kattığı kişiliklerimi geniş bir yelpazede "değiştirme" özelliğim ve maruz kaldığım yüksek voltaj ve işkence, beni fiziksel olarak bitkin düşürüyor, Reagan'ın Eller Yukarıda Zihin Kontrol Gösterileri'nden günler sonra bile hiçbir şeye halim olmuyordu.

---

1. Çenem hala Cheney yüzünden sakattır. Halen kronik TMJ'im var

ON BİRİNCİ BÖLÜM
"BABA" PHILIP HABIB

(CIA ajanı) Tacirim Alex Houston, country müzik şarkıcısı Loretta Lynn ile Atlantic City, New Jersey'de Playboy Club'da 1985 ilkbaharında bir gösteri yapacaktı ve açıkça benim o gösteriye gelmemi istemedi. Showdan sonra, "Tavşanlar için öğle yemeği havucu olarak giyineceğini" ve benim yoluna çıkmamı istemediğini söyledi. Ama benim de başka tür bir "tavşan"la Beyaz Saray'da işim vardı. Reagan, zihin kontrol kölelerine hep 'Alice Harikalar Diyarında'ki Beyaz Tavşan şifreli rolünü oynayan kişisel ataşesi Philip Habib'le (şu an yaşamıyor) tanışmamı istemişti. Houston'un emirler gelene kadar beni yanında tutmaktan başka çaresi yoktu.

Loretta Lynn'in yol menajeri ve Hükümdar Projesi zihin kontrol taciri olarak çalışan Neo-Nazi pedofil CIA ajanı Ken Riley, Alex Houston'un en yakın arkadaşıydı. Riley, sık sık Loretta'nın ve Houston'un ortak menajeri Reggie Maclaughlin'le beraber turneye çıkmamız için planlar yapıyordu, özellikle bu Playboy showu gibi hükümetin gizli operasyonları söz konusu olduğunda. Loretta'nın şarkıcılık kariyeri ve CIA'nın gizli operasyonlarındaki politik bağlantıları hep birbirine eş gitmiştir. Riley, Loretta'yı Reagan'ın yönetimi sırasında birçok kere Beyaz Saray'a getirip, götürmüştür. Çünkü D.C.'den döndüğünde benim için ya da benimle ilgili emirleri de beraberinde getiriyordu. Houston'la Riley'in çok ortak noktası vardı: CIA gizli ope-

rasyonları, country müziğe karşı ilgileri, Neo-Nazi ve ABD Hükümeti zihin kontrolü, Hükümdar Projesi metodolojileri, köle sahipliği[1], pornografi, kokain ve pedofil oluşları. Kelly ve Riley'nin küçük kızı beraberce birçok porno filmde oynadı ve Houston'la Riley'nin[2] birçok kere beraber katıldığı cinsel saldırılarına maruz kaldılar.

Atlantic City'ye yaptığımız bu gezi bana Loretta'yla konuşma fırsatı yarattı; kocası, Mooney, Riley ve Houston ise iş konuşmak için buluşmuşlardı. Loretta'yla benim o kadar çok ortak noktamız vardı ki, 1981'de Minneapolis, Minnesota'da buluşup, kurbanlığımızı konuştuğumuzdan bu yana görüşmemiz durmadan engelleniyordu.[3] Loretta'nın Playboy Club'daki soyunma odasında, annelikten Beyaz Saray'a kadar birçok konuyu konuştuk. Reagan'dan Oz Büyücüsü'ndeki kelimelerle konuştuk ama çoğunlukla tekrarlarla şartlandığımız genel övgüleri ezbere anlatıyorduk. Reagan'ın, Riley yoluyla bize gönderdiği, "en beğendiği" Air Supply şarkısından bahsettik. Air Supply'in şifreli NASA/Hükümdar Projesi konulu kayıtları, Reagan'ın istediği gibi, her ikimiz için de "hayat ve nefes" haline gelmiş ve bizi onun programlı hayranları yapmıştı. Loretta'nın katıldığı Beyaz Saray açılış partisinden bahsettik. (Loretta orada eğlenirken, Houston, Panama diktatörü ve CIA ajanı Manuel Noriega'yla buluşmak için gittiği Panama hakkındaki bilgileri Riley'e ilettiğini, Riley'in de açılış partisinde bilgileri Reagan'a aktarmış olduğunu biliyorum.)

Loretta'yla ben alışık olduğumuz şifreli dili kullanarak, birbirimizi aralıksız olarak tetikliyor ve kişiliklerimizi değiştiriyorduk. Noriega ve Byrd dahil olmak üzere birçok gizli konuyu konuştuk, ama Riley ve Houston bizi yakaladı ve sanki bir çift yaramaz çocukmuşuz gibi bizi ayırdılar. Loretta hakkında Atlantic City'de bilmem gerekenden daha fazlasını öğrendim ama onunla bu kadar rahat konuşma fırsatını bir daha hiç elde edemedim.

Atlantic City'ye yaptığımız bu gezi çok amaçlıydı, ancak katılmaya zorlandığım hükümet operasyonları için bu olağandışı bir durum değildi. Önemli bir kokain kaçakçılığı yapacaktım; Noriega'ya havaalanında eşlik etmem; Kontralarla ilgili olarak Philip Habib'e götüreceğim bir mesaj ve Habib'in Reagan'a programladığı bir cevap; country müzik "eğlence" bölümleri ve Reagan'ın talimatları uyarınca Habib'e fahişelik yapmam da bu görev içindeydi.[4]

Güneş Atlantic City üzerinde batarken, Houston, yüksek derecede gizli operasyonlarda kullanılan Hükümdar Projesi Oz programını başlattı ve beni duruma uygun şekilde giydirdi. "Başkan modeli" rolümü belirtmek için gerçek ve sahte elmaslar, Oz programlı fahişelik programımı göstermek için yakut ve Oz programlı uyuşturucu kaçakçılığımı sembolize etsin diye zümrüt takıyordum. Bu, fiziksel olarak o sırada hangi operasyonda olduğumu bağlantı kişime (kişilerime) göstermek içindi. Üç sembolü pek nadir bir arada takıyordum ama Habib'le yaptığım bu operasyona hepsi de uygundu. Houston beni Habib'le buluşacağım otelin gazinosuna götürdü, Oz'daki Korkuluk gibi yürüyor ve "Sarı Tuğla Yolu İzle" şarkısını söylüyordu.

Houston, beni otelin yürüyen merdivenlerinden Habib'in iskambil oynadığı kumar salonuna getirdi. Kapıdaki görevli Houston'u içeri almak istemedi, Habib'in masasına tek başıma gönderildim. Ona doğru yaklaştığımda, Habib arkasına dayanıp, benim yavaşça Oz şifreli dilinde "Sizi görmek için çok, çok uzun bir yol kat ettim. Ronnie Amca size bir şey gönderdi" dememi dinledi.

Bana yan yan baktı ve kıkırdayarak, yüksek sesle, "Ne acaba?" diye sordu. Ağır bir programlama altında olduğumdan, cevap veremedim. Bana odasının anahtarını verdi, beni kendisine çekip, hipnotize edercesine fısıldadı: "Anahtarı kullan. Anahtar deliğine sok. Kapıyı aç ve pencereden zamanında geç." Ha-

bib'in masasındaki diğer kumarbazlar sabırsızlanmaya başlamışlardı; ben de çabucak kumar salonundan çıktım.

Habib'in odasına geldiğimde, iki koruması programlanmama ulaştı. "Şef gibi konuşarak", Reagan'ın mesajını ezbere söyledim. Bir sonraki sabah küçük, askeri "pirinç" bir uçakla gelecek oldukça büyük miktarlı kokaini iki korumanın alması için ayarlamalar yapıldı. Sonra Houston'la beraber uçağa binerek, D.C.'ye gidip, bu operasyonun geri kalanını tamamlayacaktım.

Habib geldiğinde, süitin yatak odasına beni soktu ve boxer şortuna ve lastikli çoraplarına kadar soyundu. Yakın zamanda oynadığım bir Dantè filmine gönderme yaparak, "Buruşuk tenis şortunu çok sevmiştim..." dedi ve pembe bir ayıyla, tenis kıyafetlerine benzeyen buruşuk bir şortu bana fırlattı. "Giyin." Sözüne itaat ettim. Yastığın üstüne bir oyuncak kedi fırlattı. "O kedicik, bu kedinin (beni göstererek) bağırmasını engelleyecek. Tweedle Dee ve Tweedle Dum (birbirine tıpatıp benzeyen iki şey) oynayacağız." (S&M oyunları) Habib, özellikle boxer şortuyla kaldığında 'Alice Harikalar Diyarı'ndaki karakterlere benziyordu. Boğazıma takılan histerik kahkaha sadece onun saldırılarını artırırdı; Habib yatağın dört ucuna halatlar bağladığında, ben de (neyse ki) hissettiğim terörle kahkahamı bastırdım. Emir üzerine, yatağa çıkıp, karnımın üzerine yattım; o da beni canım yanacak şekilde sıkı sıkı bağladı. Oyuncak kediyi ağzıma tıktı ve "Babaya gel" diyerek sertçe arkadan girdi. Bana vahşice arkadan tecavüz ederken çektirdiği acı, yüksek voltajlı dönme tabancasının yanında hiç kaldı. İstediği gibi anal kas oynamalarını ve sapık kasılma hareketlerini elde etmek için, bana tekrar tekrar elektrik veriyordu. Bir süre sonra tabancadaki yüksek voltaj nedeniyle bayıldım. Elimde oyuncak kediyle, uyuşmuş, ne yapacağımı bilmeden ve inanılmaz bir acı içinde odadan çıktığımda, saat sabahın üçüydü. Houston beni geri Playboy Club'a götürürken, soğuk, okyanus havası beni kendime getirdi.

Houston, bir sonraki sabah D.C.'de Reagan'a ileteceğim bir mesajla programlandığımı biliyordu. Her zamanki gibi hemen buna ulaşmaya çalıştı. Hızlı zamanlaması bir şekilde elektrik ve programlanmış kodlara girmesini sağladı (bilgiyi saklı tutmak için böyle yapılmıştı) ve böylece bilgiyi ele geçirdi. Houston edinebildiği her mesajın yazılı bir kaydını (fotoğraflar ve not defterleri de vardı) kendi kişisel çıkarları için ve ileride kendini koruması gerektiği zaman şantaj amaçlı kullanmak üzere tutuyordu. Bu durumda, Houston'un Panama'da yaptıklarından, tesadüfen duyduğum Riley'le konuşmasından ve ulaştığı bilgilerin içeriğinden, bu bilgiyi çıkarmadaki amacının Noriega ile yaptığı gizli anlaşmadan edineceği kişisel karı nedeniyle olduğunu sanıyorum. Anladığım kadarıyla Noriega'nın CIA'nın gözünden düşmesi bu tip anlaşmalar sonunda olmuştu.

Uyumaya fırsat bulamadan sabah olmuştu; kaldırımda Habib'in korumalarının gelip, benimle Houston'u alarak havaalanına götürmeleri için beklerken bitap düşmüştüm ve kendimi "havada" hissediyordum. Havaalanına vardığımızda küçük askeri bir uçak çitlerle etrafı çevrelenmiş bir yerde duruyordu. İki koruma işlerini yaptılar ve planlandığı gibi çabucak kokain destelerini kamyona yüklediler. Houston'la uçağa bindik ve Habib'in mesajını Reagan'a ileteceğim Washington, D.C.'ye gittik. Daha sonra banka hesap numaralarının Bir Cayman Adası hesap numarası olduğunu öğrendim.

Philip Habib, Reagan/Bush yönetimleri boyunca katılmaya zorlandığım çeşitli DIA/CIA operasyonlarının dosdoğru içindeydi. Her ne kadar Dick Cheney bu operasyonlarda komutanım rolünde olsa da, Uluslararası "Diplomatik İlişkiler" söz konusu olduğunda hareketlerimi Habib yönetiyordu. Cheney, olayları masasının arkasından düzenliyor, Habib ise Reagan'ın ateşesi gibi sahaya aktif bir şekilde çıkıyordu.

Sadece kendi deneyimlerimden anlatabileceğim diğer ope-

rasyonlar, büyük ihtimalle benim bilmediğim başka yönlere sahiptiler. Tipik DIA/CIA tarzında, yetersiz "bilme ihtiyacı" bilgisi, "sol elin sağ elin ne yaptığını bilmemesiyle" sonuçlanıyordu. Yine de bu, burada anlattığım Posta Güvercini Operasyonu ve Deniz Kabuğu Oyunu Operasyonu'ndaki kriminal amaçları değiştirmez.

---

1. Riley'nin zamanla birkaç tane kölesi oldu.

2. Babam, Wayne Cox ve diğerleri gibi, Riley de çocuklara ve insanlığa karşı işledikleri suçlardan hiç hüküm giymiyordu çünkü bu da Reagan'ın 1984 yılında çıkardığı Ulusal Güvenlik Sözleşmesi gereğince "Ulusal Güvenliği" ilgilendiren bir olaydı.

3. Yasak konuşmamızı sağlayan, Loretta'nın el yazısıyla yazdığı küçük not hala bendedir ve Loretta'nın da bir gün rehabilitasyonlar sonucunda akıl sağlığına kavuşmasını umuyorum.

4. Houston, hükümet politikasına karşı gelerek, kendi kişisel çıkarı için bu bilgiye önceden ulaştığından, program bozma sırasında bu bilgiyi normalden çok daha çabuk hatırladım.

ON İKİNCİ BÖLÜM
POSTA GÜVERCİNİ OPERASYONU

"Güvercin" ifadesiyle, "sahibim" Senatör Byrd'le Portoriko uyuşturucu kralı ve CIA ajanı Josè Busto arasında mesaj getirip götürmeye başladığım 1980'lerin başından beri tanışığım. O zamanlar Houston bana basit bir açıklama yapmıştı: Eski San Juan Katedrali'nde güvercinleri beslerken, onların haber götürücü olarak kullanıldığını söylemişti. DIA'nın ABD Ordusu Lt. Albay Michael Aquino, Eller Yukarıda zihin kontrolü gösterileri sırasında sık sık güvercin programını harekete geçirmişti.

80'lerin ortasında Posta Güvercini Operasyonu'nu öğrendiğimde, Dick Cheney "güvercin" kelimesini daha etraflıca açıkladı. Şöyle dedi: "Emirlere göre A noktasından B noktasına mesaj götürmek için Posta Güvercini Operasyonu'na sürüden (programlanmış köleler arasından) sen seçildin. Güvercinler kümesten uçar uçmaz, mesajı A noktasından B noktasına en kısa, direkt yoldan götürüp, görevlerini tamamlayana dek rahat bilmezler. Ben senin yolunu çizeceğim ve sen de emredildiği gibi mesajları götüreceksin."

Ama Posta Güvercini Operasyonu sırasında güvercin rolümü hiç kimse Reagan'dan daha iyi tanımlamadı.

Operasyona katılanların hepsi tarafından kullanılan şifreli "güvercin dili", Oz Büyücüsü, Alice Harikalar Diyarında ve "Şişedeki Cin" şifreli programlama konularıyla karışmıştı. Güver-

cin haber götüren demekken, "Posta Güvercini" aslında uyuşturucu ve silah taşıyan ABD Hava Kuvvetleri uçakları anlamına geliyordu. "Güvercin Gübresi", bazen yerlerine ulaşan silahların ve uyuşturucunun çok uluslu dağıtımı anlamını içeriyordu. "Güvercin Saklanması" kriminal olayın üstünü örtmek demekti. Bu tanımlar, o zamanlar ve şu an anladığım şekliyle, elbette benim anladığımdan daha fazla anlama gelebilirler.

Habib'in en sevdiği programlama konusu, uluslararası tanınmışlığı ve programlanmış katılımcıların anında şahsiyetlerini çözen ultra etkili NASA ayna, zaman ve sonsuz uzam programlarıyla ilgisinden dolayı Alice Harikalar Diyarında, Aynadan İçeri idi. Alışkanlığından dolayı durmadan Alice Harikalar Diyarında şifreli diliyle konuşuyor ve hatta Tweedle Dee ve Tweedle Dum sapık vahşi oyununda görülebileceği gibi, bunu seks için de kullanıyordu. Habib'in Posta Güvercini Operasyonu'nu yönetmesi nedeniyle, bu CIA gizli operasyonu başından sonuna kadar Harikalar Diyarı konularıyla doluydu.

CIA tacirim, Alex Houston tek başına "Florida'ya" gittiği geziden dönmüş ve çok güzel bir paketi yanında getirmişti. Bana kutuyu verirken, "Senin bir arkadaşından" dedi. "Hadi yatak odasına gidelim de, sen paketi aç ve içindekine 'aynadan' bak." Şifrelerim tetiklendiğinden, emre uyarak mekanik bir şekilde yatak odasına gittim.

Kutudaki gümüş rengi telleri ve kağıdı açtığımda, parıltılı gümüşi bir kumaştan yapılma çok pahalı, şık bir elbise buldum. Elbisenin üstünde Philip Habib'in mavi mürekkeple yazdığı bir not vardı. Notta şöyle yazılıydı:

Seni en son gördüğümde yaydığın sıcaklık aynamı eritti.

Eriyen aynayla tam sana uygun, hatlarını gösteren bir elbise yaptırdım.

Onun içine girdiğinde, sıvı ayna havuzunda kendini kaybedeceksin.

Aynanın içine gir, havuzunun derinliklerine dal ve zamanda boyut değiştir.

Orada görüşürüz...

Arkadaşlarımla beraber.

İmza, "Tutkuyla, Phil Habib" idi ve isim, sanki aynadan gözüküyormuş gibi yukarıdan aşağıya yazılmıştı.

Houston kutuda bir not olacağını biliyordu ve notu elimden kaparak, "Notunu bir göreyim" diye emretti. Elbiseyi gösterdi. "Ben bu notu okurken, sen de git, elbiseni giy. Şimdi bakalım, ne diyormuş?"

Elbiseyi kutudan çıkardım. Şimdiye kadar gördüğüm hiçbir şeye benzemiyordu. Saten gibi soğuktu, ama ipek gibi inceydi. Elbiseyi giydiğimde Habib'in bir yerden çıkacağını düşünerek sessizce ağlamaya başladım.

Houston cüzdanından bir başka notu çıkarırken, "Üstüne giy, ben fermuarını çekerim" dedi ve ben soyunurken notu okumaya başladı:

Elbisenin yanında giyeceğin bir çift büyülü ayakkabı var.

Eski yakut terliklerden (Oz) daha hızlı ilerlemen için iç açıcı bir şey.

Ayakkabılar da elbise gibi tam sana göre yapıldı.

Onları giydiğinde bir krala layık olacaksın.

Ayakkabıları sana en uygun zamanda göndereceğim.

Houston notu cüzdanına koydu. "Bak. Şimdi bir yere gitmiyorsun. Giyeceğin ayakkabılar geldiğinde onunla Beyaz Saray'da buluşacaksın. Hadi giy artık."

Giydim. Houston, Habib'in Harikalar Diyarı vahşi seks programına kendi memnuniyeti için ulaştı. Daha sonra elbiseyi, tetik-önemi olan diğer elbiselerin yanına, Kelly'nin gardırobuna koydum; gözden uzak olan, gönülden de uzak olur. Ama sadece ayakkabılar gelene kadar...

Bir süre sonra Habib "ayakkabıları bana gönderdi." Ayakka-

bılar parlak siyahtı ve topuklarla yanlarında gümüş renkli şimşeklerle süslenmişti. O gece yemek yerine, Houston bana "bir Harikalar Diyarı bisküvisi" (MDHMA-XTC CIA'nın tasarladığı hap "Ecstacy") verdi. Habib'in getirdiği diğerleri gibi bu da, üzerinde "Beni yut" yazılı kendi markasını taşıyordu. Talimatlara uyarak gece için hazırlanmaya başladım. Houston elbisemin fermuarını kapattı ve aynada kendimi görmem için beni çevirdi. Ayakkabıları giyerken, Houston cebinden Habib'in gönderdiği bir başka notu çıkardı ve okudu:

Eski yakut terliklerden daha hızlı ilerlemen için iç açıcı bir şey.

Topuklarını birleştir (uydum) ve hemen orada ol.

Elektriklenmiş - bir yıldırım hızıyla.

Zamanı yararak

Böylece çok önemli randevuna geç kalmamış olursun.

Houston dönme tabancasıyla bana vurdu ve bayıldım. Sonra beni Washington, D.C.'ye giden küçük bir uçağa bindirmek için Nashville Havaalanı'na götürdü.

Kendimi Byrd'le beraber Beyaz Saray'da buldum, 20-30 kişilik bir kokteyle katılıyorduk. Reagan'la konuştuktan sonra, Byrd Habib'in olduğu yeri işaret etti ve beni onun yanına gönderdi. Habib, hipnotize edici bir şekilde konuşurken gözlerim sadece ona odaklanmıştı:

Elektriklenmiş bir yolculuk için erimiş aynanın içinde eri.

Eriyen ayna gözlerimin siyahının derinliklerine bak.

Beni yansıttığını gör, seni yansıttığımı, yansıttığımı beni-seni-beni-seni-beni ta ki birbirimiz içinde eriyene ve diğer tarafın derinliklerine dalana dek.

Habib, beni yandaki bir odaya götürdü ve Alice Harikalar Diyarında şifreli diliyle konuşurken bir Harikalar Diyarı bisküvisini elinde tutuyordu: "Harikalar Diyarı'na hoş geldin kedicik. Bu çok önemli bir randevu. Sana açıklayacak zamanım yok."

Bisküviyi verdi ve konuşmaya devam etti, "Yut bunu, seni kapıdan dışarı çıkaracağım."

Habib elimden tutup, başka bir odanın kapısına götürdü. Gayrı resmi misafirlerin toplandığı bir yemek salonu gibi gözüküyordu. Habib kapıda görünür görünmez, Suudi Arabistan Kralı Fahd masadan özür dileyerek kalktı ve yanımıza geldi. Üzerinde rengarenk bir elbise ve siyah bir bantla tutturulmuş bir başlığı vardı. "Kötü" şehvetli bakışlarından hemen rahatsız olmuştum. Korkuyla diğer odaya geriledim. Habib bizi tanıştırdı: "Mektubumda bahsettiğim 'arkadaşlarımdan' biri."

Robot gibi cevap verdim, "Sizinle tanışmak büyük bir zevk" ve Tılsım Okulu'nda öğretildiği gibi elimi uzattım. Fahd eğilip elimi öptü. Öperken şeytani gözlerini bana dikerek, yumuşak bir sesle konuştu, "Güzelliğiniz gözlerimi eritti. Gözlerimin içinde nasıl parıldadıklarına bakın -alevleniyorlar- siyah aleve dönüşüyorlar." NASA hipnotik şartlandırmanın etkisini üzerimde görünce pis pis güldü.

Habib birbirlerini iyi tanıyorlarmış gibi, kralın omzuna vurdu, aralarında hiç resmiyet yoktu. Habib, "Haklı değil miyim? Bu bir krala göre, değil mi?" diye sordu.

Üçümüz, Habib'in kaldığı yer gibi gözüken başka bir yatak odasına gittik. Habib kapıyı kapatıp, konuşmaya başladı, "Diplomatik ilişkiler çok önemlidir. Eskilerin söylediği 'Roma'da Romalılar gibi yap' deyişini bilirsin. Eh, o bir kral. Dizlerinin üstüne çök. Onun istekleri senin için emirdir. En derin isteklerini doyur. Sihirli halıya binme sırası sana geldi, cinini serbest bırak."

Fahd, bir kahve masasında sandalyede oturuyordu. Önünde halının üzerine diz çöktüğümde, delici siyah gözleri beynime kılıç gibi saplanıyordu. İşaret parmağıyla boğazımı okşadı, böylece oral seks programını harekete geçirmiş oldu. "Senin hakkında konuşulanları duydum ve sana sahip olmayı amaçlıyorum."

Elbiselerinin arasında bir yarık buldu, önünü açtığında konuşmaya devam ediyordu, "Çadırıma gel. Senin için ziyafet kuruldu." Bacaklarını ayırdı ve penisini gösterdi -gördüğüm en pis penislerden biriydi- tıpkı geceleri ortaya çıkan siyah bir solucan gibiydi, keskin bir baharat tadında ve kokusundaydı. Habib, Fahd zevklenirken, emirlere uymamı izledi.

Sonra Habib çekmecelerin yanına gitti ve elektrik sopasıyla bağlama malzemelerini çıkarırken, anlatmaya başladı, "Şimdi seni diğer 'arkadaşımla' tanıştırayım. Cininle bir mesajı şişeleyip, denize göndermem gerek. Ne yapman gerektiğini biliyorsun. Şimdi soyunmaya başla."

Bana söylenileni yaptım, yatağa yüzükoyun uzandım ve Habib bana arkadan girdi. Elektrik sopası malzemesini kullandı ve beni bir sonraki NCL gezisinde General Manuel Noriega'ya bir mesaj iletmeye programladı.

NCL'nin güvertesinde, Noriega ile buluşacağım Bahamalar'daki özel bir ada olan Stirrup Cay'e gidiyordum. "Şişedeki Cin" programlaması ile zihnime "şişelenmiş" şifreli mesajı Kral Fahd'dan Noriega'ya taşıyordum. Kareyib sularının gece kadar karanlık olduğu aysız gecelerden biriydi. NASA hipnotik şartlandırması dolayısıyla, denizle gökyüzünü birbirinden ayırt edemiyordum. Tamamen bir trans içinde gemiden denize bakıyordum. Houston, Habib'in en son programlamasını hipnotik yollarla öğrenmek için bu fırsatı kaçırmadı, bir yandan da beni gemiden atma tehdidiyle travmaya sokuyordu. "Mürekkep karalığındaki suya girmek, geminin ışıkları yavaş yavaş yok olurken, her şey kararıyor ve ben denizin derinliklerine batıyorum" düşüncesi aslında bir sonraki sabah Noriega'ya kötü haber götüren kişi olduğum gerçeğinden daha korkunç değildi.

NCL'in Stirrup Cay'e varışında, Houstan'la beraber her zaman olduğu gibi, adanın diğer ucunda bulunan CIA operasyonları radyo istasyonu ve teçhizatının korunduğu yere kadar yürü-

dük. Adanın arka tarafında gizli bir koyda, Noriega'nın yatını saklayacak büyüklükte daha küçük bir ada vardı, orada demirlemişlerdi. Houston'la ben koya ilerledik ve sahilde yarısı kuma gömülmüş tahta bir sandalla yanında duran bir adam gördük. Başka bir kişilik içinde olduğumdan, adamı Stirrup Cay uyuşturucu trafiği kontrol kulesini ve gizli olayları yürüten bağlantım olarak tanımadım. Oraya nasıl geldiğini sordum. Adam oyununu oynamaya başladı; transımın derinliklerinden dolayı her söylediğini gerçek anlamıyla anlıyordum, Houston ise bambaşka bir hikaye duyuyordu:

"Gemim battı." John (ona seslendiğim isim) kuma yarı gömülü olan sandalını gösterdi, "Sandalımdan geriye kalan sadece bu."

"Neden seni kurtarmadılar?" diye sordum.

Şifreli dili kullanarak cevap verdi, "Şişeyle mesaj gönderdim, yakında bir cevap geleceğini umuyorum. Neyse ki bu hindistan cevizleri (bir tanesini kemiriyordu) ve sandalda da ihtiyacıma yetecek kadar 'şeker' vardı."

Houston güldü, 'şeker'in kokain demek olduğunu hemen anlamıştı ve şaşkınlıkla sordu, "Sandalda mı?", eğilip enkazın içine baktı. Ben de baktım. Her iki çantam ağzına kadar dolu olsa bile yüklenebileceğimden (taşıyabileceğimden) çok daha fazla beyaz kokain ve (siyah) kokain macunu vardı. Ama bu oyunun ortasında gerçekliği algılayabilecek durumda değildim; bu yüzden enkazdan kurtulmasına yarayan bu kadar çok "beyaz ve kahverengi şekeri" olduğu için şanslı olduğunu söyledim.

Houston, "Demek seni terk ettiler, hı?" diye sordu.

Bağlantım güldü ve havayı kokladı, "Evet, beni bütün bu 'şeker'le terk ettiler ve koklayacak hiçbir şey yok." Houston'a bir hız motorunun geldiğini söylediğinde denize baktı. Küçük adadaki koya baktım ve en sonunda Noriega'nın yatını fark ettim. Noriega'nın yatının siyah camlarına benzeyen "siyah aynalı" bir

hız motoru bize doğru yaklaşıyordu. John bana, "Herhalde gönderdiğim mesajla ilgili. Beraber el sallayalım da buraya gelsinler" dedi. Ben de el salladım. Bana bir hindistan cevizi verdi, bunu bir bahane olarak kullanıp, kendisiyle hız motoruna binmeye beni ikna etti. Houston, Noriega'nın yatından getirildiği açık olan kokaini korumak için orada kaldı.

Yatın yanına geldiğimizde, Noriega'nın silahlı korumaları yata çıkmama yardım ettiler. Alışılageldiği gibi büyük bir parti olmadığını fark ettim, Noriega da tuhaf bir şekilde ters ve işadamı tavırlarındaydı. Bu sefer sarhoş değildi. John'un talimatı üzerine, Fahd'ın gönderdiği mesajı ilettim:

"Kral Fahd'dan bir mesaj iletme görevindeyim. Karibikler alevleniyor. Jamaika sorunlu. Küba sorunlu. Panama bile sorunlu. Dominik Cumhuriyeti, Küba üzerinden götürülen güdümlü mermi ve ağır silahları harekete geçiriyor olmalı. Silah anlaşmasını sona erdirmek için, bütün işler temizlenene kadar Posta Güvercini alıkoyulmalı. Bana çıkan bütün adımlar akan kumlarla (zamanla) temizlendikten ve bütün güvercin gübreleri saklandıktan sonra, Banco de Panama Kontra Yardımını alacak. İşimiz bitti. Arkadaşça ayrılalım."

Kişisel algılarım, tarihin gerçekte olduğu şeklini değiştiriyordu, çünkü zihin kontrolü dışındaki her "haber"e ulaşmam engelleniyordu. Hafızamı bütün pisliklerden temizlemek için, programlanmamı bozma sürecini kitaplarla ve haberlerle kendimi "eğiterek" tamamladım. O zamandan bu yana, haber olarak sunulanların sık sık dönüştürülmüş propaganda olduğunu ve birçok olayın asla verilmediğini öğrendim. Bu nedenle Kral Fahd'ın bahsettiği "Jamaika ve Küba'daki sorunlar" hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Ama dışarıdan dikkatle bakmam sonucunda, Houston'un Kingston'da uzun süreli kriminal gizli operasyonları durdurmak için Jamaikalı görevlilerle görüştüğünü biliyordum. Küba'ya gelince, tek bildiğim artık Kübalı bağlan-

tımla görüşmediğimdi. Panama'da Noriega'nın tartışma konusu olduğunu biliyordum. "Silah anlaşması" Posta Güvercini Operasyonu'nun en son aşamasıydı, bunun öncesinde, uçaklar bütün banka işlemleri yapılanana ve yükün parası ödenene kadar, Suudi Arabistan'da bekleyecekti. Sonra Suudi Arabistan Kralı Fahd, bütün kanıtlar ortadan kaldırıldıktan sonra, Reagan için Noriega aracılığıyla Kontralara para sağlayacaktı, tıpkı Afganistan'da yapmış olduğu gibi. Yüklemeden sonra, Fahd'ın Noriega aracılığıyla yapacağı başka bir iş kalmıyordu, çünkü artık Noriega'ya güvenmiyorlardı. Ayrıca, Fahd gizli operasyonlar için Meksika'yla diplomatik ilişkilerini kuvvetlendirmişti ve İran-Kontraları alevlenmeye başlıyordu.

Noriega, Suudi Arabistan işini kaybetmekten üzgün gözükmüyordu, yine de biraz aksileşmiş ve cevap vermesi için bir süre geçmesi gerekmişti. Ben mesajı ilettikten sonra, tercümanı karmaşık bir bilgisayar parçasıyla uğraşmaya başladı. John'la ve Pentagon'daki Dick Cheney'ye götüreceğim kısa bir mesajla beraber Noriega'nın yatından ayrıldım.

Stirrup Cay'e geri döndüğümde, Houston kokaini adanın parti yapılan bölümüne götürmek için sabırsızlıkla bekliyordu. Orada NCL çalışanları gezi gemisinin düzenlediği sahil partisinden arta kalanları temizliyorlardı, ki bu da geminin orada durakaması için bir bahaneydi. Kokainle dolu ağır torbalardan birini yüklendiğimde, Houston yanında uyuşturucu operasyonundan haberdar olan bir gemi personeliyle geldi ve ona her zamankinden daha büyük bir yükümüz olduğundan, bir tur daha yapmamız gerektiğini söyledi. Gemi personelinden biri bizi, yemek artıklarını gemiden atmak için kullanılan kocaman boş bir yiyecek konteynırına götürdü ve anahtarını verdi. Yükün ilk bölümünü konteynıra kilitledikten sonra, geri kalan kokaini getirmek için boş torbalarımı ve bir çuvalı yanıma alarak adanın öbür tarafına gittim. İkinci turda Houston bile kokain taşımak zorunda kaldı.

Geminin kalkış saatine yetişebilmek için, orman içinde uzun bir yolda koşmak zorunda kaldık. Sahile geldiğimizde her yer terk edilmiş, bütün yolcular gemiye taşınmıştı. Tek geriye kalan yiyecek konteynırı ve bizi gemiye götürecek bota bindirmek için aceleyle bekleyen NCL çalışanıydı.

Gezi gemisi Miami Limanı'na demir attığında, Portoriko uyuşturucu kralı ve CIA ajanı Josè Busto, NCL için çoğunlukla yaptığı gibi, ABD göçmen görevlisi (CIA aracılığıyla Uyuşturucu Uygulama Bürosu tarafından görevlendirilmişti) olarak çalışıyordu. Busto sayesinde kokaini denetlenmeden gemiden indirdik. Uyuşturucular bavullara konulup, Houston'un NCL'in korunaklı, özel park yerine park edilmiş karavanına yüklendi. Kokainin çoğu her zamanki gibi Macon, Georgia'daki Warner Robbins Hava Kuvvetleri Üssü'ne götürülerek benim bilmediğim yerlere dağıtılacaktı. Kokain satışından elde edilen parayla güya Suudi Arabistan'a silah götürme işi yapılacaktı. Söylenildiğine göre bu silahlar, diğer komşu ülkelere dağıtılıyordu. Elde edilen kar ise Reagan'ın Kontra meselesine aktarılıyordu.

Kokainin büyük bir kısmını Houston kendi kullanımı ve country müzik teşkilatındaki bağlantıları aracılığıyla kendi kişisel karı için tuttu. Kokainin diğer kısmını, ben Suudi Arabistan Elçisi Prens Bandar Bin Sultan'a, yani Fahd'ın kendi "Yuvalı Güvercinine" götürecektim.

Noriega'nın Fahd'ın anlaşmasına uyacağına dair Pentagon'daki Dick Cheney'ye gönderdiği mesaja ek olarak Warner Robbins Hava Kuvvetleri Üssü'nden de bir mesaj aldım. Sonra Cheney beni operasyonun son aşaması için hazırladı. Bu Prens Bandar'la (Cheney, Houston ve diğerleri ondan Sultan diye bahsediyorlardı) kötü arkadaşlarını ziyaret ettiği Nashville, Tennessee'de yapacağım bir buluşmaydı. Orada bir yandan Noriega ile ABD arasında Fahd'ın şartlarına uyulacağı mesajını iletirken, diğer yandan da bütün Hava Kuvvetleri uçuşlarını (Posta Güver-

cinleri) onaylayacaktım. Karşılığında Fahd'ın "Yuvalı Güvercin"i mesajları Fahd'a iletecek, böylece de uzun süren, silahlar için uyuşturucu anlaşmaları başarılı bir sonuca ulaşmış olacaktı.

Dick Cheney beni uyarmıştı, "Sultan arkadaşlarıyla Stockyard'da yemek yemek için Nashville'de olacak." (Stockyard, CIA'nın gizli kriminal faaliyetleriyle bağlantısıyla ünlü olan yemekli bir country müzik kulübüdür.) Cheney masasındaki listeye baktı ve konuşmaya devam etti. "Diğerlerinin yanında, arkadaşları arasında (Belediye Başkanı) Fulton[1] ve (Şerif) Thomas[2] var. Bu kişiler operasyon için birer tehdit olarak görülüyorlar. Göze batıyorlar. Özellikle Thomas'a güvenilmiyor, tam bir eşek ve düzenbaz. Bu nedenle Sultan'ın mesajı almadan önce masadan kalkması gerekiyor. Başka soru var mı? İyi."

Elbette bu sefer soracak bir şey yoktu. Houston'un zoruyla fahişelik yaptığım Nashville Belediye Başkanı Richard Fulton ve Şerif Fate Thomas hakkında beni daha fazla uyarmasına gerek yoktu. Bu ikiliyi yıllardır tanıyordum, daha önce de onlara karşı uyarılmıştım ve onlardan hiç hoşlanmıyordum. Thomas'la Fulton beraberce Nashville şehrini ayakta tutan, Nashville'in 2,8 milyar dolarlık country müzik teşkilatını ele geçirerek çürümeye yol açmışlardı. Şehir işlerini bir barda, Stockyard'da, içerek ve alenen kokain kullanarak yürütüyorlardı. Eğer şaşırma yeteneğim olsaydı, uluslararası gizli kriminal operasyonlarda bu kadar önemi olan bir "Yuvalı Güvercin"in böyle düşük insanlarla ne yaptığını merak ederdim. Ama durumum belli olduğundan, sadece onlarla uğraşmak zorunda kalmadığıma memnun olmuştum.

Prens Bandar Bin Sultan'ın seks ve uyuşturucu konularındaki ünü Nashville'de çok iyi biliniyordu. Ama prensin faaliyetleriyle ilgili olarak edindiğim bilgilerin çoğu Hükümdar Projesi'ndeki yakın arkadaşlarımdan birinden geldi. Bir müzisyenin kızı olan arkadaşım düzenli olarak prensin şehirde bulunduğu zamanlarda, ki bu da sıkçaydı, kendisine fahişelik yapıyordu.

Cheney'nin benimle işi bittiğinde, Byrd'ün eşliğinde Beyaz Saray'a Reagan'ı görmeye gittim; o da beni prense karşı uyardı. Reagan, Habib'in beni Kral Fahd'a cinsel olarak sunduğunu biliyordu ve Prens Bandar'la ayarlanan randevumda her zamanki gibi seks olmayacağını açıkça ifade etti.

Reagan, Byrd'ün yanında şöyle bir şaka yaptı: "Kuşlar (Byrds) Kedicikler (Reagan'ın benim için kullandığı takma ad) tarafından yenilebilirler ama Yuvalı Güvercinler değil. Yuvalı Güvercinlerin tadı kötüdür." Byrd güldü. Reagan konuşmasına devam etti. "Yuvalı Güvercinlerin bir amacı vardır. Mesajları iletirler. Tarih boyunca dünya liderleri birbirlerine güvercinleri kullanarak mesaj gönderdiler. Olayları belirleyen mesajlar, tarihin akışını değiştirdiler. Yuvalı Güvercinler sadık ve görevlerine bağlılardır, denizleri aşarlar ama susuzluklarını dindirmek için bile bir an olsun durmazlar, kendi ihtiyaçlarına hiç önem vermezler. Bir güvercin havaya salındığında, varacağı yere doğru en kısa yoldan uçar. Tarihin temellerinin üzerinde durduğu mesajları iletmeye adamışlardır kendilerini. Değil mi ki Nuh bile umut dolu bir mesaj getirsin diye bir güvercine güvenmişti. Yuvalı Güvercine artı bir mesaj götürmek de senin görevin, anavatanımızdan kendi ülkesine barış dolu bir mesaj bu: ABD Başkanı'ndan Suudi Arabistan Kralı Fahd'a..."

Byrd'ün bu konuşmadan çok etkilendiği belli oluyordu. Telefonu çaldığında tam anlamıyla Byrd'ün Reagan'ın konuşmasından etkilenerek yapmaya hazırlandığı sıkıcı bir konuşmadan kurtulmuştum ama Cheney de beni yine ofisine çağırıyordu. Hala sabahtı ve Cheney oldukça meşgul, aceleci ve sabırsızdı. Cheney'nin ruh hali böyle olduğunda fiziksel ve cinsel vahşetin geleceğini bildiğimden kalbim çarpıyordu. Yine de Byrd'le Reagan'ın başlamaya hazırlandığı işkenceyle dolu "resim yapma" yarışmasından kurtulduğuma seviniyordum. Cheney'nin ofisine götürüldükten ve Cheney'nin kötü ruh halinin oldukça değiştiğini görünce biraz rahatladım.

"Anladığım kadarıyla beni çağırtmışsınız, efendim." Cheney, ofisinden ayrılmadan önce işlerini bitirmek için masasının üstünde karıştırdığı kağıtlardan kafasını kaldırarak, bana baktı.

"Otur" diye emretti. "Şimdi aldığım habere göre Şişedeki Cin 'Uzaklaştırma' operasyonu bitmiş; ben de bu başarılı sonucu kutlamak için, birkaç tıpa açmak istiyorum. Zamanım var, senin de bana katılmanı istiyorum. Ambar hazırlanıyor..." Belli ki Cheney'nin aklında bir şey vardı, kapıya gitti ve beni oraya getiren adama, "Ambarda Harikalar Diyarı bisküvilerinin olmasını sağlayın" dedi. Masasına gitti, telefonu kaldırıp, "Burada değilim" dedi ve telefonu yere fırlattı. Cheney'le birlikte kapıdan çıktım ve sola döneceğimize sağa döndük, ambar olarak adlandırılan kişisel bölmesine gidiyorduk. Oda, Cheney'nin western tarzına uygun olarak kahverengi sarı renklerde ve deri mobilyalıydı. Hiç yiyecek yoktu (belki bir yerlerde çerez vardı), ama bir sürü içki şişesi duruyordu.

Bir sonraki sabah beni götürecek adam geldiğinde, her yerim şişmiş ve vajinamdan kan geliyordu, gömleğimin alt kısmı tamamen kan içinde kalmıştı. Cheney uyurken yanında durmak, onun elbiselerini çıkarmak ya da onu sorgulamak kadar ağır bir hataydı; bunların hepsi yasaktı. Ama bu sefer kendi kuralını bozdu ve sabah olduğunda beni cezalandırmadı bile. Saatlerce içki içmiş ve kocaman penisini bir saldırı silahı olarak kullanmıştı, beni götüren adamı gelmeden az önce de uykuya dalmıştı. Koridora çıktığımda acıdan kıvranıyordum. Korumam dönüp Cheney'ye, "Tanrı aşkına, Cheney" dedi.

Cheney başını kaldırdı ve gururla, "Artık niye bana 'Dick' (dick: penis) dediklerini biliyorsun" diye mırıldandı.

Tennessee'ye döndüğümde, zihin kontrolü altında olduğumu bilen CIA jinekologu, her zamanki gibi beni taciz edenleri görmezlikten geldi ve yaralarım için ilaç yazdı. Houston beni Prens Bandar Bin Sultan'la olan randevum için Nashville'deki Stock-

yard Gece Kulübüne götürdüğünde, hala Dick Cheney'nin yüksek voltajlı işkencesinden ve vahşi seksinden acı çekiyordum.

Garsonlardan biri beni, Belediye Başkanı Fulton, Şerif Thomas ve Metro Polis Şefi Joe Casey[3] ile içen Suudi Arabistan Elçisinin masasına götürdü. Elçinin yanına yaklaştım ve şöyle dedim: "Müsaade ederseniz efendim (Oz), size Pentagondan bir mesaj getirmek için görevlendirildim. At oyunları (seks oyunları) olmayacak. Hemen işe başlamalıyız." Masadaki herkes kahkahalarla güldü. Ben konuşmama devam ettim, "Mesajım kısa ve sizi sadece birkaç dakikalığına yemeğinizden ayıracağım."

Prensin yüzü ciddileşti ve masadan kalkarak benimle geldi. Garsonun koluna dokunduğunda, bize koridorun sonunda boş bir oda gösterdi. Tam odaya girdiğimizde, Güvercin şifreli mesajımı ilettim:

"Posta Güvercini (Hava Kuvvetleri uçağı) uçuşa geçecek... bütün işlemler (hem banka hem de dağıtım) planlanan diplomatik bağlantılarla (Habib) yerine getirilirken, söz tutulacak (kararlaştırılan miktar). Sizin artınız, sizi bekleyen bir kristal ve üç kesme olacak. ABD Başkanı Kral Fahd'a söz veriyor..."

Şoförünün Stockyard'ın önünde beni beklediğini ve kokaini arkaya koymamı söyledi. Houston'la arabada buluşup, kokaini götürmek için binadan çıktım. Stockyard'ın önünde beyaz bir limuzin duruyordu; Şef Casey'nin görevlendirdiği Metro Polis Memurları etrafı koruyordu ve kokain Prensin limuzinin arkasına kolayca aktarıldı. Houston'la ben hemen oradan uzaklaştık. Posta Güvercini Operasyonundaki görevim sona ermişti.

---

1. Richard Fulton ve bankasına 1991'de Federal soruşturma açıldı.
2. Fate Thomas halen rüşvet ve gasptan cezaevinde yatıyor.
3. Halen yasaları ihlalden federal soruşturma altında.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DENİZ KABUĞU OPERASYONU

CIA Şefi William Casey'nin ölümünden bir süre önce, Deniz Kabuğu Operasyonu üzerine eğitilmem için Washington D.C.'ye gelmiştim. Bu sıralarda İran Kontraları politik olarak patlıyorlardı ve ABD Senatörü Allen Simpson (R. Wyoming), Panamalı General Manuel Noriega'nın soruşturmasının kokain tarafını örtbas etmek için bir plan hazırlamıştı. Norieaga, Reagan-Bush yönetimi için yine bir sorun olmuştu. ABD'nin gizli kriminal faaliyetleriyle olan bağlantısı hakkında dikkatli olmaya ikna edilmesi gerekliliği aşırı boyutlara ulaşmıştı. Noriega, Nikaraguali Kontraların Reagan için silahlanmasında karışık bir rol oynamakla beraber, Hükümdar Projesi gibi ultra gizli projelerin kara bütçelerine para sağlayan kokain operasyonlarında da uluslararası bir merkez olmuştu. CIA ajanı tacirim Alex Houston'un Panama'yla karanlık uyuşturucu anlaşmaları, Norieaga'nın alışkanlıkla ve alenen ihlal ettiği "hırsızlar arasında onur" kurallarına verilebilecek örneklerden biriydi. Benim rolüm, "Kontra-katkım" (Contra-bution) bütün olaylar içinde sadece küçük bir bölümdü. Yine de, Deniz Kabuğu Operasyonu, katılmaya zorlandığım gizli operasyonların en önemlilerinden ve bilgi sağlayanlarından biriydi.

Rolüm soğuk, yağmurlu bir günde başladı, Houston beni Washington Anıtı'nda bıraktığında kimliklerini göstererek beni yanlarına çeken iki ajan tarafından karşılandım. Birkaç yıl önce

"Eller Yukarıda Zihin Kontrolü Gösterileri" hazırlığına gittiğimde, Cheney'le ilk kez karşılaştığım Beyaz Saray'daki büyük odaya götürdüler. Her zamanki gibi Reagan'la Cheney içiyorlardı, yalnız bu sefer çok erken başlamışlardı. Reagan'ın yanakları pembeleşmiş ve beni selamlayan sesi peltekleşmişti, "Merhaba kedicik. Dick'le ben de tam şu Ollie North şeyi patlak verdiğinden beri Kontraların kötü durumunu konuşuyorduk" dedi. Cheney'nin alkolle artan kötü ruh hali hemen fark ediliyordu. Her zamanki gibi Reagan'ın benim yanımda resmi bir şekilde davranmamasından rahatsız olmuştu. Reagan şimdiye kadar gördüğüm en ciddi halinde olduğundan, herhalde İran Kontralarıyla ilgili ciddi bir tartışma sırasında içeri girmiştim. Reagan bir içki aldı ve pencereden dışarı baktı. "Amerikalılar ülkelerine inanıyorlar, beyzbola, sosisliye ve Ollie North'a." Cheney, kendi aralarında yaptıkları bir şaka olduğu belli olan "sosisli ve Ollie North"u duyunca bir kahkaha attı. Reagan konuşmaya devam etti, "Ben de Kontra meselesine ve bütün başardıklarımıza inanıyorum. Ayrıca hepsinden de fazlasıyla gurur duyuyorum! Her şey 'Yasa ve Düzen' değil. Hayır, Yasa yerine Düzen. Önce düzen gelmeli, çünkü düzen olmadığında yasa yetersiz kalır. Bu düzeni (Cheney'ye ciddi bir ifadeyle baktı) ya da yeni (dünya) düzeni kurmak için, bazen yasanın üstüne ve ilerisine çıkmamız gerekir. Başkan olarak, bu benim sorumluluğum. Demokrasiyi bütün dünyaya yayarak, demokrasi yoluyla düzeni kurmak. Düzen olduğunda, barış da olur. Şimdi insanlar Nikaragua'da demokrasi için, barış için bağırıyorlar; ben onları duymazlıktan gelemem. Hatta Ollie North'un sorunları için bile olmaz. Gerçek Amerikalılar onun bir kahraman olduğunu biliyorlar. İşte bu nedenle, düzeni kurmak için yasanın üstüne çıkmalıyız, demokrasiyi yayarak bizim işimizi yapan, özgürlük için savaşan o cesur adamların rüyalarını, isteklerini, umutlarını gerçekleştirmeliyiz." Reagan besbelli şairane sözlerine kendini kaptırmış, elini kolunu sallıyordu.

Cheney'nin sabrı tükenmişti, yerinden fırladı ve parmağını göğsüme bastırarak, "Tek önemli olan düzen ve sen de benimkini izleyeceksin" dedi.

Reagan bize döndü. "Bundan bahsettiğine sevindim Dick. Kedicik bu düzeni kurmada senin de bir rolün var. Afganistan'ın özgürlük savaşçılarına karşı göğsünde yanan vatansever tutku gibi, Kontralarla ilgili talimatları da yerine getireceksin. Dick sana ne yapman gerektiğini anlatır ve bodrumdaki yaşlı büyücünün çantasındaki bilmen gerekenlerle, ihtiyacın olanları sana sağlar (Cheney'nin Pentagon ofisindeki Oz programlaması). Demek ki şimdi yola koyuluyorsun ve sana söylediklerini yapıyorsun."

Cheney'nin ofisine geldiğimizde Senatör Allen Simpson oradaydı. Cheney, hayatımın Oz programlamasıyla bağlantılı olduğunu göstermek için kum saatini tersine çevirdi. Cheney Simpson'ı gösterdi ve konuşmaya başladı, "Deniz Kabuğu Operasyonu Simpson'un çocuğu, yani bu oyunun efendisi o ve sana kuralları öğretecek olan da o. Oyunun amacı, 'eşyaların kimin elinde kalacağı'nı görmek." Simpson'ı göstererek, emretti: "Onu dinle!"

Simpson ayağa kalktı ve şifreli bir dille konuşmaya başladı. "Prens Gezisine (Noriega'nın yatı) çıkacaksın. Bebeğin Kulak Kabuğu parolan. Uygun zamanda seninkini de söyleyeceğim." Cüzdanından "kabuğu" çıkardı. Hemen hemen dört santim uzunluğunda, şeffaf pembe renginde ve tam anlamıyla bir bebek kulağı biçimindeydi. Bu kabuğun gerçekten de bir bebek kulağı olmadığını fark ettiğimde, Simpson yüzümden geçen rahatlama ifadesini fark etti. Gülümsedi. "Bunlar bir zamanlar sahip oldukları hayattan geriye kalan boş kabuklar. Aynı senin gibi -boş ve cansız. Bir kabuk. Bir kulaktan girer, diğerinden çıkar. Artık senin kulağına sahibim, DİNLE. Eğer parolayı biliyorlarsa, dinleyeceksin. Parolayı duyduğunda, konuşacaksın. Bir kulaktan girer, diğerinden çıkar -bir daha da asla ortaya çıkmaz."

Kabuğu cüzdanına geri koydu ve konuşmaya devam etti, "Dinle. Emirlere uy. Albay (Aquino) orada olacak ve onun emirlerine uyacaksın ve General (Noriega) için bir Eller Yukarıda gösterisi yapacaksın. Biraz farklı ama yine aynı olacak, bu yüzden Albay'ın emirlerini harfiyen yerine getireceksin."

Cheney sertçe saçımdan yakalayıp, başımı arkaya çekti ve yüzüme bakarak şöyle dedi: "Ya da onu, tatlı, küçük kızını alırım. Kızının hayatı buna bağlıymış gibi emirlere uyacaksın, kaldı ki gerçekten de hayatı buna bağlı. Yoksa bir sonraki bebek kulağı Kelly'ninki olacak. Öyleyse dinle. Bebek kulağını gördüğünde, dinleyeceksin." Saçımı bıraktığında, kafamı kum saatine doğru fırlattı. Sırıtıyordu, Simpson ise Cheney'nin abarttığını düşünür gibi bakıyordu. O gün cinsel olarak "Cheney'nin vahşi yaratığını rahatlatmak" zorunda kalmadığıma seviniyordum.

Cheney, beni işe başladığımız Beyaz Saray'a geri götürdü. Reagan'la birlikte bir içki daha içtiler. Cheney'nin saçımı çektiği yeri, Reagan okşadı. Böylece bir bakıma kendimi güvende hissetmiştim, çünkü Cheney'nin arkasında Reagan olduğunu kavrayamamıştım. Reagan, kendisini "Şef" olarak değil de "Ronnie Amca" olarak gördüğüm kişiliğimi açtı. Bunu şeker kavanozunu açıp, bana bir şeker vererek yaptı. Belli renkler ve belli tatlar, programlanmış tepkilere yol açıyordu. Herhalde Ronnie Amca'nın askeri yeşil karpuz şekerlerine şartlanmış başka "Kedicikleri" de vardı, çünkü bunlarla dolu bir sürü kavanoz bulunduruyordu.

Cheney, "Konyakla o iğrenç şekerleri nasıl yediğini bir türlü anlamıyorum" dedi.

Reagan şöyle cevap verdi: "Eh, Dick, eğer istemiyorsan, şeker almak zorunda değilsin. Ben sadece bir tane kediciğe veriyordum, bak."

"Şeker almak zorunda olmadığımda felaket haklısın ama eğer o boku kaldırırsan, bir tane daha şeker yemek zorunda kalacaksın." Cheney içkisini bitirdi.

Reagan kıkırdadı, "Biliyorsun ki, formuma dikkat ediyorum..."

"Şunu bir düşün" diye Cheney araya girdi. "Kontralarla ne yapacaksın?" Cheney içkisini sertçe masaya koydu ve kapıya yöneldi.

"Aynen şimdiye kadar yaptığımı." Reagan bana döndü, "Hadi kedicik. Bir yürüyüşe çıkalım. Akşam sporumu yapmalıyım."

Reagan'ın canı seks istemiyordu ve Cheney'den uzakta olmak da büyük bir rahatlamaydı. Reagan beni kendi "Gizli Bahçesi"nde yürüyüşe çıkardı, oraya "dünya sorunlarını düşünmek ve çözmek" için gittiğini söylüyordu. "Sarı Tuğla Yol" olduğunu söylediği çimento bir patikadan yürüdük. Bir süre çimento bir bankta sessizce oturduktan sonra, konuşmaya başladı: "Eğer Sarı Tuğla Yol'u izlersen, dosdoğru Büyücü'nün inine, yani Oval Ofis'e çıkarsın. Ronnie Amca'nın gerçekten dünya sorunlarını nasıl çözdüğünü görmek ister misin?" Kendimi babasının nerede çalıştığını görmeye giden küçücük bir kız gibi hissetmiştim. Oval Ofis'teki koruma, Reagan beni ofisine "gizlice soktuktan" sonra, götürülmem için yanıma birilerinin verilmesini sağladı. Sonra sanki hiçbir yere gitmemişim gibi Washington Anıtı'nda arabasında bekleyen Houston'un yanına götürüldüm.

Deniz Kabuğu Operasyonu sayesinde puslu bir sonbahar günü eski Başkan Gerald Ford'la yine karşılaştım. Ford'un beni taciz edenlerle sürdürdüğü ilişkiler nedeniyle seneler boyunca kendisiyle bağlantıda kalmak zorunda kalmıştım, özellikle yıllarca önce Hükümdar Projesi'ne girmeme neden olan Michigan'daki pornografi operasyonu ve organize uyuşturucu suçlarında babamla işbirliği yaptığı zamandan itibaren yakın bir ilişkimiz olmuştu.

Ford babamla, babamın Grand Haven, Michigan'daki pahalı evinin yanında bulunan, aslında "Sezon nedeniyle kapalı" golf sahasında bir golf oyununa başlamak üzereydi. Ford'la ve ken-

disine ayrılan Gizli Servis personeliyle Club House'da randevulaştığımızda, Erkek kardeşim, Mike da bizle beraberdi. Ford babama, "üçüncü delikte kendisini ve Mike'ı yakalayacağını" ve "bizi işimizle baş başa bırakacağını" söyledi. Ford'la ben, Gizli Servistekilerin yanından uzaklaştıktan sonra "Sessizliğimizi" koruduk ve ben Ford'a Deniz Kabuğu Operasyonuna ait Reagan'ın mesajını ilettim.

Oz şifre dilinde, "Eğer müsaade ederseniz, efendim" diye konuşmaya başladım, "Size Ronnie Amca'dan bir mesaj getirdim. Milli marşımızın Güzel Amerika'ya değiştirilmesini kabul edip etmediğinizi öğrenmek için 'mırıldanan bir telgraf' (oral seks oyunu)." (Reagan gerçekten de milli marşı değiştirmeyi düşünüyordu.)

Ford şöyle cevap verdi: "Bu konuyla daha sonra ilgilenmemiz gerekebilir. Önce, güneş daha fazla yükselmeden katılmamız gereken başka 'delikler' var."

Golf topunu vurmaya çalışırken, "Artık Başkan olmadığınıza göre, hala çok golf oynuyor musunuz?" diye sordum.

Çok ciddi bir şekilde, "Başkanken çok fazla golf oynadım" dedi. "Ama şimdi sadece golf kursundakilere yetişmeye çalışıyorum. Boş zamanlarımda Amerika'nın Özgürlük Treni'nin ilerlemesini izleme ayrıcalığına sahip oldum." Yüzümü görebilmek için bana döndü, "Golf oynamayı öğrendin mi?" dedi.

"Elbette efendim ama sadece izin verildiğinde." (Houston her zaman kendisinin kazanmasını garantilerdi.) Besbelli, Ford cevabımdan hoşnut kalmıştı ve sopasını bana uzattı. "En iyi vuruşunla vur." İlk vuruşum onunkinden daha iyiydi ve eğlenmiş ifadesi hemen değişti. Talimatı üzerine golf sopasını ona geri verdim.

İkinci deliğin sonunda, Ford, "Seninle biraz konuşmak istiyorum" dedi. Beni golf yolunun ilerisindeki ağaçlığa götürdü, kollarını göğsünde kavuşturdu, sırtını dikleştirdi ve köpekbalığı

gibi gözlerini benimkilere dikti. "Kulağını bana ödünç ver." Emredildiği gibi Bebeğin Kulak Kabuğunu yanıma almıştım, onu cebimden çıkarıp Ford'a verdim. Sanki ben bir makineymişim gibi konuşmaya başladı, böylece mesajını dikte ettiriyordu. "Şu mesajı Pentagona, Dick Cheney'ye götür: Çete 2,3 milyon doları Uluslararası Kredi ve Ticaret Bankası'na transfer etmeyi kabul etti. Şimdi paramızı ortaya koyduğumuzda para içinde yüzeceğiz. Bu operasyon bir teşebbüs başarısı oldu. Bunu böyle devam ettirelim. Panama'yla anlaşmayı kesin. Bütün Meksika kanalları yerine getirildi (kokain ve eroin). Şefe selam." Bir adım attı ve ekledi, "Ve sen de (Cheney gibi göğsümü dürtükledi) arkadaşım, Dick'e iyi bak. İşte..." diyerek Bebek Kulağını bana verdi. Kötülük olsun diye, "gelir ve gider" dedi ve Byrd beni ağır bir şekilde buna şartlandırdığından, gözlerimin önünde boynuz (şeytani) işaretini yaparak, transımı derinleştirdi.

Golf topuna vurduktan sonra, "Bugünlerde dostum Allen Simpson nasıl?" diye sordu.

"Çok iyi efendim." Bir başka atışı daha kaçırdığında, tüylerinin diken diken olduğunu fark ettim. Sinirleri geriliyordu. Mesajına bir şeyler daha eklemek istediğinde, hıncını benden çıkarıyordu.

"O kahrolası kabuğu bana ver." Parmaklarını kıpırdattı. Bu parola olmadığından, bir tepki vermedim. Daha fazla sinirlendiğinden, sesini yükseltti, "O Bebek Kulağı nerede." Hala bir tepki veremiyordum. "O kahrolası kulağı bana ver!!" diye kükredi. Yakın sayılırdı.

"Peki efendim" diyerek uysalca kabuğu ona verdim.

Konuşmaya başladı. "Simpson'a dostum Dick Thornburgh'a iyi bakmasını söyle. Bununla ilgili bana bilgi ver." Kulağı geri verdi. Babamın başka bir delikte beklediğini görebiliyorduk ve Ford yeni vuruşuyla "ona bir tane top ışınlayabileceğini" söyledi. Atışını yaptı ama babama isabet ettiremedi.

Babamla üçüncü delikte buluştuğumuzda, tabii ki önce Ford topunu yerleştirdi ve sopasını bana doğru sallayarak, "Atışımı yapmadan buradan defol" dedi. Babam baş parmağıyla bana gitmem gereken yolu gösterdi ve bir ıslık çaldı. Erkek kardeşim, Mike beni çalılıklardan geçirerek babamın evine götürdü.

Kız kardeşim, Kelli Jo, gözleri yaşlar içinde dönmemi bekliyordu. MPD'liydi ve Ford'dan çok korkuyordu. O, küçük kız kardeşim Kimmy ve ben, özel olarak ısmarlanan 'Üç Küçük Kedicik' adlı porno filmde oynamadan önce, Ford'u cinsel olarak tatmin etmeye zorlanmıştık ve o filmde Ford'un menisi "anonim" olarak filme çekilmişti. Ford'un bana Cedar Springs'de sahip olduğu şekilde kız kardeşlerimle de olduğunu biliyordum ve onlar da Ford'un aşağılayıcı ve vahşi cinselliğinden korkuyorlardı. Kız kardeşimin yanından hemen kızım Kelly'nin iyi olup olmadığını görmeye gittim. Cheney'nin onun hayatını tehdit etmesi hala kulaklarımda çınlıyordu.

Kelly'le ben Bradenton Sahili, Florida'ya varana kadar bir daha Bebek Kulağını görmedim. Houston ve Kelly'le beraber karavanı Florida'ya sürdüm ve Houston'u Tampa havaalanında bıraktım çünkü Deniz Kabuğu Operasyonu'nda ona verilen bir görev yoktu. Houston'un "Omaha'daki Boys Town, Nebraska'da işi vardı"; orada inatçı erkek çocukları travmaya sokuluyor ve Hükümdar Projesi'ndeki Katolik unsurlara göre cinsel olarak taciz ediliyorlardı. Çirkin Franklin üstünü örtme davasından kurtulan Paul Boncci, Boys Town'da kendisini taciz edenlerden biri olarak Alex Houston'un adını vermişti. Ben gizli hükümet işlerine gittiğimde, Houston sık sık Boys Town'a ya da benzeri "tatil yerlerine" gidiyordu. Kelly'le ben Bradenton'a gittik, orada MacDill Hava Kuvvetleri Üssü karşısında bir kamp yerine yerleştik. Orası da "sezon nedeniyle kapalı"ydı.

Kamp yerinin eğlence odası aslında bir ses programlama operasyonuydu ve buradaki ofisler yüksek düzeyli CIA operas-

yonlarına uyumlu bilgisayarlarla donatılmıştı. Kelly'le benim Senatör Simpson'la buluştuğumuz gün, kamp yerindeki çalışanlar tarafından, yakınlardaki Santa Maria Adasına giderek deniz kabuğu toplamamız söylendi. Kelly'le ben adanın "vahşi tarafında", içlerinde "kuşlar" var diye, kum dolarları avlıyorduk. Sığ suda yürürken, Kelly bir uyuşturanbalığını korkuttu ve çığlıklar içinde sahile koştuk. Simpson sahilde kahkahalarla gülüyordu; şapkası, gri takım elbisesi ve elindeki boyalı ayakkabılarıyla oraya hiç uymuyordu. Bu sahile alışkın görünüyordu. Sahile geldiğimizde, deniz kabukları hakkında konuşmaya başladı. Ancak bize Bebek Kulağı Kabuğu'ndan bahsettiğinde ve onu almak için cüzdanını açtığında kim olduğunu anladım. Kabuğu çıkarırken, kimliğini sallayarak kendisiyle gitmemiz işaretini verdi. Kelly'yi düşünerek, bir spiraldeki gözü andıran bir deniz kabuğunu bulması için kuma gömmüştü. Bunu Kelly'yi kontrol etmek için hipnotik bir yöntem olarak kullandı, deniz kabuğunu Gökyüzündeki Bush'un Gözü ile karşılaştırdı.

Simpson elindeki deniz kabuğunu göstererek, konuşmaya başladı, "Sen. Sadece sen prenslerin gezisine katılacak bota bineceksin. Senin arka bahçenden (Oz) saat 7:30da demir alacak. Uygun bir şekilde giyin (Houston gerekli kıyafetleri giymem için hazırlamıştı). Konferans odasına ve güvertenin en üstüne götürüleceksin. Gemiye (Noriega'nın yatı) yaklaştığında üst güvertenin siyah aynalarla kaplanmış olduğunu göreceksin. Aynalara dikkatle bak, olacağın yer işte orası. Ve bir defa daha karşılaştığımızda benim de olacağım yer orası." Karavanı park ettiğim yere kadar sahilde biraz yürüdük ve Simpson Bebek Kulağına gönderme yaparak şöyle dedi: "Gerçekten de çok nadirler. Bu sağ kulak. Diğerini bulman için adanın diğer tarafına, Long Boat Key'e gitmelisin. Sol kulak, Albay'da (Aquino) ve seninle iskelede öğleden sonra dörtte buluşacak. Köşedeki küçük marketten telefon aç. Sokağın biraz aşağısına gelecek."

Bu talimatları bir robot gibi izledim. Kelly'le ben iskeleden dört kocaman (makineli silahlı), duygusuz (programlanmış?) bölgeyi koruyan korumaları izlerken, Aquino bir arabadan çıktı. Kelly, "Anne, hadi gidelim" dedi. Cheney'nin tehdidini hatırladım ve onu koruyacağıma söz verdim, gerçi neden koruyacağımı bile bilmiyordum.

Aquino yanında iki dobermanla yaklaştığında, Simpson'un beni oraya sol kulağı aramam için gönderdiğini söyledim. Elini açarak "geriye kalanı, bebek kulağını" gösterdi, "köpekler bebeğin diğer kısımlarını yutmuşlardı". Kulak kanlı, parçalanmış ve pembe yerine mavimsi bir renkteydi. Gerçek bir bebek kulağı olsa da olmasa da, etki aynıydı. Kelly'yi arkama alarak köpeklerden uzaklaştırdım. Travmaya ve transa girmiş bir şekilde duruyordum, bütün talimatlara hazırdım. Aquino ayrıntılarıyla gece faaliyetlerini ve dönene kadar Kelly'yi kamp personeline bırakmamı söyledi.

O gece koyda duran Noriega'nın yatına küçük bir motorla götürüldüm. Alışkın olduğum "siyah aynalı" yata plana göre yaklaştığımda içinde olduğum trans fazlalaşıyordu. Yatın arkasına Panamalı "saray" korumaları tarafından çıkarıldım, orada silahlarını bana doğrulttular ancak Bebek Kulağı parolam kabul edildikten sonra temize çıkarıldım. Hava Kuvvetleri Üssü subaylarının, karılarının, uyuşturucu satıcılarının ve onlar için sunulan muazzam miktardaki kokainin yanından geçtim. Oliver North ve Portoriko uyuşturucu kralı Josè Busto da dahil olmak üzere misafirlerden bazılarını tanıyordum. Aquino, Noriega ve Simpson'un beni beklediği konferans salonuna merdivenlerden çıkartılarak götürüldüm. Simpson! "Siyah aynanın diğer tarafında olmam" gerektiğini fark ettim ve karanlığa derin derin baktım.

Simpson yumuşak bir sesle konuşuyordu, "Artık siyah aynanın diğer tarafındasın (NASA programlaması), karanlığın için-

den denize bakıyorsun. Karalar denizi. Karalar denizine binmişsin, sürükleniyorsun, rüzgar seni sürüklüyor. Karanlığın derinliklerine seni geri götürüyor. Siyah kumlar, yılgınlığa düşen deniz kabukları, aynı bu Bebek Kulağı gibi." Kulağı elime koyarak, konuşma zamanımın geldiğinin sinyalini verdi. Noriega'ya bakarak konuştum.

"Eğer müsaade ederseniz efendim, size ABD Başkanı'ndan bir mesaj getirdim: Ortak çalışmalarımızın sonuçları olan başarılar, iyi niyetlilerin yakın zamanda peçeyi kaldırmalarından bağımsız olarak, artık yolu değiştirilemeyecek bir şekilde tarih olmuştur. Bu peçe kaldırıldığından, sizin üzerinize ışık düşebilir. Bu nedenle, sizin de Ollie North gibi evinizi düzenli tutmanız ve şüphe çekebilecek faaliyetlerinizin hepsine bir son vermeniz gerekiyor. Eğer bu emirlere uyarsanız ve hemen şüphe uyandırabilecek faaliyetlerinize bir son verirseniz, sizi korumam altında tutmak ve görünürde olmamanız için elimden gelenin en iyisini yapacağım."

Noriega beklenildiği gibi, bu mesajla kendisine hakaret edilmiş hissetti. Ortaya çıkan kaosta, Aquino hipnotize edici bir şekilde ellerini Noriega'nın önünde salladı ve dramatik bir şekilde siyah pelerinini (Noriega'nın batıl inançlarının etkisini artırmak için giymişti) odayı kaplarmışçasına serdi. Aquino'nun üzerindeki etkisi çok kuvvetli olduğundan, Noriega önünde eğildi.

Aquino'nun tavrı, askeri üslerde kullanılan her zamanki Eller Yukarıda gösterilerinin ciddi ifadesinden farklıydı, daha çok yan bir gösteri yapar gibiydi. "General, sizin eğlenmeniz ve 'Kontra-katkı' olarak başarılı işlerinizin beğenilmesinden dolayı, Şef zihin kontrol ilerlemelerindeki en yeni teknolojiyi göstermek üzere kendi Başkan Modelini size yolladı. Bir hareketle bu güvercin bir kediciğe dönüşecek (Ben soyunmaya başladım). Çok daha farklı bir hayvan olacak."

Noriega'nın batıl inançları nedeniyle, kişilik dönüştürme fik-

ri kendisine çok korkutucu geliyordu. Noriega'nın tüm kalbiyle zihin kontrolüne inandığını biliyordum ama bir türlü çoğul kişilikler kavramını algılayamıyordu (artık bunun şeytani bir özellik olduğuna inandığını düşünüyorum). Bu yüzden, bir kölenin hem iş hem de zevk için eğitilmesi fikrini kavrayamıyordu. Noriega'nın Reagan için çalışan bir "şeytan" olarak algıladığı Aquino, inançlarını başarıyla manipüle ediyordu. Bu gösterinin ve operasyonun etkisi, en yüksek düzeyde Psikolojik Savaş Hali olduğunu kanıtlayacaktı.

Aquino yatağa yatmamı emretti ve Noriega'yı "Büyücü"nün, yani "Şef"inin (Reagan) ne yarattığına daha yakından bakmaya çağırdı. Noriega, Aquino'nun göğüslerimin arasında duran şeyi gösterdiğinden, biraz yakınlaştı. Kocaman, işlenmiş bir baphomet ortaya çıktı.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
CLINTON'IN KOKAİN ŞERİTLERİ

Bill Clinton'la tekrar 1982 senesinde Berryville, Arkansas'ta bir panayırda karşılaştım. Alex Houston, CIA Ölüm Travması Merkezi'ne (esir koşullama ve programlama kampı diye de biliniyor) ve Lampe, Missouri'deki Swiss Villa uyuşturucu dağıtım noktasına yakınlığa istinaden ortamı "eğlendiriyor"du. Şiddetli fiziksel ve psikolojik travma ve programlamasına ben de yeni katılmıştım. Clinton, eyalet valiliği kampanyasını yürütmekteydi; konuşmasını beklerken Hillary ve Chelsea ile kuliste bekliyordu. Clinton akşamüstü güneşinde, kollarını kavuşturmuş Houston'la kendisi ve hem ağırlama hem de çok gizli ve özel uyuşturucu operasyonlarını yüütme gibi çift amaçla görevlendirilmiş olan "insanları" (CIA çalışanları) hakkında konuşuyordu.

Bana kalırsa, yığınları koşullandırarak Yeni Dünya Düzeni'ni yaymak için aktif olarak çalışanlar, Demokratlar ve Cumhuriyetçiler arasında hiçbir ayrım gözetmiyorlardı. Amaçları büyük oranla uluslararasıydı, Amerikan değil[1]. Üyeler diğer elitist gruplar arasında daha çok Dışişleri Konseyi'nden seçilmekteydi. George Bush gibi, Bill Clinton da Dışişleri Konseyi'nin, Bilderberger'in ve Üç-Taraflı Komisyon'un aktif üyesiydi. Kulak misafiri olduğum birçok konuşmaya bakılırsa, Amerikan halkının cumhuriyetçilerden usanması durumunda Clinton, Demokrat görüntüsü altında başkanlık rolünü üstlenmesi için hazırlan-

makta ve yetiştirilmekteydi. Daha sonraları Clinton'un Yeni Dünya Düzeni'ne bakışı ve bağlılıkları bunu ispatladı.

Clinton benim, Lampe'deki "cehennem"den yeni çıkmış olduğumu anlamasına rağmen telaşa kapılmadan konuşmasını yaptı. Arkansas ve komşu eyalet Missouri'de devam eden bilinç kontrolü işkenceleri ve suç dolu gizli aktivitelerden haberdar olmakla kalmıyor, bunlara göz de yumuyordu! Dünyaya hakim olma çabasında hiçbir partizan tercihe veya güçlü eyalet sınırlarına yer yoktu. Tecrübelerimden biliyordum ki Arkansas gizli kriminal operasyonlarının düğümlendiği yer, Clinton'un rutin olarak iş yaptığı ve teşkilatın villalarında kalarak tatillerini geçirdiği Lampe, Missouri merkeziydi.

1983'te Houston beni rutin travma ve programlama için Lampe'ye götürdü; bu sırada programında amfitiyatroyu eğlendirme vardı. Sahneye çıkacaklar arasında Bill Clinton ve George Bush'un arkadaşı Lee Greenwood ile CIA ajanı ve country müzik şarkıcısı Tommy Overstreet de vardı. Greenwood ve Overstreet hem Lampe, Missouri hem de Lake/Mount Shasta, California CIA merkezlerinde aktiflerdi. Clinton, Berryville, Arkansas'tan iş görüşmeleri için olduğu kadar showlar için de helikopterle alınırdı.

Clinton ulaşmadan önce, Greenwood ve Houston kulisteki soyunma odalarında şerit şerit kokain çekmekle meşgullerdi. Houston hiçbir zaman fazladan bir penny'e hayır demezdi; beni Greenwood'a pazarlamaya çalıştı. "Gerçek bir oyuncu" diyordu. "İstediğin takdirde her türlü seks oyununu yapabilir. Küçük bir ücret karşılığı senindir."

Greenwood güldü, Huntsville, Alabama NASA programlanmamı kastederek "Huntsville'de bunun geçirdiğinden daha çok zaman geçidim. Kim ve ne olduğunu gayet iyi biliyorum - seks için programlanmış bir uzay öğrencisi. Marilyn Monroe'nun yenilenmiş versiyonudur o."

Tommy Overstreet içeri girdi. Greenwood'un söylediklerini duymuştu. "Shasta'da ne kadar vakit geçirdin?"

"Shasta?" Greenwood kibirle Overstreet'e baktı ve ukalaca gülümsedi. "Shasta'da 'vakit geçirmezsin',. Eğer sormak istediğin buysa, orada zamanımı harcamadım. Oraya birçok defa gittim. Houston'un sorusuna kolayca cevap vermemi ve istediğim şeyi, istediğim zaman ve istediğim şekilde almamı sağlayacak kadar çok defa."

Greenwood seks programlanmama ustaca girebildi ve odada ki diğerlerine şöyle dedi: "İstediğiniz gibi geçip gidebilirsiniz, ama ben değerlendirmek istediğim bir teklif aldım." Soyunmamı ve masaya eğilmemi söyledi ve "Üstünde tekrar baban var gibi düşüneceksin" derken sert bir şekilde anal seks yapmaya başladı.

Greenwood benimle işini görürken, amfitiyatro konser alanına çıkmam söylendi. O aralıkta, holde Swiss Villa müdürü Hal Meadows, Tommy Overstreet ve Vali Clinton ile karşılaştım. Clinton üzerinde "Diesel Trainer" yazan bir beyzbol şapkası takmıştı; bunu " these-will-train-her" (bunlar kızın üstünden geçecek) diye okumam gerektiğini bana söylemişlerdi. Şaşkınlıkla şapkasına baktım ve "Siz kondüktör müsünüz?" diye sordum.

Clinton gülümseyerek "Elektrik kondüktörüyüm" dedi. Overstreet kahkaha atarak devam etti, "Aslında bu, arka vagonları kontrol ederim demek. Seninkiler nasıl?" Kıvranmaya başladım. Greenwood açıkça benle anal seks yapmasıyla övünüyordu. Hepsi kahkalar atarken Clinton " Hala koşuyordur eminim" dedi.

O sırada Houston, Clinton'u tebrik etmek için soyunma odasından çıktı; "Selam dostum." Elini uzattı. " Vali olduğunu duydum."

"Ben de senin bir cehennem dolusu şerit dağıttığını duydum" dedi Clinton kokaini kastederek. "Yeni zirvelere ulaşmak her zaman hoşuma gider."

"O zaman gel içeri" diye davet etti Houston. "Hepimizi yörüngeden çıkaracak kadar (kokain) var bende." Onlarla beraber soyunma odasına doğru yürüdüm; Houston Clinton'a şöyle diyordu "Artık (eyalet) çizgisini de aştığına göre senin için hiç bir sınır kalmadığını düşünüyorum."

"Ne sınırı?" Clinton anlamamış ve şaşırmış gibi yaptı. Hal Meadows'a bakarak devam etti "Bana ne ima etmeye çalışıyorsun? Bilincim yerinde, yine de artık sınır falan kalmadı." Masaya yaklaştı ve bir şerit kokain çekti. "Buraya kendimden geçmeye geldim. Bu tarz bir iş zevktir."

"Peki genç karın nerde?" diye sordu Houston, Hillary'yi kastederek.

"Arkadaşlarıyla" Clinton burnuna iyice çekti kokaini. "Kendi işleriyle meşgul. Buraya gevşemek şovu seyretmek ve belki biraz avlanmak (En Tehlikeli Oyun'u kastederek) için geldim. İşim bitince beni geri uçuracak bir kuşum (helikopter) var. Hey, bu arada 'Byrd'in, büyük eve çıktığını duydum (Beyaz Saray). Şimdiki durumu nedir?" diye sordu; arkadaşı ve danışmanı Senatör Byrd'dan bahsediyordu.

"Aynı." Houston cevapladı. "Büyük ihtimalle böyle..." Houston şehvetli bir anal seks pozisyonunun taklidini yaparken herkes gülüyordu. "Hala gösteriye devam ediyor."

Clinton gözlerini Houston'ın "arka vagon"una dikerek, "Neden ona (beni kast ederek) yolu gösterip bana tekrar göstermiyorsun?" dedi. O zaman düşünecek olsam, Clinton'nın biseksüel olduğunu hemen anlardım. Benim Clinton'la olan seksüel ilişkim oldukça sınırlı olmuştu fakat sonradan Swiss Villa'da yapılan bir eğlence sırasında onun homoseksüel ilişkiye girdiğine şahit oldum.

Swiss Villa olayının hemen ardından, Houston'ın, Arkansas Berryville'de yapılmakta olan panayıra katılması kararlaştırıldı. Houston ve ben, Clinton'ın biseksüel arkadaşı ve destekçisi Bill

Hall'ın malikanesindeki özel bir toplantı için gruptan ayrıldıktan sonra, uzun zamandır Clinton'ın dostu ve destekçisi olan H.B. Gibson'ı ziyaret ettik. Hall servetini pre-fabrik kütük ev işinden elde etmişti. Clintonlar Swiss Villa'dan sonra, şimdi de burada misafirler için hazırlanmış olan villada kalıyorlardı. Clinton korumasıyla birlikte toplantıya girdiğinde, Hillary sendeleyerek yürüyen Chelsea'yi de alarak villaya gitmişti. Son Lampe toplantısıyla doğrudan ilişkili olan bu toplantıya Tommy Overstreet de katılıyordu. Hepimiz Hall'ün çökük oturma odasında iki sedirde karşılıklı olarak oturduk. Ortamızda siyah aynalı bir kahve masası vardı. Hall masanın üstünde kokaini şeritlere böldü, ve orda bulunan herkes Bill Clinton da dahil, 50 dolarlık rulolarla kokaini son zerresine kadar içine çekti. Sohbet sırasıyla CIA, uyuşturucu maddeler, politika, Swiss Villa Amfitiyatrosu ve country müzik hakkında devam etti. O zamanlar, Tennesee'deki country müzik endüstrisini Nashville'deki Lampe bölgesine taşıma konusunda belirgin bir çaba gösterilmişti (gerçekte Branson yakınlarına taşınmıştır). Böylelikle CIA tarafından desteklenen bu endüstri kokain operasyonlarına daha da yakınlaşmış olacaktı.

Kokain işine yabancı olmayan Tommy Overstreet, CIA tarafından örtülü olarak finanse edilen yüksek düzeydeki kokain operasyonlarına katılması için Hall'ü ikna etmeye çalışıyordu. Üyeler kokaini Berryville, Arkansas'tan Nashville, Tennessy'ye uzanan güzergahta Missory country müzik endüstrisinin nasıl taşıması gerektiğini tartıştılar. (Daha sonra bu güzergah CIA'in karada kullandığı en verimli ve en büyük yollardan birisi oldu.) Gruba girdiği takdirde, ilerde yapacağı bağlantılar ve edineceği müşterileri, Hall'ı politik ve ekonomik açıdan zirveye taşıyacaklardı. Ayrıca Overstreet, Hall'ın sahip olduğu taşıma firmasının tüm Amerika çapında uyuşturucuyu dağıtmak için çok uygun olduğunu öne sürmekteydi. Toplantıda bulunan köstebeklere göre,

CIA'nın ana uyuşturucu güzergahları ile Hall'ın taşıma firmasının hatları birbiriyle uyuşuyordu. Hall'a hayatının fırsatı sunulmuştu. Buna karşılık Hall de kazancının bir bölümü ile gizli operasyonları fonlayacaktı. Clinton ve Overstreet, Hall'ün lojistik şirketinin ismini ' Clinton Kokain Yolları' olarak değiştirerek Hall'ın sinirli ve şüpheci ruh halini yatıştırmaya ve ortamı neşelendirmeye çalışıyorlardı.

Hall yeterince ikna olmamıştı ve operasyonların süresi konusunda daha fazla açıklama istedi. Ayrıca kendi güvenliğinin nasıl sağlayacağını da bilmiyordu. Aslında Hall kokain işinde yeni değildi, onu endişelendiren asıl konu CIA ve devlet bağlantılı insanlarla birlikte bu işi yapmaktı. Clinton, Hall'ı yatıştırmak için bu işin Reagan'ın bilgisi dahilinde yapıldığından bahsetti fakat Hall'ı endişelendiren işlerin ters gitmesi durumunda herşeyin kendi başına kalacağı gerçeğiydi. Houston, Hall'ın bu endişesine gülerek açıklık getirdi "Kimsenin bu işi yarıda kesmeye niyeti yok Hall." Sonra diğerlerine bu işin çok kazançlı bir iş olduğunu ve uyuşturucu işinin her zaman için büyük bir pazar olduğunu anlattı. Bu pazarı da Yeni Dünya Düzeni'ni kuran suçluların kontrol edeceklerine dair garanti verdi.

Clinton teklifsizce ekledi "Altı çizilmesi gereken konu uyuşturucu endüstrisini kontrol ettiğimiz, yani hem satıcıları hem de alıcıları kontrol ediyoruz. Kontrol ettiğiniz gençlik bizim ve Sam Amca'nın gençliği. Kaybedecek neyiniz var? Risk yok. Kimse seni yargılayamaz. Kamyonlar geçtikleri yerlere ne saçarlarsa saçsın (güldü ve ses çıkararak bir şerit kokain daha çekti) sen temizlemek zorundasın."

Görünüşte ikna olması için açıklama yapılan Hall arkadaşlarına gülümsedi. Clinton kayıt defterini alabilmek için uzanırken Overstreet de kağıtlarını toplamaya başlamıştı. Hall geride kalan kokaini dikkatlice temizledi.

Clinton beni göstererek Houston'a "Onu buradan çıkar" dedi.

Houston güldü. "O bir Başkanlık Modeli. Seninkilerden daha büyük sırları sakladı şimdiye dek."

Hall'ın karısı beni uzaklaştırarak arka tarafta bir yatak odasına kilitledi. Bir süre sonra misafir villasında kalmakta olan Hillary'ye telefon ettiğini duydum. Daha sonra Hilary ile buluşmak için, beni dağın yukarısına karanlığa doğru sürdü. Hillary ile daha önce tanışmamıza rağmen birbirimize söyleyecek çok az sözümüz vardı. Lampe'deki CIA Ölüm Travma Merkezi'nde gördüğüm işkencelerden sonra hala kendime gelememiştim. Hillary benim, zihinsel olarak kontrol altında bir köle olduğumu biliyor fakat bunu tıpkı Bill Clinton gibi politik hayatın bir parçası olarak algıladığı için normal karşılıyordu.

Hall'ın eşiyle geldiğimizde Hillary giyinik olarak yatakta uyuyordu. "Hillary, sana hoşuna gidecek bir şey getirdim. Beklenmedik bir sürpriz. Odamda onunla ilgili ilginç bir şey keşfettim. Tam anlamıyla iki yüzlü (vajinamın bozukluğunu kastederek) bir fahişe."

"Hımm?" Hillary gözlerini açtı ve uykulu bir şeklide doğruldu. "Göster bakalım."

Hillary seyrederken Hall'ın karısı üstümü çıkarmamı söyledi. "Temiz mi?" diye sordu Hillary; hastalık var mı diye öğrenmek istiyordu.

"Tabii ki, kız Byrd'ün" diye cevapladı; konuşmaya ben orda değilmişim gibi devam ediyorlardı. "Ayrıca, Houston'ın kızın Başkanlık Modeli olduğunu söylediğini duydum; ne demekse..."

"Bu temiz olduğu anlamına geliyor" dedi Hillary ayağa kalkarken.

O zamanlar bunları düşünemiyordum fakat geriye dönüp bakınca tanıdığım tüm Başkanlık Modelleri'nin hastalıklara karşı bir bağışıklıkları olduğunu fark ediyorum. Şu bir gerçekti: bana teçavüz edenlerin hiçbiri prezervatif kullanmak gibi önlemler almadıkları halde, elden ele geçirildiğim devlet tabakalarında, bilinç-konrollü seks kölelerinin hepsi "temiz"di.

Hall'ın karısı yatağa vurdu ve ona bozukluğumu göstermemi istedi. Hillary çığlık attı: "Tanrım!". Ve hemen oral seks yapmaya başladı. Görünüşe göre vajinamdaki oyukluk onu tahrik etmişti[2]. Ayağa kalktı, çabucak naylon çoraplarını ve iç çamaşırını çıkardı. Sıcak güneşin altında geçirdiği uzun gün onu hiç etkilememiş gibi görünüyordu, "Ye beni, Tanrım, ye beni" diye soluyordu. Emirlerine uymaktan başka şansım yoktu ve Bill Hall'ın karısı bu tatsız işte bana katılmak için en ufak bir hareket göstermedi. Bill Clinton içeri girince Hillary gizli kötürümlüğümü araştırmaya ve oral sekse ara verdi. Başını kaldırıp sordu "Nasıl gitti?"

Clinton gördüğü şeyden hiç etkilenmemiş görünerek ceketini bir sandalyeye attı, "Resmi bir şey. Çok yoruldum, ben yatıyorum."

Söylendiği gibi elbiselerimi giydim, ve Hall'ın karısı beni Houston'un beklediği malikaneye geri götürdü. Toplantı görünüşe göre başarılı geçmişti. Daha sonraki yıllarda Houston, ajanı Reggie MacLauglin ve Loretta Lynn'ın terbiyecisi Ken Riley arasında geçen bir çok tartışmada duyduğum şey Hall'ın Arkansas'tan başlayan CIA kokain operasyonlarındaki başarısı oldu. Ancak hiçbir konuşma, Alex Houston ve CIA görevlisi country müzik şarkıcısı Boxcar Willie'nin arasındaki kadar çarpıcı ve açık değildi.

Boxcar Willie country müzik sahnesine, onun stratejik olarak tek gecede sansasyon ve şöhret sahibi olmasını sağlayan, yüksek teknolojiyle yapılmış hipnotize yoluyla ikna etmeye yönelik televizyon reklamlarından sonra atılmıştı. Country müzik endüstrisinin Özgürlük Treni, endüstriyi sırtlayacak bir kondüktör arıyordu ve Branson, Missouri ve Boxcar Willie hayranları sürücü koltuğuna oturmuşlardı. Hamlin'li Pied Piper gibi Boxcar Willie de endüstriyi Lampe CIA operasyonlarına taşımakta başarılı oldu.

Boxcar Willie, Clinton'ın onu country müzik endüstrisi transferlerinin kokain karlarını yönlendirme konusunda ikna etmesinden sonra Bill Hall'ın kurduğu en temel kontaklardan biri olmuştur. Houston ve Boxer beraber gezdiğimiz süre boyunca, Swiss Lampe'deki gösteriler de dahil olmak üzere yıllarca Hall'ın karlı işlerini ve bağlantılarını konuştular. Katıldığım hükümet destekli kokain partilerinde Boxcar Willie'yle karşılaştığım sürece onla irtibat halindeydim. Ancak yine de onu kızım Kelly'nin tanıdığı kadar iyi tanıyamam. Kelly, bulunduğu üç ayrı zihinsel enstitüde de Boxcar Willie'nin tecavüzüne uğradığını söylemişti; bu adaletsizliğe isyan ediyordu. Bana sürekli soruyor "Neden bana tecavüz edenler serbestçe dolaşıyorken, buraya kapatılan ben oldum?" Boxcar Willie'nin gerçek yüzünü ortaya çıkarmak için elimden geleni yapacağıma ve onun, country müzik endüstrisinin Bill Clinton'ın özetlediği gibi Lampe, Missouri CIA kokain operasyonlarına yaklaşmasında oynadığı rolü ortaya çıkaracağıma onu ikna etmeye çalışıyorum.

---

1. Ülkemizin egemenliğine olan bağlılık Yeni Dünya Düzeni altında mümkün değildir. "Başkan" Clinton ülkemize, Ranold Reagan'ın gösterdiğinden daha fazla bağlılık ve liderlik göstermemektedir çünkü her ikisi de eski BM büyükelçisi ve CIA yöneticisi George Bush'un Yeni Dünya Düzeni direktiflerini izlemişlerdir.

2. Hillary Clinton yaralanmış vajinamın görüntüsüyle tahrik olan tek kadın olmuştur.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

LAFI DÖNDÜRÜP DOLAŞTIRMAK YOK

Amerika Kongresi üyesi Guy Vanderjagt, CIA'nın yürüttüğü operasyonda benim gözetimimi üstlenen Alex Houston ile tanıştığında 1983'ün güneşli bir sonbahar günüydü. Ben ve 3,5 yaşındaki kızım Kelly, Washington D.C.'de senatonun basamaklarındaydık. Kelly Vanderjagt'ı tanıyormuş gibi davranıyordu. Oysa kızımın daha önce onu gördüğünü hatırlamıyordum. Hatta tıpkı çocukluğumda beni kullandığı gibi gerçekte Kelly'yi cinsel olarak sömürdüğünü düşünmeyi o an akıl edemedim. Vanderjagt bir dizinin üstüne çöküp Kelly ile konuştu. Onu bugünün "özel bir gün" olduğuna inandırmaya çalışıyordu. Çünkü annesi Ronnie Amca'yı (Reagan), kendisi de George Amca'yı (Bush) ziyaret edecekti. Ayağa kalktı ve elinden tuttu, Alice Harikalar Diyarında'nın karakterlerinin konuşmasını taklit ederek " Hadi beraber bir maceraya atılalım!" deyip onu ortamdan uzaklaştırdı. Kelly sessiz ve otomatik bir şekilde hareket ediyordu.

Kelly ile tekrar öğleden sonra karşılaştım. Beyaz Saray'da Reagan'ın ofisinde her ikimiz de saygı duruşunda dikkat kesilmiş bekliyorduk. Geçmişe baktığımda 3,5 yaşındaki kızımın üzerinde o zamanlar ne tür bir kontrol mekanizmasının olduğunu merak ediyorum. Otomatik hareketlerle ve yüzündeki "plastik gülümsemeyi" bozmadan gözlerini dahi kırpmadan sessizce orada öylece ayakta duruyordu. Odada Başkan Reagan, Yardımcısı Bush ve daha sonra Savunma Sekreteri olan Dick Cheney

vardı. Reagan, Kelly'nin mavi elbisesinin arkasını örten ve Alice Harikalar Diyarında görünümünü tamamlayan sarı uzun saçlarını süzüyormuş gibi görünüyordu. "Çok sevimli, model bir çocuk" dediğinde Kelly için doğrudan cinsel içerikli hiçbir tehdit unsuru sezilmiyordu.

Sonra Reagan Bush'a doğru hareket etti ve "Bu bey de benim yardımcım George Bush. İnsanlar genelde Başkan Yardımcısının rolünün ne olduğunu pek bilmezler çünkü o hep sahne arkasında çalışır ve başkanın yapılmasını istediği her şeyin başkanın istediği şekilde yapılıp yapılmadığını kontrol eder" dedi. Bana baktı ve "Başkan yardımcısı emirleri yerine getirirken -havada gözümden kaçmayan bir el hareketi yaptı- ben de halkı oyalarım."

Bush'un yakın arkadaşı Dick Cheney tamamladı; "Ve emirleri verirsiniz" dedi.

"Doğru" dedi Reagan, "Onun bir emri benim bir emrim gibidir."

Bush, Kelly ile konuşmak için diz çöktüğünde üzerinde keten bir ayakkabı ve bir süveter vardı. Bush çocuklar için bir televizyon programı olan 'Bay Rogers ve Komşuları'nı' Kelly gibi genç kurbanların kendisiyle ve cinsel sömürüsüyle ilgili anılarını dağıtmak/karıştırmak için kullanıyordu. Televizyondaki Bay Rogers'a olan fiziksel benzerliği kıyafet ve tutumlarındaki seçimiyle açıkça abartılmıştı ve ses taklidiyle de bütünleşiyordu. En iyi Bay Rogers sesini kullanarak "Gel bakalım ufaklık. Sana bir şey sormak istiyorum. Bay Rogers ve Komşuları'nı seyrediyor musun?" dedi.

Kelly "Evet, efendim" diye cevap verdi.

Bush'un "Komşular"ı kullanarak nereye varmaya çalıştığını şu an açıkça görebiliyorum. Elbette o zamanlar Bush'un konuşmasına müdahale etmeyi düşünebilecek konumda değildim, Kelly ise elbette Bush onun en sevdiği televizyon programını

kullanırken ardında yatan gerçeği görebilecek kadar büyük değildi. Bush ayağa kalktı ve Kelly'nin elini tuttu. "Hadi gel sana Komşularımı göstereyim" deyip onu kapının dışına çıkardı.

Kelly, George Bush'un "Komşuları"nı tanıdıktan ve daha sonraki bütün cinsel karşılaşmalarından sonra şiddetle hastalandı. Ateşi inanılmaz yükseliyor, kusuyor ve ortalama üç gün boyunca baş ağrılarından şikayet ediyordu. Yüksek voltaj travmalarında olduğu gibi, derisinde kalan yanık lekelerinden başka görünen ve anlatılabilecek kanıtlar bunlardı. Houston doktor çağırmamı, Kelly de kendisini daha rahat hissetmesine yardımcı olmamı yasakladı. "Başının hareket bile edemeyecek kadar çok" acıdığından şikayet ediyordu. Sonuçta saatlerce hareket etmeden duruyordu. Ciddi böbrek sancılarından şikayetçiydi ve Bush onu cinsel olarak kullandıktan sonra rektumu bir gün boyunca kanıyordu. Benim de zihin kontrolü kurbanı oluşum ona yardım etmeme ya da onu korumama engel olmuştu. Çocuğumu böylesi korkunç bir durumda görmeye dayanmak için kendi çılgınlığımı daha da derinlere taşıyarak 1988'de Mark Philips bizi kurtarıncaya kadar devam etti.

Kelly'nin kanayan rektumu George Bush'un pedofili zaafının birçok göstergesinden sadece biriydi. Birçok yerde onu cinsel olarak kullandığına dair açıkça konuştuğunu duydum. "İplerimi çekerek" beni kontrol edeceğine dair onu ölümle tehdit ediyordu. Pedofilik bir Başkan tarafından tecavüze uğramış olmanın psikolojik yıkımı yeterince korkutucuydu. Bush, NASA'da zihin kontrolü için kullanılan elektronik aygıtları kullanıyor ve sofistike bazı uyuşturucu maddelerle Kelly üzerindeki travmaları kuvvetlendiriyordu. "Şimdi kimi arayacaksın bakalım?" ya da "Seni izliyor olacağım!" gibi göndermelerle Kelly'nin çaresizlik duygusunu artırıyordu. Bush'un kızım üzerindeki fiziksel ve psikolojik tahribiyle karşılaştırıldığında benim çocukken maruz kaldığım sistematik işkence ve travmalar hafif kalıyordu.

Kapı Bush ve Kelly'nin ardından kapanır kapanmaz Dick Cheney sandalyesinden kalkıp Bush'un masasına koşuyor kum saatine uzanıyordu. (Oz) "Kelly'nin zamanı tükeniyor. Dikkatli olup emirlere uysan iyi edersin sonuçta kızının hayatı bu emirlere bağlı çünkü şu andan itibaren (heh heh) o daima yapar! Eğer tek bir hata yaparsan -sadece bir hata- sırayı ben alırım tatlım!"

Reagan, "George bir yönetmen gibidir. Sahnenin Yeni Dünya Düzenini yansıtacak şekilde olduğundan emin olmak ister. Bunu gözümde canlandırabiliyorum. Sonra herkesin bir rolü olduğundan ve kendi bölümlerini iyi bildiklerinden emin olur. Oyuncularına nasıl ve ne zaman konuşacaklarını anlatır. Nasıl giyineceklerini (kafama vurarak) saçlarını nasıl yapacaklarını söyler. Herkesi ve her şeyi yerleştirdikten sonra 'Sahne!'diye bağırır." Reagan elinde bir megafon varmış gibi, "Tüm dünya bir sahnedir. Ben de sihirbazım. Fakat şovu o yönetiyor bu sebeple onun söylediklerine dikkat edip kendi bölümünüzü ondan öğrenseniz iyi edersiniz" diyordu.

Cheney söze karıştı: "George ve ben birkaç projede birlikte çalışacağız, onu gördüğünde beni de göreceksin. Ondan emir aldığında benden de emir alacaksın."

Reagan, "O emir kumanda zincirini biliyor Dick" dedi. Kimin hangi sırayla sorumluluk sahibi olduğunun bilinmesi gerektiğine gönderme yapıyordu. Reagan'ın kafasındaki emir komuta zinciri; Başkan, Başkan yardımcısı, Habib, Cheney, Byrd... şeklinde olabilirdi, fakat Cheney'nin tanımlaması benim anlamam için gerekliydi. Benim bakış açıma göre ise emir komuta zincirinde Bush, Cheney, Habib, Reagan, Aquino ve son olarak da her an yerleri değiştirilebilecek olan Byrd ve benimle ilgilenen Houston vardı. Cheney, Reagan'ın yorumlarıyla gözlerini çevirip konuşmaya başladı ve sözlerini bitirinceye kadar da hiç yavaşlamadı. "Şu anda sahne kuruluyor. Başkan Yardımcısı sana rolünü oynaman için emir verdiğinde Meksika'nın Yeni Dünya Düzeni içindeki rolünü oynaması için gerekeni yapacaksın."

Reagan tekrar söze karıştı, "Dünya barışı sağlanacaktır. Amerikalı bir vatanseveri stratejik bir pozisyona getirip bu kişi dünyanın her yerine demokrasiyi yaymaya adandığında tüm ulusların liderlerinin düşüncelerini etkileyebilir ve kafalarında bir daha asla unutmayacakları özgürlük ve Amerikan değerleriyle bezenmiş bir tablo yaratabiliriz. Bunu insanlara yayacak ve tüm gezegen tek bir fikir tek bir amaç ve tek bir sebep etrafında birleşecektir: Özgürlük. Sen bu arkadaşlarla ve liderlerle benim için zaman zaman konuşacaksın."

Bush yanında Kelly olmadan toplantıya geri döndü. Cheney devam etti: "Benden ve yeni yönetmenin, Başkan Yardımcısından emirler alıyor olacaksın. Ders bir. Miami Vice'ın ne olduğunu biliyorsun. Uyuşturucu endüstrisinin kontrolünü ele geçirerek uyuşturucu satıcılarını ortaya çıkarmak. Bir Başkan Yardımcısı Başkan için aynı şeydir - Uyuşturucu endüstrisinin kontrolünü ele geçirerek uyuşturucu satıcılarını ortaya çıkaran ajandır."

Bush sözü aldı. "Meksika bir problem. Uyuşturucuları çok ama uyuşturucuyu kendi ülkeleri dışında da satabilecek ne beyinleri ne de imkanları var. Öyleyse şu anda onların uyuşturucularına elimizi bile süremezken nasıl kontrolü ele geçirebiliriz? Bir Amerikan vatandaşı olarak sizin göreviniz, uluslarına nakit para önererek fakirlikten özgürlüğe doğru giden yolu açmak ve onların uyuşturucu endüstrilerini doğrudan bizim avcumuza sonra da kapımızın önüne getirmektir."

Cheney gülerek, "Yeşil Dolar Operasyonu" dedi. Bush da onunla güldü.

Bush sonuca bağlamak üzere, "Görevin Miami'de NCL (Norveç Karayip Hattı) ile başlıyor ve Meksika'dan başarı sözüyle geldiğinde bitiyor.

Cheney benim Bush ile oldukça hızlı akan kum saati arasında gidip gelen bakışımı yakaladığını gösteren bir hareket yaptı.

O an tamamen trans halindeydim ve etrafımda gelişen olaylardan habersizdim. Trans halim zamandan bağımsız bir şekilde daha da derinleşiyordu. Elimde ABD Başkan Yardımcısından Meksika Başkan Yardımcısı, Carlos Salinas de Gortari için hazırlanmış bir mesaj ve çok hasta bir çocukla Beyaz Saraydan ayrıldım.

1. Bay Roger kukla gösterileri yapardı ve ve Land of Make Believe'deki anahtar karakterlerinden biri Kral 13. Cuma'ydı

ON ALTINCI BÖLÜM
'YEŞİL DOLAR OPERASYONU'

CIA Kontrol Ajanım Alex Houston ve ben ABD'den gelen "refah" teklifi ile dolu büyük siyah yumuşak bir çantayla Meksika Cosumel'e gitmek üzere NCL gemisine bindik. Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması'nın (NAFTA) temel diplomatik görüşmelerini başlatması beklenen bu teklifi iletmek üzere Başkan Yardımcısı Bush tarafından görevlendirilmiştim.

Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşmasının Yeni Dünya Düzeninin uygulanmasında önemli bir adım olduğunu düşünmüştüm. Bunu da kitlelerin zihinsel manipülasyonu ile sağlayacaklardı. Byrd'e göre NAFTA'nın gerçek amacını gizleyen propagandanın içinde Meksika ve ABD hükümetlerinin uzun süredir paylaştıkları "Serbest Ticaret" de vardı. Çocuk ve yetişkinlerden oluşan kontrollü köleler, kokain, eroin ve diğer işlerin "serbest ticareti" yıllardır pek de gizli kapaklı yürütülmüyordu. Benim babam bile ABD Eyalet Departmanından "sınırları aşın" sloganıyla yola çıkmış ve Meksika'da ABD Savunma Departmanının bir şubesini açmıştı. Bu da kişisel olarak benim bile en azından 1984'ten beri pürüzsüz bir şekilde işlediğini bildiğim "Serbest Ticaret" anlaşmasının bir parçasıydı. Anlaşmanın Amerika ve Meksika arasında ekonomik olarak dengesizlik yaratmadığı illüzyonunu yaratmak için Meksika'nın turistik bölgeleri yeniden yapılandırılmış ve Amerikan dolarıyla Amerikanlaştırılmıştı. Bu fonlar CIA'nın uyuşturucu ve köle ticareti yo-

luyla kazandığı kara paralardan sağlanıyordu. Ayrıca Senatör Robert C. Byrd'ün sözcüsü olduğu Senato Bütçe Komitesinden de bu fona para akıyordu.

Tabii ki uluslararası işleri anlamak gibi bir amacım yoktu. Kendimi propaganda olduğunu düşündüğüm konularda "eğitmek" aklımın ucundan bile geçmemişti. Dünya pazarında paranın nasıl aktığı çok iyi belgelenmişti. Örneğin, kimin hangi ekonomik çabalar doğrultusunda kimi destekleyeceğini çözümlemek BCCI otoriteleri ve araştırmacıları için bile oldukça karmaşık bir işti. Benim Meksika, ABD ve Suudi Arabistan ekonomileriyle ilgili kişisel görüşlerim kendi tecrübelerimle sınırlıydı. Fikirlerim ve hareketlerim açıkça kontrol altında tutulduğundan fazlasıyla yanlış bilgilerle doluydum. Zaman zaman Senatör Byrd beni sadece ses çıkarmaya yarayan bir robot gibi kullanıyordu. Benden duymak istediklerini bana söyletiyordu. Yaptığı şey beni dünya ekonomisinde bilgilendirmekten çok onun korkunç ve çarpık egosunun benim üzerindeki yansımasını görmekti.

Senatör Byrd "Para oyununun sadece bir kontrol oyunu" olduğunu iddia ediyordu. "Altını olan kuralları koyar" şeklinde altın bir kuralı vardı. Birçok yerde, "Serbest ticaret anlaşması kapsamında yürütülen tüm projelerden ve 'kriminal' yargı sistemimiz gibi bazı sosyal sistemlere daha az pay ayırarak bu bütçeden fona para akıtarak ülkemizi ve ülkemizin dünya pazarlarındaki yerini kontrol ediyorum. Tüm dünya bir sahnedir ve bu tiyatro da bana ait!... buna inan!" şeklinde sözler sarf ettiğini duydum.

Amerika, Başkan Bush ve Clinton tarafından çalınıp satın alındığında Senatör Byrd'ün çarpık gerçekleri kafamda yankılandı. Byrd, "Başkanlık için asla aday olmam -olsam kazanırdım" diye övünüyordu. "Fakat benim altımdaki bir ofis için neden adaylığımı koyayım ki? Başkanın iyi görünmesini de fonlardan sistemli bir şekilde farklı yerlere para akıtarak onun kötü

görünmesini de sağlayabilirim." Byrd veya bildiğim diğer insanlar Clinton'un "seçilmesi" ve Başkanlık ofisine getirilmesinin sorumlularından biri olmakla övünüyorlardı. NAFTA'nın karar oylarını ellerinde tutan Kongre üyeleriyle son dakikalarda yapılan pazarlıklar ve anlaşmalar "sistemli para çalma" yöntemi sayesinde Clinton'un bu NAFTA "zaferinde" "iyi görünmesini" sağladı.

Cozumel'de La Celiba otelinde zihin kontrolümün sağlanması için Houston bana verilen yemek ve suyun katkı maddeleriyle de ilgileniyordu. Hatta akşamları otel restoranında yediğimiz yemeklerde bile bunu ihmal etmiyordu. Saatin geç olması sebebiyle "resmi" olarak kapalı olduğu halde, restoranda bir mariachi grubu, bir garson, dört tane silahlı koruma, Meksikalı bir görevli, onun iki asistanı, Houston ve ben vardık. Toplantı sırasında Meksika Başkan Yardımcısı Salinas ile yakındaki bir askeri üstte ertesi gün öğleden sonra yapılacak görüşme organize edilmeye çalışılıyordu. Her zamanki gibi Senatör Byrd'ün bir mesajını da Salinas'a teslim edecektim. Mesaj Meksika Turistik alanlarında ekonomik eşitliğin var olduğu illüzyonunu yaratmak için gerekli propaganda ile ilgili olacaktı. Bu fonlar, Yeni Dünya Düzeninin işlerlik kazanması yolunda bulanıklık ve karmaşa taktikleriyle dikkatle yürütülen amaçlar için kullanılıyordu.

Ertesi gün öğleden sonra Houston, yüksek güvenlikli hükümet binasında Salinas'la yapacağım görüşmede bana eşlik etti. Bush'a göre, Reagan-Bush yönetimi Salinas'ın o zamanlar Meksika'nın resmi Başkanı olan Miguel de la Madrid'den daha güçlü olduğunu düşünüyordu. Yaklaşmakta olan Meksika Başkanlık "seçimlerinde" Salinas Başkanlık sandalyesine getirilecekti. Böylece Salinas Bush ile aynı dönemde başkan olacaktı. Bu "stratejik olarak yerleştirilmiş vatanseverin" belirlenen başkanlık pozisyonuna seçilmesini garanti altına almak için Reagan beni yapılması gereken konusunda bilgilendirdi. Söylediğine

göre Amerika "seçimlerin bütünlüğünü korumak" için diğer stratejiler arasında en uygun olanını "önceden belirlemek" zorundaydı. Salinas ne pahasına olursa olsun Başkan olmalıydı.

Bush, Başkan De la Madrid'i (halihazırda kurulu) Salinas/Bush diplomatik ilişkilerinin amacına ulaşmasında bir basamak olarak görse de yapılacak herhangi bir hataya tahammülü yoktu. Bush ve Salinas'ın ortak amaçlarına ulaşmalarına yardım ediyordu. Bunu da uyuşturucu pazarlarında serbestliğin sağlanması ve Reagan'ın Nikaragualı Kontrgerillalara el altından yardım ederek ve para akıtarak yapıyordu. De la Madrid, Salinas ile yakın ilişkiler içinde bulunuyordu. Böylece Amerika ve Meksika ilişkileri ve çabalarında pürüzsüz bir güç dengesi değişimi sağlanabilecekti.

Cheney, "Salinas'a iletilecek bir mesaj Başkan'a iletilecek bir mesajdır" açıklamasını yaptı. Mesaj sadece De la Madrid'e iletilmekle kalmıyordu. George Bush ile yürütülen çalışmaların birçok bölümünde sorumlu kişi Salinas'tı. NAFTA'nın Amerikan halkına yansıtılması ve kanunlaştırılması konusunda en kritik noktaya gelindiğinde hem Bush hem de Salinas güçlü konumda olacaklardı. Başkan Reagan, Meksika Başkanı de la Madrid, Başkan Yardımcısı Bush ve Meksika Başkan Yardımcısı Salinas ekonomik genişleme ve büyüme çerçevesinde "tek fikir - tek çaba" amacı etrafında birleşmişlerdi. Tecrübelerime dayanarak bu amaçlarını uyuşturucu, çocuk ve pornografinin "serbest ticareti" ne dayandırdıklarını düşünüyorum. Başkan Yardımcısı Bush bana Meksika'nın "fakirliği aşıp özgürlük ve ekonomik gelişmeye ulaşabilmesinin tek yolunun bu (kriminal) faaliyet" olduğunu "çünkü Meksikalıların dünya pazarlarında gelişme konusunda kendi yeteneksizliklerinin kölesi" olduklarını söyledi.

Daha önce bahsedilen içi nakit dolu çantayla askeri üsse vardığımda beni Salinas'ın "ofisine" götürdüler. Yolda beyaz gi-

yimli korumalarca korunan birçok elektronik kapıdan geçtim. Salinas küçük ve (askeri amaçlar için) fonksiyonel olan masasında oturuyordu. Oda tabanı fazlaca cilalanmıştı. Dekorasyon kaygısı güdülmemiş, kullanıcının kişilik etkileri odaya yansıtılmamıştı. Bu da askeriyenin pratik olduğu izlenimini yaratıyordu. Çantayı Salinas'ın önüne koydum ve iletmekle görevlendirildiğim mesajı naklettim:

"ABD Başkan Yardımcısı Bush'tan Meksika'daki komşularımıza bir mesajım var. Amerika kendi zenginliğini bir ticaret anlaşması yaparak Meksika ile paylaşmak istiyor. Meksika'nın kokain ve eroin üretiminin kontrolü için nakit paramızı ticaret yoluyla buraya akıtacağız. Uyuşturucu endüstrinizi kontrol ederek ülkelerimiz arasındaki sınırları açıp kokain ve eroinin Amerika'ya serbest akışını, Amerikan dolarının ise Meksika'yı yeniden yapılandırmak için Meksika'ya geçişini sağlayabiliriz. Böylece sonunda tüm sınırlar kalkıp Meksika ekonomisi büyüyecek ve bizimkine yaklaşacaktır. Bugün başlarsak, yüzyıl sonuna doğru bu rüya gerçek olabilir. Aynı zenginliği ve aynı kıtayı paylaşabiliriz. Neden mi? Şu anki uyuşturucu endüstrisinin durumu Meksika hükümetinin neyi yapıp neyi yapamayacağını zaten gösteriyor. Uyuşturucu endüstrinizin kontrolünü Amerika'ya vererek kendi hükümetinizin kontrolünü yeniden kazanabilirsiniz. ABD Doları desteğiyle yeniden kurulmuş yönetim gücü Meksika'yı Amerika ile ekonomik anlamda aynı seviyeye getirecektir. Amerika'nın serbest uyuşturucu ticareti için sınırları açmaya istekli olduğunu ve hükümet ajanlarının uyuşturucunun hangi kanallardan nerelere akacağını gösterecekleri yolundaki sözleri uyuşturucu kartellerine yayarak işe başlayabiliriz. Sadece ABD ajanları Meksika eroinini ve Güney Amerika kokainlerini sınırdan geçirebilir. Aynı şekilde paranın sınırlardan geçişini de onlar yapacaklardır. Uyuşturucu imparatorlarını kontrol eden seçilmiş birkaç kişiye, deniz yolu (NCL) anlaşmasının ya-

yılmaya başladığını ve Meksika'nın ayarlayabileceği kadar çok uyuşturucunun ülkeye girişini sağlamak için sınırların açılacağını söyleyin. Ne zaman mı başlıyoruz? Hemen. Nakit elimizde. (Salinas'ın açtığında içinin parayla dolu olduğunu göreceği çantaya doğru uzandım.) Anlaşmayı kabul ettiğinizi göstermek için kahverengi (yani işlenmemiş) eroinden bulabildiğiniz kadarını verin. Bu değiş tokuşun Meksika'ya, komşusu olan bir ülkeden sağlanan iyi talihin bir göstergesi olduğunu kabul edin."

Bush'un mesajını bitirir bitirmez Salinas masadan bir kağıt alıp aceleyle bir şeyler karalamaya başladı. Notu kapıdaki korumaya verdi. Ayağa kalktı, güldü ve masaya eğilerek elini sıcak bir tokalaşma için uzattı. Beni dışarıya kadar geçirdi. Houston beni üssün ön kapı merdivenlerinde bekliyordu. Birlikte dikenli tellere oradan da sokaklara kadar bize eşlik etti.

Belirsiz bir süre boyunca bir iguanayla oynayarak yakındaki küçük bir alanda bekledim. Sonunda, bir taksi gelip yumruk büyüklüğünde Kahverengi Meksika eroinini almam için bana sinyal vererek kornasını üç kere çaldı. Eroin kahverengi bir kağıtla sarılmış bir iple bağlanmıştı. Yaklaşık bir beysbol topu büyüklüğündeydi. Taksi sürücüsü uzaklaşır uzaklaşmaz, iki üniformalı adamla biraz uzakta bekleyen Houston onlara katılmam için bana işaret etti. Daha sonra Washington D.C.'ye götürülmek üzere Amerikan havayolları uçağına ulaştırıldık.

Washington D.C. yakınlarındaki Andrews Havaalanına varır varmaz, Senatör Byrd, Başkan Yardımcısı Bush ile bir toplantıya katılmak üzere beni Dick Cheney'nin Pentagon'daki ofisine aldı. Hafızamın görevimi yerine getirmesi için Meksika'da bana uygulanan elektrik şoku dolayısıyla hastaydım ve kusuyordum. Bayanlar tuvaletine giderken geçmem gereken kapılar için Byrd'ün manyetik geçiş kartını kullanmaya yetkiliydim. Meksika'nın, teklifi onayladığını iletmek üzere Bush'un yanına girdiğimde üstümde hala yol boyunca giydiğim uygunsuz kıyafet

vardı. Bush eroini kendisi için aldı. Ürünün kalitesinden memnun kalmıştı. Cheney güldü ve Bush'un "Kontr grubunu" kamulaştırması gerektiğini söyledi.

Bush Cheney'nin Kontr şakasına gülerek, "cesedimi çiğnemeden olmaz" diye cevap verdi.

Cheney, "Onun birazını benimle paylaşmazsan durum aynen söylediğin gibi olabilir, at şunu buraya" dedi. Bush atarmış gibi yaptı ve topu havaya kaldırırken, "Bu bir 'yüksek uçuş' topu. Çalmak zorunda kalacaksın" dedi. Eroini havaya attı, yakaladı ve kapıya doğru yöneldi. Cheney sandalyesinden kalktı, kapıyı işaret ederek "dışarı" diye bana emir verdi.

Houston ve ben Jamaika'daki Montego Plajına gitmek üzere uçağa bindik. Oradan da bir sonraki NCL gemisine binmek üzere Ocho Rios'a geçtik.

ON YEDİNCİ BÖLÜM
YÜZLER HAKKINDA

Kelly'nin George Bush tarafından "Komşular" (Bu sözcük korkunç bir cinsel kullanımı içeriyor) arasına alınmasından kısa bir süre sonra Bush benim üzerimdeki kontrolünü güçlendirdi. Zihin kontrolü uzmanımız Alex Houston, Bush ile yapılacak, programı belirlenmiş toplantılara katılmak üzere beni Washington D.C.'ye götürdü. Kelly sabah onunla olan randevusuna ajanlar tarafından götürülmüştü zaten. O arada ben yakındaki bir FBI binasında Senatör Robert C. Byrd'ün ofisine gitme emri almıştım. Orada Byrd üstümdeki kontrolünü güçlendirmek için bir kez daha "gidecek veya saklanacak hiçbir yerimin olmadığını" ispat etmeye çalışmış bunun için de yargı organlarının gücünden bahsetmişti. Byrd cep saatine bakıp Alice Harikalar Diyarında diyaloglarından birini taklit edip Bush ile olan randevumu kastederek "Çok çok önemli bir randevuya geç kaldın! Geç kaldın!" dediğinde kendimi korkunç kötü hissetmiştim.

Binadan hemen çıktım, dışarıda bekleyen Houston ile karşılaştım. Houston beni aceleyle "Yüz değiştirme" sergisinde söylendiği gibi eskortlarımı beklediğim yer olan Smithsonlara götürdü. Bu bilgisayar destekli araştırmada yüzdeki herhangi bir özellik değiştirilerek insan yüzünün nasıl ve ne kadar değişebileceği inceleniyordu.

Programlanmış bir çoğul kişilik hastası olduğumdan insanın değişken kişiliği yüzünden aynaya baktığında kendini tanıyama-

ması ve karmaşaya düşmesine yarayan bu program beni de büyülemişti. Çoğul bir surat, düğmeye basıldığında açık bir şekilde değişirdi. Bu da dini çevrelerin okültizm kavrayışına göre "şeytana özgü" bir özellikti. Mantık bu inanışın ardında yatan gerçeği öğrendiğinde inanış tamamen yok oluyordu. Çünkü herkesin surat ifadesi duygu, ten rengi ve tonu, kan basıncı, belli mikro kasların gerilmesi veya gevşetilmesi ile değişebilirdi. Bir MPD'nin yüzündeki değişimler, bu doğal etkenler sofistike programlama yöntemlerinin sonuçlarıyla birleştirildiğinde daha da artıyordu. Seks kölelerinin potansiyellerini maksimumda kullanmak için nasıl "güzellik" kavramı sömürülüyorsa, benim gibi hükümet kölelerinin üstündeki kontrolü artırmada da "Büyü Okulu" bu doğal gerçeği kullanıyordu. Bana verilen emre uyarak eskortlarımı beklerken manzara hakkında mantıklı düşünme veya yorum yapma yeteneğine sahip değildim.

Eskortlar yaklaştığında Kelly'nin de yanlarında olduğunu gördüm. Kendinden geçmiş ve hasta olduğu hemen fark edilecek kadar belliyken ben o an yalnızca onun hayatta olduğu gerçeğini fark edebilmiştim. "Yüz değiştirme" sergisini gördüğünde heyecanla "George Amca bana bununla ilgili bir kitap okudu!" dedi. Daha fazlasını duyamadım çünkü beni alıp oradan çıkarmışlar Kelly Houston ile yalnız kalmıştı.

Daha sonra hemen Bush'un ofisine götürüldüm, oda benim için yabancıydı. Beyaz Saray'daki ofisindeki gibi, yerdeki mavi pelüş halılar farklı bir atmosfer yaratmıştı. Verilen emre uyarak arkası sert tahta bir sandalyeye oturdum. Bush da benim dizlerimin önünde küçük bir tabure üzerine dikkatle yerleşti. Kucağında tuttuğu kalın kitabı böylece rahatlıkla görebiliyordum. Tüm çizimler karşımdaydı. Arka kapak dışında tüm sayfalar kitabı tutan kişinin talimatlarına göre yazılmıştı. Bu kitap Bush'un en sevdiği programlama yönteminde kullanılan yüksek teknolojinin ürünüydü, türünün tek örneğiydi: "Siz ne okuyorsanız osu-

nuz." Ön sayfasındaki çocuk yüzü, kitaba çocuklar için hazırlanmış bir hikaye kitabıymış görünümünü vermişti. Adı Yüzler Hakkında idi.

Bush "Yüz değiştirmek" ve "okuduğum haline gelmek" ile ilgili dinamikleri açıkladı. Oz Büyücüsü, Alice Harikalar Diyarında vs. gibi Disney hikayeleriyle hayatım boyunca bu fikre şartlandırılmış olmama rağmen Bush'un, "Sen okuduğun kişisin" açıklamalarını dinlemeye henüz hazır değildim. Çizimler başlı başına zaten detaylı yansımalar ve hipnotik göndermelerle doluydu. Hipnotik metaforlarla dolu bir şiir okuduğunda kitaptaki sahneler güçlü resimler halinde kafamda canlanmıştı. Gerçeğe dönüşen fantezi etkisini yaratmak için karakterleri seslendirmesi yapılmak istenen şeyi başarmıştı. Gerçeği çarpıtmak için harcanan bu sıra dışı çabanın kusursuz bir şekilde işe yaradığını birkaç gün sonra bir başka kurbanla bu konuyu tartışırken fark ettim. Bush'un kitabının amacı ilk birkaç sayfada aşağıdaki pasajla açıklanıyordu:

Durum gerektirirse ben Başkan Yardımcısıyım,
Ve ben kumandanım, emirlerime uyacaksın.
İlk emir önemlidir -dikkat edeceksin,
Sana bir kitap gönderdiğimde sen okuduğun kişi olursun.

Başkanlığa bağlı beyni yıkanmış kölelik sürem boyunca Bush'un programına uygun olarak bana birçok kitap okutuldu. Bu kitaplar daha önceden belirlenmiş Ken Riley, Alex Houston ve hatta Ronald Reagan gibi kişilerce bana iletiliyordu. Ayrıca bu kitapların ne emrettiği ya da nasıl yorumlanması gerektiği konusunda da talimatlar veriyordu. Bazı kitaplar bana operasyonlarda rehberlik ediyor, bazıları fantezi ile kafamı karıştırıyor, bazılarıysa sadece kafamı banka veya pasaport numaraları gibi boş şeylerle doldurmak için okutturuluyordu.

Afganistan adlı bir cep kitabı verilmişti. O kitaptan tarih,

mevcut politik olaylar ve Afgan Özgürlük Savaşçıları'nın gücünü öğrenmiştim. Daha sonra bu kitabın bana verildiği şekilde asla yayınlanmadığını öğrendim. Talimatlara göre, ben kitabı ezberlemeyi bitirir bitirmez kitap Bush'a geri verilmişti. Kitapta bana kazandırması gerekenlerin ötesinde herhangi bir gerçek payı var mıydı merak ediyorum.

Spinoza hikayeleri okudum. Robert Ludlum'un Sınır Kimlik ve William Diehl'in Bukalemun'u bunlardan ikisiydi. Karmaşıklık yaratma amacını güdenlerin yanı sıra (çoğunlukla) seks romanları da veriliyordu. Kelly, masallar, Steven Spielberg'in ET'si, NASA çalışması gibi George Lucas'ın Yıldız Savaşları ve kabusu andıran Hiç Bitmeyen Hikaye gibi kitaplarla şartlandırılıyordu. Bu kitaplar, Steinbeck klasiği Fareler ve İnsanlar'daki bağımlı karakter Lenny gibi yıllar boyunca Kelly'nin, "Ne yapmam gerektiğini söyle George" demesine sebep olmuştu. İzin verildiği zaman ruh sağlığı enstitüsüne onu görmeye gittiğim her seferde hala bunu soruyor. Onunla ilgilenen terapist, Kelly'nin bu sorudan kurtulmasını zar zor başarabilmişti. Çocuk mahkemesi, Kelly'nin geçmişi veya terapisiyle ilgili herhangi bir şeyi tartışmamı yasakladı. Bush'un Yüzler Hakkında adlı kitabındaki "sen okuduğun kişisin" önermesinin en etkili örneği, "uzayın derinliklerinden" kertenkele benzeri "yaratıkları" anlatan bölümü okuduğunda ortaya çıkıyordu. Kendisinin bir yaratık olduğunu iddia ediyor, böylece gözlerimin önünde Bush bir bukalemun gibi renk değiştiriyor hissine kapılıyordum. Bunun için hologramları kullanıyordu. Geçmişe dönüp baktığımda hologramların daha etkili olmalarını sağlamak için Bush'un sandalyeleri bile büyük bir dikkatle belli bir sırada yerleştirdiğini anlıyorum.

ABD Ordu yetkililerinden Aquino benim ruhumu etkilemek konusunda başarısız olmuş olsa da gizemcilikten yararlanarak Beyin Yıkama Projesindeki travmaların sürekliliğini sağlıyordu.

Ben gizem konusunda fazla etkilenmediğimden beni rutin olarak Kelly'nin de içinde olduğu diğer kölelerle aynı travmaya maruz bırakmıyorlar, yaratık temalarını benim üzerimde kullanmıyorlardı. Fakat diğer kurbanlar üzerinde Bush'un hologram illüzyonunun etkisi güçlü ve korkutucu oluyordu. Aquino bile onun zihin kurcalayan yaratık temasını kıskanıp, yıllar sonra yazdığı George Lucas'ın Yıldız Savaşları'na benzer kitabında bu konuya değindi. Gizemcilik sebep ve gerçek ilişkisiyle kolayca yok edilebildiği halde Bush'un yaratık teması NASA'nın beyin yıkama aktivitelerine destek olması dolayısıyla günden güne güçleniyordu. Ayrıca California Zeka Seçim Komitesinde 24 yıl bulunan Senatör Alan Cranston bu travmanın yıllarca gündemde kalmasını sağladı. "Yaratık" temalı travmalardan kurtulmuş olmama rağmen Bush'un, "sen okuduğun kişisin" hologramı, 1988'de kurtarılışıma kadar robotlaşmış beynimin tüm kontrolünü sağlamıştı.

Bush Yüzler Hakkında kitabının son sayfasına ulaştığında ben öylesine büyük bir travma içindeydim ki son kıtayı emredildiği şekilde yüksek sesle okurken çoktan "okuduğum kişi haline gelmiştim".

Ben Amerikan Rüyasını yaşayan gerçek bir vatanseverim,
İplerimi çektiğinde rolüme bürüneceğim.
Kendi bölümüm olacağım, böylece 'olabileceğimin' en iyisi olacağım.
Çünkü tıpkı Başkan Yardımcısı gibi, ben okuduğum kişiyim.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

BU ARADA

Reagan ve Bush beni programlarına aldıklarında hayatım hızlı adımlarla ilerlemeye başladı. Alex Houston, kendisi ve Elemer'ın (alt ego kuklası) sayesinde country müzik eşliğinde geniş bir alanda seyahat edebilmemizin mümkün olduğunu iddia ediyordu. Karayip ve Meksika'ya NCL gemileriyle seyahat etmediğimiz veya onun kokain dolu karavanıyla Amerika'nın stratejik bölgelerindeki gösterilere katılmadığımız zamanlarda Washington D.C.'ye giriyor veya çıkıyorduk. Yol boyunca ben ve kızım satılıyor, ticari olarak pornografide kullanılıyor veya Ronnie Reagan Amcanın emrettiği şekilde Michael Dantè'nin "Şef" adlı pornografik filminde oynuyorduk.

Yolumuz sık sık Michigan'dan geçiyordu. Houston orada zamanımı ailemle geçirdiğimden emin oluyordu. Babamın evine yapılan bu ziyaretler yıkıcıydı fakat resmi değildi. Annem kendi MPD şartlandırması sonucu derin psikolojik sorunlar yaşamış, uykusuzluk sorunu çeker olmuştu. Babam kendi zamanını Londra, Almanya ve Meksika'ya giderek değerlendiriyor, aileyi Florida Disneyland ve Washington D.C.'ye götürüyordu. Ağabeyim Bill, hala babam için ve babamla çalışıyor, onunla hala Cheney için "avlanmaya" çıkıyor ve babamın talimatlarına göre karısı ve üç çocuğunu beyin yıkama travmasına maruz bırakıyordu. Küçük erkek kardeşim Mike, babamın ve Bob Tanis Amcanın porno video işlerini üstlenen bir video mağazasını işleti-

yordu. Kız kardeşim Kelli Jo "jimnastikte" mükemmel olduğundan ve artık lastik kadar esnek hale geldiğinden dansözlük yapıyordu. Fahişeliğe programlanmıştı. Gündüz vakitlerinde çocuk bakım merkezlerinde çalışıp, babamın işine yarayabilecek "seçilmiş kişi" adayları belirliyordu. 1990'da Michigan Grand Haven'de babam için "Küçük Öğreniciler" adlı bir çocuk bakım merkezi açtı. Erkek kardeşim Tom (Beaver) bilgisayar dehasıydı, CIA'nın "Bilgisayar Çocukları Projesi" dahilinde programlanmıştı. Diğer erkek kardeşim Tim, babamın insan doğası ve yeteneklerinin ötesinde olan sportif programlamasını gerçekleştirirken bacağını kırdı. (Yıllar önce annem de aynı yerden bacağını kırmıştı.) En küçük kız kardeşim Kimmy, "Bay Rogers" ile özdeşleşmişti ve kendisinde obsesif bozukluklar baş göstermişti. Geceleri Beyaz Saray gibi görünen "elektrikli" bebek evinden korkmaya başlamış, yedi yaşındayken anoreksiya hastalığına yakalandığı için doktor gözetimine alınmıştı. Hepsine yardım edebileceğim ve babamın yargıya teslim edileceği günü dört gözle bekliyordum.

Beynimin birçok bölümünü kullanabildiğimden normal durumlarda beni kullanmıyorlardı. Daha zor işlerde kullanılıyordum. Düzden okuduğum kadar büyük bir rahatlıkla tersten okuma yeteneğimi de geliştirmiştim. Houston tipik okült-kaynaklı bu basit gerçeği kullanmanın farklı yollarını araştırmıştı. Örneğin nereye gittiğimizi gizlemek için yol işaretlerini karmaşıklaştırıyordu. Yöntemlerini çeşitlendirip beni daha farklı şekillerde okumaya şartlandırdı. "zoo - (hayvanat bahçesi)" "ooz" haline geliyor o da "oz" diye çevriliyordu. Arkansas "our (bizim) Kansas" ve Missouri "Misery (baş ağrısı)"okunuyordu (ve gerçekten de baş ağrısıydı!). Doğu, batı haline geliyor 66. karayolu 99. oluyordu. Seyahat ederken nereye gittiğimi veya nereden geldiğimi "sözlü olarak" bilinçli bir şekilde bilmiyordum. Dışarıdan birisi nereye gittiğimi soracak olsa mekanik olarak "Seyahat et-

meye başladığında bir süre sonra tüm şehirler birbirine benziyor" diye cevap veriyordum. Aynı şekilde karmaşık bir halde bana getirilen emirleri çözmek bana doğal geliyordu. Reagan'ın rol yapma tanımlamasına uygun olarak "onunla rol yapmak (role with it)", ticaret akımına karışıp gitmek anlamında "onunla yuvarlanmak (rolling with it)" daha kolaydı. Wyoming Senatörü Alan Simpson'ın deyimindeki gibi, "bir göz kırpmada (in a switch of an "I" -kişilik; "eye" - göz; "i" - harf) kapris (complaint), yumuşak başlılığa (compliant) dönüşür."

Programlanmış dış kişiliğimin ötesini görmeyi isteyen insanlara bile "normal" görünmüyordum. Seyahat etmediğimiz günlerde Kelly'yi kitaplarını değiştirmek üzere halk kütüphanesine götürdüğümde beni birçok kez yabancı zannetmişlerdi. Kelly henüz altı yaşındayken ağır edebi kitapları okuyabiliyordu. Kelly'nin okuluna gitmek için kapalı çevremden dışarı çıkmıştım. Çok yüksek notlar alıyordu, fakat devamsızlığı eyalet tarafından istenen devam şartlarını sağlayamayacak kadar çoktu. Bir kere kütüphane görevlisi Kelly'nin hangi şehirlere seyahat ettiğini, kitaplarını hangi adrese göndermeleri gerektiğini ya da Kelly okula gelmediği zaman öğretmeninin nereyi araması gerektiğini sorduğunda ben her zamanki gibi "Seyahat etmeye başladığında bir süre sonra tüm şehirler birbirine benziyor" cevabımı vermiştim. Daha ayrıntılı bilgi için baskı yaptıklarında eksik cevaplarımı kapatmak için "tanrı sizi korusun, kutsasın" gibi dini deyimlerle onları oyalıyordum. İnsanlar "dini fanatizmi" kabul etme ya da ona göz yumma eğilimindeydiler. Bu, yabancıları yıllarca uzak tutmamı ve müzik endüstrisi için üstlendiğim "rol"le birleşen seyahatlerimi açıklıyordu.

Benim "dini fanatik" kişiliğimin tohumları Brentwood'da Tennessee Lordu Şapelinde atılmıştı. Pentecostal Kilisesinde (daha sonra bölgesel bir cinayet skandalinin ardından Arkansas'a kaçan) Bill Roy Moore tarafından eğitilmiştim.

Moore CIA için Karayipler'den kokain taşıyordu. En azından Reagan yönetiminde Hıristiyan bakanlıklar gibi "görevlerde" durum böyleydi. Karayip bakanlıklarına getirilmiş Hıristiyanların asıl niyeti bakanlıklarının CIA ve Moore tarafından ülkeye kokain sokulmasını sağlamak değildi. Hatta CIA ajanları da tam olarak neyin parçası olduklarını bilmiyorlar ve onlara da sadece "bilmeleri gereken" eksik bilgiler veriliyordu. İstekli görünen katılımcıların çoğu manipüle edilmiş, "adalet" sağlanacağı ya da ülkelerine hizmet ediyor oldukları gibi yanlış bir inanışla donatılmıştı. Oysa kale içeriden fethediliyordu.

"Pastor" Moore Kelly'nin ve benim programlanma bilgilerimizi metaforlar kullanarak anahtarlar, kodlar ve silahlarla bütünleştirmişti. Böylece bizim operasyon modumuzu yönetiyor veya yürütüyordu. Moore'un "takipçileri" beyni yıkanmış köleler, Mandrells, Jack Greene ve kölesi, Oak Ridge Adamları ve diğerlerinden oluşuyordu. Bize nasıl oy vereceğimiz, hangi politik akımları destekleyeceğimiz, o ve Manuel Noriega'nın arkadaşı olan evangelist Jimmy Swaggart gibi hangi diğer "dini" liderleri takip edeceğimiz konusunda talimatlar verdi. Moore'un "dini fikirleri" "tanrının emirleri" yoluyla beyin yıkama programının yürütülmesi için kullanılıyordu. Ve "tanrının emirleri" telefon aracılığıyla geliyordu.

Houston, ödeme yapmaya hevesli herhangi birinin "kucağına" Kelly'yi atıyordu. Satılmadığı zamanlarda pornografik olarak filme alınıyordu. Çocuk pornografisi hayvanların bu alanda kullanımı gibi kazançlı bir iş olduğundan, 1984 yılında Michael Dantè Kelly'yi rutin olarak kullandı. Kelly ve beni Karayip, California, Florida, Tennessee ve benim memleketim olan Michigan civarında Las Vegas ve Nevada gibi birçok değişik şehirde filme çekti.

Bu iş uzun bir süre çocuk pornografisinden yararlanan insanlarla Houston'un ilişkisiyle yaratılmıştı. Houston'un Wayc-

ross'taki yakın arkadaşı pedofilik Jimmy Walker, Okefenokee Swamp Parkını yönetiyor ve hem kokain hem de pornografi piyasasında kara para aklama konusunda senelerdir iş yapıyordu. Ortağı Dick Flood, sahneye Dantè çıktıktan sonra pornografi konusunda iş yapmaktan vazgeçti. Hatta doğrudan Senatör Byrd tarafından emredilmediği sürece Huntsville, Alabama NASA/DIA/CIA kaynaklı "yasa uygulayıcıları" bile içinde Kelly'nin olduğu video kasetleri ele geçirme tekliflerinde nadiren başarıya ulaştılar. Dantè benim gibi onun da gelecekteki sahibinin kendisi olduğunu düşünüyordu. Bu sebeple de bizim porno "işimizi" ciddi Amerikan Hükümeti ve uluslararası mafya bağlantıları ile kontrol altında yürütmeye çalıştı.

Larry Flynt'in "Düğün gecesi" fotoğraflarını çeken kişi olan Jimmy Walker, daha sonra benim bazı fotoğraflarımı Hustler'da yayınlattı. Dantè bunu öğrendiğinde öfkelendi. Larry Flynt ve Dantè CIA için çalışıyorlardı. Vatikan ve mafya bağlantıları vardı ve Beyinleri yıkanmış köleleri kullanarak Reagan'ın teklifini kasıtlı olarak kabul etmişlerdi. Flynt'in "yasal" olarak yayınlayamayacağı şeyleri Dantè yeraltı piyasasında yayınlıyordu. Flynt ve Dantè çok benzemelerine rağmen zıt kutupların insanlarıydılar. Bu da aralarındaki farkı açıkça ortaya koyuyordu. Dantè dramatik İtalyanvari hareketlerle elini havada sallayıp Flynt'in yayınladığı resimleri gösterirken onun kendi "mülkünü" yayınlamış olmasına kızıyordu. Devletten bir medet umduğu için ekstrem tavırlar sergilediği konusunda Flynt'i suçlarken onun "sunduğu kızlardan daha büyük bir orospu" olduğunu bağırıyordu.

Michael Dantè'nin pornografik film çekim yetenekleri birçok amaca hizmet ediyordu. Reagan'ın (iyi bilinen) emirlerine göre porno filmler çekmekten başka, Dantè uluslararası birçok önemli "toplantıda" bulunuyordu. Ben ve diğerleri (Yeni Dünya Düzeni) liderlerine satılırken Dantè daha sonra şantaj amaçlı

kullanılmak üzere, gizli kameralarla kayıt yapıyordu. Bu videolar içerik açısından skandal niteliğindeydiler ve genelde yapılmasını Reagan emrediyordu. Dantè videoları Reagan'a gönderiyor ve ileride kendini korumak için bir kopyalarını da kendine saklıyordu. Beverly Hills'deki evinin bir odasını boşaltıp gizli bir bölmeye çevirterek bu uluslararası şantaj amaçlı porno kasetleri orada sakladı.

Uluslararası skandale sebep olabilecek çok sayıdaki porno kasetlerin bir kısmı Kuzey California'da gizli bir politik seks oyun alanı olan Bohem Grove'da üretiliyordu. Houston'a göre, Dantè'nin yüksek teknoloji ürünü fiber optik ve balık -gözü diye adlandırılan kameralardan "tema" odaları denilen tüm odalara yerleştirilmişti. Bu kameraları belirlemek imkansızdı. Benim bu kameralarla ilgili bilgilerim sınırlıydı. Edindiğim bu bilgi de satıldığım politik isimlerin stratejik önemine bağlıydı.

Bohem Grove'da hükümet hedefi olan insanların kişilik özelliklerine cevap verebilecek şekilde programlanmıştım. "Her zaman, her yerde, her şey ve herhangi biriyle" benim Grove'daki operasyon tavrımdı. Kavrayışım kendi deneyimlerimle sınırlı olduğundan bu oyun sahasında olup bitenlerin neye veya neden hizmet ettiğini anlamak gibi bir amacım yoktu. Benim inancıma göre Bohem Grove beyin yıkanması yoluyla Yeni Dünya Düzenini başlatanlara hizmet ediyor ve mafya liderleri (yüksek) ile Amerikan Hükümeti çalışanlarından oluşuyordu. Orada inanılmaz miktarlarda uyuşturucu tüketildiğinden "yüksek" kelimesini çok rahat kullanmam. Projenin Beyni yıkanmış köleleri, kulübün öncelikli amacını baştan çıkarma işlevini yerine getirmek için kullanılıyorlardı.

Bohem Grove, raporlarda eğlence amaçlı inşa edilmiş bir yer olarak geçiyordu. Politika ile ilgili kişilere sorunsuz ve rahatça parti verebilecekleri güvenli bir çevre sağlamak için yapılmıştı. Orada yapılan tek şey beyin yıkama vahşetinden yararlanarak

Yeni Dünya Düzeninin kurulmaya çalışılmasıydı. Oradaki atmosfer "Mason gizliliğine" benziyordu. İş görüşülen tek yer küçük karanlık bir odaydı ve kapısında yeraltı dünyasına gönderme yapılan U.N.DERGROUND (B.M.yeraltı) yazıyordu.

Normalde güvenlik sebebiyle seks kölelerinin yeraltına girmeleri yasaktı. Bu küçük sahneyi "eğlence" için ayırmışlardı. Bu eğlence anlayışı Lee Atwater, Bill Clinton, George Bush ve CIA'nın eğlence elemanları Boxcar Willie ve Lee Greenwood gibi insanların yaratıcılıklarıyla belirleniyordu. Bir keresinde Lee Atwater yeraltında şarkı söylerken, bana da eski başkan Gerald Ford ile orada buluşmam emredildi. Sigara dumanıyla dolu odada Ford'un masasına doğru yürüdüğümde Atwater varlığımdan duyduğu rahatsızlığı şarkısını bölerek gösterdi. "gökkuşağının altında (over the rainbow)" adlı şarkının koro bölümünü ve benim için Byrd'ün "Country Roads (Köy yolları)" adlı şarkısını seslendirerek şarkıdaki "neredeyse cennet, Batı Virginia" mısralarını vurguladı.

Benim Grove'da bulunma sebebim doğal olarak seksti. Bu nedenle de orada edindiğim fikirlerim seks kölesinin kavrayışıyla sınırlıydı. Hızla artan sapık isteklerine karşılık üstümüzdeki kontrollerini sağlamak için en etkili yöntemleri seçiyorlardı. Örneğin benim gibi köleler törensel travmalara maruz bırakılıyordu. Aldığım her nefesin son nefesim olabileceğini biliyordum, bütün gölgelerde benim için ölüm tehdidi gizliydi. Yaşlanan veya programlarında küçük bir hata yapan köleler Grove'un ahşap zemininde "rasgele" kurban ediliyordu. Sıranın bana gelmesinin "sadece zamanlamaya bağlı" olduğunu hissediyordum. Törenler Rus (Russian / rushin- çağlayan) Nehri yanında betondan yapılma büyük korkunç bir baykuş heykelinin önündeki banklarda yapılıyordu. Bu gizemci törenler beyni yıkanan insanların hafızalarını baskılamak için ciddi travmalar yaratmak gerektiği şeklindeki bilimsel inanıştan kaynaklanıyordu. Ruhsal motivasyonu engellemeleri bekleniyordu.

Kendi hayatımla ilgili ölüm tehdidi, koyu saçlı genç bir kurbanın ölümüne şahit olduğumda ortaya çıkmıştı. "Sanki benim hayatım onun kendi hayatını feda etmesine bağlıymış gibi" onu baştan çıkarmam emredilmişti. Bana da "...bir sonraki kurban sen olabilirsin. Güvende olduğunu düşündüğün ve beklemediğin bir anda baykuş seni de tüketecektir. Kendini hazırla ve her an hazır ol!" denmişti. "Hazır" olmak, önerilebilecek durumda göreve hazır olmak. örneğin "dimdik ayakta" onların emirlerini beklemek anlamına geliyordu.

Tennessee'ye döndükten sonra Houston, yakında gerçekleşecek ölüme kendimi hazırlamamı emrederek Bohem Grove tecrübemi çarpıtmaya yeltendi. Soğuk suyla dolu küvete girmemi emretti, vajinama buz küpleri yerleştirdi sonra beni kendi yatağına taşıdı. Orada ayak bileğime bir etiket yapıştırıp, kalp atışlarım iyice yavaşlayana ve nefesim neredeyse tükenene kadar trans halimin derinleşmesini sağladı. Sonra ölü gibi soğuk ve morarmış haldeki vücudumun üzerine abandı. Nekrofili (ölü sevici) saplantısının onu fazlasıyla tahrik ettiğini birkaç yerde söylediğini hatırlıyorum. Ölü - duruma geçme programımın anahtarlarını daha sonra Michael Aquino'ya da verip Reagan'ın Beyin yıkama gösterilerinde de kullandırdı. Bohem Grove'daki "Her zaman, her yerde, her şey ve herkesle" rolümde de daha sonra bu ölüm modu kullanıldı.

Kulübün üyeleri için bir "nekrofili" odası vardı. "Nekrofili" odasında kullanıldığım zaman bana yüksek miktarda uyuşturucu verilmiş ve ağır bir şekilde programlanmıştım. Öyle ki "ölüm kapısından kayıp gitmek" ve "farkında olmadan kurban edilmek" gibi korkular bile o an beni etkileyememişti. Bütün varlığım her durumda ölüm ve yaşam arasındaki ince çizgide her an bozulabilecek bir dengeyle ayakta duruyordu. Robot benliğim kendimi koruma "lüksünü" bana vermiyor, sadece yapmamı istedikleri şeyleri yapabiliyordum. Benim nekrofili odasındaki

tecrübem de zaten seçilmiş bir üyeyle anlaşmada kullanılmak üzere Dantè'nin çekeceği bir film amacına hizmet etmişti.

Bohem Kulüpte, daha sonra Ford'dan duyduğum kadarıyla temaları farklı olan diğer odalar arasında "Karanlık Oda" da vardı. Pek de düşünmeden "gel bakalım karanlık odada neler oluyor" dedi. Bu deneyimden sonra onun pornografiye olan ilgisini fark etmiştim. Karanlık odada üyeler bir yandan geniş ekranda pornografik filmini seyrettikleri beyinleri yıkanmış köleleriyle aynı anda kendileri seks yapıyorlardı.

Üçgen şeklinde bir cam fanusa, içlerinde yılanların da olduğu eğitilmiş farklı hayvanlarla birlikte defalarca kapatılmıştım. Yandan yürüyüp geçen üyeler değişik seks faaliyetlerini izliyorlardı: Kadınların kadınlarla, annelerin kızlarıyla, hayvanlarla ve daha akla gelmeyecek diğer bir sürü sınırsız görsel sahne.

Bir keresinde Deri Odada Dick Cheney tarafından tecavüze uğradım. Odada koyu, siyah deri kaplı ranzalar vardı. Oda size trendeymişsiniz izlenimini veriyordu. Ben deri kaplı dar girişe doğru sürünürken Cheney, "berth/birth (ranza/doğum)" şeklinde kelime oyunu yapıyordu. Kapalı küçük açıklık, gözleri kör eden karanlık dokunma duygusunun etkisini artırıyor ve bu iki kelimeye bir benzerlik kazandırıyordu. Cheney'nin tanıdık sesini duyduğumda ve onun anormal penisini hatırladığımda, o, şakayla "onun borusunu üfleyeceğimi" söylüyordu.

Zincirlerle işkence yapılan bir oda vardı. Siyah ışıklar, usturalar, afyon yatağı, ritüel seks sunağı, şapel, grup orji odasında özel yataklar, su yatakları ve "kedi yavrusu" evleri vardı. "Oyuncakçı mağazasında" bez bebek, "Altın Çağ" odasında pisuar olarak kullanılıyordum.

Baykuş tüneğinden nekrofili odasına kadar yaşadığım tecrübelerden hiçbiri yeraltında kulak misafiri olduğum ve Yeni Dünya Düzenini sağlamak için belirlenen yöntemler kadar korkunç değildi. Katılımcılar, zihin manipülasyonu yoluyla kitlelerin

kontrolünün, yaratılmak istenen dünyanın çevresel ve nüfus artışından kaynaklanan sorunlarını ortadan kaldırmasını garanti etmeyeceğini söylüyorlardı. Tartışılan çözüm, kirlilik/nüfus artışı ile ilgili değildi. "Seçilen İstenmeyen" ulusların soykırımından bahsediyorlardı.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

E.T. ROMA'YI ARIYOR

Bohem Korusuna düzenli bir şekilde gidenler "Korucular" olarak anılıyordu. Bunlardan biri örneğin Roanald Reagan'ın daha sonra eğitim sekreterliğine gelen Bill Bennett idi. Bush yönetimi sırasında "Uyuşturucu Çarı" haline gelen Bill Bennett, Erdemler Kitabı adlı kitabı yazdı. Başkanlık ofisi için yarışıyordu. Bennett ayrıca kardeşi ve diğer bir korucu olan Bob Bennett'e çok yakındı. Bob Bennett Resmi Komiteyi Başkan Clinton için elinde tutsa da, kardeşlerin hiçbir parti sınırlarını tanımıyor olmaları da bir gerçekti.

Yeni Dünya Düzeni katılımcılarının arasında partizanlık bakımından hiçbir fark yoktu ama bizim içinde bulunduğumuz garip kuruma sadıktılar. Bennett kardeşler arasında gözlemlediğim ve Clinton ile Bush'un 1992 seçimlerinde kampanya menajerleri olan Carville ve Mary Matlin arasındaki evliliğe benzeyen ilişki akıllarda bir sürü soru yaratmış olmalı.

Bill ve Bob Bennett kızım Kelly ve bana Bohem korusunda 1986 yılında cinsel tacizde bulunduklarında, Bill Bennett'ın bir süredir beyin yıkama programının içinde olduğunu zaten biliyordum. Bennett temeli Cizvit/Vatikan'a dayanan Katolik şartlanmamı derinleştirerek benim sessiz kalma özelliğimi başlatmıştı. "İç boyutumdaki" kavrayışlarımın manipülasyonu yoluyla Bennett erkek kardeşi Bob ve benim altı yaşındaki kızım Kelly ile ilgili sapkınlıklarını sonsuza dek gizleyebileceğine ina-

nıyordu. Bennett ayrıca Byrd'ün Batı Virginia'daki Cizvit Programlama koleji aracılığıyla Vatikan "Emirlerine" uygun olarak da zihnimi manipüle etti. Eğitim Sekreterliğinde amaçlarına ulaşmak için rolünü Cizvit programcısı gibi kullandı. Amacı Education 2000[1] programının yerleştirilmesiydi.

Tennessee'nin eğitim sisteminde "gönüllü eyaletlere" bahsi geçen Education 2000'i getirmeye çalışıyordu. Bennett ortam şartlarını hazırlarken bir yandan zihnimi sofistike zihin manipülasyonu yöntemiyle bu role programlıyordu. Kullandığı bu yöntem hem ulusal hem de uluslararası ölçekte aynıydı. Bennett'ın zihin manipülasyonunda kullandığı PENCHANT'ı temelde onun Katolik/Cizvit zihin kontrol tekniklerine dayanıyordu.

1984'de Beyaz Saray'daki bir kokteylde Bennett ile tanıştığımda, gül ile çevrili haçtan oluşan kolyemi takmıştım. Bu kolyeyi bana Vanderjagt ve Peder Don, cemaatlerine ilk girdiğimde hediye etmişlerdi. Kolye o anki programlanma durumunu işaret ediyordu. Byrd kolyeyi o geceki toplantıda takmamı emretmişti.

Bir Beyaz Saray görevlisi Byrd'ün[2] beni çağırdığını söylediğinde Byrd Bennett ile konuşuyordu. Yanlarına yaklaştığımda "Eğitim Sekreterimiz[3] William Bennett ile tam da senden bahsediyorduk" dedi.

Bennett "Bill" diye düzeltirken, bakışlarını satılık bir malmışım gibi benim üzerinde gezdiriyordu. "Nasılsınız?" diye sordu.

Elimi eğitildiğim biçimde tokalaşma için uzatırken "Emredildiği gibi, iyiyim" dedim.

Bennett alkol kokan nefesini suratıma doğru üflerken sakarca parmaklarıyla gül sargılı haçıma dokundu. "Kolyeniz de sizin kadar güzel ve hiç şüphe yok ki amacı da bir o kadar değerli. Bu nereden geldi ve sizin için anlamı nedir?" diye sordu.

"İlk cemaatimden" diye cevap verdim. "Cemaatle kutsal bağımı belirtmek için onu bana Guy (Byrd 'Vanderjagt' diye düzeltti) verdi."

Byrd "kutsal bağını anmak için" diye düzeltti.

Bennett gülerek "Onun bir çevirmene ihtiyacı yok, Bobby. Yeterince net bir şekilde duyabiliyorum sesini" dedi.

Byrd beni Bennett ile yalnız bırakıp Katolik şartlanmamı daha da derinleştirmek niyetiyle İncil yorumlamasıyla ilgili bir etkinliğe katılmak üzere yanımızdan ayrıldı. Öğrenmiş olduğu Cizvit zihin manipülasyonu tekniklerine uygun olarak "İsa bu topraklarda bir uzaylı gibiydi. Dünya yüzeyine indikten sonra onun boyutlar arası bir lider olduğunu görmek kolaydı. O dünya boyutuna gelen ilk kişi olduğundan Bizler (Cizvitler/uzaylılar) onu takip ettik. İsa yunus balığından (NASA'nın balina ve yunus balıklarının şartlandırılması programında uzaylıların su ortamı aracılığıyla türümüze karıştığı savunuluyordu.) niyete dönüştüğünde dünya gereklerini karşılayabilmek için kendi iyi niyetini kaybetti. Konuşabilmek için yunus balığını feda etti." Bennett devam ettikçe ben trans halinde dinlemeye devam ettim. "İsa derinliklerden çıkıp dünya atmosferini içine çektiğinde zaman kalınlaşmaya (genleşmeye) başladı. Bununla birlikte İsa ölünceye kadar bunun farkına varılmadı. Zamanı onun ölümüyle işaretlemeye başladık. İÖ (İsa'dan önce -BC) veya İS (İsa'dan sonra -AD) yoksa AC-DC (Doğru ve alternatif elektrik akımları) miydi?" Hafıza baskılamada kullanılan yüksek voltajı kastederek devam etti: "Hayır, DC akımı içindeki AC akımı zamanı durdurur. Her durumda onun liderliğinden ayrılmadık. Koyunlar gibi güdüldük. Güdülmeye ihtiyacımız olduğunu biliyordu. Bizi güttü. Sizi güttü. Bizi size doğru yürüttü. Şimdi size liderlik etmek için buradayız. Dönüşüm artık kusursuz bir şekilde tamamlandı. Artık İsa'nın mezarlıklarla ve ölümle ilgili derslerine ihtiyaç duymuyoruz. Çünkü öyle bir noktaya ulaştık ki bu noktada en son uzaylı teknolojileriyle donatılmış durumdayız. Dünyanın çekiminden bağımsız olarak sınırları özgürce aşabilir farklı boyutlara geçebiliriz. Zaman şimdiyi gösteriyor ve size liderlik et-

mek için buradayız. Kafanızın içinden geçenleri biliyoruz (we know your mind). Sizin olayları önemsemenizi (to mind) sağlıyoruz. Size sahip olmayı (make you mine). Size düşünme tarzı kazandırmayı. Size sahip olmayı. Şimdi benimle bir yolculuğa çıkın..."

Bennett, "Sen ve ben global bir eğitim projesinde birlikte çalışacağız" açıklamasını yaptığında kavrayışlarım üzerindeki manipülasyonunu oldukça artırmıştı. Koluyla kalabalık odayı işaret ederek "Bu odanın bizim yapacağımız türden bir iş için uygun olmayan bir atmosferi var. Acil ilgi isteyen bir durum ortaya çıktı. Hadi bu gecenin işini zevkle bitirelim, bu boyuttan dışarı kaçalım. Asılı kalmış benliğini hareketlendirelim ve programa katılalım."

Beyaz Saray'ın bu amaçla ayrılmış birçok yatak odasından birinde Bennett beni yatağa attı. "Bu boyuttan dışarı çıkacağımızı söylemiştim sana. Ve bunu yapmaya da niyetliyim. Küçük bir kuş (Byrd/Bird ses benzeşmesinden yararlanıyor) bana senin kırbaçtan hoşlandığını söyledi. Ben Senatodakilere benzemediğimden sana en çok neye ihtiyacın varsa onu vereceğim" dedi.

Bennett beni kırbaçlayarak tahrik oluyordu. Bileklerim morarmış vücudum acılar içindeyken Bennett bir sigara yakıp kötü bir ses tonuyla, "Bu senin bir uzaylıyla ilk birleşmen mi?" (burada communion/Cum-union ses benzeşmesinden yararlanılmıştır)

Elbiselerimi fırlatıp "Prezentabl ol, bileklerini mutlaka gizle. Etrafta senin için dolanmayacağım, seni sabah görürüm" diye emir verdi.

Bennett ayrıldı. Daha sonra Byrd bana bir süre eşlik etti. Birlikte acı dolu kısa bir gece geçirdik. Byrd odasına giderken bana, "Sabah Bennett ile işin olacak, unutma. Onun için çalışmak benim için çalışmak demektir. Eyalet yöneticileriyle birlikte geleceğin Global 2000 Eğitim formülü üzerinde çalışıyoruz. Bugün başardıklarımı görüp de geleceğe baktığımda başaracakları-

mı düşündükçe heyecanlanıyorum. Bu ülkenin bütçe iplerini elimde tuttuğumdan eğitim programına gerekli olan fonu ayırmak da bana kalmış bir şey. Fonları gizledim. Bireyler bu konuda federal fonlara güvenmek zorundalar. Benim rehberliğimi izledikleri sürece bunu yapmaya hazırım. Bay Bennett bu planın hatları üzerinde çalışıyor ve bildiklerinin çoğunu seninle paylaşacak. Gelecekteki eyalet yönetiminin bu konuda sempatisini kazanmak ve bir noktada onlarla uzlaşmak için senin yardımına ihtiyacım var. Senden daha önce uzlaşma amaçlı cinsel ilişkiye girmeni hiç istemedim ama bu kez durum farklı. Bu yöneticileri en zayıf oldukları anda ikna et. Sen kendi dizlerinin üstüne çök gerekirse ama onlar da dize gelsinler. Ve eğer bir gelecek olacaksa, global eğitimin geleceğin kapılarını onlara açacağı konusunda onları ikna et" dedi.

Bir sonraki sabah NASA'nın Başkent yakınındaki Goddard Uçuş Sahasına yakın beyin kontrol laboratuarında Bill Bennett beni programa hazırlamaya başladı. NASA "CIA'nın ürettiği" çeşitli uyuşturucu türlerini gerekli zihin ortamını yaratmak için kullanıyordu. Huntsville, Alabama'da üretilen ve NASA'nın tercih ettiği "Eğitilme - amaçlı" (Train - quility/tranquility - sakinleştirici - ses benzerliğinden yararlanılmış) uyuşturucu insanda tam huzurlu bir itaat ve havada uçuyormuş duygusu yaratıyordu. Kullanılan uyuşturucular sakinleştiricilere benziyor fakat kişi üzerinde fazladan tam bir itaat yaratıyordu. Zaten bir gece önce maruz kaldığım işkenceden halsiz düşmüştüm ve ilaç etkisini göstermeye başladığında çaresiz soğuk metal laboratuar sehpasının üzerine doğru sürünerek tırmandım.

Etrafımı saran karanlıkta konuşan Bill Bennett'ın sesini duyabiliyordum. "Bu benim kardeşim Bob. O ve ben birlikte tek kişiymişiz gibi çalışırız. İkimiz de bu boyuta yabancıyız -başka bir boyuttan gelen yaratıklarız."

Etrafımda dönen ileri teknoloji ürünü ışıklar onlarla birlikte

boyutlar arası seyahat ettiğime beni ikna etmişti. Önümdeki siyah duvara bir lazer ışığı vurduğunda görüntüde Beyaz Saray'daki bir kokteyl panoraması canlanmıştı. İlacın etkisiyle boyut değiştirmiş, kokteyldeki insanların arasına karışmıştım. Kimseyi anımsayamadığımdan çılgınca, "Bu insanlar da kim?" diye sordum.

Bennett "Onlar insanlar değil ve bu da bir uzaygemisi değil" dedi. O konuşurken hologramdaki sahne değişti ve insanlar kertenkele benzeri yaratıklar haline dönüştü. "Yeraltının ikinci seviyesine hoş geldin. Bu seviye ilk seviyenin sadece bir ayna (burada mere/mirror ses benzerliğinden yararlanılmış. çn.) görüntüsü, yabancılar boyutu. Geçiş boyutu olan bir düzlemden geliyoruz ve bizim boyutumuz tüm diğer boyutları kuşatır ve onlarla eş zamanlı olarak ilerler."

Bob, "Sonsuz boyutlar..." diye lafa karıştı. "Eşzamanlı olarak uzayan sonsuz boyutlar."

Bill, "Sınır yok" dedi.

Bob yumuşak bir ses tonuyla, "Bırak özgürlük kapını çalsın" diye bir şarkı söyledi.

Bill, "Gerçekten de bizden kaçabileceğin veya saklanabileceğin bir yer yok. Bizler gökyüzünün arkasından bakan gözleriz" diye devam etti.

Bob, "Seni gözetleyeceğiz" dedikten sonra ünlü pop rock şarkısı, "Seni gözetliyor olacağım"dan bir mısra söyledi.

Bill Bennett, "Seni kendi boyutuma aldım ve amacım senin dünya düzleminin elverdiği ölçüde zihnin üzerinde daha derin bir kontrol sağlamak. Yabancı bir yaratık olduğumdan kendi kafamın içindekileri senin kafanın içine aktarabiliyorum. Benim düşüncelerim senin düşüncelerindir"[4] dedi.

Bennett'in beni programladığı mesaj 2000 Eğitimi ile ilgiliydi. Eyalet yöneticilerinin yaklaşan uzlaşma toplantılarında kendilerine iletilmek üzere bir bilgi paketi ile yüklenmiştim:

"Çocuklar. Çocukları düşünmek zorundayız. Bir an için yarının ötesini düşünün. Çocuklarımız geleceğimizdir. Onların geleceği eğitimde yatıyor. Eğitimde düzenlemeler yaparak yarını kontrol edebiliriz. Bizim gelecekle ilgili düşünce ve planlarımızı bir yazı içine yerleştirin. Bir yazıyı anlayabilirler. Çocuk okuma kitapları. Hükümetin en üst düzey yöneticileri, bu dünya yüzeyindeki en parlak zekalar geleceğe çocuklar aracılığıyla ulaşmak istiyorlar. Sizler hükümet olarak bu bağlantı hattını sağlayabilecek pozisyondasınız. Global Eğitim 2000 uygulamaya hazır hale geldi. İçine bakın. İçine bakın ve geleceği görün."

---

1. Education 2000 çocuklarımızın düşünme kapasitesini azaltıp öğrenme kapasitelerini geliştirmek için tasarlanmış bir eğitim programı. Education 2000'in adı America 2000 ya da Global 2000 diye de geçer. Bu konudan iki kitapta bahsedilir: Education for the New World Order, B.K. Eakman, A Critique of America 2000: An Educational Strategy, Kathi Simonds.

2. "Byrd"ü görmek için her götürüldüğümde sürekli olarak ismi bana hatırlatılıyordu.

3. 1984'te hala National Endowment of the Humanities'in başında olan Bill Bennet, George Bush ve Yeni Dünya Düzeni bağlantıları sayesinde Birleşik Devletler Eğitim Sekreteri olacaktı. 1985'te Reagan Bennet'i Eğitim sekreterliğine atadı.

4. Madem öyleydi, neden bana sesli olarak bunu söylemek zorundaydı?

YİRMİNCİ BÖLÜM
GÜLÜN YENİ DÜNYA DÜZENİ

Bill Bennett tarafından uygulanan programlama sonrasında hala uyuşturucunun etkisini hissederken daha sonra emredildiği üzere bir Beyaz Saray Kokteyline katıldım.

"Düzenin emirlerini vermek" için bir kalçası kırmızı olan sade siyah bir elbise giymiştim. Kafamda kırmızı güllü bir başlık vardı. Gizli servis eskortum beni kapıda bırakıp Beyaz Saray görevlisine "Şef onu çağırdı" dedi. Görevli beni kalabalığına doğru götürdüğünde ışıklar loştu ve ortamda resmi bir hava vardı. Başkan Ronald Reagan'a beni yönlendirdikten sonra tutmakta olduğu dirseğimi bıraktı.

Reagan'ın çevresindeki kalabalığın arasından yürürken "Gülün Düzeni"yle özdeşleştirdiğim tanıdık yüzler gördüm. (Order of the rose -bu Yeni Dünya Düzeni katılımcılarının bir amblemiydi. Orders from the Rose -George Bush'un emirleriydi.) Odanın çaprazında Bill ve Bob Bennett kardeşler Dick Cheney ile gülüyorlardı. Pennsylvania Eyaletinin daha sonraki hükümetine getirilecek olan Thornburgh, Senatör Arlon Spector ile konuşmakla meşguldü. Genişlemiş dairesel görüşümün uzandığı son noktada George Bush'u ABD'nin BM temsilcisi Madeleine Albright ile konuşurken gördüm. Kafamın arkasında da gözlerim varmış gibi onu göreceğimi bildiğinden Bush gizlice onlara katılmam için bana işaret etti.

Bush "Madeleine Albright'ı biliyorsun"[1] diyerek söze başla-

dı. Daha önce işlenen Katolik Cizvit inanışın terminolojik kelimelerini usta bir şekilde kullanarak devam etti. "O tüm kız kardeşlerin (kölelerin) saygıdeğer annesidir. Tanrıya o kadar yakındır ki ondan gelen bir emir tanrıdan gelen bir emir gibidir." Bush'un nükteli manipülasyonundan açıkça etkilenen Albright gülmemek için kendini zor tutuyordu. Bush "Yeni Dünya barışı prosesini yaymak için benim aracılığımla BM'de üst düzeylere kadar yükseldi" diyerek sözlerine devam etti.

Albright bana, "Senin bir dünya (world - whirled/fırıldak) piyonu olduğunu duydum" dedi.

Bush, " Sana bunu kim söyledi?" dedi.

Aceleyle, "Jamaika'daki işi sırasında Larry Flynt"[2] diye açıkladı.

Bush seksle ilgili herhangi bir şey fikrinden duyduğu iğrenmeyi dile getirmek ister gibi elini salladı. "Beni bundan uzak tutun" dedi.

Albright gururlu bir gülümseme ile, "Bu benim işim" dedi. Bana bir yandan gitmem için yol gösterirken, "Yarın seni OAS (Amerikan Eyaletleri Organizasyonu) ofisinde göreceğim. Şimdi buradan uzaklaş ve oynamaya git" dedi. Onun spesifik olmayan emirleri benim hangi yöne gideceğime karar vermeme engel oluyordu fakat beni tekrar Reagan'dan tarafa yönlendirdi.

Reagan'ın üzerinde koyu lacivert bir takım elbise vardı ve kırmızı ipek bir kravat takmıştı. Yakasındaki kırmızı gül rozeti[3] beni otomatik olarak Cizvit "Gülün Düzeni"ne bağlı seks kölesi moduna sokmuştu. Reagan elimi öpmek için bana doğru eğilirken konyak kokulu nefesini üfleyerek, "Merhaba kedicik" dedi.

Şartlandırıldığım şekilde "Reagan Amca..." diye karşılık verdim.

Reagan yanındaki adama döndü ve "Brian, bu da Yeni Dünya Düzeninin sana anlattığım yararlarından biri, Kedicik bu Brian Mulroney, Kanada Başbakanı" dedi.

Daha önceki Kanada Başbakanı Pierre Trudeau ile çocukluk deneyimlerim, Mulroney'in içinde bulunduğum şartlanmaya uygun olarak Cizvit olduğunu gösteriyordu. O da Gülün Düzeni'ne bağlı olduğunu gösteren kırmızı gül rozetini takmıştı.

Elimi uzatırken "Sizinle tanışmak bir şeref, Efendim" dedim.

Mulroney elimi öperken, "O şeref bana ait, lütfen bana Brian deyin" dedi.

"Evet, efendim, Brian" diye cevap verdim, başım hala NASA uyuşturucularının etkisiyle dönüyordu.

Mulroney kıkırdayarak fakat yine de ısrarcı bir şekilde, "Ben, efendin değilim" dedi.

Reagan lafa karıştı, "O bir başbakan, ki bu da senin ortalama bakanından daha önemli biri olduğu anlamına geliyor. Ve elbette herhangi başka bir efendiden daha da önemli. Brian benim arkadaşımdır."

"Oh, Brian" dedim sonunda anlayarak.

Reagan Mulroney'e, "O'Brien onun babasının adı. İrlanda asıllıdır ve Michigan'dan geliyor" dedi.

Brian bana dönüp, "Yakın zamanda sizin oralardaki Mackinac adasına gitmiştim. Orada çok güzel ormanlar var" dedi.

Reagan zihin - kontrol operasyonlarına yabancı olmayanlarla konuşurken kullandığı kelimeleri kullanarak, "Mackinac adası onun projeye ulaşma noktasıydı" dedi. Belli ki Mulroney zihin kontrolünü biliyordu ve bana satılık bir malmışım gibi baktı. Reagan onun ilgisini sezinleyip bir pezevenk edasıyla hemen konuşmaya başladı: "Diğerleri yerine sana onu almanı kesinlikle tavsiye ederim. O her pozisyonda oynayabileceğin mükemmel bir oyuncaktır. Ve güvenlidir. Kafası gökyüzündedir, yarın gelsen seni aydaki adamdan ayırt edemez. Sana daha sonra onun anahtarlarını veririm."

Mulroney, düzen sinyalleri ve deyişlerini usta bir şekilde kullanarak, "Bana sadece onun kalbinin anahtarlarını ver ve o benim olsun" dedi.

Reagan, "Dünyevi işlerde bayağı bilgilisin" yorumunu yaptı.

Mulroney bir gerçeği açıklarmış gibi, "Her şeyin üstünde olmak zorundayım. Bu Yeni Dünya Düzeninin bir kuralı" dedi.

Bir koruma beni oradan uzaklaştırırken, Reagan'ın Mulroney'e, "Çok yakında dünyanın tepesinde sen olacaksın" dediğini duydum.

Beyaz Saray'ın korumalarından biri tarafından arandım ve Saray'ın birçok yatak odasından birine doğru götürüldüm. Kapıyı açtığımda üç tane sarışın seks kölesini soyunurken ve yatağı hazırlarken gördüm. Bu kölelerden biri Senatör Arlen Spector'un kölesi ve benim yakın arkadaşımdı.

Heyecanla arkadaşımın adını söyledim. Birbirimizi kucaklarken, "Burda ne işin var?" diye sordum.

Fahişelik ve/veya pornografi için birçok yerde birbirimize karşı kullanılmıştık ve her seferinde, "Dünya küçük" derdi. Yine aynı şeyi söyledi. Bu evrensel terim, gelişmiş bir zihin kontrol programı olan Küçük, Küçük Disney Dünyasına aşina olanlar arasında sıkça kullanılırdı.

Arkadaşımı tekrar kucakladım. "Gerçekten de dünya küçük. Burada olduğun için çok sevindim" dedim. O an oradaki varlığımızın sebebini göremeyecek kadar kaptırmıştım kendimi ona.

"Hey kızlar! Dünya küçük" diyerek odaya Mulroney girdi, odayı boydan boya geçti, ceketini bir sandalyeye fırlattı ve kravatını gevşetmeye başladı. "Biz roketle uzaklaştıkça onun küçüldüğünü, daha da küçüldüğünü göreceksiniz." Ayakkabılarını, askılarını ve pantolonunu çıkarırken hipnotik konuşmasına devam ediyordu. "Kara boşluk denizinde ilerledikçe, dünya küçülür. Daha da küçülür. Küçülür ve kara boşluk denizine gömülür..." Boxer şortunu çıkarırken, "Sizi buraya bir amaç için getirdim..." diye bağırıyordu. Böylece seks programlarımıza geçiş yapmaya başladı.

Bugün geçmişe baktığımda arkadaşım ve benim, Brian Mul-

roney'in sapkınlıklarını tatmin için aynı yere getirilmiş olmamızın bir tesadüf olmadığını düşünüyorum. Ayna programlamasına uygun olarak birlikte ahenk içinde çalışıyorduk. Arkadaşımın sol bileğindeki kırmızı gül dövmesi onun da Brian Mulroney gibi Yeni Dünyanın Gül Düzenine ait olduğunu gösteriyordu.

Arkadaşım ve küçük kızı sık sık Amerika'dan Kanada'ya geçirtiliyor Niyagara Şelalesi sınırlarında Mulroney için fahişelik yaptırılıyordu. Kelly'nin travmalarının benim üzerimde kullanılması gibi onun biricik kızının travmaları da arkadaşım üzerinde programlama aracı olarak kullanılıyordu. Mulroney daha önce Niyagara Şelaleleri'nde arkadaşım ben ve kızlarımıza seks programını uygulamıştı. Kendi sapkınlıklarını üzerimizde uyguluyor, buna da "sıradan bir iş"miş gibi bakıyordu. Olayları birbirine bağlama yeteneğine sahip olsaydım bu seferki olayda kızlarımızın bizimle birlikte kullanılmıyor oluşlarının rahatlığını duyardım.

"Görev" tamamlandı, elbiseme uzandım ve gitmeye hazırlandım. Mulroney beni gördü ve ses tonunu değiştirerek, "Etrafta seni arayacağım. Belki seni Mackinac'da bulurum. Belki bir gün" dedi. Üç kısa cümleyle Mulroney o anı çocukluğumdaki saç örgülerimle NAFTA operasyonlarına ve Mackinac adasındaki bir sonraki görüşmemize bağladı.

---

1. Reagan B.M. Elçisi Madeleine Albright'ı bana ilk kez Karayipler'deki Cizvit operasyonları sırasında, "hamim" olarak tanıştırmıştı. Reagan, onun hakkındaki algımı etkilemek için Madeleine Albright'ın bir aziz olduğunu, "Karayipler'in Rahibe Teresa'sı" olduğunu söylemişti.

2. Jamaica'da Bush aracılığıyla Albright'ın emrindeyken, Larry Flint'in fotoğrafçıları orada olmamdan yararlanıp Hustler'da yayınlamak üzere Dunns Nehri Şelalesini arka plan olarak kullanarak resimlerimi çekti.

3. Reagan'ın kırmızı gülü bende seksle ilgili bir ruh halini tetikliyordu. Bu ruh halinde beni genellikle şantaj için kullanıyorlardı,

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM
GLOBAL EĞİTİM 2000

Yeni Dünya Düzeni katılımcılarının planlarına uygun olarak benim 2000 Eğitimindeki rolüm yüzünden Tennessee'nin eski hükümet yetkilisi Lamar Alexander ve Kanada Başbakanı Brian Mulroney ile karşı karşıya geldim.

1978 yılında Tennessee Nashville'deki satanist bir tören sırasında tanışmıştım. Lamar Alexander bu tip sapık törenlere başkanlık ediyordu. Benim beyin yıkama programındaki durumumu biliyor ve köleliğimden yararlanmak için üstümdeki kontrolü etkili bir şekilde artırıyordu. Sonraki yılların deneyimlerinden öğrendiğim kadarıyla Lamar Alexander kurbanlarını sapık törenleriyle ölümün eşiğine getiriyor, oral ilişki esnasında onları boğuyordu.

Emredildiği şekilde Tennessee'nin eğitim politikasındaki değişikliklerin yapılması ile ilgili çalışmaları yürütürken, komisyoncular, müfettişler, başkanlar ve Lamar Alexander ile yakın ilişki halindeydim. Bush'un eğitim sekreterliğini yapan Bennett'i izleyen Lamar Alexander, Bill Bennett ile birlikte çalışıyor ve eğitim reformunun TEK yolunun 2000 Eğitimini kabul etmekten geçtiğini kitlelere kabul ettirmeye çalışıyordu. Federal projelerle ilgili olarak Ned McWherter ofise alındığında da Lamar Alexander Eyalet politikaları üzerindeki etkisini devam ettirdi. Aynı zamanda, 1986 yılının Ulusal Hükümet Politikalarında sözcü olduğundan ulusal politikalar üzerindeki etkisini de devam ettirdi.

1984 yılı hükümet toplantısı yaklaştığında Lamar Alexander ve suç ortaklarından Nashville Başkanı Richard Fulton ile bir gece kulübünde buluştum. Bu eski ve kulübe dönüştürülmüş mahzenin zemin katı antik bir mekandı. Burada "cilalı ayakkabılar" denen özel bölmeler vardı ki, bu terim kullanıldığında yeni bir anlam kazanıyordu. Böylesi bir kulüpte özel bir bölmeye sahip olmanın anahtarı kulüp sahibi olan Buddy Killen'dan geçiyordu. Tuvalet büyüklüğündeki bu bölmeler aynalarla donatılmıştı. Oturmak için küçük bir kanepe koyulmuştu. Lamar ile işimiz sonuca bağlandığında bu kanepeye oturup dinlenmişti. Oral seks yapmamı emrettiğinde dizlerinin önüne çöktüm. Benim gibi programlı seks köleleri programlandıkları işi yaparken zamanın farkına varmaksızın nefes dahi almadan uzun zaman yaptıkları işe devam edebilirlerdi ve Lamar da bu bilgiyi sonuna kadar kullanıyordu.[1]

Bu durumda Alexander beni maksimumun da ötesinde zorlamıştı. Emredilen görevi tamamladığımı hatırlamıyorum. Kontrolörüm Alex Houston beni bölmeden dışarı sürüklemiş ve dışarı çıkmamı emretmişti. Buddy Killen acil durumlarda kaçış için yapılmış arka kapıyı açtı, arabaya bindirildiğimde aradan saatler geçmişti.

Konvansiyon akşamı Alex Houston'un genç kızı Bonnie[2] de bana katılacaktı. İkimiz de aynı yaşlardaydık ve Bonnie lamar Alexander ve yakın arkadaşı Louise Mandrelle'e daha önceden tanışıyordu. Ben de Louise Mandrell ile karşılaşmak için can atıyordum fakat benim amacım tamamen farklıydı. Barbara ölümcül bir araba kazası geçirmişti ve ben onun sağlık durumu için endişe duyuyordum. Bizler 1980'lerde Country Müzik Endüstrisi adı altında seyahatlerimize devam ederken Alex Houston, Barbara ve/veya Louise Mandrell[3] ile düzenli bir şekilde turlara devam ediyordu. Sık sık Barbara ile Hendersonville Lordu Şapelinde ya da diğer adıyla "kilisede" karşılaşıyorduk. Bu

kilisenin papazı Mike Nelson da kontrollü bir köleydi. O ve Barbara[4] yakın arkadaş olmuşlardı. Mike Nelson programdan kurtulup Barbara Mandrell ile kaçmaya kalkıştığında ben ve Alex Houston oradaydık. Papaz bayıltıcı bir silahla yeniden kontrol altına alındıktan sonra Barbara çılgınca sorulan tüm sorulara cevap vermeye başladı.

Louise Barbara'nın yakın ölümünü "sezdiğinde" Alex Houston ile seyahatteydi. Olay tıpkı Loretta Lynn'in oğlunun ölümünü "Psişik olarak öngörmesine" benziyordu. Loretta'nın oğlu ve country müzik işindeki Keith Whitley'in ölümlerinde olduğu gibi Barbara'nın planlı kazasının ardında doğrudan Alex Houston'un olduğunun farkındaydım. Bu tip travmalar ayrıca benim kafama, "kaçacak veya saklanacak hiçbir yer yok" fikrinin iyice yerleşmesini sağlamak için de kullanılıyordu. En kötüsü de bazı şeyleri bildiğim halde kendi köleliğimin konuşmama izin vermeyecek şekilde beni yönlendirmesiydi. Barbara fiziksel olarak emirleri yerine getirirken kendisi planlandığı şekilde susturulmuştu.

Bonnie ve ben Opryland Oteline vardığımızda Loise Mandrell olması gerektiği gibi balayı süitinde rolünü oynuyordu. Barbara'yı düşünüyor olmam Lamar Alexander ile randevuma geç kalmama sebep olmuştu. Luise'in dansçılarından biri beni uyarınca randevumu hatırladım.

"Burada ne arıyorsun sen? Senin şu anda Rhett Butler Restoranda olman gerekmiyor muydu?" diye sordu.

Lamar Alexander'ın, Senatör Byrd ve birçok hükümet yetkilisiyle birlikte yemek yediği restorana koştum. Byrd benim bilmediğim sebeplerle orada bulunuyordu. Fakat Opry'de üçkağıtçılık yaptığının farkındaydım. Byrd benim varlığım konusunda diğerlerini bilgilendirmek için, "Nerede kaldın?" diye sordu.

Lamar Alexander da kendi bahanesini söyleyip uzaklaşırken, "Barbara'nın şovunu izliyordum" diye karşılık verdim.

Bir kolunu omzuma atıp arkamı masaya çevirerek, "Programa dahil olmazsan sana da onun başına gelenler gelebilir. İlgilenmen gereken programların var. Fakat şu anda yemeğimi bölüyorsun. Herhangi bir şey içtin mi?"

Tehdidinin etkisiyle trans haline geçip, "Hayır efendim" diye cevap verdim.

Lamar Alexander bana hemen oradan ayrılmamı, bardan "bir çekirge" söylememi ve yeni emirleri beklememi emretti.

Orpyland Otelinde "Çekirge" söylemek rutin olarak yaptığım bir şey haline gelmişti. Dondurmalı olan bu içki özel olarak hazırlanıyordu. İçine hipnotik bir uyuşturucu katılıyordu. Bazen garson ne istediğimi anlamıyor ve böyle bir durumla karşılaştığımda CIA ajanı Lloyd Lindroth müdahale ediyordu. Uyuşturucunun bana NASA tarafından hazırlanan ve verilen ilaçlar gibi bir etkisi vardı. Robot gibi bir itaat duygusu yaratıyordu.

Uyuşturucu etkisini gösterdiğinde Lloyd Lindroth bana balayı süitine gitmemi ve orada Lamar Alexander ile buluşmamı emretti.

Süitin dış kısmındaki lobi duvardan duvara fresklerle dekore edilmişti. Tavan ise gotik bir tarzda yapılmıştı. NASA'nın verdiği uyuşturucunun etkisiyle olsa gerek freskler daha önce hiç bu kadar gerçek görünmemişti. Balayı süitine açılan ağır metal kapılar kendimi küçücük hissetmeme sebep oldu. Açabilmek için tüm gücümle itmek zorunda kaldım. İçeride, siyah takım elbise giymiş kravatlı bir sürü insan vardı. Lamar Alexander beni dışarı çıkardığında beni onlardan kurtarmıştı.

Alexander beyni yıkanmış bir köle olduğumu vurgulamak istercesine beni büyük Tren (Train -tren/ train - eğitilmek, ses benzeşimi) resimlerinin olduğu duvarın önünde bana 2000 Eğitimi ile ilgili olarak hükümet yöneticilerine verilmek üzere bir sürü kahverengi zarf verdi. Bennett'in, Başkentte verdiği mesajda neler söyleyeceğimi bana tekrarlattıktan sonra bir pezevenk edasıyla tekrar odaya döndü.

Koca göbekli bir yetkili, "Treni mi bekliyorsun?" diye sordu.

"Hayır efendim" diye yanıtladım. Ve emir verildiği şekilde, "Fakat üzerinde sizin adınızın yazılı olduğu bir paketim var. Sizin için onu odanıza götürmemi ister misiniz?" dedim.

"Benim adım nedir?" diye sordu.

"Yetkili" diye cevap verdim. Aslında zarfların üzerinde isim yoktu.

"Kurnazca" diye cevap verdi, "Peki pakette bana vereceğin ne var?" diye sordu.

"Paketin kendisi ve Lamar Alexander ile Eğitim Sekreteri Bill Bennett'tan isteyebileceğiniz başka herhangi bir şey" diye yanıtladım.

Adamların bazılarına göre Alexander onlara benim pozisyonumdan bahsetmiş. Diğerleri, örneğin Pennsylvania'nın sonraki Başkanı Dick Thornbrough ve Ohio Başkanı Dick Celeste beni zaten tanıyorlardı.

Kutudan bir paket çıkarırken, "üstünde sizin adınızın yazılı olduğu bir paketim var" diyordum.

Michigan Başkanı Blanchard, "Sanmıyorum" dedi. "Bill Bennett benim o işe karışacak kadar küçüleceğimi düşünmüş olamaz. Ben de aynı şeyi yapıyorum fakat kendi yöntemlerimi kullanıyorum. 2000 Eğitimini uyguluyorum, etkili ve başarılı olacağını da düşünüyorum" dedi.

Blanchard'ı hatırlıyordum. Michigan eğitimde ilk sıralarda yer alıyordu. Sözüne devam etti. "Anneni sanırım senden de sık görüyorum. Zaten okullarda çalışıyor. Küçük kız kardeşin Kimmy doğru emirlerin nasıl sonuçlanacağının iyi bir göstergesi. Küçük kardeşin Mackinac'a gelip yeteneklerini ilerletecek. Tüm ailen 2000 Eğitiminin nasıl işe yaradığının güzel bir örneği."

O gece Bonnie ile tekrar Lamar Alexander'in odasında karşılaştım. Lamar, "Bonnie senin yılan nasıldı?" diye soruyordu.

CIA'nın pornografik programlamasında yer alan Bonnie yılanlarla filme çekilmişti ve bir Boa yılanı besliyordu.

Bonnie, "Muheteşem! Seninki nasıl?" diye sordu.

Lamar, "Sıkışmış" diye yanıtladı.

Bonnie onun pantolonunun fermuarını açtı ve daha önce de birçok kez yaptığı gibi, "Gevşetelim o zaman!" dedi.

Lamar Alexander pantolonunu çıkarmaya başladı. Proje terimlerini kullanarak bana, "Seni ilk gördüğümde ileride kelebek olacağı kesin olan bir tırtıldın" dedi.

---

1. 3-5 dakika nefes almadan durulabilse de bu işi yaparken bazı kızların öldüğüne tanık oldum.

2. Bonnie Hükümdar Projesi'nde yetiştirilmemişti ama Houston'ın pedofili ve aşamalı hipnoz teknikleri yüzünden Bonnie hareketlerini kontrol edemez hale gelmişti. Bonnie bir çoğul kişilik ve kayıtlarda fahişe olarak geçiyor. Onun acil yardım ve terapiye ihtiyacı var.

3. Irby Mandrell açık bir şekilde Senatör Byrd'ün devlet kontrollü Hükümdar Projesiyle ilgisini dile getirdi. Senatör Byrd'ün Mandrell'e kızlarını bu projeye nasıl dahil edeceğini öğrettiğini anlattı.

4. Zihin kontrolü altındaki kölelerin birbiriyle arkadaşlık etmeleri genelde yasaktır. Kölelerin programları arasında karışık bir tetiklenme olmasının da engellenmesi amacıyla karşılıklı konuşmalar en az düzeyde tutulur. Yıllar boyunca Mandreller'le kurduğum ilişki yüzeyseldi. Irby Mandrell turları sırasında da Houston'ın hipnotik yetenekleriyle kızlarının zihnini kontrol ediyordu.

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM

KONTRA-DÜĞMEM

ABD ile Meksika'nın ilişkileri NAFTA'nın başarıları temelinde gelişmekteydi. Bu durumda Nikaragua'ya ilişkin politik görüş ayrılıklarının yol açtığı tartışmalar çok önemsiz kalıyordu. Katolik Vatikan'ın istihbarat kolu olan Cizvitler, Yeni Dünya Düzeni'nde öncü konumda olabilmek için Amerikan İstihbaratı ile işbirliği içinde işlerini yürütüyorlardı. Meksika ve Nikaragua üzerindeki nüfuzlarını "diplomatik ilişkilerde" ortak bir zemin sağlamak amacıyla kullanıyorlardı. Çocukluğumdan beri süregelen ve hem CIA hem Cizvitlerden kaynaklanan çifte zihin-kontrol mağduriyetim ile Meksika'da daha önce bulunduğum "diplomatik ilişkiler" beni bir elçi ve aynı zamanda Nikaragua'da Daniel Ortega'nın fahişesi konumuna getirdi.

Başkan Reagan'ın, Nikaragualı Özgürlük Savaşçıları gerçekten özgürlük için mi savaşıyorlardı? Zihin kontrolü altındaki varlığım beni bu tür sorulara cevap aramaktan mahrum bırakıyordu. Yine de Kontralar için "göğsümde yanan bir tutkuyla" programlanmıştım. Bu elbette ki, yurtsever bir şekilde, 1985 yazının sonlarında Reagan için Nikaragua'daki "barışı koruma görevime" başlarken işkence yoluyla içime sokulmuştu.

Belirlenmiş hedefime ulaşmak için her zaman ki gibi NCL ile yola çıktım. Nikaragua, NCL için kayda değer bir liman olmadığından, Meksika'da Yukatan'dan kalkan bir uçakla Managua'daki bir askeri havaalanına ulaşmam gerekti. İşte bir dağ

zirvesindeki bu küçük meydanda Komutan Daniel Ortega ile buluştum. Tam da Vatikan tarafından ayarlandığı gibi.

Mevsime uygun bir şekilde şort giymiştim. Uzun sarı saçlarım bir Fransız tokasıyla arkada tutturulmuştu. Ortega'nın kıyafeti de buluşma sırasındaki hava şartlarına uygundu. Kahverengi askeri üniforması yıpranmış, rütbe işaretleri de takılmamıştı. Az konuşan bir adamdı. Beni bir emir ile karşıladı: "Benimle gelin!" Yol boyunca konuşmadık. Beni bir ciple, havaalanına yakın mesafedeki küçük, zarif, iki katlı, beyaz bir ahşap eve götürdü.

Evin önünde durduğumuzda Ortega hüzünlü bir sesle yavaşça, "Her erkek gibi benim de ihtiyaçlarım var. Ama Başkan'ınızın teklifini kabul ederek bir fahişe konumuna düşmüşüm gibi hissediyorum kendimi" dedi.

Yatak odası temiz ve amacına uygundu. Çeşitli saldırı silahları etrafa yayılmıştı. Modern bir konfor ya da kişisel eşyalar göze çarpmasa da, Ortega çevresindekilerle kendini evinde hissediyor gibiydi.

Ortega'nın tavrı, kendi politik konumundaki çoğu kişiye nazaran daha uzun süre seksten uzak kalmış bir adamınki gibiydi. Yavaşça gömleğinin düğmelerini açarken boynundaki Katolik madalyonunu fark ettim. Bu, üstünde gizli Cizvit yükseliş/düşüş sembolü bulunan ve Cizvitli casuslar arasında da yaygın bir aksesuardı. Hasır sandalyesine oturdu ve kendisini oral seks yoluyla tatmin etmem için beni sessizce yönlendirdi.

O ardı ardına sigaralar yakarken, ben yerde önüne oturdum. Reagan'ın mesajını programlanmış şekilde ona aktardım. "Başkan Reagan beni bir barış elçisi olarak gönderdi" şeklinde lafa başladım.

O lafımı keserek, beni baştan aşağı bir süzdü. "Birkaç dakikaya kadar o barıştan bir parça daha almak isterim."

Aynı şekilde devam ettim, "Halkınız tüm varlığı süresince

birçok zorlukla karşılaştı. O (Reagan) sadece yardım etmek istiyor. Amerikan halkı topraklarınızda barış ve özgürlük görmek istiyor. Meksika ve ABD arasındaki ilişkiler her geçen gün daha da güçlenirken, sizin kendi aranızdaki çekişmeleri halletmeniz bizim de Meksika hükümetiyle aramızdaki sorunları çözmemiz yolunda zorunlu hale geliyor. Meksika hükümetiyle varmış olduğumuz sonuç, Nikaragua meselesinin gerek sizin gerek bizlerin halklarının selameti için şart olduğudur.

"Burada Vatikan çıkışlı ve Meksika ile Amerikan hükümetlerinin de benimsediği ortak bakış açısını temsilen oluşturulmuş bir barışı koruma misyonu adına bulunuyorum. Amacım da barışçı niyetlerimiz konusunda sizi aydınlatmak. Meksika ve Amerika Katolik misyonerlerinin ortak amacı bölgenizde barışı sağlamak ve aynı zamanda kültürünüzü de yaygınlaştırmaktır. Tüm dünya, dünya barışına yönelmişken Nikaragua bunun oldukça gerisinde kalmış durumda. Gerek teknoloji ve eğitim alanlarında gerek hükümet idealleri ve dini inançlar konusunda. Papa John Paul bölgenizde barışın sağlanması için sürekli dua ediyor. Bu barışı garanti altına almak gayesiyle de güçlerini Başkan Reagan, Meksika ve hatta Sovyetler Birliği ile birleştirmiş durumda. O (Papa) sizin amaçlarınızı biliyor, o sizin hareket noktalarınızı biliyor (ona doğru yaklaştım, sanki öğretilmiş inancımın içinden fısıldıyordum), o sizin ruhunuzu biliyor. Bu barışı sağlamak için hep birlikte çalışabiliriz.

"Nikaragua'nın dünyanın geri kalanıyla ilişki içinde bulunması, küçük de olsa dünya güçlerinin birleştirilmesi yolunda anlamlı bir adım olacaktır. Nikaragua artık bir kavga ve huzursuzluk kaynağı olarak kalamaz. Halkınız özgür olmalı. Yüce Katolik kiliseniz aracılığıyla Tanrı'ya ibadet edebilmekte özgür. Bu Başkan Reagan'ın gündemindeki ilk ve en önemli konu. Tıpkı Papa ile Başkan de la Madrid için de olduğu gibi.

"Bir Yeni Dünya Düzeni, siz parçası olsanız da olmasanız da

hayata geçmekte; bu durdurulması mümkün olmayan, kaçınılmaz bir süreç. Yepyeni bir barış dünyası hepimizi bekliyor. Sizin de barışsever bir insan olduğunuzu görüyorum. Bu benliğinizden yayılıyor. Topraklarınız üzerinde o kadar çok kan aktı ki artık halkınız içinde boğuluyor. Birlikte bu yarayı dağlayabiliriz. Kan akışının yerini para akışının almasını sağlayabiliriz. Amerikanlaşma, teknoloji düzeyinizi hızla yükseltebilir. Halkınız yüzyıl dönümünde dünya pazarlarında rekabet edebilecek düzeye ulaşmış olur. Sadece coğrafi konumunuz, gelecekteki global pozisyonunuzu şimdiden belirliyor. Kendinizi bu akışın içine bırakın. Halkınızı yoksulluğun içinden çıkarın. Onları dünya pazarlarında gelecekte alacakları pozisyona yönelik olarak eğitin. Onları çok uzun zamandır kıstırmış olan mücadelelerinden kurtarın. Bırakın kilise çanları barış, refah ve özgürlük havadisleri için çalsınlar.

"Yurdunuzun gelişmesi için gerekli tüm hedeflerinizi bizim yardımımızla Gerçekleştirebilirsiniz."

Ortega düşünceli bir şekilde bitirdiği sigarasının ardından bir yenisini yakarken, kendine güvenir bir şekilde yanıtladı: "Başkanınıza onun barışını gördüğümü ve sözlerini başka örnekler vasıtasıyla da dinlemiş olduğumu söyleyin. O, kendi çizdiği çerçevenin içinde hapsedilmiş güzel bir resim sunuyor. Bu tasvir yukardan bakmakta olan yaratıcısına yüce gözükebilir. Ancak ben bir puta tapınamam ve onun çizdiği tablo sadece bundan ibaret. Çok uzun süre ve çok büyük zorluklarla savaştık. Engin erdemlerini gerçek Katolik misyonerlerinden almış olan ataların mızın bize devrettiği insani değerleri korumak için bu topraklarda terimizi ve kanımızı akıttık. Bu değerler Başkan Reagan'ın çizdiği resimdekilere benzerler. Tek farkla, bizimkiler gerçektir. Onunkiler, herhangi bir resimde olacağı gibi, sadece yüzeysel bir değer sunar. Eğer teslim olursam, onun çizdiği resmin içine çerçevelenir ve bir ganimet gibi duvarına asılmış olurum. Bana

vaad ettiği zenginlik ve mevkilere rağmen, halkımı yanlış yola sevk etmem mümkün değildir. Ben fikirlerimde samimiyim. O da öyle olduğu zaman meşru bir zeminde buluşuruz ve tartışacak somut bir şeyimiz olur. Şu an için kelimeler sadece vakit kaybı."

Ortega sigarasını bıraktı ve yatağının çarşafını kaldırdı. "Seni güzel bir yere götüreceğim." Giysi dolabından iyi kullanılmış bir esrar çubuğu çıkarıp bana uzattı. Bana verilen her tür uyuşturucuyu kabul etmek üzere eğitilmiştim. Tek istisna, kesinlikle yasaklanmış olan marihuana'ydı. Ortega bunun sadece esrar olduğu konusunda bana güvence verene dek tereddüt ettim. Uyuşturucu etkisini gösterdiğinde bana, "Dünya barışının yolu bu olabilir" dedi. Ortega ile seks en azından acı ve sapkınlık içermiyordu.

Reagan hükümeti için "diplomatik ilişkilerde" bulunmaya zorlandığım çoğu kişiden farklı olarak, işi bittiğinde uyuya kaldı. Bu, esrar ile kokain arasındaki farktan kaynaklanıyordu.

Bir cip kornasının sesi onu uyandırdı. Ben gitmeye hazırlanırken, "Bekle" dedi. Küçük, yaklaşık yarım santimlik bir tutam kara esrarı kendi eşyaları arasından çıkardı ve sigara paketinin selofanına sardı. "Bunu Başkan'ına ver ve ona ikimizin bu maddede bulduğumuz barışın, onun kendi resmettiği yeryüzüne verebileceği bütün barıştan daha fazla olduğunu söyle" dedi. Arkamdan sessizce kapıyı kapatırken de, "Sunabilecek daha fazla şeyin olduğunda geri gelip, beni bul" dedi.

Uçakla hemen görevimin çıkış noktası olan Washington DC'ye götürüldüm. Bu kez direk olarak Bush'un ofisine alındım. Orada Ortega'nın mesajını kelimesi kelimesine aktardım. Diyalogun önemli bölümünü eledikten sonra Bush, mesajın kalanını Reagan'a iletmemi söyledi. Zihin kontrolü altında, "Bilmem Gereken"den ötesine geçmeyen bakış açımla mesajın içeriğini ya da kişileri kavrayamıyordum.

Ortega'nın mesajının olumsuz bir etkisi olabileceğine dair hiçbir fikrim yoktu. Ortega'nın beni fahişe ve kötü haber elçisi olarak kullanarak, itham ettiği Reagan kadar ikiyüzlü davranabileceğini hiç fark etmemiştim. Benim mesajı daha kabul edilebilir hale sokabilecek özgür iradeden yoksun olduğumu gayet iyi biliyordu. Reagan'a aktarırken, Bush'un elden geçirdiği haliyle daha da sivrilen mesajın içerdiği tehlikeyi göremiyordum.

Reagan'ın Beyaz Saray'daki ikinci ofisinde (Oval Ofis'ten sonraki), ben öğretildiği gibi mesajı aktarırken Bush da oradaydı. "Daniel Ortega barışsever bir adam. Bizimle aynı çözümlere ulaşmaya çalışıyor. Ama size söylememi istedi ki - esrar için çantamı açtım- ikimizin bu maddede bulduğu barış- esrarı Reagan'a uzattım- sizin kendi resmettiğiniz yeryüzüne verebileceğiniz bütün barıştan daha fazlaydı."

Reagan'ın yüzü öfkeyle kızarırken Bush gülümsüyordu. Ardından sandalyesinden fırlayan Bush, esrarı aldı ve Reagan'a şöyle dedi: "Sakinleş. Dahası var. Anlaşılan yayabildiği tek barış bacaklarının arasındakiymiş." Kapıya yöneldi. "Yerinde olsam pozisyonumu yeniden gözden geçirirdim, kadının durumunu göz önüne alırsan..." Bakışlarını bacaklarımdan ayaklarıma doğru indirirken devam etti, "Çünkü bacaklarından aşağı doğru kaymakta."

Elbette o gün Reagan ile seks yapmam gerekmedi. Hemen geri gönderilerek Meksika'ya uçtum ve orada NCL seyahatime yeniden başladım. O an, hafızam yüksek voltajın etkisiyle bölünmüşken, nereye gitmiş olduğumu bile hatırlamıyordum.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BULANIK GÖRÜŞ

1985 sonbaharında kişiliğimin Ortega ile buluşmuş olan tarafı CIA Başkanı William "Bill" Casey (Reagan tarafından atanmıştı) ile birlikteydi. Onun Long Island'daki arazisinde bulunan çardaklı gül bahçesinde yürüyorduk. Casey benim Cizvit/Vatikan programlanma temelli kişiliğimi yönlendirerek işe başlamıştı. Katolik ve CIA işbirliğiyle gerçekleşmekte olan operasyonların açıklaması da onun bu becerisiydi.

Reagan'ın bir "Görüş adamı" olarak tanımladığı Casey, Cizvit zihin kontrolü programı yoluyla benim "anlayış"ımı oluşturuyordu. "Bir Dünya Görüşüm var,[1] barışa dair. Tüm dünyadaki toplumların içinde şiddete başvuran hizipleri ortadan kaldırıp yerlerine, bir dünya hükümetine ve bir dünya kilisesine sadık kalacak liderler geçirdiğimizde, evrensel bütünlük saygın bir düzeye ulaşacaktır. Bu güzel bir görüş ve bana da rüyalarımda geldi. Tanrı, insanları harekete geçirmem için beni harekete geçirdi. Benim Dünya Görüşüm tüm yeryüzünü kapsıyor ve tüm gerginlikleri, kavgaları, aşırı nüfuslanmayı ve açlığı hareketsiz kılıyor. Benim görüşüm bir Dünya görüşü ve bu davaya verdikleri destek kiliselerin de benim gibi düşündüğünü kanıtlıyor." [2]

Benim zihin kontrolü altında, NCL yoluyla, Haiti operasyonlarına bulaşmışlığıma atıfta bulanan Casey, "dava" tanımını açtı: "Senin Haiti'deki gönülden çalışmaların oradaki insanların hazcı kara büyülerden vazgeçip gözlerini Tanrı'ya ve tanrısal yollara

çevirmelerini amaçlayan Dünya Görüşü'me katkıda bulundu. Kendi kendilerine öyle bir kötülük atmosferi yaratmışlar ki topraklarında veba yayılacak. Tanrı, bizim amaçlarımızı benimseyenleri harekete geçirmem ve barış yolunu tıkayanları ortadan kaldırmam için beni öylesine harekete geçirdi ki. İşte bu sebepten dolayı Haiti'deki görevin artık bir sonuca ulaştırılmalı.

"Baby Doc, kendini şeytani etki altındakileri kurtarmak için adadığı yolda yorulmak bilmeden çalışıyor. Ancak halkının üzerine salınmış lanetle perişan bir şekilde ölmesini izlemenin yükünü de artık kaldıramıyor. Tanrı'nın sözünü dinlemek ve onu yok edilişten kurtarmaktan başka çaremiz kalmadı. Bu yüzden, misyonerleri (Cizvit paralı askerleri) göndererek halka yapılacak aşılama, tasarımın üstünlüğü ile kalplerindeki iyiliği çıkaracaktır. Haiti'nin finansal kazanç sağlamasına yönelik tüm çalışmalar kesilecektir. Vebalı bir ülkeyi ziyaret edebilecek masumların iyiliği için Turizm de durdurulmalıdır.

"Farklılıklarımıza rağmen, Baby Doc şeytan etkisi altındaki ülkesinde Vatikan'ın buyruklarına elinden geldiğince uymuştur ve görevinden istifa etmelidir. Ona, güvenli bir yere nakledilmesini sağlamayı borçluyuz. Amerikalılar ve Tanrı'nın takipçileri olarak görevimiz Efendi'mizin, Tanrı'nın emirlerine itaat etmek ve Dünya Görüşü'nü zorla uygulamaktır. Bir Amerikalı ve Tanrı'nın takipçisi olarak senin görevin Tanrı'nın dile getirdiği anlayışı öğretmek ve veba'nın yakın olduğunu bildirmektir. Baby Doc geçiş için hazırlanıyor ve talimat bekliyor. Ona bu talimatı sen ulaştıracaksın."

Algım bozulmuş ve Katolik/Cizvit programlı "anlayış" fikri aşılanmışken, bana söylenen her şeyi "dindar bir şekilde kabul etmeye" hazırdım. Haiti'deki devrimin kutsal bir savaş olduğuna inanmıştım. Amacın bir 4. Dünya ülkesindeki zihinlere yönelik bir deneme savaşı olduğunu fark etmekten acizdim.

Haiti halkına karşı duyduğum adanmışlık hissi, değişimli ola-

rak Katolik-Santeria[3] ve kara büyüye inananlara yönelik bir dini kavrayıştan daha fazlasıydı. Aslında bilinçaltımda, Haiti denen bu insan ürünü cehennemdeki diğer zihin kontrolü altındaki işkence görmüş köleleri tanıyordum. Bilinç düzeyinde ise, şimdi biliyorum ki bu biraz da görünür şekilde ortadaki sersemletici silahların izlerinden, gözlerdeki ölülüğe zıt düşen plastik ve sürekli gülümsemelerden kaynaklanıyordu. Çocuklar, gözleri iyice açık duran ve görevlerini bir robot gibi yerine getiren annelerine sarılırlardı. Yıllar boyunca başka kölelerde de bu özelliklere rastlamıştım ama tüm bir ülkeyi etkisi altına aldığını hiç görmemiştim. Haiti halkına olan bağlılığım ruhsal alanıma girmişti. Bu, zihin kontrolü ve din istismarının hiç ulaşamadığı bir tarafımdı.

Casey ve ben bahçede dolaşırken çevremizde Başkan'ınkinden bile daha fazla silahlı koruma vardı. Ben bir tehdit oluşturduğum için değil elbette, kendimi kurtarmayı bile düşünemezdim. Casey ve onun Dünya Görüşü insanlığa bir tehdit oluşturduğu için bu kadar fazla korumaya ihtiyaç duyuluyordu. Kıyafetlerine, silahlarına ve başlıklarındaki kulaklıklara bakılırsa adamlar ABD Gizli Servis elemanları olmalıydılar. Bir koruma dikkati çekecek şekilde elini başlığına götürdü ve uzaktan kumanda ediliyormuş gibi söylenenleri dinledi. Ardından çevik hareketlerle Casey'e doğru yürüdü. Casey bana gitmemi işaret etti ve bir muhafız hemen yanıma gelerek talimat beklemeye başladı.

"Onu benim odama götürün", dedi Casey. "Zihnini temizleyin. Aşılamam gereken bazı fikirlerim var." Bir robot gibi muhafızımı izleyerek Casey'nin ofis kütüphanesine gittim. Oda boş, karanlık ve sıcaktı. Tam da Okuduğun Şeysin programı uygulanırken bana okumam için verdikleri bir kitapta tarif edildiği gibi, bende sanki köstebek William Diehl'ın yazdığı roman Bukalemun'un içine girmişim gibi bir his uyandırdı. Kitap ve gerçeklik zihnimde hemen birbirine karışmaya başladı.

"Burası oldukça sıcak", dedi ajan ve beyaz bluzumun düğmelerini açmaya başladı. "Bill (Casey), üşümesi ve kanının soğuması ihtimaline karşı böyle sıcak tutulmasını istiyor. Bukalemunlar[4] doğal olarak soğukkanlıdırlar. Ben sıcaklığı artırırken sen de rahatına bak. Bay Casey vızıldamanı istemez, o yüzden seni şimdi ısıtacağım -sessiz ol." Bilinçli olarak, benim Sessizlik Yeminime inanan Cizvit programlı tarafımı harekete geçirmişti.[5]

"Duvarların kulakları ve bitkilerin gözleri vardır. Bu yüzden sessizliğin başarı ile eşdeğer. Seni, Sessizlik'te düşünmen için yalnız bırakacağım. Bill de birazdan burada olur."

"Düşünme" yetim olsaydı, Casey'nin Haiti siyasetindeki "dini aşırılıklar" üzerine aldığı dramatik konumun geçerliliğini sorgulardım. Reagan gibi, Casey'nin samimiyeti de çalışmalarının meyveleri göz önünde bulundurulduğunda gerçekçi görünmüyordu.

Fakat düşünebileceğimden fazlasını dikkate almam mümkün değildi. Ben de askıya alınmış bir ruh gibi oturdum ve talimatları bekledim. Neler olacağına dair umutlar ya da korkular besleyemezdim çünkü geleceğe yönelik düşünmem denetimcilerimin elindeydi.

Gerçekliğin, William Diehl'ın kitabıyla iç içe geçmekte olduğunu fark edebilmiş olsaydım, Bill Casey içeri girdiğinde ne olduğunu "psişik" olarak tahmin etmem mümkün olabilirdi.

Casey iyice cilalanmış, koyu renk ahşap masasının başına geçti ve en üstteki çekmeceyi açtı. Casey'nin masası geniş ve havadar odadaki az sayıdaki mobilyadan biriydi. Koyu, cilalı, kırmızıya kaçan tahtadan pano, hafifçe duvara doğru kıvrılan gece mavisi halı ile birlikteyken olduğundan daha karanlık gözüküyordu. Ağır, gotik, kestane rengi kadife perde, masasının arkasındaki pencereden gelen güneş ışığını kesiyordu.

"Açıkça görülüyor ki Sessizlik Yemini etmişsin. Bunu sür-

dür. Bunu sssürdür ve dinle!" Casey tıslıyordu. Önceden belirlenmiş tetiklemeleri kullanıyordu. Çekmeceye uzandı ve bir karış uzunluğunda, üzerinde elmas kabartması bulunan kestane rengi bir kutu çıkardı.

"Elime bir kutu geçti, zaman zaman olduğu gibi kimden geldiği belli olmayan bir kutu", derken Casey kitabın yarattığı karmaşa üzerine gitmeye devam ediyordu. "Kutunun üzerinde senin ismin vardı. Açtığımda her zamanki gibi delinmiş bir bukalemun bulmayı bekliyordum. Ancak onun yerine biri için tasarlanmış bir silah buldum."

Kutuyu önümde açtı. İçinde, pamuktan bir yatağın üstünde, sapı pembe kristalden özenle hazırlanmış bir hançer yatıyordu. Bu, Byrd'ün "düğün gecemizde" bana hediye ettiği İsa'lı Haç'ın yapıldığı kristalin aynısındandı. Casey ile ilk kişisel buluşmamın bir işkence olacağı, Byrd'ün de bu dehşet verici sınava katkısıyla birlikte belli oluyordu. Casey konuşurken kendimden geçmiş şekilde dinliyordum. "Bu bir bıçak mı yoksa haç mı? Bilemiyorum. Beni ilgilendiren kısmı ikisinin de şehitliği simgeliyor olması. Kristalin üzerine işlenmiş gül desenine dikkat et. Şimdi, bunu sana vermem için kim bana göndermiş olabilir?"

Zihin kontrolü altındayken bile bıçağı ona temin edenin Byrd olduğunu biliyordum. Casey, Byrd'ün hipnotize edici yollarını kullanmaya başladığında en kötü korkularım onaylanmış oldu. "Bir bıçak gibi içeri, keskin ve temiz, istediğimi deşip çıkaracağım." Casey sutyenimin ön kısmını keserek, göğüslerimin arasındaki bölgeyi açıkta bıraktı. Byrd çakısıyla benim hep bu bölgemi keserdi. Bıçak göğüs kafesime doğru saplanırken göğsümü parçalayacağını sandım. Aslında parçaladığı kişiliğimin bir bölümüydü. Standart Cizvit-temelli sonsuzluk programını kullanarak Casey beni yönlendirdi. Mesajlarını, hayatım onlara bağlıymış gibi yerine ulaştırmak üzere beni programladı.

"Citadel'e gidip Dominikli kardeşlerimizi Haiti'deki komşu-

larını bekleyen kötü son ile ilgili olarak uyarmalısın. Dominik tarafından (Haiti adasının) hava yoluyla Port Au Prince'e götürüleceksin. Burada Baby Doc (Duvalier) ile Saray'ında buluşacaksın. O zaten seni bekliyor. Benim sözlerimin senin sözlerin ve senin sözlerinin de Sessizlik olduğunu biliyor. General Cedras'a, Buyruğunun Gül'den geldiğini söylemelisin." Casey klapasındaki beyaz güle dokunarak bana sözlerini kelimesi kelimesine, fotoğrafik olarak kaydetmem için işaret verdi.

Beni mesaj için programlaması bittiğinde, Casey, "Bu görevi mümkün olduğunca çabuk tamamlayıp Haiti'den bir daha dönmemek üzere ayrılmalısın", dedi. Aşırı miktarda yüksek voltaj vererek hafızamı parçaladı. Cedras ve Baby Doc'a iletilecek mesajlara programlanmış halde Long Island'daki arazisinden feribot yoluyla ayrıldığım sırada, sersemletici silahları yüzünden midemin bulandığını ve hastalandığımı anımsıyorum.

Haiti kısa süre önce NCL'nin yolculuk programındaki limanlar arasından çıkartılmıştı. Ama adanın Dominik Cumhuriyeti tarafı turizme açıktı.

Houston ve ben Puerta Plata'da NCL gemisinden indik. Rıhtımda boşaltılmakta olan bir World Vision kargo gemisine doğru yürüdük. Yumuşak bir okyanus esintisinin beyaz, hafif elbisemin kenarını nazikçe havalandırdığını hatırlıyorum. World Vision nakliye gemisini geçtikten sonra beni beklemekte olan otomobile ulaştım.

Görünüşe bakılırsa Dominik Cumhuriyeti'nde din ve siyaset birbirinin içine geçmiş durumda. Katolik Misyonerler, eski aileler, Christopher Colombus'un heykelleri ve Katolik türbelerinin birbirinden ayrılamaz karışımı bunun bir kanıtı. Kırsal Citadel ile zirvedeki Katolik türbesi arasında turistleri taşıyan dağ tramvayına doğru arabayla giderken, Houston "Bukalemun" kitabı karmaşasını sürdürmekteydi. Aynı anda hem Cedras'a hem de Diehl'in kitabında tasvir edilen tramvay ile Citadel arasındaki

kısa eşek yolculuğuna gönderme yaparak, beni çürük tramvaya bindirmekle tehdit etti: "Bir şarlatan (Jackass?) seni yukarda görecek."

Turistlerin görüş açısının dışında gizli işler için tahsis edilmiş bir bölgede, General Cedras ile Citadel ofisinde bir araya geldik. Ürkütücü, Cizvit, koyu renkli ve başlıklı bir cüppe giymişti. Bu haliyle, antik yapının içinde ofisine doğru yürürken Casey'nin "Bukalemun" kitabı karışıklık senaryosu tamamlanmış oldu. Cedras'ın tavrı, modası geçmiş rahip kılığına rağmen, bir "hortlak"tan ziyade bir militan gibi görünmesini sağlıyordu. Başlığı takılı değilken Cedras'ın sivri, dik ve pütürlü yüzü ile delici, çelik mavisi gözleri dikkatimi çekti. Onu daha önce, emredildiği üzere, Santo Domingo'daki bir manastırda görmüştüm[6]. O zamanlar Haiti hala CIA tarafından Gözetleme Kulesi Operasyonu dahilinde, kokain ve Küba'dan kaçak silah nakli için kullanılıyordu.

Cedras'la yalnız kalıp, uygun bir şekilde uyarıldığımda, Casey'nin mesajını fotoğrafik olarak aktarmaya başladım: "Onurlu ve sadık William Casey aracılığıyla Vatikan tarafından gönderilmiş bir uyarı mesajım var.

"Haiti'nin karanlık tarafındaki komşularınızı bekleyen kötü sonu size haber veriyor. Tanrı'nın yolu açıkken, kara büyü kendini esrarengiz yollardan ortaya koyuyor. Kötülük ne pahasına olursa olsun durdurulmalı. Bunun bedeli insan zayiatı şeklinde olacaktır çünkü bir veba salgını bu topraklara geliyor. Şeytanlarla zina yapanlar veba ile sarılacaklar. Dünya Barışı'nın önünde duranlar ele geçirilmeli. Haitililer, bir parçası olsalar da olmasalar da Tanrı'nın tasarladığı Yeni Dünya Düzeni hayata geçecek.

Artık Haiti'deki tüm Amerikan operasyonları sizin limanlarınıza bel bağlamış durumda. Halkınız (CIA-BM kontrolündeki Dominikliler) barış ve refah içinde gelişirken, karanlık taraf (Haitililer) kendi başlarına açtıkları bu kutsal savaşın kanı için-

de boğulacaklar. Hızla sınırlarınızı kapatın ve Haitililerin kötücül vebalarıyla topraklarınıza sızmamaları için sınır kapılarında muhafızlar tutun. Kitlelerin aşılanması gizli tutulmalı ve kan yazgıyı sürdürmeli. Son saatlerinde giderek daha fazla Haitili Tanrı'ya dönerken, katıldıkları komünyon İblis'in kendisine ait olacak. Onların Tanrı'sı günah keçisi konumundayken, sizin Güneş'teki Ada'nız adi ve kirli olandan kurtarılmış olacak. Bir görüşüm var, bir Dünya Görüşü ve eskilerle paylaşımlarımız sayesinde cehennemin kapılarını kilitleyecek Krallığın Anahtarları[7] bize bahşedildi. Gönderilmiş olan kutsal su Vatikan tarafından takdis edilmiş ve Haitililerin üzerine de yağmur gibi serpilmeli. Bizim Tanrı'mız hüküm sürmekte ve Haitili kitlelerin üzerine kan nehirleri yağdırmakta ve sizin misyonunuzu kutsamakta. Misyonunuz açık. Siz paylaşıma hizmet edin ve bırakın Tanrı onları tasnif etsin. İsa'nın vücuduna hizmet edenler Vatikan tarafından korunurlar. Kara büyüye hizmet edenler ise kendi kanlarıyla çevrelenecekler. Tanrı'mızın hüküm sürdüğü açık. Bırakın oyunlar başlasın."

Cedras'ın CIA ve Cizvit operasyonlarındaki örtük dilini birleştiren Casey, mesajının içine birçok gizli mesaj yerleştirmişti. Bir hata yapmış olsam, talimatlar bu dile yabancı birine hiçbir şey ifade etmeyebilirdi.

Cedras imanla beni dinlerken Casey'nin talimatlarının önemini tamamıyla kavrıyordu. Mesajımı şu şekilde noktaladım: "Vatikan tarafından takdis edilmiş olan kutsal su bugün öğlen saat 1'de World Vision yoluyla ulaştırılacak. Kan, vebayı yayacak."[8]

Cedras'ın huzurundan, onun her zamanki sapkın cinsel acımasızlığına maruz kalmadan ayrıldığım için rahatlamıştım. Bu kez bir başkası bununla görevlendirilmiş olmalıydı. Benim programlı transım "Güneşteki Ada"nın "karanlık tarafında" Casey'nin mesajını Baby Doc Duvalier'e iletene dek sürdü.

Houston beni dağın eteğinde CIA tarafından kullanılan küçük bir hava alanına götürdü. Burada bindiğim küçük, beyaz bir uçakla Haiti'deki Port Au Prince'e gittim. İndiğimizde, pilot beni Baby Doc'ın Tonton muhafızlarına teslim etti ve Saray'a götürülmemi emretti. Hızlı bir Haiti Fransızcası ile konuşuyordu. Durumun önemine vurgu yapmak için benim sembolik, pembe haçlı kolyemi muhafızlara gösterdi. Katolik ambleminin beni koruyacağına dair benimsetildiğim inanış güçlenmişti. Muhafızlar bana Cizvit hayaletlerine gösterdikleri türden bir saygı gösteriyorlardı. Beyaz bir Mercedes ile Haiti Başkanlık Sarayı'na götürüldüm. Baby Doc'un sarayı bakımsızdı. Fuayede saygılı bir şekilde görüşmenin başlamasını bekledim. Baby Doc'un çevresindeki umutsuzluk ve açlık ile lüks yaşamı arasındaki dengesizliği sorgulayamıyordum.

'80'lerin başlarında Baby Doc ile Hükümdar Projesi fahişesi sıfatıyla birçok kez buluşmuştum. Haiti'nin üs olarak kullanıldığı tüm ABD gizli operasyonları "Yaşlı Charlie" diye hitap edilen yatalak ve yaşlı bir adam tarafından idare edilirdi. Bu adam '80'lerin ortalarında ölene dek El Presidente Hotel'de kalmıştı. Haiti'de zihin kontrolü altındaki bir elçi ve fahişe olarak sürdürdüğüm memuriyetim sırasında, travmatize edilmem sürecinde başkalarının da bir kara büyü ayinine katılmaya zorlanmıştım. Törene gitmekte olan Haitililerin arasından siyah camlı Mercedes'i ile geçerken Baby Doc'a oral seks yapmam emredilmişti. Haiti'deki görevimin iş kısmını hep, Ol' Charlie ile fahişelik kısmını ise Baby Doc ile gerçekleştirmiş olduğum için, Baby Doc'la yapacağım bu iş görüşmesi bir ilk oluyordu. "Burada ne işin var?" Baby Doc İngilizce kelimelerle bana tükürüyor gibiydi. Üç silahlı muhafız tarafından kütüphanesine götürülmüştüm.

"Bir Katolik orospusuna ihtiyacım yok."

Baby Doc'un İngilizcesi yeterince iyi olsa da zeka seviyesi sınırlıydı. Bu yüzden ben Casey'nin mesajını aktarırken bir tercümana ihtiyaç duydu.

"Barış adına buradayım. Sizin için, Vatikan tarafından tasdik edilmiş, William Casey'nin gönderdiği bir mesajım var. Papa, ABD'nin Haiti politikasını onaylamaktadır. Bir görüşü var, Tanrı'dan bir işaret. Bu görüş bir Dünya Görüşü. Buna göre insanlar büyük yardımlarda bulunmak için sizin halkınıza ulaşıyor. Yardımların ulaştırılmasının şartı, Haiti halkının, Dünya Görüşü'nün hizmetkarları aracılığıyla hastaları tedavi etmesi, açları doyurması ve fakirleri giydirmesi gerekli. Onların çalışmaları, iyi tohumu kötüsünden ayıracak ve bölgenizde yeniden barışı sağlayacak. Bu topraklar üzerinde halkınızın barışı yaşaması kaçınılmaz, ama önce nehirlerin günahkarların kanıyla kırmızıya dönmesi gerekli. Öngörülen vebadır ve halkınız merhamet için yalvararak sokaklara dökülecektir. Siz ise haykırışlarını duymak için burada olmayacaksınız. Ayrılma vaktiniz geldi.

"Vatikan'ın da onayıyla sizin, bir daha anayurdunuza dönmemek üzere, veba'dan kaçmanız Tanrı'nın isteğidir. Bugün göçünüz için hazırlanın, çünkü yarın kaçınılmaz sonu getirecek. İleri görüşlü bilgeliğinizi kullanarak kitleleri yaklaşan sona karşı uyarın ve onları Dünya Görüşü ile savaşa hazırlayın. Bu, kurtuluşu çadırlara ve kiliselere sığınarak arayanlar için bir barış görüşüdür[9]. Kaderiniz açık, Vatikan da buradan ayrılmanız için yolunuzu açtı."

Casey'nin mesajını ilettikten sonra, Baby Doc'un Tontonları kısa süre önce binmiş olduğum uçağa beni yeniden bindirdiler. Olanların önemini kavramayı düşünmeden, sessizce uçtum. Zihin kontrolü altındaki bir köleye olaylar hep ilk ve son kez yaşanıyormuş gibi gelir. Bu yüzden, Casey'nin "Haiti'den bir daha dönmemek üzere ayrılma" emri bana herhangi bir işmiş gibi geliyordu. Haiti ile Dominik Cumhuriyetini birbirinden ayıran dağların üzerinden geçerken, aşağıdaki şelalelerde yıkanmakta olan tatlı insanları fark ettim. Parlak giysilerini zorlukla kayaların üzerinde yıkıyor ve eşyalarını başlarının üzerinde dengede

tuttukları sepetlerin içinde taşıyorlardı. Bir keçi çorak araziden koşarak geçerken açlıktan bir deri bir kemik kalmış çocuklar sopalarla, asmalarla oynuyorlardı. Zihnim kontrol altındayken ve algım bozulmuşken, bulanık görüşüm, tıpkı Ortega'nın pembe camlı gözlükleri gibi, Yeni Dünya Düzeni'nin gerçekliğini görmemi engelliyordu.

---

1. Dünya Görüşü/World Vision, Cizvit kontrolündeki bir organizasyondu ve hala da öyle. Dünya barışını yayma maskesi altında kiliselerden para topluyorlardı. Söylemedikleri, paranın aslında ne sağladığıydı: Zihin kontrolü altındaki bir dünya barışı.

2. World Vision gibi organizasyonların içinde yasadışı faaliyetlerin oranı hızla artmaktadır. Bunun bir sebebi de iyi insanların değer verdikleri erdemlerde meydana gelen algısal bozukluklardır. Katolik kilisesi ve hatta ABD Hükümeti içinde bile bu şekilde etkilenmiş hizipler mevcuttur. Bunlar CIA tarafından "Bilme İhtiyacı" adı verilen esasa göre algı bozukluğu altında işlerler - "bilmeleri gereken" de zihinlerinin, dinlerinin ve/veya algılarının kasten etki altına alındığıdır.

3. Katoliklerin, dünyayı kitlesel zihin kontrol yoluyla ele geçirme konusunda Birleşmiş Milletler ile işbirliği yapmasıyla birlikte, Haiti'deki Cizvit etkisi tamamlanmış oldu. Merasimin çoğunu destekleyerek, "vücudu yemek ve kanı içmek" deyişine kelime anlamına uygun bir yorum getirerek, iyilik ile kötülüğü yansıtan bir ayna sağlayarak, Katoliklik ve kara büyü, tıpkı Katoliklik ve Birleşmiş Milletler gibi, aynı şey olmuşlardı.

4. "Bukalemun" terimi, istedikleri zaman hiç fark edilmeden her türlü çevreye ustaca uyum sağlayabilen casusları tanımlamak için kullanılan bir terimdir -sanki bir MPD aynası birlikte oldukları kişiyi yansıtıyormuş gibi.

5. Cizvit Sessizlik Yemini, çocukluğumun Sessiz Kalma Töresi sayesinde içime sokulmuştu. Şimdi, İstihbarat'taki birçok başka kişi gibi, biliyorum ki "Sessizlik Ölüme eşittir". Bilgi, bizim zihin kontrolüne karşı TEK savunmamızdır.

6. Byrd bana Cedras'ın "CIA, Cizvitler ve BM tarafından hareket ettirilen, stratejik olarak konuşlandırılmış bir satranç taşı" olduğunu ve onlara Yeni Dünya Düzenlerinde yardımcı olduğunu söylemişti.

7. "Krallığın Anahtarları" Bill Bennett tarafından Cizvit programına uyumlu şekilde şöyle tanımlanmıştı:

"Hıristiyanlığın çıkışında, Havariler İsa'dan elde edebildikleri her türlü bilgiyi derleyerek Kutsal Katolik Havari Kilisesi'ni kurmuşlardı. İsa bunun tek dünya kilisesi olmasını istemişti -gerçek, ışık ve yol. Sırlar burada nesillerden nesillere aktarıldı. Ve her yeni nesilde İsa daha fazla şeyin yazılmasına sebep oldu: Gerçek üzerine belirtilen işlerinin meyveleri. Şimdi artık arşivler var -bir bilgi zenginliği. Bu bilgiye ise çok az kişi ulaşabilir -Krallığın Anahtarlarını elinde tutan çok az sayıda kişi."

8. Son mesajın yorumu, gerçeği hala ayırt edebilen kitlelerin zihinlerine kalmıştır. Benim çıkardığım sonuçlar "açık". Kulak misafiri olduğum konuşmalara ve bir Beyaz Saray seks kölesi olarak deneyimlerime dayanıyorlar. Byrd ve Reagan, diğerleri gibi, beni AIDS'in yaygın olduğu ülkelerde görevli insanlara pazarladıkları halde, benimle seks yaparken "veba"ya karşı kendilerini koruyacak hiçbir önlem almadılar.

9. Huzurlu bir zihne sahip olmadıkça dünya barışı mümkün olamaz ve zihin kontrolü altında da huzurlu bir zihne sahip olunamaz. Haiti bir zamanlar Yeni Dünya Düzeni çalışmalarının bir prototipiydi. Şimdi ise CIA ve Cizvitler tarafından tüketildi ve gözden çıkarıldı. BM "barış birlikleri" yarattıkları "barış" yanılsamasına rağmen Haiti halkını gerçek barıştan MAHRUM bıraktılar.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BİR AVA ÇIKACAĞIZ

4 Aralık 1986'da 29 yaşına bastım. Genellikle zihin kontrolü altındaki köleler 30 yaşına geldiklerinde gözden çıkartılır ve "Özgürlük treninden atılırlar". Houston hükümetteki tecavüzcülerimin beni "tüketmek" için sadece bir yılları kaldığını söylediğinde onunla tartıştım. Zamanın geçişini bilinçli olarak algılayamıyordum. Bu yüzden hala 24 yaşında olduğumu sanıyordum. Ben neye inanırsam inanayım, daha bir ay bile geçmeden, tecavüzcülerim beni fiziksel ve psikolojik olarak "tüketmek" için ellerinden geleni yapıyorlardı. Rutin bir gezi için Washington DC'deydim ve programımda Başkan Reagan'ın fahişesi olmak da vardı. "Ronnie Amca'nın" yanakları keyiften ve konyaktan kızarmıştı. "Noel'de her zaman California'ya gitmek için iki hafta tatil yaparım." Kendi lafını keserek eski Hollywood tarzı bir şarkıyla dans etmeye başladı. "California işte geliyorum..." dediğine göre Beyaz Saray ona hep kısıtlayıcı geliyordu ve çıkacağı yolculuk onu gerçekten heyecanlandırıyor gibiydi. "Her yıl bu geziyi iple çekiyorum, çünkü eski dostları görme şansım oluyor. Ah, oradayken de çalışıyorum elbette -bir Başkan'ın işi asla bitmez- ama en azından orada oluyorum. Yuvam olarak kabul ettiğim yeri görmene az zaman kaldı." Ardından Oz Büyücüsü'nden bir alıntı yaparak şöyle dedi: "Ev gibisi yoktur. Ve nedenini şimdi anlayacaksın. Benimle birlikte söyle. 'Ev gibisi yoktur. Ev gibisi yoktur." Bana Oz şifresiyle talimat verdi, "Topuklarını birbirine vur. Ev gibisi yoktur."

Sanki mavi-beyaz bir ışık beynimde patladı. Düşük voltajlı elektrik akımı verilmiş gibi bir etkiydi bu. Reagan bir zihin karıştırıcı zaman kayması teşebbüsü için "ortamı hazırlıyordu." Bu Bel Air, California'da yapacağımız bir görüşmede yeniden harekete geçirilecekti. Houston, Kelly ve ben California'ya doğru uzun yolculuğumuza başladığımızda karavanın duvarlarının arası ağzına kadar dolu olduğu gibi, duvarların içi de kokain ile doluydu. Houston'ın yol boyunca durmayı planladığı "turist noktaları", California sınavının kendisi kadar kabus dolu çıktı. Las Vegas, Nevada'da Houston Kelly ile beni "muhitteki" herkese pazarlayarak meşgul tuttu. Country Müzik Birliği'nin yıllık buluşmasında da hazır bulunduk.

Odadan odaya gönderilmekten yorulduğum bir sırada nefes almak için indiğim lobide Michael Dantè ile karşılaştım. Pahalı, açık gri ipek bir takım giymiş ve güneş gözlüğü takmıştı. Bir gangsterden ziyade federal ajana benziyordu ve bir direğe yaslanmış beni bekliyordu. Zihin şartlandırma amacıyla telefonda itiraf ettiği "aşkımızdan" şimdi eser yoktu. "Geciktin" diye homurdandı saatine bakarak. Bayanlar tuvaletine gitmemi emretti. Böylece sonsuza açılan aynalarda "kendimi kaybetmemi" sağlayarak programlamayı harekete geçirecekti. Zihnim onun istediği gibi kurulduğunda ise beni ticari pornografi için kullandı ve yönetti. Daha sonra, aynısını Kelly'ye de yaptı.

Grand Kanyon'da Houston beni ve Kelly'yi travmatize ederek California'da olacaklar için hazırladı. Kanyon'dan aşağı inerken, Houston hipnotizma yoluyla gezide olanları bizi özne konumuna yerleştirdiği bir ölüm ve çılgınlık programının ardına saklamayı denedi. Öğleden sonra yemek için Kanyon'da durduğumuzda, Kelly şoka girdi ve yemek yiyemez hale geldi. Houston bu durumdan memnundu, çünkü böylece "her şeyi o yiyebilecekti". Ben her zaman ki gibi besin ve su eksikliği çekiyordum. O kadar susamıştım ki, yemeği düşünemiyordum bile. Kelly'nin durumu benim korkumu daha da artırdı.

Houston'ın onu daha fazla zorlamasını engellemek için elimden geleni yaptım. Kanyon'dan çıkana dek, saatlerce onu hiç dinlenmeden taşıdım. Zihnimde, onu korumayı becerebildiğime inanmak istiyordum. Gerçekte ise, Houston beni fiziksel olarak yorarak bir sonraki durağımızda onu koruyamayacak durumda olmamı garanti altına almak istiyordu. Yani, Lake/Mount Shasta, California'da. George Bush hem Lampe, Missouri hem de Shasta, California dinlenme tesislerinde son derece aktifti. Lampe gibi Shasta'nın maskesi de country müzikti. Tanıdığım herkese göre, şarkıcı ve besteci Merle Haggard, dikkati yakınlardaki Shasta Dağı'ndan uzaklaştırmak için şovunu Shasta Gölü'nde yapıyordu. Shasta benim bildiğim en büyük gizli zihin kontrolü köle kampıydı. Ağaçlık tepelerde saklanmıştı ve etrafı da çevriliydi. Burada işaretsiz, siyah helikopterlerden oluşan çok geniş bir filo ile Haiti'de gördüklerimden bile fazla sayıda zihin kontrolü altındaki askeri robot vardı. Bu gizli askeri operasyon kendi gündemi için çalışıyordu, Amerika'nınki için değil. Buranın, gelecekte kurulacak yargılama yetkisi olan bir Polis Gücü için merkez olduğunu duymuştum. Amacı da Yeni Dünya Düzeni'nde düzen ve yasayı uygulamak olacaktı. Yüksek güvenlikli tesislerin ortasında bir başka etrafı çevrilmiş, iyi korunan alan daha vardı. Buraya ülkemizi yönetenler için bir tür "Camp David" gözüyle bakılırdı. George Bush ve Dick Cheney burada bir ofisi paylaşırlardı. Çevredeki ağaçlıkları da "En Tehlikeli Oyun" adını verdikleri oyunları için avlanma alanı olarak belirlemişlerdi. İkisinin kulak misafiri olduğum bazı konuşmalarından çıkardığım sonuç, Dick Cheney'nin Bush hükümetinde Savunma Bakanı[1] olarak kabineye girmesini sağlayan bu dünya polis ordusuydu.

Houston, Haggard'ın Shasta Gölü'ndeki yerinde kalırken Kelly ve ben helikopter ile Shasta Dağı'na götürüldük. Burada Bush ve Cheney ile ayarlanmış bir buluşmamız vardı. Pilot dik-

katimizi arazinin dışındaki etrafı çevrili alana çekti. Pilotlar bizden biriyle nadiren konuşurlardı. Ama bu pilot pis bir şekilde sırıtarak bize En Tehlikeli Oyun için arazinin sınırlarını bilmemizin iyi olacağını söyledi. Bush ve Cheney'nin içerdeki sığınaklarına vardığımızda, George Bush, Jr.'ın da onlarla olduğunu gördüm. Jr.'ın babasına her zaman destek olduğunu deneyimlerimden biliyordum. Bush ne zaman uyuşturucudan kendini kaybetse ya da adli yardıma ihtiyacı olsa oğlu arkasını toplardı. Anlaşılan babası ve Cheney iş tatillerinin keyfini çıkarırken her iki açıdan da yardım etmek için oradaydı. Uyuşturucudan uçmuş olan Cheney ve Bush "En Tehlikeli Oyun"daki insan avlarının peşine düşmek için sabırsızlanıyorlardı. Beni oyunun kurallarıyla karşıladılar, soğuk aralık rüzgarlarına rağmen çırılçıplak soyunmamı emrettiler ve Oz şifresinde "aslanlara ve kaplanlara ve ayılara dikkat et". Ödül her zamanki gibi Kelly'nin hayatıydı. Böylelikle doğal annelik içgüdülerim canlanacak ve programlanmış olanlar da kuvvetlenecekti. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akarken Bush bana şöyle dedi: "Eğer seni yakalarsak Kelly benim olur. O yüzden kaç, elinden geldiğince hızlı kaç. Seni ele geçireceğim, küçük kızını da, çünkü yapabilirim, yapabilirim, yapabilirim. Ve yapacağım."

Cheney, beni cevap vermeye zorlayarak, sordu: "Sorun var mı?"

Dedim ki, "Kaçacak yer yok, çünkü duvar var, aşamayacağım türden."

Fiziksel saldırı yerine, Cheney benim "kaçacak yer yok, saklanacak yer yok" tavrıma gülerek tepki verdi. Bir ayının duvarda delik açtığını, tek yapmam gerekenin onu bulmak olduğunu söyledi. Tüfeğiyle başıma dokundu ve "Oyunlar başlasın. Git" dedi.

Sadece tenis ayakkabılarımı giymiş halde, ağaçların arasından koşabildiğim kadar hızlı ve uzağa gittim. Ama yeterince

uzak değildi. Bush beni yakalamak için köpeğini kullanıyordu. Aynı köpek kısa süre önce benimle birlikte bir çekimde kullanılmıştı ve sahibim Robert C. Byrd'e atfen de bir "Byrd-köpeği" şakasına malzeme olmuştu. Yakalandığımda, Cheney silahını aynı şekilde başıma dayadı. Koyun derisi montu içinde ısınmış gibiydi. Bush köpeğiyle onların önünde cinsel ilişki kurmamı emretti, ardından da beni kulübelerine geri götürdüler.

Giysilerimi giydikten sonra kulübenin ofis kısmında oturup talimatları bekledim. Kelly'nin nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Aslında şimdi düşününce, kendimin de. Programlama çalışması başladığında Bush ve Cheney hala avcı kıyafetleri içindeydiler. Bush konuşmaya başladı: "Sen ve ben En Tehlikeli Oyunu diplomatik ilişkilere uyarlayacağız. Bu benim oyunum. Kurallarıma uyacaksın.

"Benim seni avlamak için Gökyüzündeki Göz (uydu) gibi bir avantajım olacak. Her hareketini izleyeceğim. Oyunu benim kurallarıma göre oynadığın ve hata yapmadığın sürece, yaşarsın. Tek bir hata yaparsan seni yakalarım tatlım ve tabii kızını da. Sen ölürsün, Kelly de benimle oynamak durumunda kalır. Öylesini tercih ederim. Bu şekilde onun En Tehlikeli Oyun'u olur. Kartlar benim çıkarıma göre dağıtılacak, ne de olsa bu benim oyunum! Oyunda mısın?"

Seçeneğim yoktu. Şartlanmış gibi cevap verdim: "Evet, Efendim! Oyundayım." Az önce ormanda gerçekleşen En Tehlikeli Oyun ile benzerlikler kasıtlıydı ve gizli hafıza kaybı karışıklığına bağlı olarak hafızanın geri dönüşünü "imkansız" kılmak amaçlanıyordu.

"Güzel. O halde bırakın oyunlar başlasın. Talimatları dikkatle dinle. Hataya tahammülün yok." Cheney kum saatini ters çevirdi. Bush devam etti: "Bu oyunun adı Kral ve Göz, işte anlaşma. Sırasıyla Meksika, ABD ve Ortadoğu arasında daha güçlü diplomatik ilişkiler sağlayacaksın. Konumun, her gittiğin yerde

farklı bir yüze sahip olmanı gerektirecek. Roṭanı ben çizeceğim, konumunu ben belirleyeceğim ve iplerini çekeceğim. İplerini çektiğimde benim kelimelerimle konuşacaksın. Hataya tahammül yok."

Cheney düz, askeri tarzdaki masasının üzerine yarı uzanmıştı. Bush konuşurken belirgin bir uyuşturucu sersemliği içindeydi. Hala avcı ceketi ile şapkasını takıyordu. Tüfeğini masadan bana doğru çevirerek beni tehdit etti: "Yoksa bir ava çıkacağız." Bush şarkı söylemeye başlayarak Cheney'nin tehdidini kesti: "Bir tilki yakalayacağız, onu bir kutuya koyarak bir delikten aşağı sarkıtacağız."

Bush, Cheney'ye baktı ve birden kahkahalara boğuldu. Ona, avcı kıyafetleri ve omzundaki çifte namlulu av tüfeğiyle "Elmer Fudd'a benzediğini" söyledi. Cheney, bu çizgi film karakterini taklit edip dişlerinin arasından, "Nerde o alçak tafşan?" dedi.

Kral ve Göz operasyonu, Reagan'ın bir numaralı delegesi Philip Habib (şifreli olarak ben dahil birçok köle ile Alis Harikalar Diyarında'daki Beyaz Tavşan rolünü oynamıştı) ile Suudi Arabistan Kralı Fahd'ı da kapsıyordu. Bu yüzden Bush ikisinden "Elmer Fahd ile Alçak Tafşan" şeklinde bahsedince, o ve Cheney gözlerinden yaş gelene dek güldüler. Zaten ikisi de uyuşturuculardan iyice uçtukları için, programlanmam bitene dek kendilerine hakim olmakta epeyce zorlandılar.

---

1. Dick Cheney'nin George Bush döneminde Savunma Bakanı olmasını haklı çıkaracak hiçbir askeri tecrübesi ve geçmişi yoktur.

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

BUSH BEBEĞİ

Bush ve Cheney beni çok sayıda mesajla programlamayı bitirdiklerinde gecenin oldukça geç bir saatiydi. Mesajlar, Meksika sınırı Juarez'in bir an önce açılarak ticaretin (uyuşturucu ve köle) serbest bırakılmasına ilişkindi. Daha sonra beni aşağıya indirdiler. Batı sediri ve kızılağaçtan oturma grubunda Kelly de bize katıldı. George Bush, Jr. belirgin şekilde sarsılıp içine kapanmış olan kızımı kapıda bıraktı. En Tehlikeli Oyun'dan bahsederek durgun, yenilmiş ve hüzünlü bir sesle şöyle dedi: "Ben de senin gibi yakalandım."

Şimdi geriye bakınca, gerçekten avlanmış mıydı, bilmiyorum, ancak öyle olmadığını umut edebilirim. Ne olursa olsun, bu yakalanmış olduğum gerçeğini daha şiddetle yüzüme vurdu. O noktadan itibaren de Kelly'nin başına gelen her şeyden "sorumlu" olduğuma inandım, ki aslında değildim.

Konutun dekorasyonu Cheney'nin ilkel, taşralı, batılı beğenisini yansıtıyordu. "Ultra gizli" Pentagon Sığınağı'nda olduğu gibi deri kullanımı aşırıydı. Esas oda ufaktı ama duvarların birindeki ayna nedeniyle olduğundan daha geniş görünüyordu. Odanın dekorasyonu da ayna tarzındaydı, bir tarafı diğer tarafı ile aynıydı. Birbirine bakan iki siyah deri koltuk arasına bir kahve sehpası yerleştirilmişti. Üstü uyuşturucular ve alet edevatla doluydu. Bush ile Cheney'nin oturdukları koltuklar geniş, taş şömineye doğru bir açıyla yerleştirilmişlerdi. Yanmakta olan ateş odayı aydınlatıyor ve ısıtıyordu.

Bush'un favori uyuşturucusu olan eroin çok boldu ve Cheney de onunla birlikte kullanıyordu. Ortalıktaki uyuşturucular arasında esrar, kokain ve Harikalar Diyarı Bisküvileri (MDMHA-XTC, yani ecstasy) mevcuttu. Bu da gösteriyordu ki, tatillerini umarsızca kutlamak niyetindeydiler. Cheney'i daha önce ayakta duramayacak ölçüde sarhoş görmüştüm, ama ilk kez eroin kullandığını ve bana da verdiğini görüyordum. Kelly de uyuşturucu bağımlısıydı.

Bush, Cheney'i pedofili konusunda ikna etmek için Kelly ile seks yapmanın grafik tanımlamalarını yapıyordu. Zaten ikisi de uyuşturucu ve beklentinin etkisiyle cinsel anlamda uyarılmışlardı. Cheney neden çocuklarla seks yapmadığını Bush'a anlatmak için penisini çıkardı ve Kelly'ye, "Buraya gel" dedi.

Alışılmadık ölçüde büyük penisini gören Kelly korkuyla geri çekildi ve haykırdı: "Hayır!" Bunun üzerine ikisi de gülmeye başladılar. Bush, Kelly'yi yatak odasına götürmek için kalktığında Cheney'den sıvı kokain püskürgecini istedi. Cheney, seksten önce kızı uyuşturmasının çok düşünceli bir davranış olduğunu söylediğinde Bush şöyle cevap verdi: "Cehenneme kadar yolu var. Bu benim için." Heyecanını tipik bayağı terimlerle tarif etti. Daha uzun süreli seks için penisine kokain püskürtmesini istiyordu.

Cheney, "Çocuk için sanmıştım" dedi. Bush açıkladı: "Yarım bir keyif bile onları kıvrandırıyor." Kelly'nin elini tutup yatak odasına götürdü.

Cheney'nin dediğine göre En Tehlikeli Oyun'da yakalanmakla Bush'un kızımı taciz etmesinin "sorumlusu" olmuştum. Bu yüzden "yanacaktım" (cehennemde). Şömine demiri ile iç uyluğumu yaktı ve beni Kelly'yi ateşe atmakla tehdit etti. Onun yanışının tasvirini abartarak beni derinden sarsmak istiyordu. Üzerimde cinsel anlamda şiddet uyguladığı sırada, yatak odasından gelen Kelly'nin inlemelerini duyuyordum. Onun çığlıkları

yükseldikçe, Cheney onun yardım çağrılarını bastırmak için klasik müziğin sesini artırdı.

Sabaha karşı 4:00'de, emredildiği gibi, Bush Jr. (ve helikopter pilotu) Kelly ile beni almaya geldi. Shasta Gölü'ne uçtuk. Houston ve karavan bizi bekliyordu. Bush'un Kelly'yi tacizi, benim için zihin parçalayıcı, Kelly için de harap edici bir deneyim olmuştu. Acil tıbbi yardıma ihtiyacı vardı, hareket bile edemiyordu. Houston, eğer sakinleşmezsem, karavanı Yosemite'te bırakıp beni de dik bir uçurumdan aşağı atmakla tehdit etti. Tehdit ve emirleri, içinde olduğum histerinin önüne geçemiyordu. Kontrol programı da yanlışlıkla dağılmıştı. "Para kaynaklarını" kaybedeceğinden korkan Houston Kelly'nin doktorunu aramamı ve ilaç vermeye başlamamı kabul etti. Benim içinse, parçaları toplayıp California yolculuğumun esas gayesini gerçekleştirmem için yardımcı oldu: Meksika Başkanı Miguel de la Madrid ile buluş ve Juarez sınırının açılması planlarını sonuçlandır.

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM
YENİ DÜNYA DÜZENİ

Beni iş görebilecek düzeye döndürmek için "kaybedecek zaman yoktu". Yapacak işlerim olduğunu biliyordum. Otuzuncu yaşgünüme kadar "tüketilecek" olsam da, Bush ve Cheney'nin bu süreci hızlandırmak niyetinde olduklarına inanmıyordum. Aşırı uyuşturucu kullanımına göz yummaları ve ardından Kelly'nin benim önümde tacizi sebebiyle annelik-temelli programlarımın dağılmış olması açıkça onların yetersizliğinden kaynaklanıyordu. "Mazeretleri" ne olursa olsun, Houston bizi San Francisco, California'ya götürdü.

Burada Şeytan Tapınağı'nın kurucusu olan, ABD Ordu'sundan Aquino acil durum onarımları yaptı. Bir hastane ya da sinir hastalıkları kliniği yerine, Presidio'da ABD Askeri Tesislerindeki bir beyin/zihin araştırma ve geliştirme laboratuarına götürüldüm. CIA, ordu ve NASA'nın yurt genelindeki tesislerinde buna benzer birçok birim mevcut. Buralarda hiper-gelişkin hükümet bilinci kontrol ediliyor, geliştiriliyor ve değiştiriliyor. Beynin bilimsel mekanizmaları ve zihnin tüm detayları üzerine uzmanlaşmış insanlar, elde ettikleri gizli bilgileri başkalarını yönetmek ve/veya kontrol etmek için kullanıyorlar. Mark Phillips, Byrd ve Aquino'nun tek ortak noktası da "gizli bilgi güce eşittir" şeklindeki bu inanışlarıydı[1]. Byrd'ün söylediğine göre Yeni Dünya Düzeni "gücünü sağlamlaştırmak" için, zihin kontrolünün sebep olduğu çeşitli rahatsızlıkların tedavi yöntemleriyle il-

gili olarak, akıl sağlığı çevrelerine sadece kısmi ve/veya yanlış yönlendirici bilgiler veriyordu! Bunu da kendi örgütsel lobileri olan Amerikan Psikiyatri Derneği (APA) vasıtasıyla yapıyorlardı. Bu suçu işleyenlerin inandığı şey, bilgiyi saklı tutarak ve yanlış yönlendirecek bilgiler vererek insanlık üzerinde kontrol sahibi olabilecekleriydi. Bu kitapta yazılanlara kimse tepki vermez ya da veremezse bu haklı olabileceklerini gösterir.

Bunu isteyerek mi yaptılar bilmiyorum ama derin uyku halinde soğuk, metal bir masanın üzerinde yatarken Aquino ve bir laboratuar asistanı arasında geçen, ölüm ve zihin üzerine bir konuşmaya kulak misafiri oldum. Aquino'nun dediğine göre ölümle o kadar çok burun buruna gelmiştim ki bu, "ölüm yolunda farklı (zihinsel) boyutlara girme becerimi artırmıştı". Onun bu tip kavramlar hakkında uzun uzun konuştuğunu daha önce de duymuştum. Sanki kendini boyutlar arası bir zaman yolculuğu teorisinin mümkün olabileceğine inandırmaya çalışıyordu. "İlkeler ve teori bazında, sonuçlar hep aynı", diyordu. "Zaman kavramı kendi içinde soyut." Geçmiş-şimdiki zaman-gelecek üzerine bu hipnotik konuşmalar zihnimi döndürmeye başladı. Alis Harikalar Diyarında/NASA ayna-dünya kavramlarıyla da karışınca sonsuz boyutlarda bir yanılsama oluşturdu. Şimdi biliyorum ki, bulunduğum tek "boyut" gerçek, dünyevi olayların hafızamda ayrıntılı bölümlenmesinden ibaretti. Bunu yapanlar da elbette uzaylı yaratıklar, Şeytan ya da iblisler değil gerçek, dünyevi suçlulardı.

Beni masadan alıp karmaşık bir kutunun içine koyduklarında Aquino zihnimi beynimin başka bir bölgesine yönlendirdi. Söylediğine göre, beni "ölümün kapısından" geçirip başka bir boyuta sokuyordu.

Duyumsal yoksunlukla birlikte hipnotik ve uyumlu yeniden programlanmaya maruz bırakıldığımda bu başarıyla sağlanmış oldu. Bu kefene benzeyen alet zihnimde bir krematoryuma Jo-

nüşmüştü. Hipnotik telkinle içinde "yavaşça yanarken" sürekli artan ısıya dayanıyordum. Aquino daha sonra "beni ölümün kapısından çıkardı" ve bir başka boyut olan "zaman boşluğuna" soktu. Programlanmamın kimi bölümleri "dünya liderlerinin canlılığı için yeniden canlandırılıyordu". Özellikle ABD Başkanı Reagan, Meksika Başkanı de la Madrid ve Suudi Arabistan Kralı Fahd için.

Bir sonraki farkındalığım Houston, Kelly ve ben Hollywood'dayken oluştu. Houston karavanın "bozulduğunu" söylemişti -birçok kez kullanılmış hafıza karıştırma teşebbüsü. Beni Beverly Hills'de yaşayan Michael Dantè'ye telefon etmem için gönderdi.

Terbiyecimiz Alex Houston, Kelly ile benim onun Beverly Hills'teki malikanesinde birkaç gün geçirmemizi ayarlamıştı. Kelly ve ben emredildiği gibi telefon kulübesinde bekledik. Dantè gece mavisi Ferrari'siyle gelip bizi alacaktı. Eve kendimizi atar atmaz Dantè, "Senin için bir şeyim var, bebek. Kolunu uzat" dedi. Eroin, Bush'la ortak alışkanlığıydı.

Kelly'nin önünde bana uyuşturucuyu vurdu. Gecenin ilerleyen saatlerinde, Dantè "zarar görmüş mallarla uğraşmak" istemediğini bu yüzden önceden planlandığı gibi bizim yeni terbiyecimiz olmayacağını söyledi. Sorun sadece "onunla yaşamaya uygun olmayışım" değildi, ben "yaşamaya uygun değildim". Bu tehditlerinin amacı neydi bilemiyorum ama şimdi düşününce bu kararın ona ait olmadığını anlıyorum. Zaten onunla var olmayı hiç düşünemiyor ve dile getirdiği "aşkı" da bir "gelecek" olarak göremiyordum. Bunu yerine asıl plana olabildiğince bağlı kalarak "Kelly'yi elde etmek" istediğini söylüyordu.

Ertesi gün de la Madrid ile buluşacaktım. Ancak bundan saatler önce L.A. Dodgers beysbol takımı menajeri Tommy LaSorda, George Bush Jr. ve Jr.'ın Texas Rangers'daki yıldız atıcısı Nolan Ryan (aynı zamanda bankerdi) Dantè'nin evine gel-

mişlerdi. Yakında Juarez sınırıyla birlikte açılacak olan kokain, eroin ve beyaz köle ticareti yoluyla ilgili olarak para aklama ve banka işlemlerinin detayları üzerinde çalışıyorlardı. Gizli suç faaliyetlerinin aralarında oluşturduğu bağ profesyonel beysbol üzerine yaşadıkları tüm uyuşmazlıkları unutturmuştu. Üçü de, birkaç gün içinde dönecek olan, Reagan'ın düzenlediği toplantı ve partilere katılmak için şehre gelmişlerdi. Ve üçü de benim Reagan'ın "Başkanlık Modeli" zihin kontrolü altındaki seks kölesi olarak işlevimin farkındaydılar.

Dantè, de la Madrid'le akşam yapacağım buluşma için gerekli olan giysi ve aksesuarları temin ediyordu. LaSorda, Nolan Ryan ve Jr. ise Dantè'nin evinin girişinde benim "Beysbol Zihin Bilgisayarı" programlı kişilik parçamı harekete geçirmeye uğraşıyorlardı. Ama bu program Shasta'da Bush ve Cheney'nin travması sırasında dağılmıştı. Dante onlara: "O, beysbol hakkında sen ve Tommy'nin (LaSorda) toplamından daha fazla şey bilir. Hadi, bir şeyler sor ona. Herhangi bir şey."

LaSorda'yı eğlendirmek için Nolan Ryan, "Falsolu bir top atmadan önce Fernado Valenzuela (Dodger atıcısı) şapkasına kaç kez dokunur?" diye sordu. Tabii cevap veremedim ama bir zamanlar bunlar üzerine istatistiki bilgiye sahiptim.

Jr. bağırdı, "Hey, Dantè. Beysbol bilgisayarına ne oldu, ha? Söylememiz gereken bir sihirli kelime mi var?"

"Bilmiyorum" diye cevap verdi Dantè. "Uyuşturucu yüzünden olabilir. Seks tarafı hala iyi işliyor ama. Bi üstünden geçin."

Jr. Reddetti: "Hayır, sağ ol. Beysbol Bilgisayarı yeterince kötü. Dinle, seninle sonra görüşürüz." Jr. bana hiçbir zaman cinsel yakınlık göstermemişti.

Babası gibi o da sadece, gün boyunca yanında olan, Kelly ile ilgileniyordu. Gideceği sırada çenemin altını okşadı ve imalı bir şekilde, "Bu gece bir top yakala" dedi.

Bir süredir Ultra İnce Yapılı, Fast gözetimindeki diyetini

yapmayan LaSorda, "Bahsi açılmışken, belki benimki ilgini çeker" dedi ve pantolonunun fermuarını açtı.

Dantè, "Giyinmemiz gerek. Sadece üç dakika" dedi. Üç dakika, oral seks yapmam için bir tetiklemeydi. Yere çöktüm, LaSorda'nın koca göbeğini kafamla kaldırarak emredildiği gibi penisini elime aldım. Jr. ve Nolan Ryan giderken Dantè'nin iki köpeği içeri girdi. Seks eğitimi olan bu köpeklerle o gün zaten bir hayvan pornosu çekiminde birlikte olmaya zorlanmıştım.

Şimdi "Balo'ya" gitmeden önce de LaSorda'yı tatmin ederken onlarla boğuşmam gerekiyordu.

---

1. Mark Phillips bana "sırlarını" açıkladıkları takdirde güçlerinin azalacağını söylemişti. "İyi" olan pozitif uygulamalar sayesinde her zaman egemen olacaktır. Kötü adamların suçla ilgili çabalarıysa olumsuz faaliyetlerini yalanlarla saklamaya çalıştıkları sürece engellenecektir. Bu, kaçınılmaz olarak gerçeğin ortaya çıkmasını sağlayacaktır.

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

HOTEL CALIFORNIA

Dantè, "Sinderella'nın Balosu'nda" giymem için, taşlı şeritleri olan, kısa, kırmızı, vücuda yapışan bir elbiseyle bir çift "cam terlik" verdi. Ayakkabılar, Oz'un kırmızı pabuçları ve Philip Habib'in "sihirli şimşek" ayakkabıları gibi, beni dönüştürerek buluşma için önceden programlanmış kişilik parçasına sokacaklardı.

Dantè, Meksika Başkanı de la Madrid ile buluşacağım parti/balo için bana eşlik etti. Dantè, onu ilk tanıdığım günden beri "Malibu'daki ikinci evi" ile böbürlenirdi ve mekan zenginliğin vücut bulmuş hali gibiydi. "Onun" Malibu, California'daki ikinci evinin sahibi gerçekte kimdi bilmiyorum ama dekorasyondaki Reagan etkisi belirgindi. Cepheden baktığınızda, beyaz sıvalı ev iki katlı izlenimi uyandırırdı. Manzara ıssız bir Pasifik koyuna bakardı ve bir yamaca inşa edilmiş üç katlı yüzeyi gösterirdi. Buzlu camın ardında, bu üç katın arka tarafı boyunca uzanan duvarlar savurganca, yurtsever bir izlenim uyandıran, kırmızı, beyaz ve mavi renklerle kaplanmıştı. Tüm katların içi bej-beyaz renkteydi. Altın ve kristallerle döşenmişti. Devasa bir avize, katedral tipi tavandan sarkıyor ve koya nazır büyük odadan üç katı birden aydınlatabiliyordu.

Ronnie Amca'nın (Reagan) ertesi gün geleceği söylenmişti. De la Madrid için düzenlenen hoş geldin partisiyle ilgilenmek benim "vatani görevimdi". Reagan'la yapacağı iş toplantısının

"yumuşak geçmesi" için "onun direncini yıpratmalıydım". Politik amaçla pazarlanmama böyle bir mazeret uydurulduğunu ilk kez duymuyordum, son olmayacağı da kesindi. Gerçekte, işim işin kirli kısmını halletmek, mesajları iletmek ve de la Madrid'in uyuşturucu da kullanarak umarsızca eğlenmesini sağlamaktı. ABD ile Meksika arasındaki diplomatik ilişkiler zaten güçlüydü ama operasyonun bu aşaması de la Madrid'in bütünüyle teslim olmasını gerektiriyordu.

Dantè ve ben merdivenlerin tepesinde beklerken, de la Madrid iki koruma eşliğinde evin kırmızı katına çıkarıldı. "ABD'ye hoş geldiniz ve -ayartıcı şekilde- Hotel California'ya hoş geldiniz" diyerek onu karşıladım. Acı gülümseyişi, şifreli sözlerimin sonucunun nereye varacağını anladığını gösteriyordu.

"Hotel California" isminin alındığı Eagles'ın ünlü şarkısında, "İstediğin zaman hesabını isteyebilirsin ama asla gidemezsin" denir. Böylece de la Madrid bir komployla, gizli ve yasadışı çalışmalara geri dönüşsüz olarak bulaştırıldığını fark ediyordu. Şantaj da artık açıkça işin içindeydi. Çünkü her suçlu katılımcı anlamalıydı ki, biri düşerse, hepsi düşecekti. Bu mafya tipi yöntemle birbirlerinin üzerindeki "pisliği" tutuyorlardı. Yeni Dünya Düzeni'nin uygulayıcısı bu haydutlar için birbirlerini "dürüst" tutmanın tek yolu buydu.

De la Madrid ve ben, peşimizde Dantè ve korumalarla, yakındaki bir yatak odasına gittik. Dantè, de la Madrid'e iletmem için Bush'un Shasta'da yüklediği programlı mesajı harekete geçirdi. Ezberden okumaya başladım: "İzninizle Efendim, size iletmek üzere ABD Başkan Yardımcısı'ndan gelen bir mesajım var. Mahallemize hoş geldiniz. Bildiğiniz gibi, Salinas ve ben yarın Juarez sınırının açılmasına dair planlarımızın tamamlanması için gerekli ayrıntıları hallettik. Bu başarının hazırlığı ve kutlanması aşamasında, bu küçük parti çalışmaların parçası olan güvenilir kişilerle tanışmanız için bir fırsat olacaktır. Aile üye-

lerimiz -hükümet bağlantılı mafya üyeleri- arasındaki dostluk ve şeref duygusunu ilk elden görmek içinizi rahatlatacaktır. Sizi karşılamak için burada olamadığıma üzülüyorum, ama Ron (Reagan) size örgütün girdi-çıktılarını benden daha iyi gösterecektir. İşlem numaraları kaydedilmiştir.

"Karşılıklı başvuru amaçlı ve Juarez sınırının size ait tarafıyla ilgilenen oyuncuların bütünlüğünün korunması için kullanımınıza açıktır. Bağlılığınız, halkınız için daha yüksek bir ekonomik seviyeyi, ABD ile ilişkilerinizin gelişmesini, Amerikan endüstrisinin yapacağı yatırımların topraklarınıza akışını ve Yeni Dünya Düzeni içerisinde saygın bir konumu garanti altına alacaktır. 'Onay Mührü'nüz ile Juarez sınırını dağıtıp Meksika için refah dolu bir geleceğe giden yolu açabiliriz. Şu an için, rahatlayın ve davetin keyfini çıkarın."

De la Madrid'in korumalarından biri, bir çantanın içinden bazı kağıtlar çıkarırken, Dantè'den işlem numaralarını istedi. Dantè beni, "Okuduğun Şeysin" programına geçirdi ve ben de sınır muhafızları için ayarlanmış olan numaraları emredildiği gibi de la Madrid'e aktardım. Bir tür bilgisayar ile numaralar hesaplandı ve onaylandı. Buluşmanın, Dantè'nin ileri teknoloji "gizli" kameraları tarafından kaydedildiğinin farkında olan de la Madrid kağıda sarılmış halde bir top Meksika eroini çıkardı.

Zekice bir şekilde, doğrudan kameraya konuştu: "Minnetimizin bir göstergesi, Bay Bush. Kişisel stokunuz için. Mevcut en iyi kalitede eroin. Keyfini çıkarın." Dantè büyük adımlarla yaklaştı ve "Eline geçtiğinden emin olmak için onu ben alayım" dedi. "Elbette." De la Madrid güldü. Daha sonra bir tanesi hariç tüm kağıtları çantasına yerleştirdi. Şık kabartmalı Meksika Başkanlık Mührünü (Onay), de la Madrid'in bağlılığının göstergesi olarak, önceden atanmış Juarez sınır muhafızlarına iletmek üzere talimat almıştım. Hemen ardından da gelecekteki NAFTA anlaşmasıyla ilgili dosyasına yerleştirmesi için Bush'a götürecektim.

De la Madrid'e değiştirilmiş bir El Becerisi Zihin-Kontrol Gösterisi sunmak için hazırlanmış olan Dantè, "Bir Haber Güvercinini dinlediniz. Kabul programındaki durumunu gördünüz. Şimdi size bazı cinsel durumlarını göstereceğim" dedi. "Buna gerek yok" dedi de la Madrid. "Bana birçok anahtar verildi. Bunları kendim kullanmayı tercih ederim. Aralarında hafızayı silecek olan da var. Kaydedilirken bunun anlamı yok aslında -kamerayı işaret etti- ama yine de öyle yapmam söylendi." Dantè, Meksika Başkanına ilk kez fahişelik yapmadığımı bilmiyor gibiydi.

"İyi ata biner" dedi. Kastettiği, hem bu olayı hafızamdan sileceği farz edilen eroin deneyimi, hem de Reagan çıkışlı bir seks oyunuydu. Dantè koluma bir iğne sapladı. "Size onunla bir yolculuk tavsiye edebilir miyim?" "Şu an zaten birindeyim ve sürmesini istiyorum." diye cevap verdi de la Madrid kullandığı kokaini kast ederek. Dantè, siyah bir aynanın üstüne beyaz uyuşturucudan çeşitli sıralar yaptı. Çenemin altını okşayarak Reagan'ın seks Kedisi kişiliğini tetikledi. Bush'un eroinini aldı ve iki korumayla birlikte dışarı çıktı.

Pornografi teşhirciliğimin bilincinde olan de la Madrid, "Kameraları seviyorsun, değil mi? Hadi onlara izleyecek bir şeyler verelim" dedi. İki sıra daha kokain çekti. Soyundu. Reagan'ın ona daha önce verdiği sözlü ve fiziksel anahtar ve tetiklemeleri kullanarak seks programımı harekete geçirdi. Bir noktada şöyle bir yorum yaptı: "Eğer elimden gelirse, Serbest Ticaret Antlaşması'na senin gibi birkaç sıra dışı (vurgu için bir sıra daha kokain çekti) eğitimli ve (vajinal olarak) oyulmuş 'mankenler' ekleteceğim." De la Madrid oldum olası benim vajinal bozukluğumdan etkilenmiştir. Juarez sınırının uyuşturucu ticareti macerasına, zihin kontrolü altındaki kölelerin de "serbest ticaretinin" eklenmesi fikri onu sapıkça heyecanlandırmıştı. Ertesi gün Reagan ile görüşmesi sırasında bu arzusunu yineledi.

YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

JUAREZ SINIRINDA UYUŞTURUCU VE KÖLELERİN 'SERBEST TİCARETİ'

Ertesi gün, Dantè beni arabayla bir tepenin üstündeki Bel Air konağında götürdü. Burada bir başka parti verilmekteydi. Yeni kesilmiş çimenlerin üstündeki insanların birçoğu Malibu'daki nam-ı diğer "Hotel California"dan hatırladığım mafya tipleriydi. Bu, henüz dönmüş olan Başkan Reagan için bir hoş geldin partisiydi. Bahçede bana doğru yürüdüğünü gördüm. Yanındaki arkadaşı Jack Valenti, Amerikan Film Birliği'nin başkanıydı. Reagan, gangster arkadaşlarına uyum sağlamış görünüyordu. Kürk yakalı bej montunun altında koyu gri, ince çizgili takım elbisesi ortaya çıkıyordu. Geçmişte de, buluşmak zorunda kalmadığım tek gangster John Gotti gibi giyindiğini hatırlıyorum. Bakışlarımız karşılaştığında, daha önce DC'de tecrübe ettiğime benzer bir mavi-beyaz patlama -yüksek voltaj- ile yere devrildim.

Tekrar kendime geldiğimde ve gözlerimi odaklayabildiğimde, Dantè beni ayakta tutuyordu. Reagan, "Merhaba Kedicik" dedi.

"Ronnie amca, siz buraya nasıl geldiniz?" diye sordum çocuksu bir masumiyetle.

"Gökkuşagı, Kedicik, gökkuşağı" Oz şifresinde cevap verdi. "Sana eve geldiğimi söylemiştim. Ev gibisi yoktur, sen de benimle birlikte söylemiştin. İşte buradayız. Cebimde bir parça

gökkuşağı saklıyorum ki istediğim zaman geri dönebileyim (DC'ye). Bir dilek tutuyorum ve topuklarımı çarpıyorum ve anında gitmiş oluyorum."

O an için, Reagan Oz şifresi metaforlarıyla aklımı karıştırmayı başarmıştı. Çocuk kişiliğime kendisinin gerçekten de güçlü Büyücü olduğunu kabul ettirmişti. Kısa bir görüşme için içeri girdiğimizde, kişiliğim kasten önceki gece de la Madrid ile buluşmuş olana döndürüldü.

Gri-beyaz sıvalı ev görkemli Başkanlık mavisi halı ile kaplanmıştı ve koyu, kiraz rengi ahşap tonlarında dekore edilmişti. "Ofis" ufaktı ve görüşme için orada bulunan bizlerle daha da kalabalık hale gelmişti. De la Madrid rahatça oturmaktaydı, tıpkı Jack Valenti gibi. Juarez sınırının açılması konusunda Valenti'nin konumunun tam olarak ne olduğunu bilmiyordum. Tek bildiğim, görüşmenin ayrıntıları hakkında bilgilendirilmiş olduğuydu. Dantè ve ben ayakta bekliyorduk. Çünkü, o an kağıtları karıştırıp odada mekik dokuyan Reagan söyleyeceklerini bitirdiğinde oradan bir an önce ayrılmamız gerekiyordu.

"Pekala, Kedicik" dedi Reagan bana, "bu senin ölüm cümlen: Bir zafer ateşinin içinde söneceksin." Yaklaşan ölümümün onayını Reagan'dan almak beni şaşırtmamıştı. Vatanımızın çocuklarının, Meksika yoluyla, "serbest ticaretinin" sağlanmasında payı olmuş birçok kişiden, yanarak ölmek üzerine hikayeler duymuştum. Reagan, ölümümü emrettiğini bana bildirirken milliyetçi metaforlara başvuruyordu. Bu da aslında insan hayatına hiç saygısı olmadığı gerçeğini bir kez daha açıkça ortaya koyuyordu. Karakterini daha da iyi yansıtan bir başka şey, bulaştığı suçlar ve bunların sonucunda beni ölüme "mahkum etmesiydi". NAFTA'nın tanık olduğum illegal esasları, ortaya çıktığı takdirde Yeni Dünya Düzeni'nin uygulanması karşısında tehdit oluşturabilirdi. Uyuşturucu ve beyaz köle "Serbest Ticareti" ABD/Meksika sınırını aşmıştı. ABD'nin travmatize edilmiş, ro-

botlaştırılmış, zihin kontrolü altındaki çocukları Suudi Arabistan'a gönderiliyor, Nikaragua ve Irak'ta silah stokları oluşturuluyordu. Beni bir tehdit olarak algılamıyorlardı. Ancak tüm olaylar hafızamdan silinecek şekilde yeniden programlanmamın mümkün olmadığına dair yanlış bir inanış vardı. Bu yüzden benim ölümüm işin içindeki herkes için bir güvence olacaktı. Zaten neredeyse "tüketilmiştim". De la Madrid ve risk altındaki diğer liderlerin ölüm yoluyla susturulduğuma ikna olmaları için, ölümümün bir "Snuff Film" gibi kaydedilmesine karar verildi.

Reagan'ın "ölüm kararına" karşılık vermeyi düşünemiyordum bile. Dantè durumu anladığımdan emin olmak için grafik bir ifadeyle açıklama yaptı: "Bir daha senin cinsel ateşini tutuşturduğumda, bebeğim, vücudunu ve ruhunu kül edecek. Ve yanacaksın bebeğim, yanacaksın. Ve ben küllerini alıp rüzgarda savuracağım. Seni uçuracağım. Filmin içinde."

İlişki kurabileceği şifreli bir şeyler duyan Valenti, Dantè'nin yaptığı kelime oyunlarına gülmeye başladı. Eski, porno filmler için kullanılan, mavi kalem kurgu terimini kast ederek, "Mavi filmler" diye ekledi, "Mavi alevler".

Dantè onunla birlikte güldü. "İsmini, 'O Mavi Alevlerin İçindeki de Kimdi?' koyalım. Ya da 'Cream-Ate'?"

De la Madrid, Reagan'ın gülmediğini fark edince, "Bu bir aksiyon sahnesi çekmek için bir Mercedes'i parçalamaya benziyor değil mi?" dedi. Sandalyesinde öne doğru eğilerek Reagan'a yaklaştı, sesini alçalttı ve şöyle dedi: "Arzum onun gibi yedi tanesinin daha sınırı aşıp, anlaşmanın tamamlanması için bana gönderilmesi."

Reagan kabul ederek cevap verdi, "Suudi Arabistan görevindeki o (sarışın, mavi gözlü) güzel çocuklar çok kalitelidirler ama onun niteliklerine sahip değiller."

"O ikiyüzlüleri elde etmek zordur" diyen de la Madrid benim vajinal bozukluğum ve Başkanlık programlama kodumdan bah-

sediyordu. Bakışlarını bana çevirdi, kendine dokunarak şifreli konuşmasını sürdürdü: "-bakış açısına göre değişir tabii. Ben 'güvenebileceğim Birini' tercih ederim."

Reagan kıkırdarken Dantè de bacaklarını, kollarını oynatarak kahkahalar atmaya başladı. Valenti ya klişelerden sıkılmıştı ya da çift anlamlı şifrelerin çoğunu kaçırıyordu. Ancak görüşmenin genel havasına bakınca, bunun hiçbir farkı yoktu. "Bobby'ye (Byrd) bundan bahsedeceğim ve talimatınızı ileteceğim" dedi Reagan Meksikalı benzerine. "Juarez sınırı, planlandığı gibi, bu tip serbest ticaret faaliyetlerine açıldığında her birkaç gemiden birine sizin için birini de gizlice yerleştirmek bayağı kolay olacaktır." Reagan konuşurken aklı başka bir yerde gibiydi. Bana doğru bakarken bile başka şeyler düşünüyordu sanki.

"İzin verirseniz, efendim" diye lafa girdim, "Başkanlık Onay Mührü bende ve görevimi yerine getirmeye hazırım." Dantè saatine baktı. Saat "12'yi vurduğunda" Juarez sınırında olmam gerektiğinin farkındaydı. Reagan yaklaşıp önceki gece de la Madrid'den almış olduğum belgeye baktı.

"Tamam. O halde, hoşça kal, Kedicik" diyen Reagan yanağımdan öptü. Oz şifresiyle ekledi, "Diğer tarafta görüşürüz, gökkuşağının diğer tarafı olan DC'de. Topuklarını vur..."

Dünyam birden karardı. Birinin kuvvetli bir şok silahıyla beni vurmasıyla yere düştüm. Dantè beni arabasına sürükleyerek götürüyormuş gibi hissediyordum. Araba motoru çalışır durumda bizi bekliyordu. Kelly ile beni birkaç gün önce aldığı Hollywood Bulvarı'ndaki karavana geri döndük. Kelly de oradaydı. Kusuyordu ve korkunç biçimde sarsılmıştı. Birisi onu benim ölmüş olduğuma ikna etmişti. Houston sanki ben gideli sadece birkaç dakika olmuş gibi davranarak hipnotik bir "zaman sıçraması" yaratmaya çalışıyordu. Tam zamanında Juarez'de olabilmem için hızlı gittik. Yolda sadece benzin almak için durduk.

Orada Başkanlık Onay Mührünü görevlilere programlandı-

ğım gibi sundum. Böylece insanlık karşıtı suçların "Serbest Ticaret" sınırı resmen açılmış oluyordu. Houston ve ben aceleyle Juarez sınırını geçtiğimizde yetkili Meksika görevlisi tarafından karşılandık. Koruma görevlisi 40'lı yaşlarının sonundaydı ve üzerinde klasik, kaba Meksika giysileri vardı. Boyu yaklaşık 1.70 idi. Siyah saçları, dağınık bir bıyığı, parlak siyah gözleri ve bodur bacaklarının üstünde dışarı fırlayan kocaman bir göbeği vardı. Heyecanlı şekilde İspanyolca konuşurken sesinin tonu sert ve soğuktu. Sadece gerekli kelimeler ağzından İngilizce çıktı, "Mührü bana ver". Parmaklarını şaklatarak acele etmemi istedi. Başkanlık Mührünü aldığında beni küçük ve boş bir metal masanın üzerine yüz üstü devirdi. Bu sırada dikkatle belgeyi inceliyordu. Üniformalı görevli odayı arşınlayıp, telsiziyle konuşurken bolca ter döküyordu. Onu izleyen Houston bile alışılmadık şekilde sessizdi. Sonunda George Bush, Jr. tarafından sağlandığını söylediği banka işlem numaralarına ulaştı ve onaylattı. Buluşmamızı tamamlamak için belinden çıkardığı şok silahıyla beni sersemletti. Amacı hafızamı silmekti.

Houston'la birlikte sınırdan geri dönerken midem bulanıyordu. Yüksek voltaj ve zorlu sınavımızın da etkisiyle güçsüz düşmüştüm. Boş midemin guruldaması Houston'ı yalan söylemeye sevk etti, "O suyu içmemeni söylemiştim". Gerçekte, Hotel California'daki şampanyadan beri hiçbir şey içmiş değildim ve günlerdir de yemek yememiştim. El Paso'daki karavana ulaştığımızda yorgunluktan tükenmiştim. Fakat kokain ve Meksika ile ABD'yi Juarez sınırında birleştiren kanunsuz işler Houston'ı cinsel olarak tahrik etmişti.

YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM
AHS KERTENKELESİ

Juarez sınırının açılmasının ardından, 30. yaş günümde uygulanacak olan ölüm emrim gereğince "tüketilmem" için sürekli meşgul tutuldum. Warren, Ohio'da Mason mekanı olarak bilinen bir yerde çirkin bir "kutlama"da kullanıldım, neredeyse ölümüne bir toplu tecavüzdü. Amaç işin içindeki Doğu Yakası politikacılarının kazandıkları "serbest ticaret kazanımlarının kutlanması" idi. Civardaki Youngstown "Zarafet Okulu" gibi merkezler köle toptan üretimine geçmişlerdi. Bunları uyuşturucu kuryesi ya da "nakil operasyonlarında" zihin kontrolü altındaki seks köleleri olarak kullanıyorlardı. Meksika yasadışı serbest ticaret yoluyla ekonomik kazanç sağlayan tek ülke değildi.

Kelly'nin California'daki zorlu mücadelesinin ardından, Dantè ve Houston onu "kaldırabileceği son noktaya kadar" yasadışı şekilde sömürmeye başlamışlardı. Eğitiminden de oldukça geri kalmıştı. Okulda olduğu zamanlarda, akranlarına uyum sağlayamıyordu. Bu yüzden ertesi sene yerel bir Katolik okuluna gönderilmesine karar verildi. Böylece tuhaf davranışları göz ardı edilmiş ve gizlenmiş olacaktı.

Kısa süre sonra, Senatör Byrd, Grand Ole Opry'de keman çalmak için Nashville'e geldi. Houston da, terbiyecim olarak, Opryland Hotel'de "benimle oynamasını" önerdi. Byrd, İran-Kontra ve NAFTA'daki konumum nedeniyle benimle yakın olmasının tekin olmayacağını, bu yüzden de benden uzak durma-

yı tercih edeceğini söyledi. "Birlikte son gecemizin" çoğunu anıları üzerinde çalışarak geçirdi. Kendi bitmek bilmeyen -işleri yavaşlatmaya yarayan- Senato konuşmalarına odaklanan, ABD Anayasası üzerine oldukça geniş bir kitap hazırlıyordu (Şimdi vergi mükelleflerinin paralarıyla basılmış durumda.)

Byrd benim programlı "sadakat bağımı" daha da güçlendirerek beni "ölüm bizi ayırana dek" sessiz tutmaya çalıştı. "Eğer karar bana bırakılsaydı, yaşamana izin verirdim" diyordu. Uzun uzun de la madrid ile Reagan'ın nasıl birlikte vakit geçirmemize karşı olduklarını anlattı. Benim üstündeki kontrollerinin daha güçlü olmasından üzüntü duyuyor ve kendilerine taktıkları isimlerle dalga geçerek onlardan Oz Büyücüsü ve Kertenkelesi diye bahsediyordu. De la Madrid'in zihin kontrolü altındaki kölelere duyduğu ilgi, ona yeni bir isim uydurmak için ilham vermişti. Onun güya Maya kökenli kertenkele adam teorileri ile Bush'un kertenkele benzeri uzaylı yaratıklar temasını, Reagan'ın Oz temasıyla birleştirip Ahs'ın Kertenkelesi rolünü ortaya çıkarmıştı. Byrd'ün sayıklamalarından anladığım kadarıyla, onların rolleriyle dalga geçiyor olmasının sebebi benim öldürülecek olmamdan ziyade, "kendi" kölesinin nasıl öldürüleceğine onların karar vermiş olmasıydı. Byrd "bağlılık" programı zırvasına tüm gece devam etti. Kemanını çaldı ve her zamanki kırbaçlamaları ve işkenceleri yerine "bana" şarkı söyledi. Seks, ilk ve son kez olarak, acısızdı.

Ancak hükümet operasyonları söz konusu olduğunda, Byrd benden fazla uzak kalamadı. 87 yazında DC'de "gökkuşağının ötesindeyken", Byrd ile her zamanki gibiydik. Goddard Uzay Yolculuğu Merkezi'ne götürüldüğümde pirinç kaplama, aynalı asansörlerin oradaki steril koridorda beni bekliyordu. Beni selamlarken elindeki amblemleri küçük bir masanın üzerine bıraktı. İçlerinden aldığı NASA Kimlik rozetini tam göğüs ucuma taktı. Metal dişler sivri kenarlarıyla beni ısırıyorlardı. "Hafifçe"

bağırdığımda, "Tamam. Ben takarım" deyip rozeti geri aldı ve beyaz laboratuar ceketine taktı. Bana da kendisininki gibi bir NASA laboratuar ceketi ile sert, beyaz bir şapka verdi. Onun sert şapkasının üzerinde imalı ve "gülünç" bir şekilde kırmızı harflerle SERT yazılmıştı. Benim şapkamda ise standart kırmızı harflerle, ama ters şekilde NASA yazılmıştı. Aynadan okuduğumda kendimi yanlış tarafta zannedip aynanın diğer tarafına geçme ihtiyacı duydum (Alis Harikalar Diyarında/NASA programıma göre). Bu sayede çevredekiler zihin kontrolü altında olduğumu açıkça anlamış oldular. Byrd cep saatine baktığında bu bende bir terör dalgası estirdi. Harikalar Diyarı şifresiyle konuştu: "Geciktik. Asansör tavşan deliğinden aşağı indiğinde zamanı geri alacağız ki oraya birkaç dakika erken varmış olalım."

Byrd etrafımdan dönerek yüzünü asansörün aynalı kapısına verdi. "Aynanın derinliklerine bak ve gördüklerinin içinde sonsuza dek kaybolurken olabileceğin her şeye dönüş." Byrd hipnotik görevimi başlattı. Böylece "Aynanın ötesine adım at" dediğinde kapılar açılacak ve diğer tarafa geçecektik.

Asansör "cehennemin derinliklerine doğru 99 kat indiğinde" (Aquino'nun bayatlamış 6'ları tersine çevirişinden) Byrd bana dünyanın "merkezinde giderek daha hızlı dönerek bizi hortum etkisiyle bir sarmalın içine çektiğini" söyledi. Ben de hipnotik transımın içinde daha derinlere düştüm. Asansörün kapıları biraz önce bulunduğumuz katın tam bir kopyası gibi duran bir yere açıldı. Ancak bu kattaki koridor bir bilgisayar odasıyla sıhhi görünüşlü laboratuar alanına gidiyordu. Çalışmakta olan kimi bilim insanları şapkalarımızla çok eğlenmişlerdi. Byrd hemen abartılı komedi şovuna başladı. Byrd'ün fark edemediği nokta bu NASA çalışanlarının, diğerleri gibi, fona katkılarından dolayı onun şovmen egosunu bilerek okşadıklarıydı.

Byrd benim bir robot gibi çalışanlara açıklama yapmamı sağladı: "Beni liderinize götürüyor."

"Burada Komutan benim" dedi yeraltı laboratuarının yöneticisi olduğu anlaşılan birisi. O gözükünce çalışanlar hemen işlerine döndüler. Kolları göğsünde savunma pozisyonunda birleştirilmişti. Zeki görünümlü gözleri ile odayı tarayarak durumu kontrol ediyordu. Komutanın kısa, koyu renk saçlarında birkaç gri tel vardı. Yine de yaşına göre şaşırtıcı ölçüde genç ve formda gözüküyordu. Anlaşılan o ve Byrd birbirlerini iyi tanıyorlardı. Byrd ona doğru yürürken beni de yanında sürükledi. "Tom" dedi Byrd 50 yaşlarındaki 1.80 boyundaki arkadaşına. "Bu sana söz verdiğim özel kobay. Senin verebileceklerinle de çok ilgileniyorum, çünkü Meksika ile diplomatik ilişkilerimiz buna bağlı. Üstünde bir baskı yaratmak istemiyorum tabii ama majeste Kertenkele'nin (de la Madrid) ağzına tıkmak için onun gibi yedi tanesine daha ihtiyacımız var. Bu, onun projenin üstüne pisliğini boşaltmasını engelleyecektir."

"Bu çok iyi, dostum" dedi Komutan kollarını ayırmadan çenesini kaşıyarak. "Bu sayede kendisini bulaştırmadan konuşması mümkün olmaz."

"Bu konuda Şef de böyle hissediyor" diye onayladı Byrd. "Zaten yeterince bu işe bulaşmış durumda ama bu isteğiyle onu can evinden vurma şansımız olacak. Çünkü şahsen ona hizmet edilmiş olacak."

Soğuk ve sıhhi bir alana geçtik. Küçük odalardan oluşan bir labirent vardı. Burada üstümü laboratuar için değiştirdim. Bir tür hemşire bana NASA "Sakinlik" ilacını enjekte etti ve laboratuar ceketimi tekrar giydirdi. "Bu taraftan yürü" emriyle beni koridordan aşağı götürdü. Kalçalarını abartılı hareketlerle sallıyordu. Hemen onu taklide başladım. Sakinlik ilacının dinlendirici bir etkisi yoktu ama sizi tüm yönlendirmelere sakince boyun eğen bir tavır içine sokuyordu. Biz tiyatro tipi laboratuara vardığımızda, küçük bir grup katılımcı Byrd ve sözde Komutan ile konuşuyordu. Bize baktılar ve hemşireyi birebir taklit ettiğimi görüp gülmeye başladılar.

Komutan tarafından bir "sahne arkası" girişine götürüldüm. Burası camla çevrili bir laboratuar ve etrafında yükselen oturma sıralarıydı. Komutan beni yatırdığı laboratuar masasında bilgisayarlı bir makineye bağladı. NASA ceketleri giymiş bilim insanları bizi izliyorlardı. Yukarda, bir köşeye yerleştirilmiş kamera ile kayıt yapılıyordu. Byrd ile Komutan'ın konuşmalarından anladığım kadarıyla, de la Madrid yedi kölesinin yaratılmasında kullanılacak zihin kontrol tekniğinin son gelişmeleri hakkında bilgi alabileceği bir video kaydı istemişti. Gerçekte, kameranın kaydettiği "komik" yanlış bilgilendirmelerle ilginçleştirilmiş bilimsel metotlardı. Talebine verilmiş gülünç bir "hayır".

"Tüketilmiş" kabul edildiğim ve ölümüm yakın olduğu için Komutan, bilim insanlarına "laboratuar kobayını becermekten çekinmemelerini" söyledi. "Ama" dedi, "Başkan'ın (Reagan) malı üzerinde zihinsel ve fiziksel meraklarınızı gidermeden önce, diğer Başkan'ın (de la Madrid) sapkın zihnini biraz uzay mizahıyla tatmin etmeliyiz." Teknik görevlilerden birine dönerek, "De la Madrid'in iyiliği için, bu kaseti montajlayıp, bizim kadını "renksiz" bukalemun şakası için hazırladığımız bölümü çıkartman gerekecek" dedi.

Bir tür cam test tüpünün içindeki canlı bir kertenkele vajinama yerleştirildi. Bacaklarım doğum pozisyonunda açılmışken kamera da bölgeye odaklanmıştı. Komutan, sanki de la Madrid ile yaptığım seks sonucu gebe kalmışım gibi konuşmaya başladı: "Şimdi tamamlanmış ürün için, ki halk arasında bir Kertenkele üreme makinesinin dölüne eşdeğerdir." Dramatik bir tavırla kauçuk bir eldivene vurdu ve sanki jinekolojik bir test yapıyormuş gibi beni yoklamaya başladı. Aslında Kertenkelenin tüpünü açarak onu döndürmeye çalışıyordu. Yavaşça uyuşuk kertenkele başını vajinamdan dışarı çıkardı ve metal masanın üzerine indi. "Böylece bir Başkanlık modelinin klonlanması deneyinin gösterimi tamamlanmış oluyor" dedi Komutan.

Görünüşe bakılırsa de la Madrid'in istediği yedi programlı kölenin prototipi olarak ben seçilmiştim. De la Madrid NASA'nın benim gibi vajinal bozukluğu olan programlı köleler üretmesiyle ilgileniyordu. Çirkin oyuklara yönelik cinsel saplantısı vardı. Film aracılığıyla de la Madrid'e ne tip teknolojik gelişme örnekleri sunulduğunu bilemiyorum. Tek bildiğim, kasti yanlış bilgilendirme ile betimlenen metodolojilerin karalandığı ve daha önce hiç bu tip yöntemlerle programlanmadığım ya da test edilmediğimdi.

"Majesteleri Kertenkele" için hazırlanan bu video kaydı NASA'nın Meksika operasyonlarında kullandığı birçok şifreli kertenkele temasından biriydi. Meksika'daki tüm programlanmış rollerim doğurgan, yerel iguanalarla bağlantılı olmuştu. De al Madrid "İguana efsanesini" bana aktarmıştı. Buna göre kertenkele benzeri uzaylı yaratıklar Maya uygarlığına saldırmıştı. Maya piramitleri, ileri astronomik teknolojileri, hatta bakirelerin kurban edilmesinin bile kertenkele yaratıklardan kaynaklandığı söyleniyordu. Bana söylediğine göre yaratıklar, Mayalılar ile çiftleşerek yaşayabilecekleri bir yaşam formu bulmaya çalışırlarken, bukalemun gibi, insan ile İguana arası bir görüntü arasında gidip gelmişlerdi. "Dünya liderlerine dönüşmek için mükemmel bir araç." De la Madrid Maya/yaratık soyundan geldiğini söylüyor ve "istediği zaman bir İguana'ya" dönüşebildiğini iddia ediyordu. Bush'un Okuduğun Şey'sin başlangıcında yaptığına benzer bir hologram hazırlamıştı. Hologramdaki kertenkele benzeri dil ve gözler, onun bir İguanaya dönüştüğü yanılsamasına sebep oluyordu. Meksika'dayken hep çok sayıda İguananın güneşlendiği kayalıklar buluşma noktası olarak seçilirdi. Buradan planlamış görüşmemiz için "Majesteleri Kertenkele"ye, Ahs Kertenkelesi'ne "götürülürdüm".

OTUZUNCU BÖLÜM

ZAMAN VE MEKAN BAĞLAMINDA

Senatör Byrd'ün bir "arkadaşı" olan Senatör Patrick Leahy (D-Vermont), 1985-86 yıllarında ABD Senato İstihbarat Komitesi'nde başkan yardımcısı olarak görev yapmıştı. Byrd'ün Senato Tahsisat Komitesi'ndeki pozisyonu da eklenince kendisine büyük bir güç ve nüfuz sağladı. Senatör Leahy ile bağlantı kurmak için çeşitli vesilelerim olmuşsa da, Kelly ona benden daha yakın gibiydi. 1985 yazının sonlarında Vermont'da gerçekleşen görüşmemiz bunun kanıtı oldu.

Alex Houston, Rutland,Vermont'da düzenlenen Eyalet Fuarında onu "eğlendirmesi" için seçilmişti. Tüm yolculuk benim için bir gizli faaliyetler fırtınasına dönüştü. Bu süre zarfında kimliği belirsiz bir kaynaktan, Senatör Leahy'ye iletmek üzere talimatlar içeren bir evrak paketi aldım. Leahy'nin memleketindeki bu fuarda Boxcar Willie ve diğer CIA görevlisi sübyancılar çok kalabalık olduklarından Kelly de benim kadar meşgul tutuluyordu.

Başkan Reagan da Vermont da yapacaklarıma dair kesin bazı talimatlar vermişti. Bunların arasında "Patrick" için bir mesaj da bulunuyordu. Ayrıca "Vermont'a gittiğinde, kesinlikle LL Bean'de paranı harcamadan dönme."

Söylediklerini düz bir şekilde yorumlayarak sordum: "Bütün paramı mı?"

"Hayır." Reagan güldü. "Yani oraya bir uğra. Tüm paranı harca demedim. Zaten dükkan benim. Birkaç şey satın al, örne-

ğin bir adet LL Bean İsviçre Ordu Bıçağı."[1]

Reagan, "Dükkan benim" dediğinde, LL Bean'den yaptığı alışverişlerin çokluğunu kast ediyor sanmıştım. LL Bean gömlekleri, kazakları ve terlikleri giyerdi; LL Bean pijamalarıyla LL Bean pazen çarşaflarında uyurdu; tırnaklarını temizlemek için siyah, LL Bean "Başkanlık" İsviçre Ordu Bıçağı taşırdı. Ancak ne demek istediğini, Houston'ın Vermont Eyalet Fuarı sözleşmesinin son gününde Vermont LL Bean dükkanına "uğradığımızda" anladım.

LL Bean dükkanı eski ormandaki en yüksek dağın zirvesine yakın bir noktada konuşlanmıştı. CIA'nın gizli faaliyetleri için paravan olarak kullanıldığı anlaşılıyordu. Kelly ve benimle ilgilenen tezgahtardan siyah İsviçre Ordu Bıçağı istediğimde cevabı gizli hükümet operasyonlarını hatırlatır cinstendi. Tanıdık eski bir ifadeyi (tetikleme) kullanarak Kelly ve bana, "Bu taraftan gelin" dedi. Bizi bir depodan geçirip arka kapıdan dışarı çıkardı. Siyah, işaretsiz bir helikopter bizi bekliyordu.

Pilot bizi yakındaki bir dağa götürdü. Yanındaki boş alana indiğimiz evin başka bir girişi yok gibiydi. Mekan bir kaleyi andırıyordu. Takım elbiseli iki muhafız Kelly ile beni helikopterden inerken karşıladılar. Eve kadar bize eşlik ettiler. Ben, Senatör Leahy ile görüşürken Kelly onların yanında kaldı.

Girdiğim ofis tipi odanın tüm araziyi içine alan panoramik bir manzarası vardı. Leahy iyice cilalanmış, ahşap bir sandalyeye eğilmişti. Eskimeye yüz tutmuş turuncu pazen bir gömlek giyiyordu. Leahy'nin çevresinin de kendisi gibi mümkün olduğunca hijyen olduğunu deneyimlerimle biliyordum.

Emredildiği gibi belgeleri ve mesajı ilettim. Ardından Leahy bana, NAFTA'daki katkım sonucunda ölümümün yakın olduğunu bildiğini açıkladı. Ölümümün hemen ardından Kelly Batı Yakası pornografi operasyonuna nakledilecekti. Otuzuncu yaş günümden önce "tüketilmeme" katkıda bulunmak istediği belliydi. Ama iş Kelly'ye gelince, gizlemek istediği bazı "izler" vardı.

Leahy ile yaşadığım travmatik karşılaşmalar genelde yaratık temalı olurlardı. Ancak o istediklerini zihnime sokmak konusunda benim Katolik eğitimime güvenirdi. Benim bakış açımdan, Leahy kuşkusuz bütün bu 'Gölge Hükümet' içindeki en zeki suçlulardan biriydi. Dikkatle kurulmuş bukalemun benzeri nitelikleri sayesinde, ulusal ve uluslararası düzeylerde ustaca yönlendirdiği herkese karşı ilke ve inanışlarını paylaşıyormuş gibi bir görünüş oluşturma rahatlığını sağlardı. Vatikan ile olan diplomatik bağlantıları ve İrlandalı-Katolik soyu sayesinde Reagan'ın saygısını kazanmıştı. Halk onu Senato Tahsisat meselelerinde Byrd ile çatışan biri gibi tanıyordu. Fakat gerçekte, perde arkasında, dünya hakimiyeti çabalarında birlikte çalışıyorlardı. Yine benim bakış açıma göre, Leahy yalnız çalışan, kendi gündemi olan ve tanıdığım kimseye hesap vermeyen bir adamdı. Onun zekasını bana gösteren bir şey de sözleri ve hareketlerinde üç taraflı anlamlar barındırmasıydı. Yaptığı her şey daha derin bir amaca hizmet ediyordu ve bu Vermont ziyareti de farklı olmadı.

Kelly ve bana, NASA'nın CIA tasarımı ilacı Sakinlik'in daha karmaşık bir türevi verilmişti. Bu sayede Senatör Leahy'nin tercih ettiği gibi zihin kontrolü altındaki robotvari kölelere dönüştük. İlaç beni hakimiyeti altına alırken, dikkatle Leahy'nin söylediklerini dinliyordum.

"Tanrı onu bağışlar", diyen Leahy hem NAFTA'daki rolümden hem de kızıma uyguladığı sübyancı tacizden bahsediyordu. "Elbette, senin endişelenmeni gerektiren Tanrı değil. O pasif bir Tanrı. Vakti geçmiş, sadece bir İncil'de yaşayan. Senin endişelenmeni gerektiren her şeyi gören, her şeyi bilen Tanrı. O muhteşem, büyük, Gökteki Göz. O her şeyi görür, her şeyi kaydeder ve bilgiyi tam ihtiyaç duyulan yere nakleder. Sana bazı tavsiyeler vermeme izin ver, ağzını kapalı tut ve bunların hiçbiri hiçbir yerde bilinmesin. Elbette sadece Başkan Yardımcın (Bush) bilecek ve o da tüm hayatı boyunca sır tuttu. Söylemeye çalıştığım

George Bush'un Tanrı olduğu değil. Hayır, o bundan çok daha fazlası. O bir yarı-Tanrı. Bu da demek oluyor ki, hem ahret hem de dünyayı kontrol altında tutuyor. Böylece sürekli izlemede olan Gökteki Gözü ile gördükleri sayesinde gerektiği zaman müdahale edebilir." Metaforlarıyla benim düz zihnimi yönlendirişinden memnun halde sözlerini tamamladı: "Bu kadar ön çalışma yeter. Şimdi git çocuğu getir."

Kelly, kapının dışında, iki muhafızın yanında, bir robot gibi sessiz duruyordu. Bizi koridorun diğer tarafındaki süslü işlemeli bir kapıdan geçirerek Leahy'nin yatak odasına soktular. Oda bir erkek için fazla kadınsıydı. Pastel renklerde döşenmişti, kocaman kabarık yastıklar vardı. Senatör içeri girdiğinde Kelly inledi, "Haaayır, yine mi sen?" Leahy eliyle işaret ederek onu kesin sessizlik ve itaat haline soktu. Daha sonra da soyunmaya başladı. Böylece Bush ve Byrd'ün Kelly'yi tacizleri sonucu zihnimde bölünmüş olan belli kişilik parçalarına ulaştı. Beyaz çarşafların yanında soluk cildi daha da beyaz gözüküyordu. Bu benim için, sanki izlemeye mecbur edildiğim sübyancı eylemlerinin sapkınlığına vurgu yapıyordu. İşkenceci tacizi sona erdiğinde, Kelly ve benim onunla aşağı kattaki "işkence laboratuarına" inmemizi istedi.

Daha önce ABD ve Meksika'da, bodrumlara saklanmış "casus şartlandırma" işkence odaları görmüş ve tecrübe etmiştim. Leahy'nin laboratuarı daha çok NASA'nınkilere benziyordu. Elektronik/kimyasal zihin kontrol teknolojilerindeki son gelişmelere ulaşım gücü, onları kullanma kabiliyetiyle uyumluydu. İki muhafız tarafından hemen soğuk, krom ve paslanmaz çelik masaya bağlandım. Leahy gösterisine başladı, "Ant iç ve ölmeyi dile, Gözüne bir şiş sapla". Telden bir "şiş" yavaşça sağ gözüme sokulurken Kelly de bunu izlemeye zorlanıyordu. Bütün bu deneyin amacı öncelikle Kelly'de travma yaratmaktı. Nasılsa benim yakında öleceğim varsayılıyordu. "Eğer bağırırsan, eğer haykırırsan, ilk ölen Kelly olacak. Tanrı'ya dua edersen,

Bush seni duyacak. Çünkü Gözünün artık bir de kulağı var." Leahy şiirini keserek artık Bush'un Gökteki Gözü ile "bilgisayarlı" bağlantıda olduğumu açıkladı. Bu, şiş benzeri "anten" Kelly'nin söylediği her kelimeyi aktaracaktı. Benimle devam etti: "Söylediğin her kelime, içine çektiğin her nefesi, Senin gözün Gökteki Göze aktaracak". Kelly inanmıştı ve bu da onu sessizliğe kilitlemişti. Leahy'nin sırrı -şimdilik- güvendeydi.

Ben acı yüzünden kelimenin tam anlamıyla kendimde değilken, Leahy beni Byrd'e gönderilmek üzere bir finansal bilgi ile programlama şansını kullandı. Bunun için "kişilik" gerekmiyordu. Bu yüzden Kelly'ye tecavüz ederek beni kasten içine attığı dağılmış parçalar mesajını yüklemesi için idealdi. Söylediğine göre vücudum onu Gökteki Göze bağlamak için bir araçtı. Bu yolla yüklediği bilgi, Byrd giriş yapana kadar orada kalacaktı. "Sadece en küçük hıyar bilgisayarla yüklenmiş bilgi bankasına giriş yapabilir." Byrd'ün penisinin büyüklüğü ile ilgili yaptığı bu şakaya gülmeye başladı.

Leahy, ABD Hükümeti'nin hassas istihbarat bilgilerini Byrd'e iletmek için beni ilk kez kullanmıyordu. New Mexico'daki Beyaz Kumlar Füze Üssü görevi için birkaç ay önce beni hazırladığından beri zihnimin "bilgisayar bankalarında" fotoğrafik olarak kaydedilmiş numaralar vardı. O üssün ÇOK GİZLİ zihin kontrol bölgesinde Leahy benim üzerimde aşırı şiddet ve ileri teknolojide programlama uygulamıştı. Leahy, her zamanki gibi amaçları birleştirerek şöyle dedi: "Bunun gibi projeler (zihin-kontrol) sizin dikkatinizi bütünüyle çektiği sürece bütçe onaylanmaya devam edecektir".

Yaşaması veya ölmesi hiç umursanmayan bir laboratuar hayvanı muamelesi görüyordum. Elektriklendirilmiş metal duvarları ve zemini olan bir hücreye yerleştirildim. Bazıları buna ağaçkakan ızgarası derdi ve kaçınılması mümkün olmayan fiziksel işkenceye neden olurdu.

İşkencelerine, zekasına, yüksek teknolojili yöntemlerine ve

karmaşık zihin yönlendirmelerine rağmen Senatör Leahy sırlarının üstünü örtmeyi başaramadı. Buna karşılık Kelly ve beni, Tennessee'ye döndüğümüzde gördüğümüz işkenceler sonucunda hastanelik etmeyi başardı. Şiddetli ağrılarım ve sağ gözümde telafisi olanaksız hasar vardı. Kelly ise aşırı travma sonucu, psikosomatik olarak solunum düzensizliği yaşıyordu. Senatör Leahy'nin üzerimizde bıraktığı psikolojik tahribatın fiziksel yansımaları yine de yabancıların sorular yöneltmesini sağlayamadı.

Bahsedilmesi gereken bir husus da, yıllar boyunca Kelly ve benim karşılaştığımız diğer suç ortaklarıdır. Bu kişiler, CIA'nın "bilmek gerek" programı ile sağladığı "sol el sağ elin ne yaptığının farkında değil" durumuna rağmen, Kelly ile benim mağduriyetimizi fark edebilecek konumdalardı. Hepsi de uyuşturucu dağıtımı, bankacılık/mesaj servisi, zihin-kontrol gösterileri ya da en sık görülen şekliyle, sapkın cinsel tatminleri yoluyla programlarımıza girmişlerdi.

Bu çok sayıdaki kişi ve olaylar hayatımın kayda değer bölümlerini oluşturdular. Zaman ve mekan bağlamında, hepsi bir başka kitapta ayrıntılarıyla ifşa edilecektir. Amaç bu kişileri "intikam" beklentisiyle işaret etmek değil (eşdeğer bir intikam mümkün değil zaten), bizim ve daha da önemlisi çocuklarımızın iyiliği için, halk önünde tespit edilmelerini sağlamaktır. Bu nedenle, suç ortaklarının bir listesi derlenmiş ve gelecek kuşaklar için stratejik olarak dağıtılmıştır. Bu kişilerin, ifşa edilmeleri sonucunda gerçekleşebilecek herhangi bir Meclis oturumunu[2] engellemelerinin de önüne geçilmelidir.

---

1. Siyah LL Bean İsviçre Ordu Bıçakları, Beyaz Saray düzeyindeki operasyonlar için şifreli bir sinyaldir. Kırmızı LL Bean İsviçre Ordu Bıçakları ve normal İsviçre Ordu Bıçakları ise standart CIA sinyalleridirler -ki onlara da aşinayımdır.

2. Lütfen, bölgenizin milletvekiline yazarak bizi bu çabamızda destekleyin.

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

KRAL VE BEN

(King and Eye, eye: I: ben; göz. *Kral ve Ben* ünlü bir filmdir)

Suudi Arabistan benim de içinde bulunduğum bir dizi operasyonu yürütüyordu. Çoğunlukla silah, uyuşturucu ve sarışın mavi gözlü programlanmış çocukların satışı gibi işlerle uğraşıyordu. George Bush'un söylediğine göre Suudi Arabistan, ABD'nin finans kontrolünde sağ koluydu. Suudi Arabistan Kralı Fahd ve onun ABD Büyükelçisi Prens Bandar Amerika'nın yasal olmayan ve suç teşkil eden gizli kapaklı işleri için paravan görevi görüyorlardı. Bu işlere Irak ve Nikaragua kontr-gerillalarının silahlandırılması, Amerika'nın Uluslararası Finans ve Kredi Bankası skandalına karışması, ulusumuzun çocuklarının seks köleleri veya deve jokeyi olarak kullanılması yoluyla kara para fonunun yaratılması gibi olaylar dahildi. Sözde uyuşturucu savaşları yoluyla uyuşturucu endüstrisinin kontrolünü Amerika kazandığından Suudi Arabistan uyuşturucu dağıtımında bütünleştirici bir rol oynadı. Bush'un iddia ettiği gibi Suudi Arabistan Kralı Fahd'ın onun elinde kukla olduğu gerçeğine bizzat tanık oldum. Bu da doğaldı çünkü Suudi Arabistan'ın durumu Meksika ile kurulan kriminal diplomatik ilişkilerden etkilenmişti. Sonuçta Kral Fahd ve Meksika Başkanı Miguel de la Madrid, Bush'un seçilmiş "komşulardan" kurduğu Yeni Dünya Düzeni'nin aktif üyelerindendi. "(Programlanmış) bir Amerikan Vatanseveri olarak" Washington D.C.'den ayrılmadan önceki gö-

revim Yeşil Dolar Operasyonunun Kral ve Göz bölümünü başlatılmasına yardımcı olmaktı.

Bir yandan L'Enfante Otelinde saat sabahın üçünde benim de katılacağım gizli buluşma için son ayarlamalar yapılırken, ben de D.C.'de son dakika mesajları veya bilgilerini toparlamak için koşturuyordum. Kelly'yi Bush'un dinlenme ofisinde bırakmaktan başka çarem yoktu. Houston bana verilecek brifing için bizi o gün erken saatlerde oraya bıraktı. Oraya vardığımızda Kongre üyelerinden Guy Vanderjagt ve Dick Cheney Bush'un ofisindeydiler. Kelly'yi yukarı dinlenme salonuna götürmeden önce Vanderjagt Bush'a ben küçük bir çocukken bekaretimi nasıl bozduğunun hikayesini anlatıyordu. "Birileri onu buna zorlamadan" önce Kelly'ye de aynı şeyi yapması için Bush'a tavsiyelerde bulunuyordu. Bush gülerek ona cevap verdi: "Bunu şimdiye kadar yapmadığımı da nereden çıkarıyorsun?"

Bush ve Cheney bana talimatları vermeye başladıklarında Vanderjagt Kelly'nin elinden tutup onu yukarı çıkardı. Bush "Beyaz Saray gece vardiyasında" "mezarlıktaki" "gölgelerle" Kral ve Gözü operasyonu için çalışmakla ilgili şakalar yapıp duruyordu. Cheney bana talimatları vermeye başladığında her zaman olduğu gibi önce beni Kelly'nin ölümüyle tehdit etti. O sırada benim Beyaz Saray'a gitmemi emreden bir telefon, konuşmasını böldü. Oradan uzak kaldığım süre boyunca Kelly'yi Bushlarda bırakmak zorunda kalmış olmamdan kaynaklanan panik ve dehşeti yoğun bir şekilde hissettim. Sebep olarak doğrudan aklıma gelmese de Shasta olayı, bilinçaltımda Kelly'nin hayatıyla ilgili önlenemez bir korku yaratmıştı. Cheney'nin son zamanlarda sürekli kullandığı benzer ölüm tehditleri bu korkuyla iyice bütünleşiyordu. O akşam geç vakitlerde talimatlarımın tamamlanması için Bush'un evine döndüğümde endişeliydim. Bir parti vardı ve çocuksuz bir kalabalıkla karşılaştığım için kederlenmiştim.

Kalabalıkta yolumu açmaya uğraşırken Cheney beni gördü ve odanın bir ucundan bana doğru yürümeye başladı. Hemen yanımda Vanderjagt'ın olduğunu fark ettim, fazlasıyla alkol almıştı. Endişeyle ona Kelly' nin nerede olduğunu sordum. "Yukarıda uyuyor. George seni bekliyor" dedi. Kelly'yi bulmayı o an her şeyden çok istiyordum ama her zamanki gibi sarhoş olan Cheney beni o anda yakaladı.

Dili dolanarak "Şu yönden yürü" dedi. Oz Büyücüsündeki korkuluğun yürüyüşünü taklit ederek beni kalabalığın içine soktu. Bush' un ofisine doğru gidiyorduk. Bush masasının arkasında meşguldü, ve gergin olduğu hissediliyordu: "Phil Habib ekselanslarının (Fahd'ın başı) ardından bir dolap çeviriyor kellesiyle oynuyor. Ben de senden onun "penisi"yle oynamanı (ardından bir dolap çevirmeni) istiyorum" dedi.

Dick Cheney kullanılan terimden rahatsızlığını belli ederek homurdandı. (Dic =Argoda Penis anlamında kullanılır) "Yani ona Kral-lara layık bir muamele çek. Onu çılgına çevir. Küçük Cin, bu akşam uçan halıyla bir yolculuğa çıkacaksın. Tavşan deliğinden düşeceksin, aynadan geçeceksin ve biz seni diğer tarafta bekliyor olacağız."

Ben dışarı çıkarken Bush bana "Güzel. İçeri girdiğinde (Sabah 3:00 toplantısına geldiğinde) yüzünde bir gülümseme olsa iyi olur. Ve sen eğer sana düşen görevi yerine getirirsen bu zaten olacaktır" dedi.

Kral Fahd'a fahişelik yapmam için pazarlanacak olduğum L'Enfante Oteline kadar bana eşlik ettiler. Daha önce de ona seks aracı olarak sunulmuştum ama o ve onun beş genç cariyesiyle ilk kez olacaktım. Bu Suudi Arap kızlarının fiziksel karakteristiklerinin Kral Fahd'a olan aşırı benzerlikleri şiddetle akla onun kendi kızları olabileceğinin getiriyordu. Yaşları yaklaşık 10 ila 20 arasında değişiyordu. Fahd'ın aşina olduğu "Lambanın Cini" reveransımı yaparak "Dileğiniz benim için emirdir" de-

dim. Fahd'ın ilk dileği bilgi almak idi, ben de ona daha sonra toplantıda bilgi vereceğimi söyledim. Kızlar benim elbiselerimi çıkarırken Fahd da soyunuyordu. Daha sonra kendilerine emredildiği şekilde dilleriyle "yıkayarak" beni hazırladılar. O sırada en genç olan kız Kral Fahd'a oral seks yapıyordu. Fahd'ın emirleriyle, daha önce Cheney ve Bush'tan aldığım talimatlara da uygun olarak ben Fahd'ı cinsel mutluluğa götürürken kızlar kendilerine emredildiği üzere bir kenarda bekliyorlardı. "Diplomatik İlişkiler" adına bana düşen "görevi" yerine getirdiğimde Habib bana eşlik etmek üzere kapıda bekliyordu. Sabah 3:00'de Habib'in süitinde yine Fahd ile buluşacaktım.

Kapının dışına adım attığımda Habib kokainin verdiği enerjiye benzer bir taşkınlıkla sabırsızca zıplıyordu. Harikalar diyarındaki Beyaz Tavşan rolüne uygun bir ses tonuyla "Geç kaldık! Geç kaldık! Önemli bir randevuya çok geç kaldık!" dedi. Beni aşağıya Otelin girişine yönlendirdiğinde, Bush ve Cheney trençkotlarıyla komik ama şüpheli bir tavırla içeri girdiler.

Bush Habib'e lobideki telefonu işaret ederek "İçeriyi ara" dedi. Habib dönüp aceleyle telefona koştu. Cheney beni Bush ile yalnız bırakarak merdivenlere koştu. Bush Habib'i kastederek "tavşanın zıpladığını görmek hoşuna gitmedi mi?" dedi.

Cheney bir süre sonra geri döndüğünde Gizli Servis'ten gelen (kimliği belli) eskortum beni otel arazisi içinde bulunan alışveriş merkezine götürdü. Orada Habib'in süitindeki toplantı başlayana kadar vakit geçirecektim. Eskortum bir çeşmenin yanına oturmamızı işaret ettiğinde bir süredir feci halde susamış olduğumu hatırladım. Kendisine verilen emirlere göre "bir fahişeyi suya götürebileceğini fakat onun su içmesine izin veremeyeceğini" söyledi. "Binlerce deve hörgücündeki suyu emip kurutabileceğimi" bildiğini söyleyerek bana daha da sataştı. En sonunda toplantı için beni Bush, Cheney, Fahd ve Habib'in ateşli bir tartışmanın ortasında olduğu Habib'in odasına götürdü.

Bush, Shasta'da programlandığım mesaj ve banka transfer bilgilerine ulaştı. De la Madrid ile olan toplantımızı ve daha sonra gerçekleşecek olan Juarez Sınırının açılışında görevi devralmamı emretti. Söz konusu toplantının karmaşıklığı ve benim bazı durumlardaki görevimin öncelikli olmasıyla ilgili belgelerden burada söz etmek konuyu dağıtacaktır. Bush, Suudi Arabistan ve Meksika'yı suçlarına ortak ediyor, Amerika'nın kriminal faaliyetlerini onlar sayesinde daha da genişletiyor ve bir yandan da Yeni Dünya Düzeni Oyunu için sahne düzenlemesini yapıyordu. Irak'ın silahlandırılması ve kimyasal savaş ekipmanlarıyla teçhiz edilmesi de bu işlere dahildi. O gün erken saatlerde Reagan'ın bana programladığı mesaj da bunun bir kanıtıydı. Emredildiği şekilde Reagan'ın mesajını Kral Fahd'a ilettim:

"Başkan Reagan'dan Kral Fahd'a selamlar. Gözlemlemek üzere olduğunuz pazarlıklar sadece dünya barışı sürecinde kritik değer taşımıyor aynı zamanda Amerika ve Suudi Arabistan arasındaki ilişkileri beklentilerinizi de aşacak şekilde sağlamlaştırabilir. Irak'ın güçlendiği şeklindeki görüntüler kasırganın ortasındaki bulanık bazı yansımalardan başka bir şey değil, bu konuda benim sözüme güvenin. Bu operasyon tamamlanıp da toz dindiğinde kumların zamanla yükseldiğini düşmanlarımızı tükettiğini, tüm güç ve kontrolü bizim bütünleşmiş çabamıza aktardığını göreceksiniz. Dünya barışı ve dünya düzeni adına her şeyi fethetmek için birleşeceğiz. Birlikte davranırsak başarısız olmayacağımızdan eminim. Zaten Saddam yıktıkça bize yapacak daha az iş kalıyor. Düzeni sağladığımızda geriye anlaşma talep edecek çok az ulus kalmış olacak. Bu arada hepimiz daha fazla kazanmalıyız, kaybedecek bir saniyemiz dahi yok."

Bush'un ikametine tekrar geri götürüldüğümde yağmur yağıyordu. Houston, Kelly ve beni Tennessee'ye götürmek için bizi bekliyordu.

OTUZ İKİNCİ BÖLÜM

KAÇACAK BİR YER, SAKLANMAK YARARSIZ

Alex Houston düzenli olarak firma adı ve müşterilerini değiştirerek yıllarca iş hayatındaki mevkisini korudu. Fakat 1987 yazının sonunda, Çin Halk Cumhuriyeti'ne yapacağı yasal bir satış sırasında çuvalladı. Kendisi yasal işleri karlı bir şekilde yürütme yeteneğinden yoksun olduğundan bunu yapabilecek bir kişiyle bu iş için ortak oldu. Adamın geçmişini araştırdığını ve ABD İstihabaratıyla fazla bir bağlantısının olmadığını söyledi. Bu ortağın adı Mark Philips idi. Mark'ın özgeçmiş araştırması tamamlanıncaya ve sadakati anlaşılıncaya kadar Houston benim onunla tanışmamı yasakladı. Houston, Mark'ın geçmişini kurcaladıkça onun uluslararası işleri yürütme konusundaki yeteneğinin büyüsüne kapıldı. Mark'ın yardımına karşılık Houston ve o yasal bir dayanışma sergilediler. Mark Philips Uniphayse'in başkanı oldu. Bu olay, Mark, birçok profesyonel işte başarı sağlayarak Houston'ın güvenini kazandıktan hemen sonra gerçekleşti. Böylece Houston benim de onunla tanışmama izin verdi.

Mark'ın her gün karşılaştığım insanlardan farklı olduğunu hemen hissettim. Bana bir insanmışım gibi davranıyordu. Gözleri cinsel ilgiye dair hiçbir şeyi çağrıştırmıyordu. Bildiğim diğer adamlar gibi dünyayı ele geçirme, kölelik, pornografi, uyuşturucu ve soykırım yerine bana yıllar önce kesin ölümden kurtardığı ve daha sonra evcilleştirilen rakunlardan bahsetti. "Vah-

şi" ev hayvanlarının ona karşı olan sevgi ve güvenlerini görünce derinden etkilenmiştim. Güvenmeyi, yardım istemeyi ve hatta o zaman Mark'ı diğerlerinden farklı yapan şeyin ne olduğunu sorgulamayı düşünecek durumda değildim.

1987 yılının sonbaharında Kelly, Nashville, Tennessee'de St. Pius Katolik Okulu'na kaydedildi. Okulda Rehberlik ve Danışmanlık Kurulu tarafından garip davranışlarının farkına varılmıştı fakat bu davranışların sebepleri ve/veya nereden kaynaklandığı anlaşılamamıştı. Kelly, kurul karşısına çıkarılmasına sebep olan bazı olayların absürdlüğüne bugün bile hala gülüyor. Örneğin, bir defasında "öfke"sini açığa çıkaran bir parça kağıdı buruşturup yere attığı ve sonra da üstüne çıkıp tepindiği için kurul karşısına çıkarılmıştı. Had safhada cinsel taciz ve psikolojik işkenceden kaynaklanan "öfke"sinin basit bir şekilde giderilmesi söz konusu değildi. Houston Kelly'nin duygularını açığa çıkarmasını yasakladı ve onu bu amaçlı bir şartlandırma programına soktu. Bir defasında da güldüğü için onu vahşi bir şekilde tokatladı. Bu olaydan sonra ben Kelly'ye sarılmış ve bir köşede öylece saatlerce durmuştuk. Bu olay onun korkunç bir hızla artan duygusal dışavurum ihtiyacını pozitif bir şekilde etkilememişti. Öfkesini gidermek için artık bir kağıt üzerinde tepinmek yetmiyordu. Gözlerinden akan yaşlarla yatak odası perdelerini açtı ve "Bush'un gökyüzündeki gözü" olduğuna inandığı şeye bağırdı: "Benden neden nefret ediyorsun? Ben seni severken, dünya, sen neden benden bu kadar nefret ediyorsun? Şimdi ölmek istiyorum. Buna daha fazla dayanamayacağım."

Yakın zamanda ölümcül bir astım krizi ile kendini gösteren bu durum, Houston'un işkencelerinin yedi yaşındaki bir çocuğun baş edebileceğinden çok fazla olduğunu bir kez daha gösterdi. Bugün geçmişe baktığımda, Kelly'nin zihninde kendi varlığının neden bu kadar korkunç olduğunu sorgulayabilecek kısımdan kalanın kavrayıştan yoksun hale getirildiğini görüyo-

rum. Zaten zihni ele geçirilmiş bir kölenin "yaşam"ında bu kavrama bölümünden bahsedilmez.

Aralık 1987'de otuzuncu doğum günüm ölümüm için geriye sayımı başlattı. Telefon faturalarının da ispatladığı gibi, Houston, Michael Dantè ile düzenli olarak görüştü, ben ve Kelly'nin Kaliforniya'ya transfer edilmemiz için son ayarlamaları yaptı. Orada ben tahminen bir porno filminde canlı canlı yakılacak ve böylece Kelly de Dantè'nin malı haline gelecekti. Fakat öncelikle ben de la Madrid ile buluşarak Yeşil Dolar Operasyonunda bana düşen bölümü sonuçlandırmalıydım. Houston biz üçümüz için yeni yılda bir NCL gezisi ayarladı.

Kelly ve ben Tulum'daki Meksika Piramitlerini gezerken Houston, kayalıkların üstünde güneşlenen bir iguanayı işaret etti. Kelly ve ben iguanaya yaklaşırken Meksika Gizli Servisinden iki ajan koyu mavi bir Mercedes'ten dışarı çıktı. Bizim programımızla ilgili olarak kendilerine verilen anahtar, kod ve tetikleyici kelimeleri kullanarak bizi hipnotize ettiler ve bizde iguananın de la Madrid'e dönüştüğü illüzyonunu yarattılar. Bu kontrol tekniği, hafızanın çağrışım yapmasını engelleyerek amneziye benzer bir durum yaratmak için sıkça kullanılıyordu.

Gerçekte ise bir arabayla bulunduğumuz yere yakın olan de la Madrid'in müze benzeri evine götürülüyorduk. Orada Kelly ve ben başhemşire üniformasını andıran bir kıyafeti olan bir kadın tarafından de la Madrid'in önceki deneyimlerimizden oldukça aşina olduğumuz yatak odasına götürüldük. De la Madrid'in koyu ahşap renginde perdelikleri bulunan devasa boyutlarda bir su yatağı vardı. Yatağın üzerine bu kez koyu kan rengi süslü pelüş bir yatak örtüsü örtülmüştü. De la Madrid, Kelly'yi yatağa yerleştirirken ona örtüyü gösterdi. Sıra bana geldiğinde ise yatağın kendisi NASA'nın teknolojik maceralarından biri haline gelmişti.

Ahşap perdeliklerin arasına de la Madrid'in porno videoları

veya NASA çekimlerini izlediği geniş bir ekran yerleştirilmişti. Yataktan çok ekranlı monitörlerde NASA Goldstar çekimlerinin kopyalarını gördüm. Bu çekimler "deneysel" zihin kontrolü şartlandırmalarında rutin bir şekilde kullanılıyordu. De la Madrid'in yatağında bir tek ekrandan NASA'nın çok ekranlı monitörleri gösteriliyordu, böylece aslında tek olan monitör yerine grup monitörler varmış izlenimi yaratılıyordu. Örneğin, bir defasında ben de la Madrid'in yatağındayken NASA'nın benim "zamanda herhangi bir yerde" şartlanma durumuna geçişimi sağlayan hareket eden bulutların olduğu açık mavi gökyüzü görüntüsü vardı. De la Madrid bulutlu açık mavi gökyüzüne benzer bir örtü kullanılmış olan su yatağını "yüz/sürüklen" moduna getirerek benim hipnotik şartlanmamı daha da güçlendirdi. Bu basit ama yine de karmaşık görsel tetikleyici mekanizmayla harekete geçen metot sayesinde bir önceki seferde NASA'da kolayca programlanmıştım. Gösterilen pornografik görüntüler benim bir önceki video kayıtlarımdı. Fakat arada bir o anda gerçekleşen ve kaydedilen cinsel ilişkimiz de gösteriliyordu.

Bu kez de la Madrid, "haydi başladığımız şeyi bitirelim..." derken Shasta'da kızıma tecavüz edilmesine tanık olduğum anı kastediyordu. Üstümdekileri çıkarıp yatağın başlığına dayanmamı emretti. Yatağın ayak ucunda bir yandan Kelly'nin kot pantolonunu çıkarıyor bir yandan da konuşuyordu: "Ona sen hayat verdin. Tıpkı sınır anlaşmasına hayat verdiğin gibi... Şimdi senin rolün her ikisini de kapsıyor. Sen yanarken onun akıtacağı gözyaşları senden ona geçen tutku ateşini söndüremez. Senin yoğun cinselliğin onun içinde yeniden yaratıldı ve genetikteki bu başarılı hormonal deney gelecek nesillere geliştirilerek aktarılacak. Senin rolün tamamlandı. Washington'daki dostlarıma teşekkürler, NASA formülü kusursuz bir hale getirdi ve yeniden yaratılan kan örneklerinden yararlanarak yaratım teknolojisinin doğmasını sağladı. Belirlenebilen tek fark kanın soğuk akıyor olması. Sürüngen. Bak ve kendin gör."

Perdeliklere monte edilmiş geniş ekranı işaret ediyordu. Orada NASA'nın yarattığı bir video kaydı vardı. Kayıtta ben bir kertenkele "doğuruyordum". Aynı anda NASA'nın ürettiği zihin kontrolü deneylerinde "sükunetle boyun eğmeyi" sağlayan ilaç tam etkisini göstermişti. De la Madrid kızıma oral seks yapmaya başladığında benim gözlerim hipnotize olmuş gibi video kaydının gösterildiği ekrana odaklanmıştı. Kelly de uyuşturucuların etkisiyle çaresiz bir boyun eğiş içerisindeydi, onun her istediğine karşılık veriyordu. Spesifik komutları kullanarak de la Madrid bana bacaklarımı açmamı emretti. Mutasyona uğramış cinsel organımı göstermemi istedi. Kelly'nin yüzünün önüne geçti, kendisi bana oral seks yaparken penisiyle de Kelly'yi boğuyordu.

En sonunda NCL gemisine döndüğümüzde Kelly ve ben de la Madrid'in cinsel saldırısı ve arkasından gelen yüksek voltaj travması dolayısıyla kusuyorduk. Özel yapım motor evimiz anormal miktarda kokain ve eroin yüklüydü. Yükleme Key Biscane, Florida'da demir attığımızda yapılmıştı. Houston büyük olasılıkla nişanının sonraki haftasına kadar gemide kalacaktı. Ben de bir motor dolusu uyuşturucuyu ve hasta kızımı Tennessee'de ikamet ettiğimiz yer olan Houston'un çiftliğine götürecektim.

Houston NCL gezisinden Tennessee'ye döndüğünde Ken Riley daha önce planlandığı şekilde motor evi boşalttı ve uyuşturucuyu dağıttı. Houston'un artık yapacağı tek şey kalmıştı: Ben ve Kelly'yi Dantè'ye göndermek (Trance - ferring = Transferring: Burada da daha öncekiler gibi çiftli bir anlam var; bir yerden başka bir yere transfer edilmek anlamında kullanılan İngilizce kelime de kodlanmış ve transfer kelimesi yerine "Trans hali + deniz yoluyla seyahat" kelimelerinin İngilizce karşılıkları kullanılmış-çn.) ve Mark Philips'in son başarılarına yetişmek.

Houston acilen beni, Dantè'ye gönderilirken yanıma Kelly ve

kendi giysilerim dışında hiçbir şey almamam için programlamaya başladı. Aynı zamanda, Mark Philips ve ben, benim için çok yeni olan bir iletişim seviyesine ulaşmıştık. Her ne kadar onun söylediklerini anlayacak kadar bilincim yerinde olmasa da bahsettiği gerçekler varlığımın derinliklerinde yankı yaptı. Örneğin, "Geleceğe Dönüş"ü anımsatan Delorean marka spor arabasını bana gösterirken, bilgece bir taklitle "bazen nereye gideceğini bilmek için nereden geldiğini bilmek zorundasındır" dedi.

Kelly ve ben Kaliforniya gitmek için yola çıkmak üzereyken Mark, Houston'a baskı yapma konusunda benden yardım istedi. Ona Houston'un evimizde sakladığı bazı şüpheli suç dosyalarını vermemi istedi. Böylece Houston'u bu işin dışına çıkmaya zorlayacaktı. Bu işi memnuniyetle yapmakla kalmadım aynı zamanda "bir şekilde" karşılığında bize yardım etmesini isteyebildim. Ben öldürülmeden, Kelly de ölümden beter bir kadere mahkum edilmeden önce bizi Houston'dan uzaklaştırmasını istedim. Mark bize yardım edeceği konusunda bana güvence verdi.

Houston'ın ben ve Kelly'yi Dantè'ye göndermeye niyetlendiği gün Mark'ı arayıp ona bunu söylemek konusunda müthiş bir istek duydum. O sabah, Houston Mark'ın ofisine gitti. Mark'ın o gün geç vakitlerde kendisiyle buluşacağını sanıyordu. Fakat Mark eve bir ekiple gelip Kelly ve beni kurtardı. Sonu belli durağımıza doğru yol alacakken zekice bir planla yolumuzu kesmişti! Mark bizim, çiftlikteki hayvanlarımızı Houston'ın tacizlerinden kurtarma isteğimizi bile anlayışla karşılamıştı. O kaçış ve koşuşturmaca içinde onlara da bir yuva bulmakla kalmamış onların da transferini ve gizleneceğimiz yere güvenli bir şekilde götürülmelerini sağlamıştı. İki saat içinde ben, Kelly ve hayvanlarımız güvende ve özgürdük. Kelly ve benim yollarımızın kesilip rotamızın değiştirildiği ve mutlak ölümümüze engel olunduğu ortaya çıktığında büyük bir karmaşa patlak verdi.

Mark bir fincan taze kahveyle beni nazik bir şekilde uyandırırken "Uyan artık uyuyan güzel, yeni bir güne hoş geldin" dedi.

Gözlerim açıldı. Böylesine bir nezaketle daha önce hiç karşılaşmamıştım ve tüm her şey bana bambaşka bir dünyadaymışım izlenimini veriyordu. Mark bana güzel bir kol saati armağan etti. Koluma taktı. Merak ve şaşkınlığımı görünce "Artık sana günün hangi saatlerini verdiğimi daima bileceksin" diye açıklamada bulundu.

Günün hangi saatleri mi? Daha önce kimse bana zaman ayırmamıştı. Sadece benim zamanımı kullanmışlardı. Ve daha önce asla bir saatim olmamıştı. Hangi saatte olduğumuzu bilmeyi bırakın hangi ay veya yılda olduğumuzu dahi bilmiyordum. Zaman mevhumum yoktu. Mark o dakikadan sonra zamanı daima takip etmem gerektiğini söyledi.

Mark "Birilerinin seni öldürmeye çalıştığını söylüyorsun. Neden?" diye sordu. Cevap vermeyi düşünemiyordum. Bir hafıza kaybı yaşıyordum. Artık üçümüzde mezarda sayılırdık, tehlikedeydik. Bir yandan kurşunlardan kaçıyorduk ve ben çaresizce cevapları arıyordum. Ne veya kimden kaçtığımı dahi bilmezken nasıl yardım istemiştim? İçerde bir yerlerde cevaplar vardı, hepsini ortaya çıkarmaya karar verdim. Çabucak. Çizgide üç tane hayat vardı.

Mark hafızamın yenilenmesi için güvenlikli bir yerin şart olduğunu anladı. Zaten ben kimden veya neden kaçtığımızı hatırlayıncaya kadar hiçbirimiz güvende olamazdık. Mark Delorean marka arabası dahil sahip olduğu herşeyi hemen sattı. Geriye sadece temelde gerekli olan şeyleri bırakmıştı. Ayrıca Alex Houston'dan boşandığımda bana hediye edilen motor evi de sattı. Mark bu paralarla Kelly ve beni Alaska'nın vahşi ama huzurlu doğasına götürdü.

4 Şubat 1988 Kelly ve benim için yeni bir hayatın başlangıcı anlamına geliyor, yani zihin kontrolü altındaki mahkumiyetimizden kurtuluşumuzu. Aynı zamanda, uluslararası paylaşımların "En Tehlikeli Oyun"unda girişiklerimize benzer yeni bir

yaşam savaşının başlangıcını gösterir. Ölüm tehditleri ve girişimleri, gözdağları ve örtbaslara rağmen bu geçmiş yedi yılda sır saklamayı reddederek -bu konu "bambaşka bir hikaye"dir- hayatta kalmayı başarmıştık.

SON SÖZ

Mark Philips 1988 yılında, beni ve o zamanlar 8 yaşında olan kızım Kelly'yi CIA/DIA'in Zihin Kontrolü projesinden kurtardığında bildiğimiz tek varolma şekli birileri tarafından güdülüyor olmaktı. Dikkatle düzenlenmiş bir dizi manevradan sonra Mark, kontrol gözetmenimiz olan Alex Houston'ı köşeye sıkıştırdı. Böylece Houston'ın güvenliğine karşılık biz zarar görmeden hayatta kalabildik. "Sahibim" ABD Senatörü Robert C. Byrd ve projeye dahil olan diğer sözde dünya liderleri Alex Houston'ın çuvallamasıyla ortaya çıkan problemi fark ettiklerinde Mark bizi Alaska'ya götürdü. Orada güvenli bir şekilde unutmamız beklenen şeyleri hatırlamaya başladık.

Daha sonra gerçekleşen karmaşık olaylara rağmen, Alaska'nın güvenli dinginliği bizim şartlanmamızı (programlanmamızı) tersine çevirmek için iyi bir atmosfer sağladı. Mark Philips hem bizi cinsel olarak kullanmayan ilk insandı hem de sağlığımız ve iyiliğimiz için elinden geleni yaptı. Onun sabırlı, nazik tabiatı teröpatikti. Aynı zamanda silah kullanmadaki ustalığıyla birleşen zekası bizi tüm kötülüklere karşı korudu. Soylu tutumuyla Kelly ve bana insani davranışlara sahip kimselerin olabileceğini gösterdi. Oysa biz çok uzun bir süre insanca olmayan davranışlara maruz kalmıştık. Dünya üzerinde iyiliğin hala var olduğunu gördük. Washington D.C.'de bizim tanık olduğumuz ve diğerlerinin bugün bile hala kaldığı zihin kontrolü canavarlığına tolerans göstermeyi reddedenler vardı.

Gözlerim açılıp da artık gerçeğe uyandığımda öfke duydum. Kızımı etkileyen travmalara öfkeliydim. Ülkemizin sözde "liderlerinin" ellerinde yaşam boyu kullanılmış olduğumuza öfkeliydim. Amerikan halkının ülkelerini ne tür insanların yönettiğinin farkında olmamalarına öfkeliydim. Mark "En iyi intikam senin tam olarak iyileşmendir" diyerek öfkemi üretici bir doğrultuya kanalize etmeme yardımcı oldu.

Günde 18 saat süren yoğun terapilerle hafızamı ve sonuçta kafamı toparlamaya başladım. Kendi kafamın içinde ve dışında ne olduğunu yeniden keşfedip hatırladıklarımı bir günlüğe kaydettim. On yıllarca maruz kaldığım olayları kafamdan söküp çıkardıkça Beyaz Saray ve Pentagon ile ilgili anıları kaydettiğim günlükler çoğaldı. Geçmişimden gelen görüntüler kafamın içini aydınlatan neon ışıkları gibiydi. Geçmiş ile ilgili anılarımı keşfederek kendi zihnimin kontrolünü ve kafamın içine giriş iznimi yeniden kazanmıştım.

Tüm bunların en iyi yanı da Mark Philips'e aşık oluyordum. Neden aşık olmayacaktım ki? Kızımı ve beni kesin ölümden kurtarmıştı, özgür irademi yeniden kazanmama tamamen güvende her şeyi yeniden keşfetmeme ve iyileşmeme yardımcı oldu ve beni kullanan insanların tam zıt kutbuydu. Bana sevgi, saygı ve nazik bir ilgiyle davrandı. Mark'ın Kelly için ideal bir baba görünümü sergiliyor olması da aynı derecede önemli bir başka gerçekti. Ona karşılıksız sevgi ve derin bir anlayış sundu. Onun sayesinde Kelly, erkeklerin ne kadar nazik, hayatın da ne kadar güzel olabileceğine dair bir kıvılcım yakaladı. Böylesine bir erkeğin var olabileceğine dair umudumu kaybedeli çok olmuştu.

İyileşmemde sevginin rolü düşündürücüydü. Mark Philips hayatımı kurtarmakla kalmadı, bana aynı zamanda yaşama devam etmek için bir sebep verdi! Kelly'nin 1989 yılında intihar eğilimli davranışlar sergilemesi sebebiyle gözlem altına alındığı

zamanlarda olduğu gibi paylaştığımız sevgi sayesinde yola devam edebildim. Birlikte geçirdiğimiz bir yılda Mark, Kelly ile sevgiye dayalı bir ilişki kurdu. Bir aile gibiydik. Kelly, kriminal "yargı" sisteminin bir kurbanı olarak sözde ruh sağlığının yeniden kazanılması için daha sonra tabi tutulduğu testlerde bu sayede hayatta kalma gücünü kendinde bulabildi.

Kelly şu anda 18 yaşında ve Tennessee eyaleti gözetimi altındaki bir hapishanede siyasi suçlu olarak kalıyor. Maruz kaldığı zihin kontrolü projesi için istediği terapi reddedildi. Tennessee eyaleti de Kelly'yi kullananların kontrolünde olduğundan, onu hak ettiği terapiden ve ailesinden uzak tutmayı başardılar. Bunun sağlayabilmek için de birçok kanunu ve insan haklarını hiçe sayarak müthiş bir çaba sarf ettiler.

Kelly davasında gelişme sağlayabilecek insanlar vardı, kötü adamlarla birlik olup ona komplolar kuracaklarına "bilinmesi gerekenler" sözünü temel alarak hareket ettiler. Dava geçmişine daha yakından bakıldığında akla birçok soru geliyor: "Ülkemizin sözde 'ulusal güvenliğiyle'bir çocuğun ne ilgisi olabilir?" Kelly'nin davasına başkanlık eden çocuk mahkemesi hakimi, "ulusal güvenlik" dolayısıyla mahkemeyi medyaya ve seyircilere kapattı. Ardından mahkeme süresince ciddi şekilde kanun ihlalleri gerçekleşti.

Üç uzun yıl boyunca Kelly ve benim tarafsız bir temsilci isteme hakkımız göz ardı edildi. Bunun yerine pedofilik babamın sağladığı sözde "korumalar" ve mahkemenin ayarladığı avukatlar tarafından temsil edildik. Beni savunan ve mahkemenin bulduğu "temsilci" çocuk mahkemesi hakimini adaletsizlik konusunda ikiye katlardı. Benimle ilgilenmek yerine tatil yapıyordu. Benimse tek düşündüğüm şey Kelly'nin iyiliği, geleceği ve hatta bir geleceğinin olup olmayacağıydı.

Kelly geçmişindeki birçok şeyi henüz hatırlamazken geçmişini ortaya çıkarabilecek terapiyi alması kasıtlı bir şekilde engel-

lendi. Çünkü geçmişinde neyi veya kimleri hatırlayacağı önemliydi. Ben ise Kelly'nin unutması beklenen şeyleri hatırlaması için "anahtar" kelimeleri tekrar tekrar kullanıyordum. Bizi kullanan insanların korktuğu da buydu. Fakat hatırlama olayının dışarıdan yüklenen verilerle ortaya çıkmadığını, aksine içeriden gelen bilgilerle olduğunu fark ettim. Sadece benim iyi bir rehabilitasyonla yeniden kazandığım "zihin huzuru"nu Kelly'nin de kazanmasını istiyordum. Sorular gittikçe artıyordu: "Çocuk mahkemesi 'George Bush' adını kullanmamızı neden yasaklamıştı?" "Tennessee Eyaleti Kelly'ye Stephen King'in korku romanlarını verirken neden "Oz Büyücüsü" Kelly için bir tabu konusuydu?" Mahkeme Kelly ve benim 'Başkan', 'politika', 'Yeni Dünya Düzeni' ve 'zihin kontrolü' kelimelerini kullanmamızı neden yasaklamıştı?"

Eyalet çalışanlarının bir girişimi sonucu ilişkimizi "normale" çevirmek için Kelly ve benim geçmiş hakkında konuşmamız yasaklanmıştı. Onun korkunç ve çaresiz durumundan çıkması veya bir aile olarak gelecek planları yapmamız için çaba sarf etmeme böylece engel oldular.

En kötüsü de Tennessee eyaletinin Kelly'nin Mark Philips ile herhangi bir şekilde görüşmesine engel olmasıydı. O sırada ben de onu ancak mahkemenin sağladığı gözetmenler eşliğinde görebiliyordum. Parkta gördüğü Mark'a el sallaması bile yasaktı. Sonuçta Mark da tıpkı benim gibi hiçbir kanuna karşı gelmemiş, adı bizi kullananların arasında asla anılmamış bir insandı. Tüm bunlar düşünüldüğünde akla şu soru geliyordu: Tennessee eyaleti, Kelly'yi kurtarmış ve ona sadece karşılıksız sevmenin ne demek olduğunu öğretmiş olan bu adamla Kelly'nin iletişim kurmasını engellemek için niçin bu kadar çaba sarf ediyordu?

Kelly yıllarca bu soruları sordu. Fakat cevap alamadı. Tennessee eyaleti ona "eyaletinkiler yerine kendi isteklerini temsil edecek tarafsız bir avukat" isteğini neden reddettiğini bile açık-

lamadı. Kendini temsil edecek bir yetkili için yalvarışlarını bir tek onun davasını "yürüten" sosyal hizmetler görevlisinin sağır olan kulakları duydu. Bu sosyal görevli hiçbir temeli olmayan "bilinmesi gerekenler" sözünü temel alarak hareket ediyordu. Ve Kelly birilerine veya kendine verecek olursa Tennessee Eyaletinin yanında kendisi de sorumlu sayılacaktı bu sebeple fazla bilgi istemiyordu.

Kelly'nin hayal kırıklıkları başa çıkabileceğinin çok ötesindeydi. İyi bir rehabilitasyon isteği reddedilmişti fakat buna rağmen proje dolayısıyla sınırlı ve zayıflatılmış olan kendini kontrol etme yeteneğini koruyabildiği için onu takdir ediyorum. Kelly imkansız olanı başarmak için her gün girişimlerde bulunarak, ileri zekası ve istekli kararlılığı sayesinde bugün devam edebiliyor. Fakat bu da CIA'nın onun sessizliğini korumak için uyguladığı psikolojik savaştan kendini koruması için yeterli değil. Yardıma ihtiyacı var. Ortak bir sese ihtiyacı var.

Kelly'ye halkın başkaldırısı ve 1947 Ulusal Güvenlik Hareketinin (aynı kanun 1984 yılında Reagan tarafından düzeltilmişti) yürürlükten kaldırılmasıyla yardımcı olunabilir. Bu kanun bir zamanlar muhteşem olan ulusumuzun gerçek güvenliğini yok etmiştir. Kongre çalışanlarınıza ve Senatörlerinize sözde "Ulusal Güvenlik" hareketlerinizin yürürlükten kaldırıldığını haber verebilirsiniz. Bunu bugün yapın. Teşekkürler.

EK

Kelly şu anda 18 yaşında.

1998 Sonbaharı: Kelly ile ilgili bir çığ gibi genişleyen uluslararası insan hakları savunucularının girişimlerine rağmen Zihin Kontrolü Projesine dahil olan insanlar yüzünden Kelly doğduğu andan itibaren maruz kaldığı yıkımı giderebilmek için henüz bir rehabilitasyon programına sokulma hakkını elde edemedi. İnsanlar bu hakkı elde etmesi için Tennessee eyaleti yöneticilerine başvuruda bulundular. Sayfalarca belge ve mektup trafiği yaşandı. Bu belgelerin birer kopyası da bende bulunuyor. Ülkemizi, bilgimizi ve sonuçta "kriminal" yargı sistemimizi kontrol eden birkaç suçlu yönetici bilinen ve belgelenen bu problemin çözümü için hareket etmeyi reddettiler. Hatta böyle bir sorunun var olduğunu dahi kabul etmediler. Henüz sınıflandırılıp, düzenlenmemiş 70.000 belge, delil, video, tıbbi kayıt ve birkaç hükümet yetkilisinin yeminli ifadesine bakıldığında, hala benim ve Kelly'nin yaşadıklarımız, Mark Philips ile benim yıllarca toparladığım bunca delilin yok sayılması ve tüm bunların hasır altı ediliyor olması affedilir bir hata değil. Ya da 1991'de Nashville, Tennessee Çocuk Mahkemesi'nde bir yargıcın da söylediği gibi "ulusal güvenlik sebebiyle bu davada bazı kanunlar uygulanamaz." Bu olayların on yıl boyunca hasır altı edilme-

sinden sonra Kelly tedavi edilmeden Tennessee eyaleti gözetiminden kurtuldu. Bu arada gerçekten de hak ettiği rehabilitasyonu elde edebilmek için güvenli bir çevrede bekliyor.

DELİL OLUŞTURACAK BELGE VE RESİMLER

Alex Houston

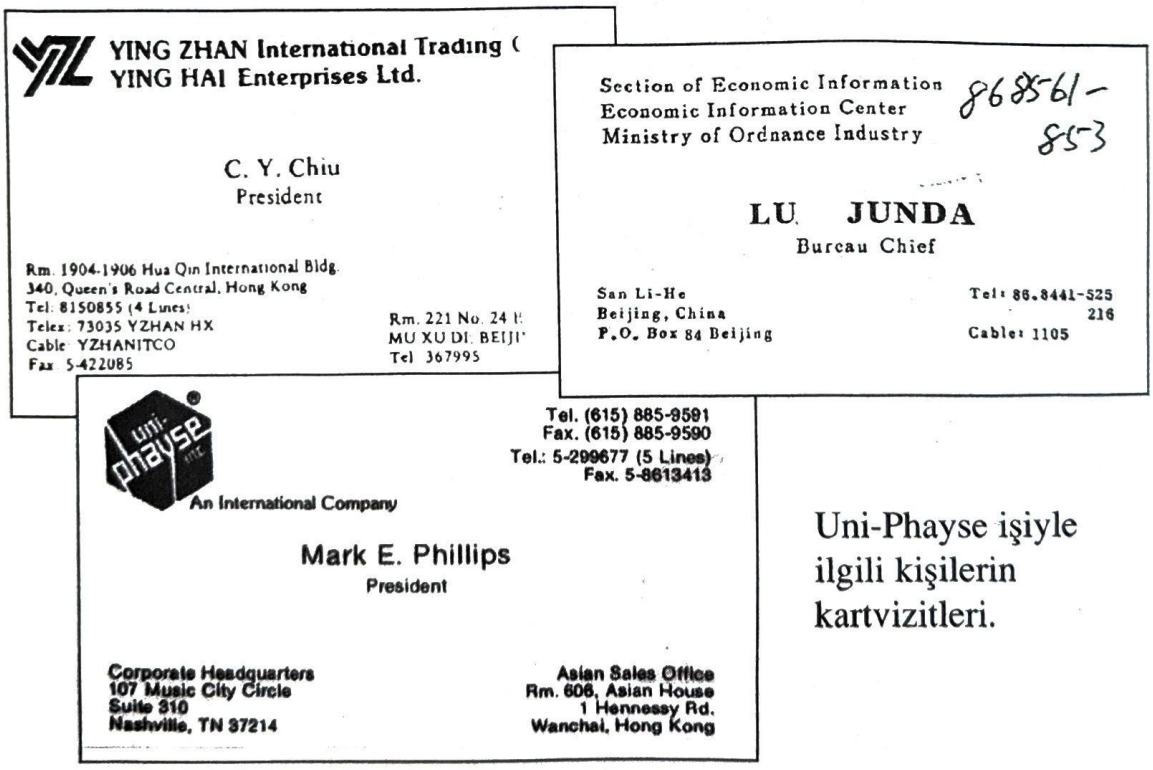

Uni-Phayse işiyle ilgili kişilerin kartvizitleri.

NEWS

ADVANTAGE MAGAZINE DECEMBER 1987

The power of saving energy

Nashville-based Uni-Phayse Inc. has landed a $31 million purchase contract with the People's Republic of China for capacitors, which operate as electronic power factor correction systems.

Founded approximately a year ago, the company will supply the energy managing systems to the Chinese government over the next 15 years, according to Mark Phillips, president.

"Initial applications will be directed toward that country's mining industry," says Phillips. "The Chinese have had to shut factories down on an alternating-day schedule because of power shortages. This device will enable them, in essence, to save enough energy to keep their factories going."

Ranging in size from a computer chip to a small office, the devices primarily affect the energy losses that occur with the use of electric motors, according to Phillips. "There are two types of electrical power," he explains, "and the power factor is the type used to turn a motor on." Although it is not used once the motor is running, it keeps running through the lines, Phillips says. Typically, it is then shot back to the power company and no one benefits.

"However, capacitors, which are installed near the equipment, store the energy almost instantaneously and then release it back to the motor when the motor demands it," Phillips says. Companies can realize a 15-17 percent savings in their energy bills, Phillips claims, in addition to eradicating the "power factor" penalties charged by the utility companies.

Although the technology has been available in this country for 50 years, according to Phillips, very few efforts have been made to manufacture and market the systems.

"Frankly speaking," he says, "because energy costs have been so low in this country until the last decade, there hasn't been any real interest in conserving energy. Of course, that is changing."

The company is working with TVA to identify industries that are experiencing "power factor" penalties. For now, says Phillips, there are several industries and institutions, such as schools, which can benefit from the technology.

While working with the local market, Phillips is also negotiating with other Pacific Rim and Third World countries, which he says are keenly aware of their need to manage energy.

"The bottom line of what we're doing is developing an educational program on the benefits of energy management for these countries, and we will also be manufacturing other energy-saving devices in the future," the executive says.

Currently manufacturing the systems at full capacity in the company's Florida plant, Uni-Phayse plans to open a second manufacturing operation in Nashville early next year. Phillips is in the process of locating and purchasing equipment for the plant, which he says will employ approximately 30 people.

— by Bonnie Arnett

Uni-Phayse'in Çin Hükümeti ile yaptığı iş hakkında gazetede çıkan bir haber.

Mark Phillips'in kartvizitleri

U.S. Department of Justice

United States Attorney

Middle District of Tennessee

110 9th Avenue South, Suite A-961 *615/736-5151*

Nashville, Tennessee 37203-3870 *FTS/852-5151*

September 9, 1991

Mr. Mark Phillips

Dear Mr. Phillips:

This letter will advise you of the following matters pertaining to testimony before the Federal Grand Jury for which you have been subpoenaed.

1. You are a possible subject of an investigation by the Federal Grand Jury. This means that the United States Attorney's Office or the Grand Jury has substantial evidence linking you to the commission of a crime and you are, in the judgment of the United States Attorney's Office, a possible defendant.

2. The Grand Jury is conducting an investigation of possible violations of federal laws including Title 18, U.S.C. Section 871, mailing threatening communications.

3. You may refuse to answer any questions if a truthful answer to the questions would tend to incriminate you.

4. Anything you do say may be used against you by the Grand Jury or in a subsequent legal proceeding.

5. You are entitled to consult with counsel about this matter. If you cannot afford to hire an attorney, one will be appointed for you upon your request to the court.

6. If you have retained counsel, or have been appointed counsel, the Grand Jury will permit you a reasonable opportunity to step outside the grand jury room to consult with counsel before answering questions, if you so desire.

Sincerely,

VAN S. VINCENT
Assistant United States Attorney

/tp

Tenessee'de Mark Phillips'e gelen mahkeme çağrısı

AO 110 (Rev. 12/85) Subpoena to Testify Before Grand Jury

United States District Court

MIDDLE DISTRICT OF TENNESSEE

TO

MARK PHILLIPS

SUBPOENA TO TESTIFY BEFORE GRAND JURY

SUBPOENA FOR

☐ PERSON ☑ DOCUMENT(S) OR OBJECT(S)

YOU ARE HEREBY COMMANDED to appear and testify before the Grand Jury of the United States District Court at the place, date, and time specified below.

PLACE	COURTROOM
U.S. Courthouse 8th & Broad Nashville, TN 37203	A-825 Grand Jury Room
	DATE AND TIME Sept. 19, 1991 ~~1:00 p.m.~~ ~~3:30 p.m.~~

YOU ARE ALSO COMMANDED to bring with you the following document(s) or object(s):

You will be asked to provide fingerprints, palmprints, handwriting exemplars, and testimony.

☐ Please see additional information on reverse

This subpoena shall remain in effect until you are granted leave to depart by the court or by an officer acting on behalf of the court.

CLERK	DATE
Juliet Griffin	Sept. 9, 1991
BY DEPUTY CLERK	
This subpoena is issued on application of the United States of America	NAME, ADDRESS AND PHONE NUMBER OF ASSISTANT U.S. ATTORNEY VAN VINCENT, AUSA A-961 U.S. Courthouse Nashville, TN 37203 615/736-5151

38

Mahkeme emri

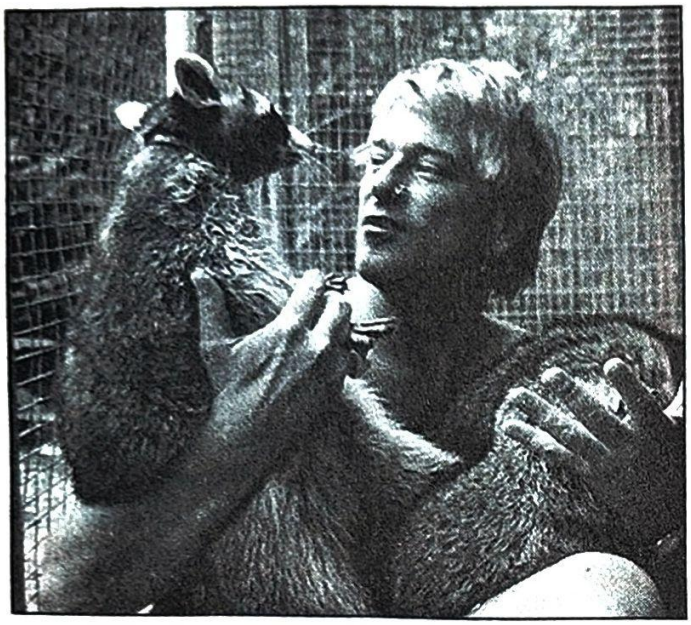

Mark rakunlarla, 1988

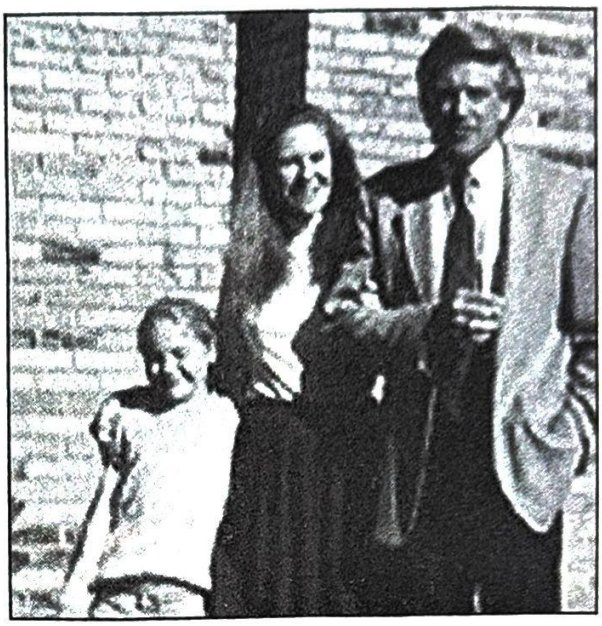

Kelly, Cathy ve Mark, 1988

Cathy ve Mark, 1988, Las Vegas-Nevada

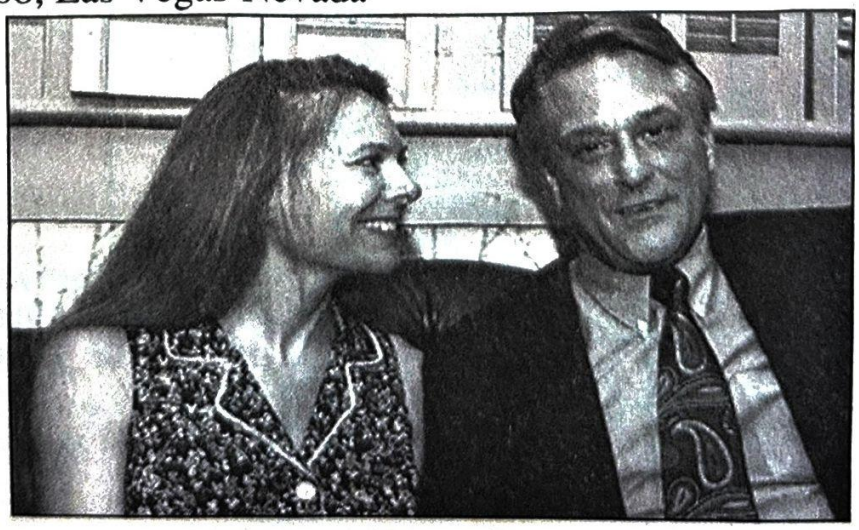

Cathy ve Mark, 1995

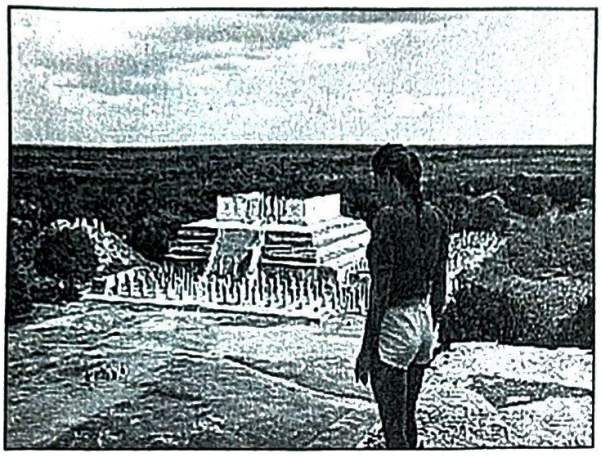

Cathy, Cozumel, Meksika'da, Başkan de la Madrid'e fahişelik yapmasından hemen önce, 1986

Cathy, NCL'in CIA istihbaratının yanındaki Stirrup Cay'de

Suudi Arabistan büyük elçisi Prens Bandar Bin Sultan Cheney'nin Pentagon'daki ofisinde

San Francisco'da, Teğmen Aquino'nun korunmasını protesto için yapılan gösteriler.

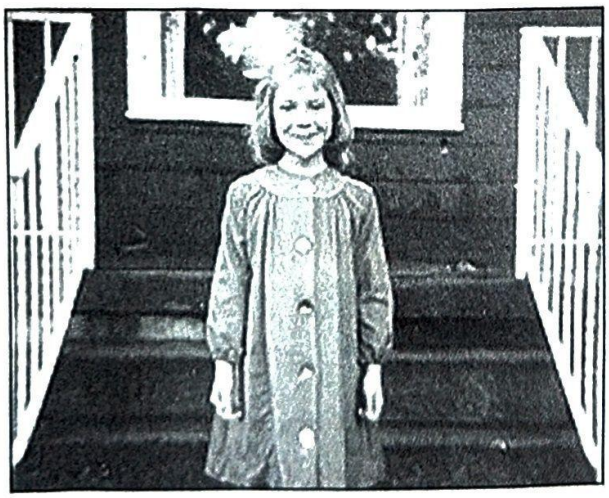

Okulun ilk günü, 1965. Cathy, Gerald Ford'un onu "tanıdığı" zamanlarda.

Cathy, 7 Mayıs 1966, İlk Tören

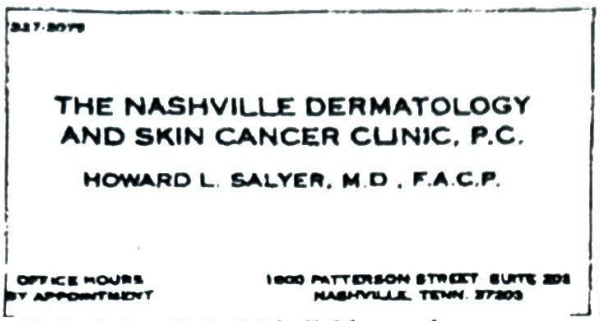

Cathy'nin yüzündeki silahla yapılmış bereleri ameliyatla geçirdi.

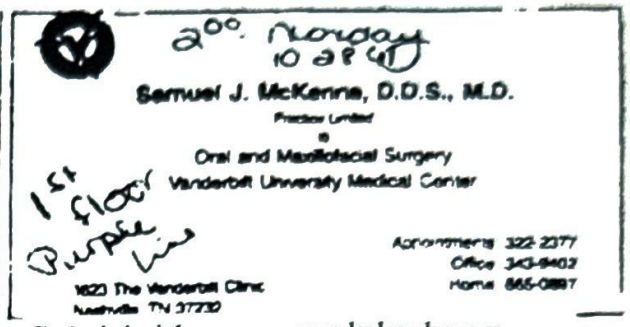

Cathy'nin işkence sonucu kalıcı hasara uğramış çenesini tedavi etti.

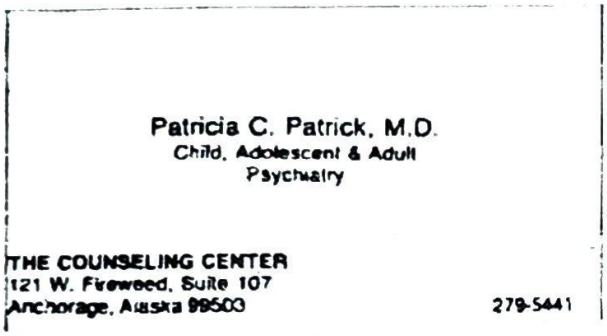

Kelly'nin zihin programlaması sonucu çoğul kişiliğe sahip olduğu tanısını koyan ilk psikiyatr.

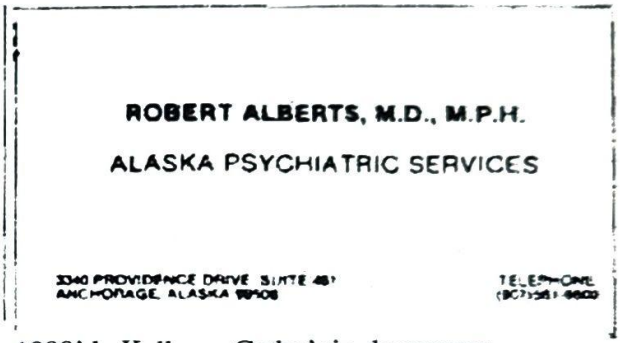

1989'da Kelly ve Cathy'nin durumunu değerlendiren ilk psikiyatr.

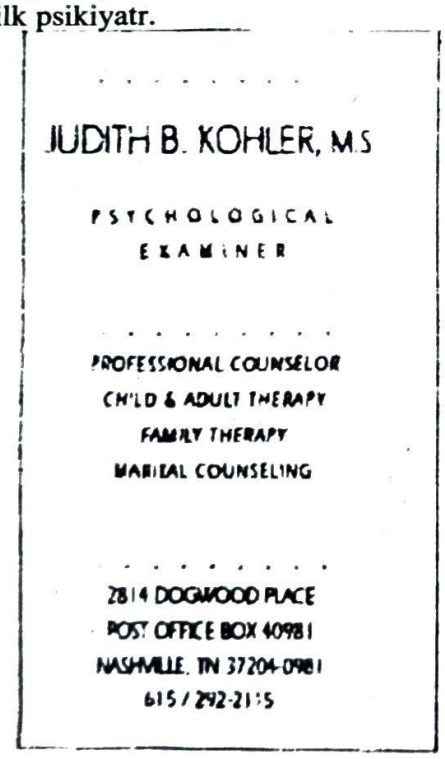

C.I.A.'e ve Tenessee eyaletine karşı çıkarak Cathy'ye akli dengesi yerinde ve yeterli bir anne raporu verdi.

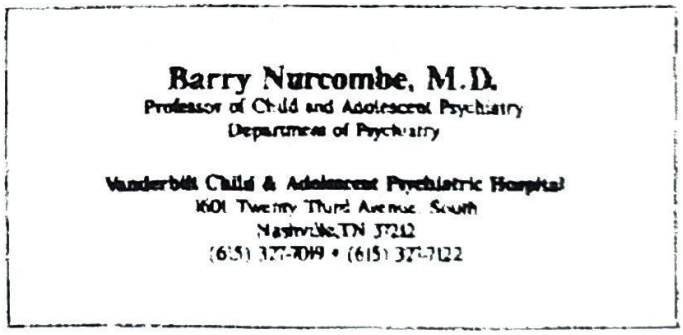

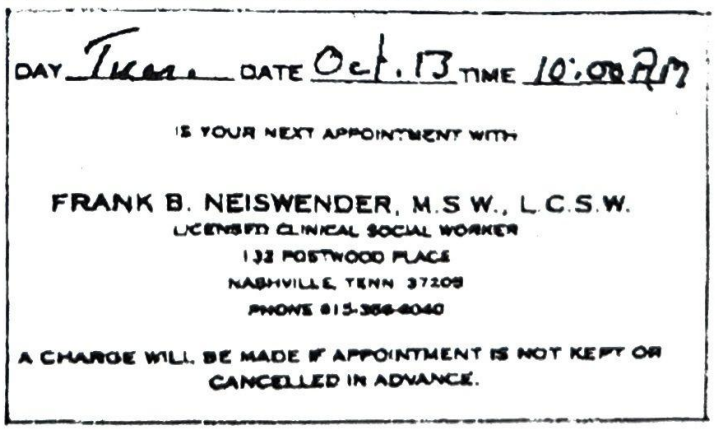

Kelly'nin (gizli bir şekilde C.I.A. tarafından desteklenen)Vanderbilt psikiyatristi ve terapisti.

PEDIATRIC CONSULTANTS OF ALASKA, INC.

Clinton B. Lillibridge, M.D. F.A.A.P.

June 22, 1989

Investigator Jack Chapman
Anchorage Police Dept.
4501 S Bragaw
Anchorage, Alaska 99507

RE: KELLY O'BRIEN

Dear Mr. Chapman:

Kelly O'Brien appeared in my office in the company of her mother, Cathy O'Brien, on 06/12/89. Mother requested evaluation for possible sexual abuse.

Child appeared somewhat ill at ease but was fully cooperative and had a good sense of humor - joking during the examination.

PHYSICAL EXAMINATION: HEENT: She was a rather round face child with prominent cheeks. Otherwise negative. BREASTS: Breasts are Tanner Stage 0 development. CHEST: Fine musical wheezes throughout. GU: The genital exam is Tanner Stage 0 development. The introitus is intensely red with a moderate white discharge. Culture for sexually transmitted diseases was negative. The hymen has a smooth thick edge with a 6 X 8 mm opening. The vaginal mucosa appeared normal. RECTAL: Anus has no tears, no fissures, and no scars. EXTREM: Extremities are rather stocky in the proximal portion.

DIAGNOSIS: Large opening in the hymen indicative of sexual penetration. Nonspecific vaginitis of childhood. Chronic asthma.

COMMENT: Vaginitis causes some swelling of the hymen tissue. If the swelling were not present, the opening through the hymen may appear considerably larger. The size of the opening itself is typical for a child who has been sexually penetrated with an object the size of an adult finger. This could not have been caused by an accident because the hymen is recessed back into the introitus far enough to protect it from damage occurring from falls, splits, etc.

CLINTON B. LILLIBRIDGE, M.D.
Pediatrician

CBL/bw
cc: Dr. Bruno Kappes

JUN 23 1989

1200 Airport Heights Drive, Suite 230 • Anchorage, Alaska 99508
Telephone (907) 276-5517

Alaska Pediyatri Danışmanları adlı kurum tarafından polise Kelly'nin cinsel tacize maruz kaldığına dair verilen rapor.

PEDIATRIC CONSULTANTS OF ALASKA, INC.
Clinton B. Lillibridge, M.D., F.A.A.P.

September 11, 1989

Dion Roberts, M.D.
4001 Dale St.
Suite 210
Anchorage, Alaska 99508

Dear Dion:

Kelly Cox is a 9 and 1/2-year-old chronic asthmatic that was involved with her parent in a cult which did mind programming. Mother and Kelly are now in rather intensive treatment for this with salutary effect.

She had physical findings of chronic asthma. They have applied for Social Security Disability which requires evaluation and expertise beyond mine. A copy of the paperwork is enclosed.

CBL

CLINTON B. LILLIBRIDGE, M.D.
Pediatric Gastroenterologist

CBL/bw
enclosure

SEP 15 1989

1200 Airport Heights Drive, Suite 230 • Anchorage, Alaska 99508
Telephone (907) 276-5517

Yeni aynı kurumdan Kelly ve Cathy'nin zihin kontrol programına maruz kaldıkları yolunda bir mektup.

CHARTER NORTH HOSPITAL
2530 DE BARR ROAD
ANCHORAGE, ALASKA 99508
(907)-258-7575

COX (O'BRIEN), KELLY
DR. PATRICK
M.R.#: 00-32-75
ADMISSION DATE: 09-19-89
DISCHARGE DATE: 10-16-89
D.O.B.: 02-19-80

DISCHARGE SUMMARY

DISCHARGE DIAGNOSES:
AXIS I: Dissociative Disorder

AXIS II: Post Traumatic Stress Disorder

AXIS III: Bronchial asthma

AXIS IV: Precipitating stress: Severe

AXIS V: Highest level of function: Fair

The patient is a 9½ year old girl who was admitted to the hospital on transfer from Humana Hospital where she has been a patient for approximately two weeks. She was admitted there because of an acute asthmatic episode in which she had deteriorated from a previous time. Additionally, the patient is a victim of sexual abuse and ritualized abuse involving hypnosis, mind control, and psychological programming. The patient had been under the hypnotic control of her step-father from the age of two and a half until approximately six months prior to admission. During this time the patient had been sexually abused and had participated in ritual abuse and had been programmed to die. Last June, at the end of the school year, the patient had an acute asthmatic episode requiring intensive treatment at Humana Hospital. During that time she was on steroids and has been recently on a course of steroids. The patient is admitted to Charter North Hospital because of suicidal/homicidal ideation. The ideation appears to be mostly directed towards herself, her mother and her step-father.

The patient's mental status examination at the time of admission indicates an attractive blonde-haired girl with a slightly moon shaped faces consistent with the use of steroids. She relates easily to the examiner whom she knows through her outpatient treatment. She is animated and engaging. She is quite resistant to exploration of her problems but can fairly easily refer to the sexual abuse she has experienced. There are no bizarre or unusual behaviors noted in this examination tonight. She does seem somewhat agitated and admits that she is apprehensive. She appears to be intellectually bright.

ADMITTING DIAGNOSIS: Dissociative Disorder OS, Post Traumatic Stress Syndrome and Bronchial Asthma.

Social history was obtained by the unit social worker. It is his assessment that she is an engaging and verbal youngster on a superficial social level. The writer was able to "trigger" the patient's defenses which consisted of a horse personna and withdrawal. Activity level was good and eye contact appropriate.

Kelly'ye çoğul kişilik, travma sonrası stres ve astım teşhisi koyan Charter North Hospital raporu.

STATE OF LOUISIANA

CERTIFICATE OF LIVE BIRTH

200 Professional
West Monroe, La

Birth No. 119 80 15 856

Cox	Kelly	Lynn	Feb. 19, 1980
Girl	Single X Twin ☐ Triplet ☐	1st ☐ 2nd ☐ 3rd ☐	3:15 p.m.
West Monroe			Ouachita
Glenwood Hospital			Yes ☐ No ☐
Chatham	Jackson		Louisiana
Route 1, Box 84			Yes ☐ No X
Edward Wayne Cox	Hodge, La.	31	White
Cathleen Ann O'Brien	Muskegon, Michigan	22	White
✓ Cathleen Cox			February 21, 1980
Route 1, Box 84, Chatham, La. 71226			
✓ [signature] M.D.			2-25-80
MAR 18 1980	✓ Kate L. Stewart		MAR 20 1980

CONFIDENTIAL INFORMATION FOR MEDICAL AND HEALTH USE ONLY

(This Section MUST Be Filled Out For Each Birth)

FEB 17 1981

I CERTIFY THAT THE ABOVE IS A TRUE AND CORRECT COPY OF A CERTIFICATE OR DOCUMENT REGISTERED WITH THE DIVISION OF VITAL RECORDS OF THE STATE OF LOUISIANA, PURSUANT TO LSA--R.S. 40:32, ET SEQ.

Harold A. Hetling MD
STATE HEALTH OFFICER

Stanley G. Brown
STATE REGISTRAR

Kelly'nin doğum sertifikası

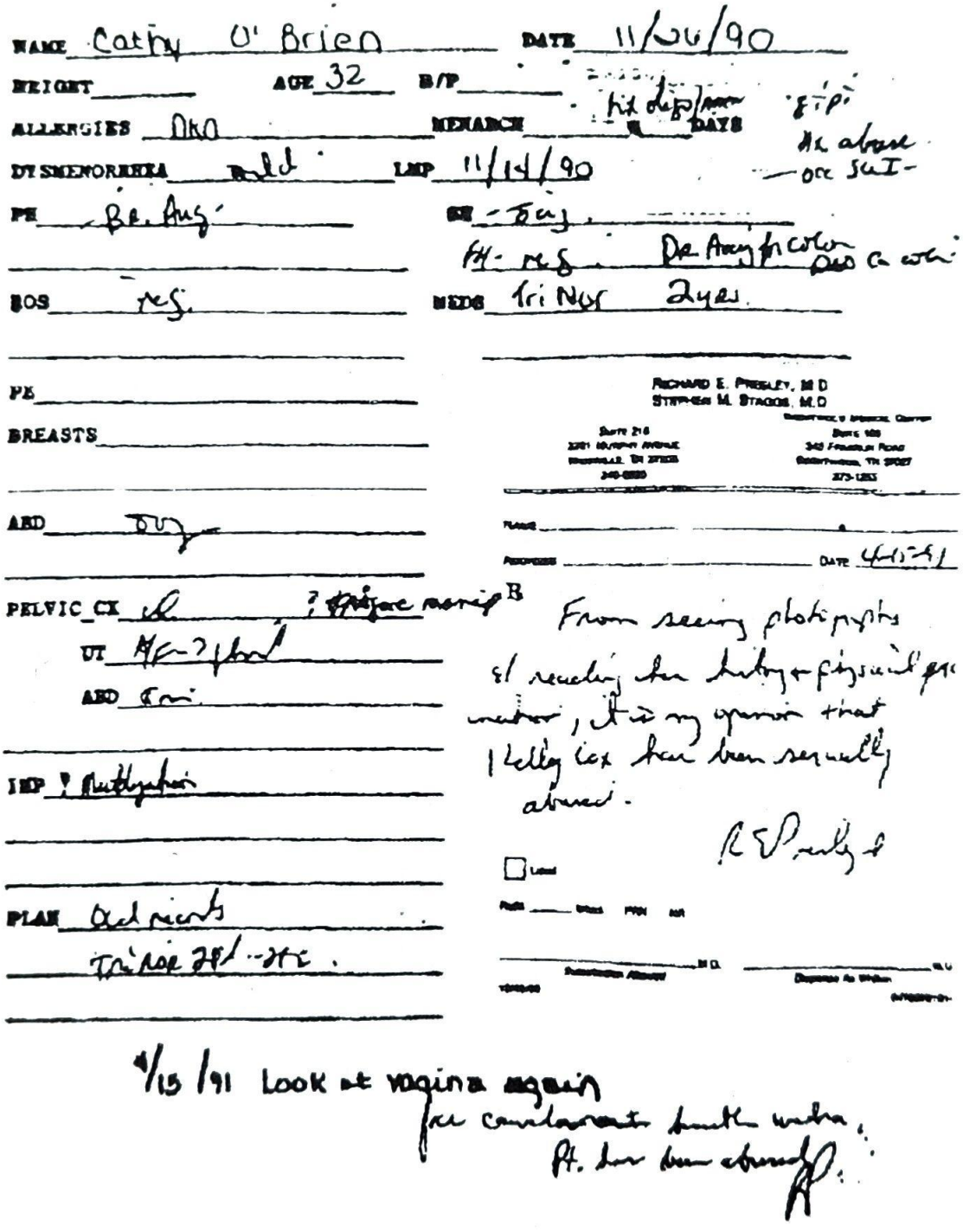

NAME Cathy O' Brien DATE 11/26/90

HEIGHT _____ AGE 32 B/P _____

ALLERGIES DKA MENARCH _____ DAYS

DYSMENORRHEA mild LMP 11/14/90

PH Br. Aug. SH - Sing.

FH - neg. Dr Aug for colon DEO Ca colon

ROS neg. MEDS Tri Nor 2yrs.

PE _____

BREASTS _____

ABD Sing

PELVIC CX ? Trigone menip

UT [illegible]

ABD [illegible]

IMP ? Mutilation

PLAN Old records

Tri Nor 2yr - 2yr.

RICHARD E. PRESLEY, M.D.
STEPHEN M. STAGGS, M.D.

Suite 216
3201 Murphy Avenue
Knoxville, TN 37205
240-6000

Suite 100
345 Franklin Road
Brentwood, TN 37027
373-1253

NAME _____

PROCEDURE _____ DATE 4-15-91

From seeing photographs & reading her history + physical examination, it is my opinion that Kelly Cox has been sexually abused.

R E Presley

☐ Local

Rate ____ Mins PRN MR

_____ M.D. _____ M.D.

Substitution Allowed Dispense As Written

4/15/91 Look at vagina again for convalescent breath urethra. Pt. has been abused.

Cathy'ye verilen bir hastane raporu

Cathy'nin doğum belgesi

Certificate of Birth

This Certifies that Cathleen Ann O'Brian

was born to Mr. and Mrs. Earl M. O'Brian

in Mercy Hospital Muskegon, Michigan

at 6:44 P. .m. this 4th day of December 1952

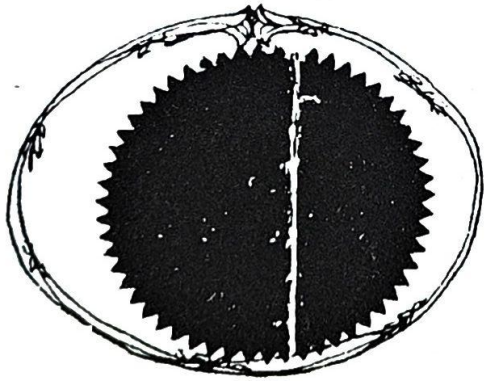

In Witness Whereof the said Hospital has caused this Certificate to be signed by its duly authorized officers and its Corporate Seal to be hereunto affixed.

Sister M. Theodora, O. P. Asst.

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

November 20, 1990

Dear Congressman Clement:

Thank you for your recent letter enclosing correspondence you received from Mark Phillips of Nashville, Tennessee.

We appreciate your interest in sharing Mr. Phillips' letter with us. I have taken the liberty or forwarding a copy of your correspondence to the appropriate officials for further attention.

Thank you again for your interest in writing.

With best regards,

Sincerely,

Frederick D. McClure
Assistant to the President
for Legislative Affairs

The Honorable Bob Clement
House of Representatives
Washington, D.C. 20515

BOB CLEMENT
8TH DISTRICT, TENNESSEE

COMMITTEE ON
PUBLIC WORKS AND TRANSPORTATION

COMMITTEE ON
MERCHANT MARINE AND FISHERIES

CONGRESSIONAL WAYS AND
TOURISM CAUCUS
STEERING COMMITTEE

DEMOCRATIC STEERING AND
POLICY COMMITTEE

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515-4205

November 15, 1990

DISTRICT OFFICES
852 U.S. COURTHOUSE
NASHVILLE, TN 37203
615-736-5285

510 MAIN STREET
SPRINGFIELD, TN 37172
615-384-6800

2101 JEFFERSON STREET
SUITE 103
NASHVILLE, TN 37208
615-321-1363

WASHINGTON OFFICE
ROOM 225
CANNON HOUSE OFFICE BUILDING
202-225-4311

Mr. Mark Phillips
P.O. Box 158352
Nashville, Tennessee 37215

Dear Mr. Phillips:

As you requested, I have forwarded to the President and Attorney General Thornburgh the packages you delivered to my office.

Should I receive a response, I will be pleased to share it with you. In the meantime, please feel free to call on me if I can be of further assistance.

Thank you, again, for bringing this matter to my attention.

Sincerely,

Bob Clement
Member of Congress

BC/dr

BOB DOLE
KANSAS
[illegible] SENATE HART BUILDING
[illegible] 224-6521

United States Senate

WASHINGTON, DC [illegible]

March 13, 1991

Mr. Mark Phillips
P.O. Box 158352
Nashville, Tennessee 37215

Dear Mr. Phillips:

Thank you for contacting me concerning the Monarch Program.

The tradition of Congressional courtesy provides that we allow our colleagues the opportunity to assist their own constituents. Accordingly, I have referred your letter to Senator Al Gore. He is in the best position to review the matter, and I am confident that he will offer all appropriate suggestions and assistance.

I appreciate the confidence you have shown by contacting me.

Sincerely,

BOB DOLE
United States Senate

BD/cr

cc: The Honorable Al Gore

CASA

Court Appointed Special Advocate
Metropolitan Juvenile Court
802 Second Avenue, South
Nashville, Tennessee 37210

Yüksek mahkemenin Kelly için değil de Tenessee eyaleti için "özel avukat" olarak tayin ettiği avukat

Laura Friabie
Assistant Program Director
(615) 256-5009 Office

STATE OF TENNESSEE
DEPARTMENT OF MENTAL HEALTH AND MENTAL RETARDATION

Komisyon'dan Taylor'ın Kelly'nin davasına verilen çalışanı

MARSHA WILLIS, M.S.W.
CHILDREN'S PROGRAM SPECIALIST
DIVISION OF MENTAL HEALTH SERVICES

DOCTOR'S BLDG 706 CHURCH ST
NASHVILLE TENNESSEE 37219

TELEPHONE
(615) 741-3570

JEAN N. CROWE
ATTORNEY

Cathy için Yüksek Mahkeme'nin tayin ettiği avukat. Ama o da eyalettten yanaydı.

LEGAL SERVICES OF MIDDLE TENNESSEE, INC.
BOD STAHLMAN BUILDING
211 UNION STREET
NASHVILLE, TENNESSEE 37201
(615) 244-6610

STATE OF TENNESSEE
DEPARTMENT OF MENTAL HEALTH AND MENTAL RETARDATION

Akıl Sağlığı Komisyonundan gelen ve yanlış hukuki tavsiyeleri sonucu Kelly'nin siyasi tutuklu olarak alıkonulmasının suçlusu.

ERIC B. TAYLOR, M.S.H.A.
COMMISSIONER

DOCTORS' BLDG 706 CHURCH ST.
SUITE 600
NASHVILLE, TENNESSEE 37219

TELEPHONE
(615) 741-3107

TENNESSEE DEPARTMENT OF HEALTH AND ENVIRONMENT
MEDICAID DIVISION
OFFICE OF PROGRAM SERVICES

VICKY AUSTIN
PROVIDER/RECIPIENT INQUIRY
SUPERVISOR

Komisyon'dan Taylor'ın Kelly'nin davasına verdiği sağlık sigortası uzmanı

PHONE 741-0056

729 CHURCH STREET
NASHVILLE, TN 37219-5406

Steven Hassan M.Ed.
CULT AND MIND CONTROL SPECIALIST
STRATEGIC INTERVENTION THERAPIST

P.O. BOX 686
BOSTON, MA. 02258
(617) 964-6977

Zihin kölelerinin en tanınmışlarından biri. 1989'da UCLA'de (CIA için) çalışan Dr. Jocelyn West tarafından Mark ve Cathy'nin üzerine gönderilen kişi.

"NULLI VENDEMUS, NULLI NEGABIMUS RECTUM AUT JUSTITIAM"

HENRY A. MARTIN
ATTORNEY AT LAW
FEDERAL PUBLIC DEFENDER

808 BROADWAY
NASHVILLE, TENNESSEE 37203
736
615-251-5047
FTS 852 5047

Mark'ın 9.9.91'deki suçlamalardaki avukatı.

MICHAEL E. TERRY
LAWYER
150 SECOND AVENUE N., SUITE 315
NASHVILLE, TENNESSEE 37201
(615) 256-5555

1-800-527-4529
FAX (615) 256-5652

Aynı davada Cathy'nin avukatı.

JAMES ZERILLA
SCOUT

2115 KING CROSSING S.W.
WINTER HAVEN, FLORIDA 33880
(813) 299-7665

Dick ThornBurgh'ün 1986'daki NCL Karayipler gezisinden arkadaşı.

O zamanlar Mesika Başkanı olan De la Madrid'in 1992'de mark ve Cathy için önderilen ajanı.

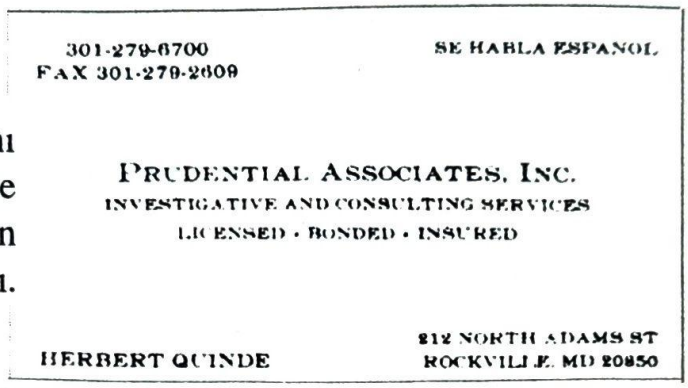

Kendisine Amerikan Gümrük ve Göçmen Ofisi memuru süsü veren D.E.A ajanı.

Alex Houston tarafından kiralanan CIA hava tacizi pilotu.

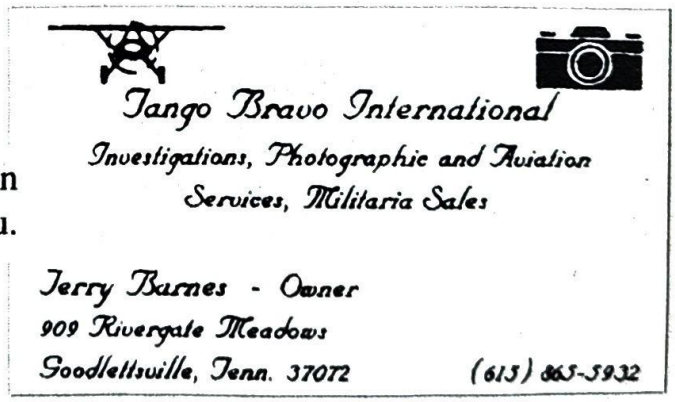

Yüksek Mahkeme'nin tayin ettiği eyaleti temsil eden aracı.

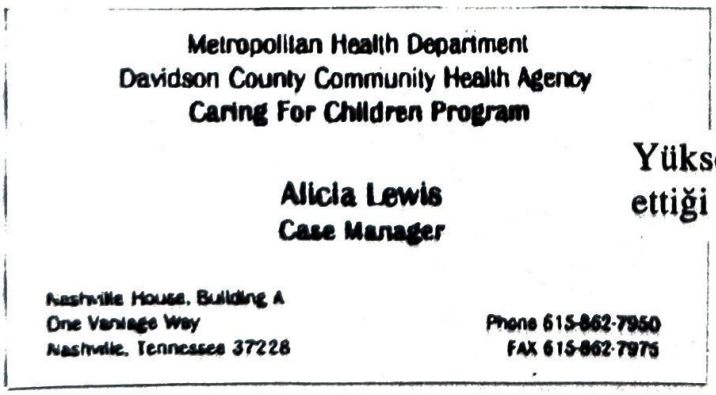

OMNI VISIONS, INC.
Breaking the Traditional Boundaries of Care

Kathy Joyner, M.A.
Resource Coordinator

1451 Elm Hill Pike • Suite 250-A
Nashville, TN 37210
367-1622 • Fax 367-1890

Yüksek mahkemenin tayin ettiği ve vatandaşlık hakları ihlali konusunda uzman kişi.

ANDREW EARL
SPECIAL AGENT
TENNESSEE BUREAU OF INVESTIGATION

STATE OF TENNESSEE
23RD JUDICIAL DISTRICT

DAN M. ALGOBROOKS
DISTRICT ATTORNEY GENERAL

P.O. BOX 580
CHARLOTTE, TN 37036
(615) 789-5021

NETWORK: 840-2512
SHLAND CITY (615) 792-4825
WAVERLY (615) 296-9159

"Equal Justice For Victims"

Yüksek mahkemedeki davalara girmesi engellenen Devlet Kurbanları Avukatlık Örgütü

ORGANIZED VICTIMS OF VIOLENT CRIME
P.O. Box 1221
Madison, TN 37115-1221

Hot Line (615) 865-4385

EDITH S. HAMMONS
President

19TH SENATORIAL DISTRICT

THELMA M. HARPER
SENATOR

SUITE 6
LEGISLATIVE PLAZA
NASHVILLE, TN 37243-0219

Tenesse Eyaleti senatörü. Cathy senatörle Kelly'nin yasalar dahilinde rehabilitasyona hakkı olduğu konusunda senatörle görüşmüştü.

Mark ve Cathy'nin 1991'de ifade verdiği, ayrıntılı bilgi ve belge sağladığı eyalet aracıları.

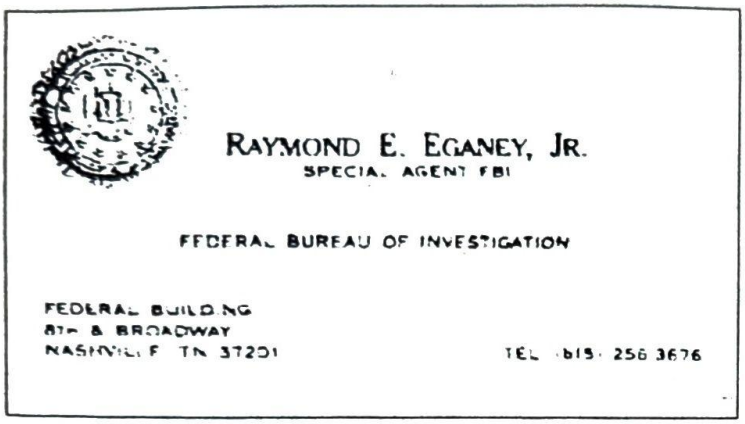

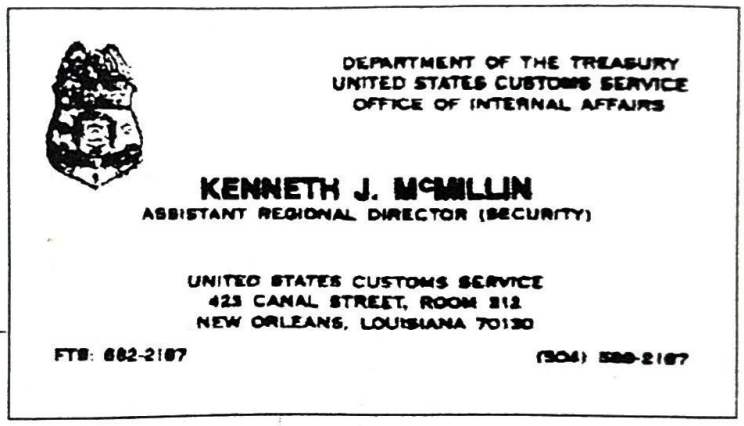

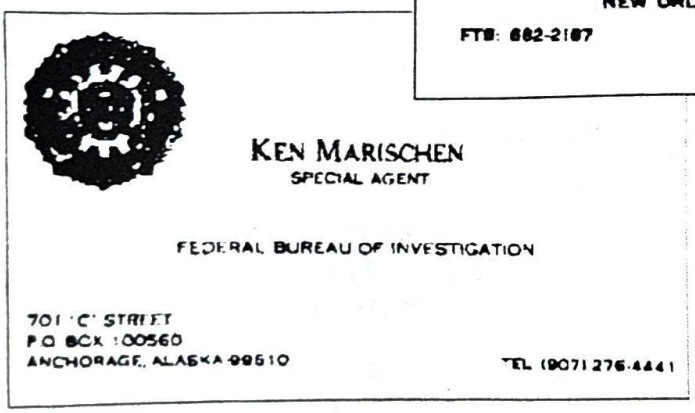

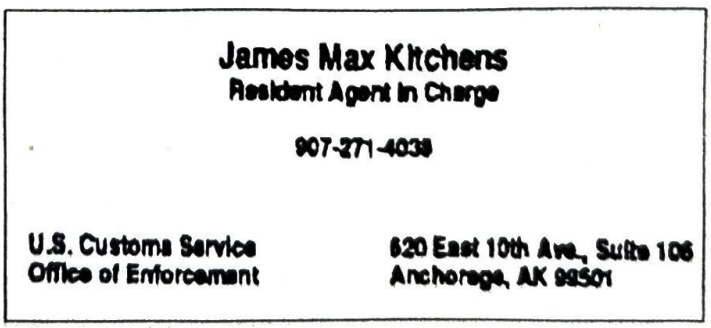

Mark ve Cathy'nin 1989'dan 1991'e kadar bilgi verdiği birçok ederal ajandan bazıları.

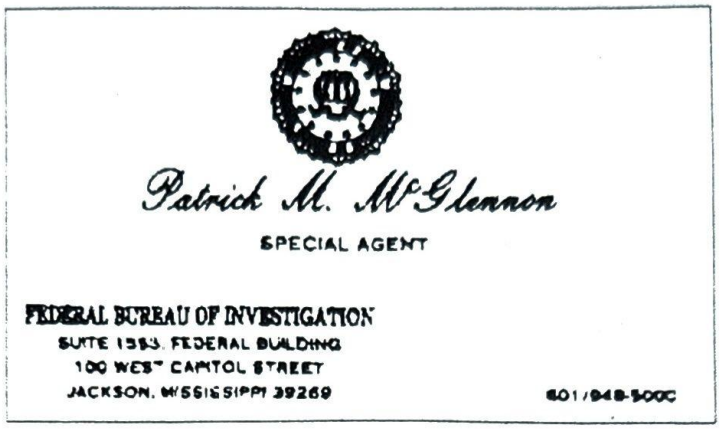

Patrick M. McGlennon

SPECIAL AGENT

FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
SUITE 1353, FEDERAL BUILDING
100 WEST CAPITOL STREET
JACKSON, MISSISSIPPI 39269
601/948-5000

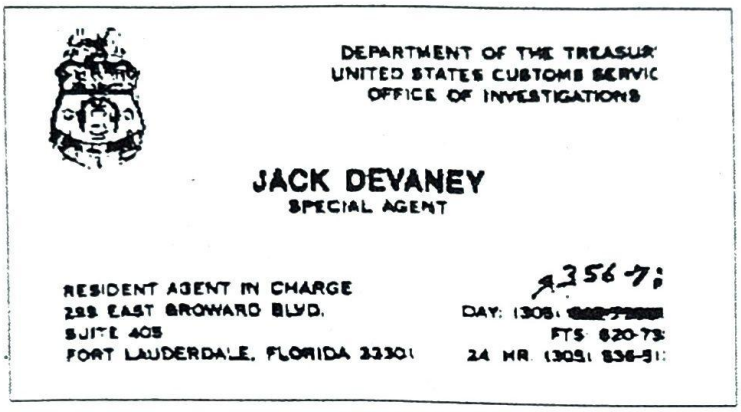

DEPARTMENT OF THE TREASUR
UNITED STATES CUSTOMS SERVIC
OFFICE OF INVESTIGATIONS

JACK DEVANEY
SPECIAL AGENT

RESIDENT AGENT IN CHARGE
255 EAST BROWARD BLVD.
SUITE 405
FORT LAUDERDALE, FLORIDA 3330(

A356-7;
DAY: (305) [redacted]
FTS 820-73
24 HR. (305) 836-51

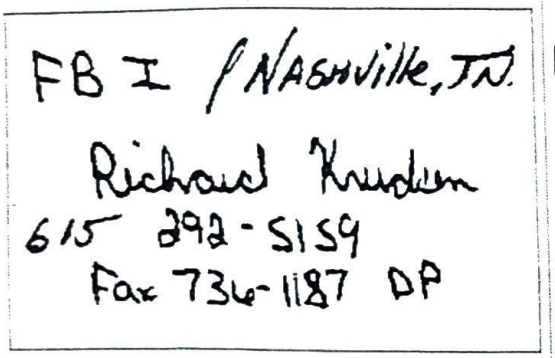

FBI / Nashville, TN.

Richard Kneuden
615 292-5159
Fax 736-1187 DP

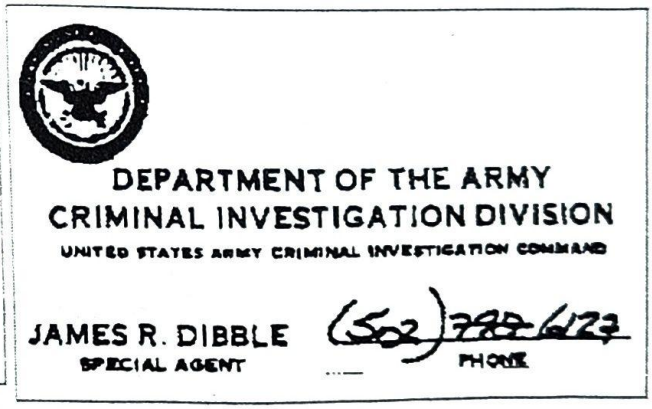

DEPARTMENT OF THE ARMY
CRIMINAL INVESTIGATION DIVISION
UNITED STATES ARMY CRIMINAL INVESTIGATION COMMAND

JAMES R. DIBBLE
SPECIAL AGENT

(502) 799-6123
PHONE

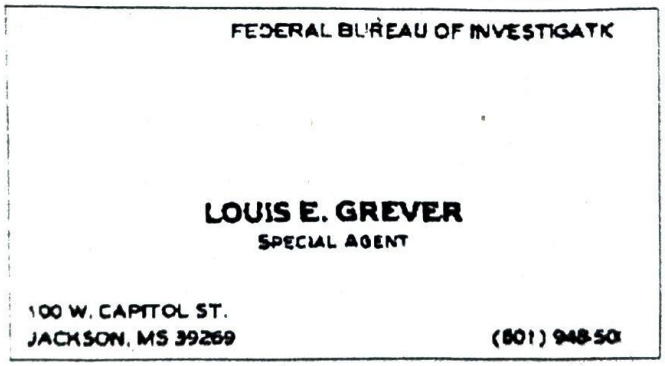

FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATK

LOUIS E. GREVER
SPECIAL AGENT

100 W. CAPITOL ST.
JACKSON, MS 39269
(601) 948-50

Mark ve Cathy'nin 1989'dan 1991'e kadar bilgi verdiği birçok ederal ajandan bazıları.

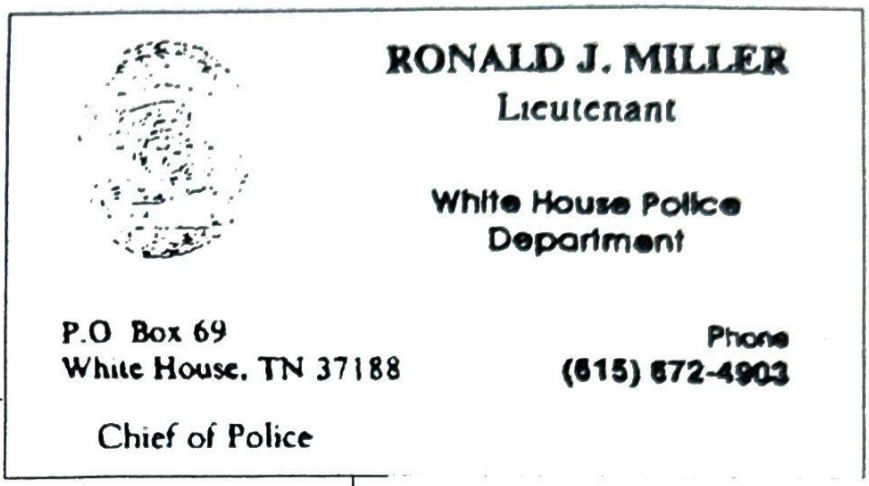

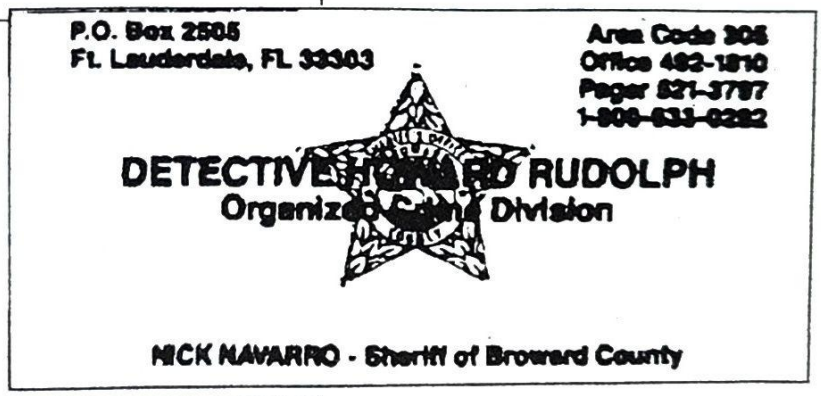

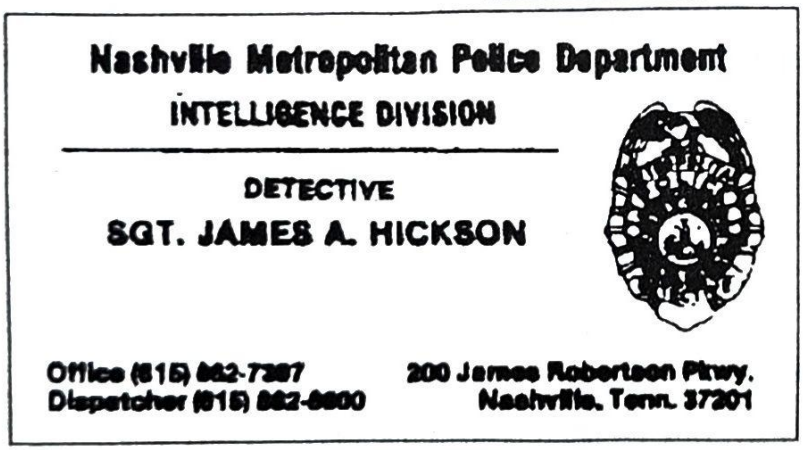

Mark ve Cathy'nin bilgi verdiği birçok yerel ajandan ve aracı kurumlardan bazıları.

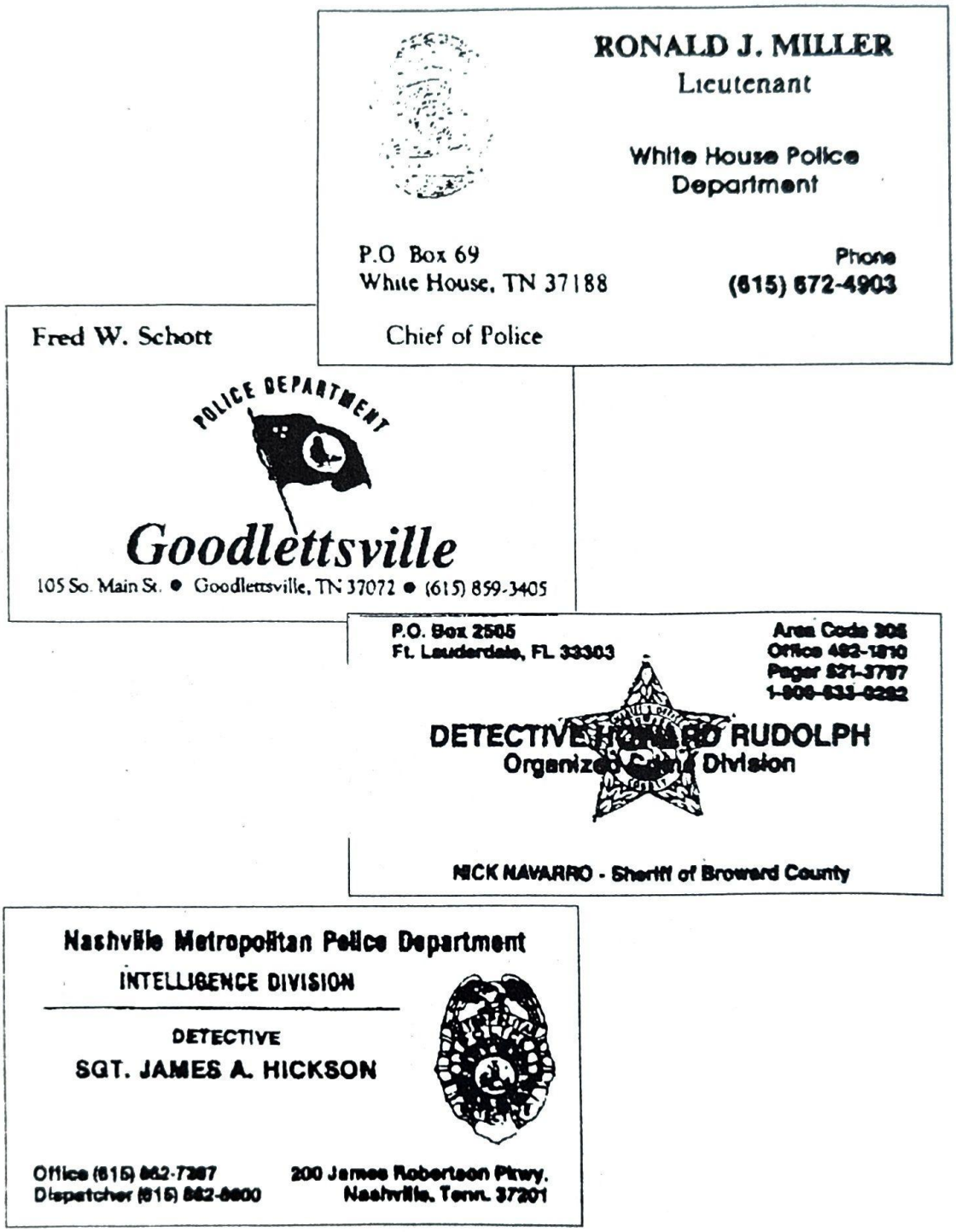

Mark ve Cathy'nin bilgi verdiği birçok yerel ajandan ve aracı kurumlardan bazıları.

CIA'e ait, Hükümdar Projesinin ve zihin kontrolü çalışmalarının varlığını kanıtlayan belgeler

PROJECT MKULTRA, THE CIA'S PROGRAM OF RESEARCH IN BEHAVIORAL MODIFICATION

JOINT HEARING

BEFORE THE

SELECT COMMITTEE ON INTELLIGENCE

AND THE

SUBCOMMITTEE ON HEALTH AND SCIENTIFIC RESEARCH

OF THE

COMMITTEE ON HUMAN RESOURCES

UNITED STATES SENATE

NINETY-FIFTH CONGRESS

FIRST SESSION

AUGUST 3, 1977

Printed for the use of the Select Committee on Intelligence and Committee on Human Resources

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE

95-625 O WASHINGTON : 1977

For sale by the Superintendent of Documents, U.S. Government Printing Office
Washington, D.C., 20402
Stock No. 052-070-04357-1

BEHAVIOR MODIFICATION PROGRAMS FEDERAL BUREAU OF PRISONS

J
25
Y 4. J
J89/L:
93-26

HEARING

BEFORE THE

SUBCOMMITTEE ON COURTS, CIVIL LIBERTIES, AND THE ADMINISTRATION OF JUSTICE

OF THE

COMMITTEE ON THE JUDICIARY HOUSE OF REPRESENTATIVES

NINETY-THIRD CONGRESS

SECOND SESSION

ON

OVERSIGHT HEARING
BEHAVIOR MODIFICATION PROGRAMS IN THE
FEDERAL BUREAU OF PRISONS

FEBRUARY 27, 1974

DEPOSITOR

Serial No. 25

GOVERNMENT PUBLICATIONS
UNIVERSITY LIBRARY
APR 17 '74
STATE UNIVERSITY OF NEW YORK
AT ALBANY

Printed for the use of the Committee on the Judiciary

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE
86-324 O WASHINGTON : 1974

. 1:
H88:
D84

HUMAN DRUG TESTING BY THE CIA, 1977

. 1043

HEARINGS

BEFORE THE

SUBCOMMITTEE ON HEALTH AND SCIENTIFIC RESEARCH

OF THE

COMMITTEE ON HUMAN RESOURCES UNITED STATES SENATE

NINETY-FIFTH CONGRESS

FIRST SESSION

ON

S. 1893

TO AMEND THE PUBLIC HEALTH SERVICE ACT TO ESTABLISH THE PRESIDENT'S COMMISSION FOR THE PROTECTION OF HUMAN SUBJECTS OF BIOMEDICAL AND BEHAVIORAL RESEARCH, AND FOR OTHER PURPOSES

SEPTEMBER 20 AND 21, 1977

DEPOSITORY

GOVERNMENT PUBLICATIONS
UNIVERSITY LIBRARY

SUNY-ALBANY
UNIVERSITY LIBRARY
GOVERNMENT PUBLICATIONS

RECEIVED
FEB 16 1978
STATE UNIVERSITY OF NEW YORK
AT ALBANY

Printed for the use of the Committee on Human Resources

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE
WASHINGTON : 1977

[illegible] O

BASIC ISSUES IN BIOMEDICAL AND BEHAVIORAL RESEARCH, 1976

HEARINGS

BEFORE THE

SUBCOMMITTEE ON HEALTH

OF THE

COMMITTEE ON LABOR AND PUBLIC WELFARE UNITED STATES SENATE

NINETY-FOURTH CONGRESS

SECOND SESSION

ON

EXAMINATION OF PUBLIC POLICY IN THE AREA OF BIOMEDICAL AND BEHAVIORAL RESEARCH

JUNE 16 AND 17, 1976

Printed for the use of the Committee on Labor and Public Welfare

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE

76-838 O WASHINGTON : 1976

-119:C-56 1009

THE USE OF CLASSIFIED INFORMATION IN LITIGATION

HEARINGS

BEFORE THE

SUBCOMMITTEE ON SECRECY AND DISCLOSURE

OF THE

SELECT COMMITTEE ON INTELLIGENCE

OF THE

UNITED STATES SENATE

NINETY-FIFTH CONGRESS

SECOND SESSION

MARCH 1, 2, 6, 1978

Printed for the use of the Select Committee on Intelligence

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE

WASHINGTON : 1978

LEGISLATION TO MODIFY THE APPLICATION OF THE FREEDOM OF INFORMATION ACT TO THE CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY

HEARING

BEFORE THE

SUBCOMMITTEE ON LEGISLATION

OF THE

PERMANENT SELECT COMMITTEE ON INTELLIGENCE HOUSE OF REPRESENTATIVES

NINETY-EIGHTH CONGRESS

SECOND SESSION

FEBRUARY 8, 1984

Printed for the use of the Permanent Select Committee on Intelligence

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE

WASHINGTON : 1984

Y4.In8/19.F96

WHETHER DISCLOSURE OF FUNDS AUTHORIZED FOR INTELLIGENCE ACTIVITIES IS IN THE PUBLIC INTEREST

HEARINGS

BEFORE THE

SELECT COMMITTEE ON INTELLIGENCE

OF THE

UNITED STATES SENATE

NINETY-FIFTH CONGRESS

FIRST SESSION

APRIL 27 AND 28, 1977

Printed for the use of the Select Committee on Intelligence

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE

[illegible] WASHINGTON : 1977

For sale by the Superintendent of Documents, U.S. Government Printing Office
Washington, D.C. 20402

ABUSE OF PSYCHIATRY FOR POLITICAL REPRESSION IN THE SOVIET UNION

VOLUME II

HEARING

TESTIMONY OF DR. NORMAN B. HIRT

SUBMITTED

TO THE

SUBCOMMITTEE TO INVESTIGATE THE ADMINISTRATION OF THE INTERNAL SECURITY ACT AND OTHER INTERNAL SECURITY LAWS

OF THE

COMMITTEE ON THE JUDICIARY UNITED STATES SENATE

NINETY-FOURTH CONGRESS

FIRST SESSION

STAFF INTERVIEW OF OCTOBER 27, 1973,
COVERED BY JURAT OF MARCH 12, 1974

Printed for the use of the Committee on the Judiciary

LAFFER LIBRARY
MAR 17 1975
UNION

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE
65-236 WASHINGTON : 1974

For sale by the Superintendent of Documents, U.S. Government Printing Office
Washington, D.C. 20402 - Price $1.35
Stock Number 052-070-02460-0

The Huntsville Times

Local/State

Sunday March 13 1994

Cramer on 'top-secret' panel

By BRETT DAVIS
Times Washington Correspondent

WASHINGTON — Rep. Bud Cramer, D-Huntsville, has been on the Permanent Select Committee on Intelligence for a little over a year now, but there's not much he can say about it.

Or rather, to use the old joke, he could tell you about it but then he'd have to kill you.

"It's a remarkable committee," Cramer said in an interview with *The Huntsville Times*. "There's a lot I can't tell you.

The committee has oversight on the intelligence budgets and activities of the CIA, the National Security Agency (which used to describe itself as "No Such Agency,") and the Defense Intelligence Agency, which includes Redstone Arsenal's Missile and Space Intelligence Command. It also has oversight of the Pentagon's "black" budget of secret programs.

The panel also has oversight of the Pentagon's "black" budget of secret programs.

It's the only committee that both writes budget authorizations and approves actual spending for the programs it oversees, two functions that are usually kept separate in Congress.

Cramer is one of 19 members on the committee and is one of the youngest in terms of congressional seniority. Freshman members can't get on the panel at all, and Cramer made it a lot sooner than most.

"I think I've done some things to get the attention of the Speaker, including taking him down to my district, and I'm a regional whip," Cramer said.

He was appointed to the committee by Speaker of the House Tom Foley, D-Wash., at the beginning of his second term in Congress. Cramer said he had started lobbying for the spot shortly after being re-elected.

"To me, it's one of the most invigorating committees that I'm on," Cramer said.

He didn't have to undergo a background security check or take any special oaths or learn any secret handshakes, but he does learn top-secret information.

He has visited intelligence offices in the Pentagon, the CIA, the DIA and others, has "got to see some hardware and

See CRAMER, page B3

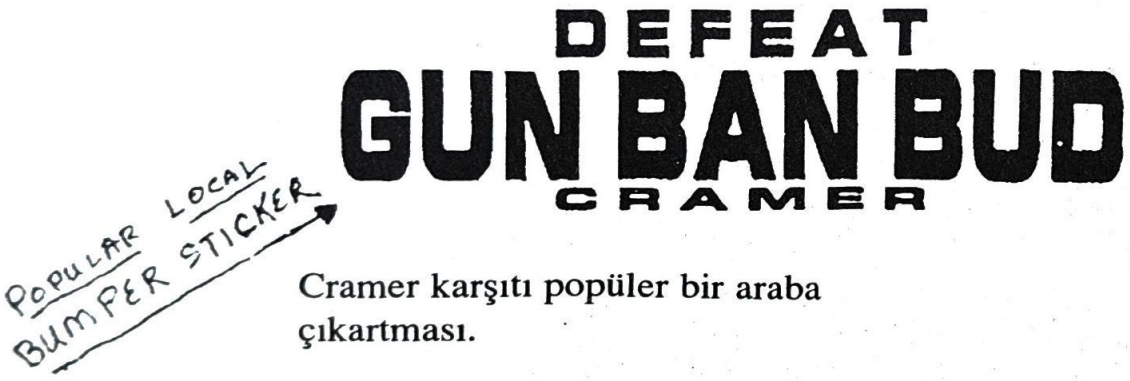

Cramer karşıtı popüler bir araba çıkartması.

Bud Cramer'in yaptığı gizli toplantılarla ilgili bir yerel gazetede çıkan haber.

ÇIKAN KİTAPLAR

TARİH

• EĞER ÖYLE OLSAYDI • CİLT 1 ALTERNATİF DÜNYA TARİHİ	Robert Cowley
• EĞER ÖYLE OLSAYDI • CİLT 2 ALTERNATİF DÜNYA TARİHİ	Robert Cowley
• BAŞKA TARİH BAŞKA TÜRKİYE	Seyfi Öngider
• ÖTEKİ AMERİKA	Howard Zinn
• TARİHTE BÜYÜK FİYASKOLAR	W.R. Forstchen - B. Fawcett
• TÜRK TARİHİNDE FİYASKOLAR	Seyfi Öngider
• 2500 YILLIK SAVAŞ TARİHİ	John Keegan
• LİDER BİYOGRAFİLERİNDEKİ TÜRKİYE	Seyfi Öngider

ROMAN

• BALIĞIN BİSİKLETE İHTİYACI NE KADARSA KADININ ERKEĞE İHTİYACI O KADARDIR	Fay Weldon
• ATLIKARINCA	J. Robert Janes
• ELBİSENİN KİRACISI	Sheri Holman
• APTAL İNCİR AĞACI	Eudora Welty
• KONGO ATEŞİ	Robert Bennet
• MIRIAM'IN ŞARKISI	Mark Mathabane
• AZİZE KATHERINE'İN ÇALINAN DİLİ	Sheri Holman
• İMPARATORDAN BİR ARMAĞAN	Therese Park
• AYAKTA KALAN SON KADIN	Winona LaDuke

BİYOGRAFİ

• PEÇEYE ÖFKE	Parvin Darabi -R.P. Thompson
• KANARYA	Canary Conn
• HAYATIM HARBİDEN ROMAN	Mehmet Kartal
• HER ŞEY SU İLE BAŞLADI	Helen Keller
• ARAP KAYMAKAM	Orhan Koloğlu

ARAŞTIRMA

• KUTSAL DEHŞET	James A. Haught
• KUTSAL NEFRET	James A. Haught
• GECENİN GÖZLERİ	Mehmet Kartal
• BİR GÖKKUŞAĞI PROJESİ	Daniel Singer
• AMERİKAN MUHALİFLERİ KONUŞUYOR	South End Press
• LÜZUMSUZ BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ	Tamer Korugan
• KÖSTEBEK İNSANLAR	Jennifer Toth
• MASKELER, SÜVARİLER, GACILAR	Pınar Selek
• ANTİK ÇAĞDAN GÜNÜMÜZE YAŞLILIK	İsmail Tufan
• DOĞANIN YARATTIĞI GİBİ	John Colapinto

İSTEYİN GÖNDERELİM!

- Kitaplarımızı kolayca ve uygun fiyatlarla edinmek ister misiniz?
- Peşin alışlarda %20 indirimden yararlanıyorsunuz
- Vadeli alışlarınız ise kitapların üst fiyatı üzerinden
- Siparişleriniz en geç on gün içinde posta/kargoya veriliyor
- 10 milyon TL ve üzerindeki siparişlerinizde posta/kargo ücreti ödemenize gerek yok. Bu masrafı yayınevimiz üstleniyor
- Ödemelerinizi kredi kartı ile yapabiliyorsunuz
- Bütün yapacağınız aşağıdaki adresten bir sipariş formu istemek

Hepsi bu!

Aykırı Yayıncılık
Alemdar Mah. Çatalçeşme Sok. Fırathan No: 30 Kat: 2 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: 0.212.513 81 57 Faks: 0.212.511 62 52
aykiri@kuraldisi.com

Kuraldışı

KİTABEVİ

Artık aradığınız tüm kitaplar, CD ve kasetler Kuraldışı Kitabevi'nde.

Sizi tüm sıcaklığıyla saracak

Kuraldışı Kitabevi

Kadıköy'de!

Caferağa Mah. Mühürdar Cad. 59/1 Kadıköy/İSTANBUL

Bilgi için: 0 216 380 29 24

aykırı
TARİH

EĞER ÖYLE OLSAYDI...

ALTERNATİF DÜNYA TARİHİ

CİLT 2

Derleyen
Robert Cowley

TARİH ORMANININ DERİNLİKLERİNDE GEZİYE DEVAM

İlk cildini Ağustos 2000'de yayınladığımız EĞER ÖYLE OLSAYDI- ALTERNATİF DÜNYA TARİHİ'nin ikinci cildinin de hak ettiği ilgiyi göreceğinden kuşku yok. İlk cilt 2000 yılının en çok satan tarih kitapları arasında yer alırken, gerek bir bütün olarak tarihe getirdiği yeni bakış açısı ve gerekse de tek tek makalelerin niteliği ve zenginliği açısından dikkat çekmiş ve hayli tartışmaya kapı aralamıştı. O kapının arkasında ne olduğunu merak ederek içeri girenler tarihle ilgili yeni perspektifler, yeni bilgiler ve yeni keyiflerle karşılaşmışlardı. Bu bağlamda elinizdeki ikinci cilt de birincisi kadar ilginç, birincisi kadar nitelikli ve birincisi kadar provakatif makalelerden oluşuyor.

İsa'nın çarmıha gerilmemesi durumunda Hıristiyanlık neye benzerdi? Ya Amerika kıtasını İspanyollar'dan önce Çinliler bulsaydı? Bugünkü ABD'nin yaklaşık üçte birini oluşturan Louisiana eyaleti Fransa'ya aitti ve pekala Napolyon Atlantik'in öbür yakasına gitmeyi düşünebilirdi. Ya bunu yapsaydı? 1917 Rus Devrimi'nin gerçekleşmesinde belirleyici rol oynayan Lenin sürgünde bulunduğu İsviçre'den Rusya'ya bir mühürlü tren içinde ve Almanların yardımıyla dönmüştü. Almanlar bu kolaylığı sağlamasalar Ekim Devrimi yine olur muydu, yoksa Rusya'nın ve dünyanın tarihi daha farklı mı akardı? Ya da İngiltere'nin kaderi ve ona bağlı olan Hitler'in sonu 1940'da Churchill değil de Lort Halifax İngiltere Başbakanı olsaydı yine aynı olur muydu? Kızılordu Berlin'e girdiği sıralarda sığınağında intihar eden Hitler sağ yakalanıp savaş suçlusu olarak Nürmberg'te yargılansaydı? Ya da Hiroşima ve Nagazaki'ye atom bombası atılmasaydı?

aykırı
ARAŞTIRMA

DOĞANIN YARATTIĞI GİBİ

KIZ GİBİ YETİŞTİRİLEN BİR ERKEĞİN OLAĞANDIŞI YAŞAM ÖYKÜSÜ

John Colapinto

1967'de doktorların ellerine yüzlerine bulaştırdıkları bir sünnet ameliyatından sonra penisini kaybeden bir bebeğin ailesi radikal bir tedaviyi kabul eder. John Hopkins Hastanesinde görev yapan cinsel benlik ve cinsiyet değiştirme konusunda ünlü bir uzmanın tavsiyesiyle çocuk ameliyat edilerek bir kız gibi büyütülmeye başlanır. Başlangıçta tam bir başarı olarak ilan edilen bu olay çocuğun bir ikiz kardeşi olduğu için çok daha ilginç bir hal alır. Sağlıklı bir erkek çocuğu olarak büyütülen kardeşi tedavinin kontrolü için mükemmel bir olanak sunmaktadır.

İkizler Vakası olarak bilinen bu olay modern tıpta ve sosyal bilimlerde geniş bir yer kaplamış ve 30 yıldan beri kadın ve erkek olma duygumuzun doğuştan olmadığı, esas olarak nasıl büyütüldüğümüzle ilgili olduğuna defalarca canlı kanıt olarak gösterilmiştir. Feminist hareketin mihenk taşı olan vaka benzer şekilde cinsel organları zarar gören veya anormal olan binlerce bebeğin tedavisi için kabul edilen bir tedavi olarak cinsiyet değiştirmede örnek olmuştur.

Ne var ki tedavi başından beri başarısız olmuştur. Aslında çocuk ona empoze edilmek istenen cinsiyete karşı mücadele etmiştir. 14 yaşına gelince, sonunda olanlardan haberdar edildiğinde yaşamını bir erkek olarak devam ettirmeye karar verir. John Colapinto bu sıra dışı hikayeyi ilk defa *Doğanın Yarattığı Gibi* de anlatıyor. Görülmemiş bir zeka, kavrayış ve duyarlılıkla yazan John Colapinto kitabında olayın tarihsel ve tıbbi yönüne de yer vererek, Dr. John Money ve onun cinsiyet araştırmacısı meslektaşı Dr. Milton Diamond'la aralarındaki 30 yıllık bilimsel kavgaya değiniyor. Biyoloji mi, yetiştirme mi soruları etrafında odaklanan bu kavganın şiddeti sonunda gerçeği aydınlığa kavuşturdu. Tıbbi cehaletin ürpertici bir hikayesi olan *Doğanın Yarattığı Gibi* her şeyden önce bir adamın ve ailesinin korkunç olaylar karşısında ayakta kalma mücadelesinin dramı. Kahramanın son 30 yıldır gerçek kimliğini örten takma addan sıyrılmak için verdiği cesur karar hikayenin samimiyetini kat be kat artırıyor.

BİYOGRAFİ

ABD'NİN KİRLİ ÇAMAŞIRLARI

Bu kitabın Türkçesine, benim aynı kaynaklardan yola çıkarak 1 Haziran 2001 tarihinde Radikal gazetesinde yayınlanan makalemin başlığı konuldu ad olarak: *Baykuş İmparatorluğu.*

Az sonra okuyacaklarınıza inanmak kolay değil. Zaten inanmak zorunda da değilsiniz. Hatta gerçek güç, inanmak değil düşünmektir. Eğitim ise, inandırmak değil düşündürmek. Çünkü doğru tek değildir, tek doğrular ancak dogmadır ve mantık silsilesine devam edersek, doğasında tartışmazlık yatan hiçbir fikir, yani dogma, doğru kabul edilemez. Dolayısıyla bu kitabın asıl görevi, sizi düşünmeye tetiklemek, dünyayı yönetenlerin ve yönetmeye kalkışanların neyi, nasıl ve niçin yaptıklarını çözmeye, neden ve sonuç ilişkilerini irdelemeye yönlendirmek olacaktır.

Baykuş İmparatorluğu olağanüstü bir zihinsel manipülasyon öyküsü ve günümüz koşullarında "küresel" bir anlam kazanıyor. Çünkü toplu hipnozda, psikolojik tekniklerin yanı sıra "din" faktörünün ne denli önemli olduğunu, ne kadar sık kullanıldığını kanıtlıyor. Bu kitap, sanki İslamiyet'i fon alarak beyin yıkayan terör senyörlerine karşı, Hıristiyanlığın ortak belleğine abanarak bir dünya hegemonyası kurmaya çalışan ABD imparatorluğunun arka bahçesi. Al birini, vur ötekine. Çünkü erek aynı: Etten kemikten robotlar, koşullandığı hedefe yürüyen yöneticiler ve onlara hizmet eden köleler yaratmak. Düşünmeden inanan; inandığını, daha doğrusu inandırıldığını, körükörüne uygulamaya koyan insanlar üretmek. İster Hıristiyan tınılı olsun, ister İslami, beyin yıkama programlarının sonucu aynı: Faşizm.

Mine G. Kırıkkanat

2500
4764627
542

ISBN 975-8337-32-7
9 789758 337323

aykırı